

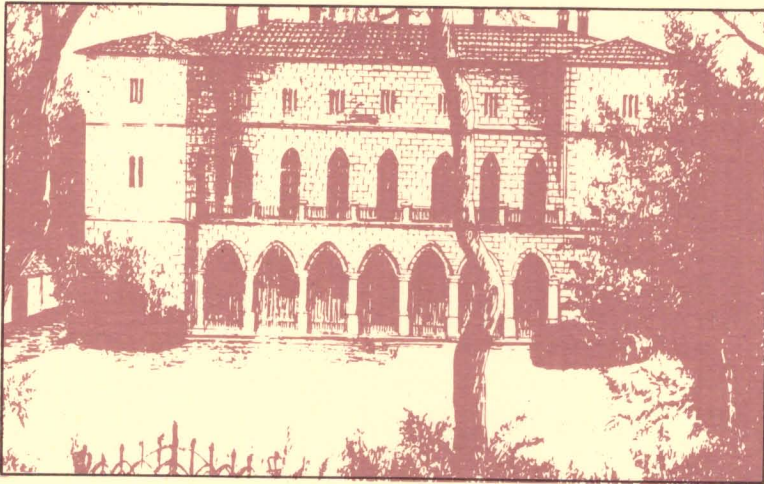

70

ΧΡΟΝΙΑ

1922 - 1992

“ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ”

14/1/2022

1922 - 1992
"ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ"

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΖΩΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ Δ.Σ. Σόλωνος 34
106 73 ΑΘΗΝΑ
(τηλ. 361 57 79)

ΤΜΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ Σόλωνος 34
106 73 ΑΘΗΝΑ
(τηλ. 361 57 79)

ΤΜΗΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Βασ. Ηρακλείου 40
(ιδιόκτητα) 546 23 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
(τηλ. 273 270)

ΤΜΗΜΑ ΛΑΡΙΣΗΣ Ηλιοδώρου 8
(ιδιόκτητα) 412 22 ΛΑΡΙΣΑ
(τηλ. 229 165)

ΤΜΗΜΑ ΣΠΑΡΤΗΣ Λυκούργου 44
231 00 ΣΠΑΡΤΗ
(τηλ. 263 43)

Αφιέρωμα σε πέντε φίλους

Τον Οκτώβριο του 1922, ενώ η Ελλάδα έκλαιγε τους αμέτρητους νεκρούς και τις χαμένες Πατρίδες και προσπαθούσε να περιβάλει και να στεγάσει ενάμιση εκατομμύριο πρόσφυγες, πέντε νέοι έκαναν τα δικά τους σχέδια.

Αγαπούσαν την Ελλάδα, την Ιστορία της και τη Φύση της και αποφάσισαν να μοιραστούν τις χαρές, που τους προσέφεραν οι τακτικές τους εκδρομές, με όσο το δυνατόν περισσότερους συμπατριώτες τους.

Με τις σκέψεις αυτές οι Διονύσιος Ατσάρος, Κωνσταντίνος Δημητρίου, Δημήτριος Ζαμπήρας, Νικόλαος Κουλουμούνδρας και Αριστείδης Μακρίδης, κατά τη διάρκεια μιας εκδρομής στην Πεντέλη, κάθησαν στο προαύλιο του Μεγάρου της Δουκίσσης της Πλακεντίας και συνέταξαν το ιδρυτικό ενός συλλόγου, που τον ονόμασαν «Η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ».

Ήταν Κυριακή 23 Οκτωβρίου 1922.

Σήμερα, 70 χρόνια μετά, το Κεντρικό Διοικητικό Συμβούλιο της «Υπαιθρίου», εκτελώντας εντολή που του έδωσε η Γενική Συνέλευση των Τμημάτων, εκδίδει τον τόμο αυτόν για να τιμήσει τους πέντε νέους του 1922, καθώς και όλους εκείνους που σε καλούς και σε πολύ δύσκολους καιρούς, κράτησαν ζωντανή και δημιουργική την «Υ.Ζ.» και καθιέρωσαν αυτό που εμείς, μέσα στο Σύνδεσμό μας, ονομάζουμε «υπαιθριακό πνεύμα».

Στόχος της εκδόσεως αυτής είναι να συγκεντρωθεί σε ένα τόμο υλικό από το εβδομηντάχρονο αρχείο, που να δίνει, έστω και αποσπασματικά, μία εικόνα από την τόσο πολυσχιδή δράση της «Υ.Ζ.» και του έργου των διαδόχων των πέντε φίλων σε όλη την Ελλάδα.

Η επιτροπή που ανέλαβε την προετοιμασία της εκδόσεως, έκρινε ότι θα ήταν πολύ πιο ζωντανός ο τόμος, αν τα γεγονότα που περιλαμβάνει παρουσιάζονται όπως τα είδαν και περιέγραψαν εκείνοι που τα έζησαν.

Πιστεύουμε ότι ο αναγνώστης θα συμφωνήσει, και διαβάζοντας θα ζήσει τη δημιουργία, την ομορφιά, την ένταση, την αγάπη στην Ελλάδα και τη φύση της, μαζί με τους χιλιάδες «Υπαιθρίους» που εργάστηκαν με πλήρη ανιδιοτέλεια και υπηρέτησαν την «υπαιθριακή ιδέα» όπως την εκφράζει το καταστατικό του Συνδέσμου:

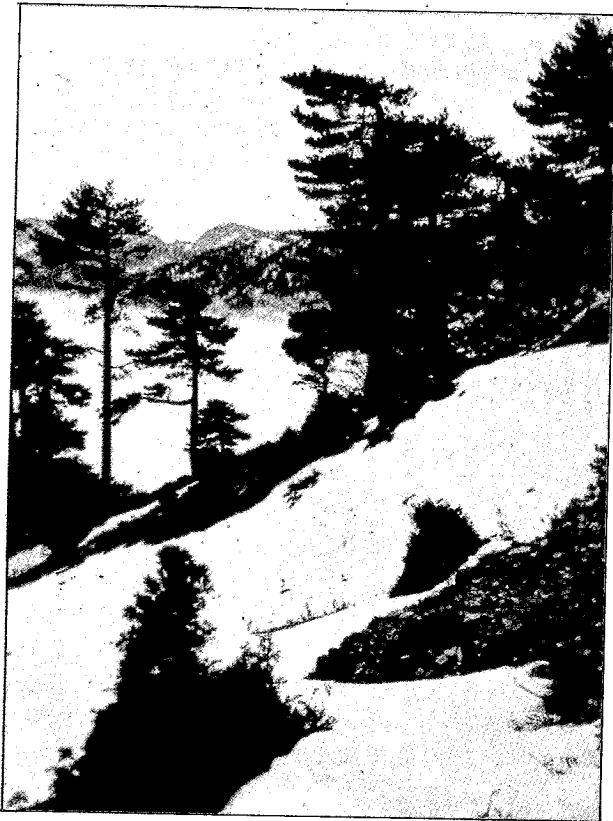
«Σκοπός του Συνδέσμου είναι η διάδοσις της αγάπης προς την Φύσιν και ειδικώτερον προς την Ελληνικήν Υπαιθρον και τους κατοίκους της, η διάδοσις του εκδρομικού πνεύματος, η μελέτη, έρευνα και προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και ιδία των φυσικών και αρχαιολογικών θησαυρών της χώρας, η γνωριμία και σπουδή των ιστορικών μνημείων και της λαογραφίας αυτής, η προσέλκυσις διά συστηματικής προπαγάνδας του ενδιαφέροντος των ξένων διά την Ελλάδα, ως και πάσα άλλη προσπάθεια τονώσεως του εθνικού φρονήματος των μελών του, εντός των γνησίων παραδόσεων της Ελληνικής Φυλής και του Ελληνικού Πολιτισμού.»

Ελπίζουμε ακόμη ότι ο αναγνώστης θα διαπιστώσει, πως υπάρχουν ακόμη ιδανικά στα οποία αξίζει να αφιερώσει κανείς τον ελεύθερο χρόνο του, συμβάλλοντας, ο καθένας από τη θέση του και με τη δύναμή του, στην αναστήλωση αξιών και ιδανικών, που με τόση αφροσύνη γκρέμισε ο άνθρωπος στον αιώνα μας.

Την συγκέντρωση και επιλογή των στοιχείων που περιέχονται στον τόμο ανέλαβε τριμελής επιτροπή που όρισε το Κ.Δ.Σ. (Λιζελόττε Κώνστα, Ρούλη Μητσού, Νίκος Πατσούκης).

Ευχαριστούμε τον Κωνσταντίνο Παπακωνσταντίνου του Τμήματος Λαρίσης καθώς και τον ζωγράφο Τάσο Χατζή για τις πολύτιμες συμβουλές τους.

Στέφανος Κώνστας

ΣΥΝΤΟΜΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ «Υ.Ζ.» 1922-1992

Ιδρύθηκε στις 23.10.1922 από πέντε νέους φυσιολάτρες και μέσα σε μια δεκαετία τα μέλη υπερβαίνουν τα χίλια στην Αθήνα μόνο.

Αναπτύσσεται σιγά σιγά το «Υπαιθριακό Πνεύμα», άδολη αγάπη του αγνού φυσιολάτρη στη μάνα φύση και στους Υπαιθρίους.

Στην δεκαετία 1930-40 ιδρύονται 15 νέα επαρχιακά Τμήματα και Αντιπροσωπείες με χιλιάδες μέλη, θεμελιώνοντας τον εκδρομισμό σ' όλη την Ελλάδα και δημιουργώντας γνήσιους φυσιολάτρες.

Με την «Υπαιθριο Ζωή» μαθαίνουν οι άνθρωποι των πόλεων να προσεγγίζουν την Ελληνική φύση, αυτήν την τότε μεγάλη άγνωστη.

Αναπτύσσεται η εκδρομική, πολιτιστική και κοινωνική δράση.

Κατά τη διάρκεια του πολέμου, κατοχής και εσωτερικών ανωμαλιών (1940-46) διακόπτεται η φυσιολατρική δράση του Συνδέσμου, αλλά τα μέλη του συνεχίζουν έντονη εθνική και κοινωνική δραστηριότητα.

Στα μεταπολεμικά (1947-1992) οι «Υπαιθριοι», ανανεωμένοι με καινούργια μέλη, με το ίδιο «Υπαιθριακό Πνεύμα» και την αγάπη στον τόπο μας, συνεχίζουν τη δράση τους σε όλους τους τομείς.

Την αναγνώριση του έργου της «Υ.Ζ.» αποτελεί η απονομή του Βραβείου της Ακαδημίας Αθηνών το 1987.

Περιοδικά του Συνδέσμου

Το περιοδικό «ΥΠΑΙΘΡΟ» του Συλλόγου μας εκδίδεται από τον Απρίλιο 1935 ως και σήμερα, με ελάχιστες διακοπές από το 1940 ως το 1946.

Τα Τμήματά μας Θεσσαλονίκης και Λαρίσης εκδίδουν δικό τους πρόγραμμα εκδρομών. Το Τμήμα Θεσσαλονίκης έχει εκδώσει και την χιουμοριστική εφημερίδα «ΧΙΟΝΟ-ΘΥΕΛΛΑ».

Εκδρομική δραστηριότητα

Από όλα τα Τμήματα έχουν οργανωθεί μέχρι σήμερα χιλιάδες εκδομές, ημερήσιες και πολυήμερες, διαφόρων κατηγοριών όπως:

- Απογευματινοί περίπατοι
- Πεζοπορικές εκδρομές
- Ορειβατικές εκδρομές
- Τουριστικές εκδρομές στο εσωτερικό και στο εξωτερικό
- Επισκέψεις σε αρχαιολογικούς χώρους με ξενάγηση και ομιλίες από γνωστούς αρχαιολόγους
- Εκδρομές με καλλιτεχνικές εκδηλώσεις
- Οργανωμένες κρουαζιέρες με μισθωμένα κρουαζιερόπλοια
- Γνωριμία με τα ελληνικά νησιά
- Κοινές εκδρομές των Τμημάτων

Πρωτοπόρος, η «Υ.Ζ.» οργάνωσε και ειδικές εκδρομές για σπουδαστές και υπαλλήλους και με ιδιαίτερη έμφαση για εργαζόμενα κορίτσια.

Θέρετρα και καταφύγια

Τμήμα Αθηνών

Θέρετρο πευκόφυτο, δίπλα στη θάλασσα, στη θέση «Σχίνος» της Κοινότητας Μπίσια (Γερανείων).

Τμήμα Θεσσαλονίκης

- Θέρετρο στην παραλιακή τοποθεσία Επανωμή.
- Καταφύγιο στο μαγευτικό βουνό Χορτιάτης (υψόμετρο 950 μ.)

Τμήμα Λαρίσης

Θέρετρο στη θέση Πλαταμώνας.

Τμήμα Σπάρτης

Ορεινό καταφύγιο στη θέση «Βαρβάρα» του Ταυγέτου σε υψόμετρο 2.500 μ. (ιδιοκτησία Ε.Ο.Σ.)

Πολιτιστική δραστηριότητα

Η φυσιολατρική αποστολή της «Υπαιθρίου Ζωής» συνδυάζεται με το ξεκίνημα του εσωτερικού τουρισμού και με πολύπλευρη πολιτιστική δράση.

Θαυμάσιες σε πρωτοτυπία και έμπνευση εκδηλώσεις:

- Συναυλίες στην Επίδαυρο, Κόρινθο, Σπάρτη, με τον αλησμόνητο Δημήτρη Μητρόπουλο, αρχηγό της ορειβατικής μας ομάδος.
- «Ελευσίνεια Διαθήκη» με τον Άγγελο Σικελιανό (Μέλος της «Υ.Ζ.»).
- Βυζαντινές λειτουργίες στην Μητρόπολη του Μυστρά (Τμήμα Σπάρτης) που αναβιώνουν κάθε χρόνο, μέχρι και σήμερα, την παράδοση των «Παλαιολόγων».
- Εορτή του τρύγου, πρόδρομος της σημερινής γιορτής του κρασιού (Ε.Ο.Τ.)
- Εκδήλωση για τα 50 χρόνια από την πρώτη συναυλία (1935) στην Επίδαυρο με τον Δημήτρη Μητρόπουλο.
- Εορταστικές εκδηλώσεις για τα 50, 55 και 60 χρόνια της «Υ.Ζ.» και τα 50 χρόνια των Τμημάτων στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, στη Λάρισα και στη Σπάρτη.

Κοινωνική και εθνική δραστηριότητα

Εκτός από την εκδρομική και πολιτιστική δραστηριότητα της «Υ.Ζ.» υπάρχει και η κοινωνική και εθνική που περιλαμβάνει:

- Ψηφίσματα
- Συνεντεύξεις
- Διαλέξεις
- Εκθέσεις Ζωγραφικής
- Μουσικές εκδηλώσεις
- Προβολή διαφανειών
- Χορούς
- Συνεστιάσεις στα Εντευκτήρια και σε Ξενοδοχεία.

Κοινωνική δράση της «Υ.Ζ.» στον πόλεμο και στην κατοχή

Στον πόλεμο διακόπτεται η φυσιολατρική δράση του Συνδέσμου, αλλά τα μέλη του αναπτύσσουν έντονη δραστηριότητα στον τομέα βοήθειας των μαχομένων.

Αλλά και στην κατοχή η «Υπαίθριος» δίνει και πάλι το παρόν.

- Συνεργεία για κάλτσες, γάντια, πουλόβερ, κουκούλες για το μέτωπο.
- Ψυχαγωγία αναπήρων (ομάδες που συντροφεύουν τραυματίες στα νοσοκομεία και τους βγάζουν περίπατο με τα καροτσάκια - εφοδιασμός αναπήρων με βιβλία).
- Συσσίτια για 550 εργαζόμενα κορίτσια, με εισφορές μελών και του Ερυθρού Σταυρού.
- Κατασκηνώσεις για άπορα παιδιά, κυρίως ασθενικά (συνολικά 4 περίοδοι κατασκηνώσεων, 1942-1944) - 500 παιδιά κάθε χρόνο - δαπάνη κυρίως μελών «Υ.Ζ.»
- Υιοθέτηση χωριού ΝΟΣΤΙΜΟ Ευρυτανίας - εισφορές για 120 οικογένειες.

Η «Υπαίθριος» και το περιβάλλον

Όπως αναφέρει και το Καταστατικό του Συνδέσμου, μεταξύ των σκοπών του Συνδέσμου είναι και «η μελέτη, έρευνα και προστασία του φυσικού περιβάλλοντος», που πάντοτε ήταν μέσα στις δραστηριότητες όλων των Τμημάτων της «Υ.Ζ.»

- Δενδροφύτευση.
- Αναδάσωση καμμένων δασών.
- Καταπολέμηση της κάμπιας.
- Σωτηρία των ελάτων.
- Προστασία του φυσικού κάλλους.
- Συμμετοχή σε Οργανώσεις Προστασίας Περιβάλλοντος.

Εβδομήντα χρόνια δράσεως φυσιολατρικής, πολιτιστικής και κοινωνικής, γεμάτης αγάπη για τον τόπο μας, τις θάλασσές του, τα βουνά του, τους ανθρώπους του, την Ιστορία του.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ

ΕΔΟΞΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ "ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ,"

ΒΡΑΒΕΥΣΑΙ

ΟΤΙ ΕΠΙ ΕΤΗ ΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΤΗΝ ΓΝΩΣΙΝ
ΤΗΣ ΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΠΡΟΑΓΕΙ

ΑΝΕΙΠΕΙΝ ΔΕ ΤΗΝ ΤΙΜΗΝ ΕΝ ΤΗ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙ ΜΗΝΟΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝΑΤΗ ΕΠΙ ΕΙΚΑΔΙ ΕΤΟΥΣ ΕΒΔΟΜΟΥ
ΚΑΙ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑΚΟΣΙΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΧΙΛΙΟΣΤΟΥ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

A handwritten signature in black ink, appearing to be "Κων. Μωυσιδης", written over a horizontal line.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

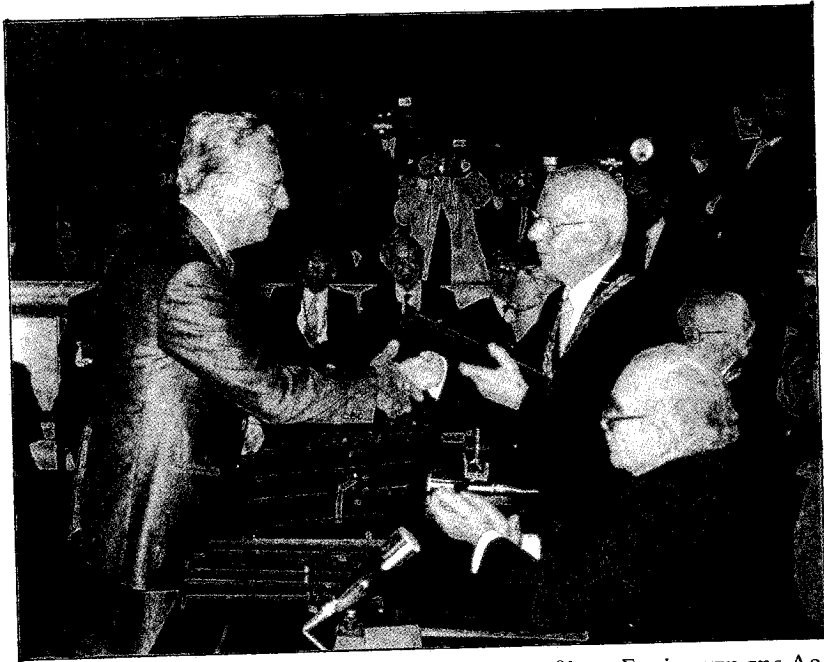
A handwritten signature in black ink, appearing to be "Κων. Μωυσιδης", written over a horizontal line.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

29 Δεκεμβρίου 1987

Το βραβείο, που παρέλαβε ο Πρόεδρος του Κ.Δ.Σ. του Συνδέσμου μας Γιάννης Μητσός, από τα χέρια του Προέδρου της Ακαδημίας Αθηνών Κ. Μπόνη, το απόγευμα της 29ης Δεκεμβρίου 1987, αποτελεί την αναγνώριση ενός έργου 65 χρόνων.

Η επίδοση έγινε κατά τη διάρκεια της καθιερωμένης πανηγυρικής συνεδρίας, που γίνεται στο τέλος κάθε χρόνου και κατά την οποία απονέμονται βραβεία, σε άτομα και οργανώσεις που διακρίθηκαν με τη δράση τους ή τις πράξεις τους.

Μετά μια ομιλία του Προέδρου Κ. Μπόνη με θέμα «Συνάντηση της Αρχαίας Ελληνικής και Χριστιανικής γραμματείας», ο Γ.Γ. της Ακαδημίας Μ. Παλλάντιος, ανέπτυξε το έργο της Ακαδημίας στον χρόνο που πέρασε και κατόπιν έγινε η απονομή των βραβείων.

Για την πραγματοποίηση του έργου που βράβευσε η Ακαδημία Αθηνών εργάστηκαν στα 65 αυτά χρόνια συλλογικά, ο καθένας ανάλογα με τις δυνατότητές του, χιλιάδες μέλη της Υ.Ζ. σε όλη την Ελλάδα.

Όσοι συνέβαλαν στην ως τώρα επίτυχία των σκοπών της ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ, δίκαια αισθάνονται ικανοποίηση για τη βράβευσή μας από την Ακαδημία Αθηνών. Εκείνοι που σήμερα κρατούν τη σκυτάλη της ευθύνης για τη συνέχιση του έργου, θα συνεχίσουν να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να διατηρηθεί ζωντανός και δημιουργικός ο Σύνδεσμός μας και να γιορτάσει, ακόμη λαμπρότερα, τα 100 του χρόνια.

Στέφανος Κώνστας

Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ «Υ.Ζ.»

Ο Σύνδεσμος Εκδρομών «Η Υπαιθριος Ζωή» ιδρύθηκε στις 23.10.1922 από πέντε νέους φυσιολάτρες.

Με την πάροδο του χρόνου ιδρύθηκαν πολλά Τμήματα και αντιπροσωπείες με χιλιάδες μέλη, θεμελιώνοντας τον εκδρομισμό σ' όλη την Ελλάδα και δημιουργώντας γνήσιους φυσιολάτρες.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ

“Η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ,”

1 9 2 2

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ : Παπαρρηγοπούλου 9

Μέγ. Ταμ. Νομικών (Πρώην 'Αφρονίδου), Α' Όροφος, 'Αριθ. 56, 57, 58. Τηλέφ. 28-454

ΤΜΗΜΑΤΑ :	ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΕΣ :
ΑΘΗΝΑΙ	ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΑ
ΑΡΓΟΣ	ΑΡΤΑ
ΒΕΡΡΟΙΑ	ΓΕΡΑΚΙ
ΒΟΛΟΣ	ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΔΡΑΜΑ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ
ΕΔΕΣΣΑ	ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΚΑΣΤΟΡΙΑ
ΘΗΒΑΙ	ΚΟΖΑΝΗ
ΚΑΛΑΜΑΤΑ	ΛΕΙΒΑΔΙΑ
ΚΟΜΟΤΙΝΗ	ΜΕΤΣΟΒΟ
ΛΑΜΙΑ	ΝΑΥΠΛΙΟ
ΛΑΡΙΣΑ	ΠΟΡΟΣ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ	ΣΚΟΠΕΛΟΣ
ΞΑΝΘΗ	ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΣΠΑΡΤΗ	ΦΛΩΡΙΝΑ
ΤΡΙΚΚΑΛΑ	ΧΑΝΙΑ

ASSOCIATION D'EXCURSIONS

“ ΗΥΡΑΙΘΗΡΙΟΣ ΖΟΪ ”

1 9 2 2

Διευθυντής Περιοδικού : Α. Πολίτης, 'Ηπείρου 17.
 Διευθυντής Τυπογραφ. Θ. Κωνσταντινίδης, Σολομωνίδου 1.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1940 «Υπαιθρο»

Από το 1938 το κεντρικό διοικητικό όργανο του Συνδέσμου ονομάζεται Κεντρικό Διοικητικό Συμβούλιο, και σύμφωνα με το Καταστατικό η έδρα του είναι στην Αθήνα. Σήμερα υπάρχουν Τμήματα στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, στη Λάρισα και στη Σπάρτη.

Η ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ “ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ,”

Τοῦ κ. Ν. ΚΟΥΛΟΥΜΟΥΝΔΡΑ

Τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1918 ἔκανα τὴν πρώτη πολυήμερη ἐκδρομὴ μου στὴν Πάρνηθα μὲ τὴ 16η Ὀμάδα Προσκόπων, στὴν ὁποίαν ἀνήκα. Τὴ δευτέρα ἡμέρα τῆς ἐκδρομῆς, ὁ ἀρχηγὸς μᾶς ἀνέβασε ὡς τὴν Ἁγία Τριάδα. Τὸ δράμα ποὺ ἀντίκρουσα ἄφησε στὴ νεανικὴ μου ψυχὴ τέτοια ἐντύπωση ποὺ ἀργότερα διεπίστωσα, πὼς εἶχα προσβληθῆ ἀπὸ παρνηθολατρεία.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1920 ὄργανώσαμε τὴν πρώτη ἐκδρομικὴ μας συντροφιά μαζί μὲ τὸ Διούσιο Ἀτσάρο. Καὶ κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπο μιὰ ἢ δυὸ φορές τὸ μῆνα πραγματοποιοῦσαμε μικρὲς ἡμερησίαις ἐκδρομὲς γύρω στὴν Ἀθήνα καὶ στὴν Πάρνηθα πηγαίνοντας στὴν κορυφὴ τῆς Καραβόλα πεζῆ ἀπὸ τὸ τέρμα Πατησίων, δηλαδὴ πεζοπορεία ἔνδεκα ὧρες περίπου.

Στὰ 1922 ὑπηρετώντας στὸ Λιμενικὸ Σῶμα συνεδέθην μὲ τοὺς συναδέλφους Κωνσταντῖνο Δημητρίου, τραπεζιτικὸ ὑπάλληλο, Δημήτριο Ζαμπήρα, γυιὸ ἐμπόρου ἀπὸ τὴν Ἀταλάντη καὶ Ἀριστείδη Μαρκίδη, τηλεγραφικὸ ὑπάλληλο. Μαζί λοιπὸν μ’ αὐτοὺς καὶ τὸ Διούσιο Ἀτσάρο ἀρχίσαμε νὰ κάνωμε τακτικώτερα ἐκδρομὲς.

Ὅσο ὅμως συστηματικοῦσαμε τὶς ἐκδρομὲς μας, τόσο αἰσθανόμαστε τὴν ἀνάγκη νὰ ὄργανώσωμε καλύτερα τὴ μικρὴ μας συντροφιά. Ἀρχίσαμε νὰ ὀνειρευόμαστε μιὰ πῖθ ἐπίσημη ἐμφάνιση, μιὰ ὄργανωση ὅπου ὁ καθένας μας θὰ ἐπισημοποιοῦσε τὸ ρόλο ποὺ εἶχε στὴν ἐκδρομικὴ παρέα.

Οἱ πόθοι μας δὲν ἄργησαν νὰ γίνουν πραγματικότης. Αὐτὸ ἔγινε σὲ μιὰ ἐκδρομὴ μας στὴν Ἁγ. Τριάδα τῆς Πεντέλης στὶς 23 Ὀκτωβρίου τοῦ 1922. «Ἐν τῇ μαγευτικῇ τοποθεσίᾳ Πεντέλης», ὅπως γράφει ἡ ἰδρυτικὴ πράξις. Ἀφοῦ κάναμε τὸν περίπατό μας ὡς τὸ Παλάτι τῆς Δουκίσσης τῆς Πλακεντίας, γυρίσαμε καὶ στρωθήκαμε τὸ μεσημέρι κάτω ἀπὸ ἕνα ἀντίσκηνο, ποὺ ἦταν πρόχειρα στημένο κάτω ἀπὸ ἕνα δέντρο, κάπου ἀπέναντι στὸ σημεῖο ποὺ ὀρθώνεται σήμερα ἡ προτομὴ τοῦ Κρυστάλλη. Σὲ μιὰ στιγμή ποὺ καὶ τὸ κρασί, ἀθάνατο προϊόν τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς, ἀρχισε νὰ παίζῃ τὸ ρόλο του στὴν ἐνθουσιώδη διάθεσή μας, ἀποφασίσαμε νὰ ἀνακηρύξωμε τὴ μικρὴ μας ἐκδρομικὴ συντροφιά ἐκδρομικὴ ὀμάδα μὲ τὸ ὄνομα «Υπαίθριος Ζωή». Ἐκλέξαμε μάλιστα καὶ τὴν πρώτη τριμελῆ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοὺς Κ. Δημητρίου ὡς Πρόεδρος, Δ. Ζαμπήρα ὡς Γεν. Γραμματέα καὶ ἐμένα ὡς Διαχειριστή. Ὁ Διαχειριστὴς ἀντιστοιχοῦσε μὲ τὸν τωρινὸ Ἐφορο, καὶ τὸν λέγαμε ἔτσι γιατί στὶς ἐκδρομὲς μας τότε εἶχμε τὸ σύστημα τοῦ κοινοῦ φαγητοῦ γιὰ ὅλη τὴ συντροφιά καὶ ἡ φροντίδα του ἦταν τὸ σοβαρώτερο ἔργο τοῦ τότε Ἐφόρου. Ἡ τριμελὴς Ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωση νὰ συντάξῃ τὸ Καταστατικὸ καὶ νὰ φροντίσῃ γιὰ τὴν ἐγγραφή νέων μελῶν καὶ τὴν διάδοση τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ Ὑπαίθρο.

Καταλαβαίνετε μὲ τί αἰσθήματα ἰκανοποιήσεως καὶ μὲ τί ὄνειρα γυρίσαμε ἀπὸ τὴν πρώτη μας ἐκδρομὴ ἐπίσημη ἐκδρομὴ. Τὴν πρώτη ἐκδρομὴ τῆς Ὀμάδος Ἐκδρομῶν «Ἡ Ὑπαίθριος Ζωή».

Στὶς 27 Νοεμβρίου τῆς ἴδιας χρονιάς ἔγινε ἡ πρώτη Γενικὴ Συνέλευση στὸ κατάστημά μου καλαθοπλεκτικῆς καὶ πλεκτῶν ἐπίπλων, στὴν ὁδὸν Πειραιῶς 70. Στὴ Συνέλευση αὐτὴ ψηφίστηκε μὲ ἐπιφύλαξη ὁ Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῆς ὀμάδος καὶ ἐξελέγη τὸ Προεδρεῖο τῆς. Στὶς 6 Δεκεμβρίου ἔγινε νέα γενικὴ συνέλευση ποὺ ἐνέκρινε ὀριστικὰ τὸν Κανονισμὸ. Μ’ αὐτὸν τὸν ὄρο ἐννοοῦσαμε τὸ Καταστατικὸ μας. Οἱ σκοποὶ τῆς ὀμάδος ἀνεγράφοντο στὸ ἄρθρο 3. «Διὰ τῆς ὀμάδος ταύτης σκοποῦμεν νὰ ἀναπτύξωμεν τὰ μέλη τῆς ἠθικῶς τε καὶ σωματικῶς, τουτέστιν νὰ ἐπιρρῶσωμεν τὴν ὕγιαν των κατὰ τὸν τρόπον ἑλλογον καὶ ἀρμονικόν καὶ νὰ ἀναπτύξωμεν ἀπᾶσας τὰς ἠθικὰς καὶ ἀνθρωπιστικὰς αὐτῶν ἀρετὰς».

Δυστυχώς οι συνέπειες του Μικρασιατικού Δράματος στην ελληνική ζωή και η απομάκρυνση του Γεν. Γραμματέως, που μετετέθη στην Καλαμάτα και έμμεσα που μετετέθη στο Άργοςτόλι είχαν για συνέπεια να πέσει στην αδράνεια ή νεοσύστατη Όμάδα μας. Έδω μπορεί να πη κανείς ότι κλείνει ο πρώτος κύκλος στη δράση της «Υπαιθρίου Ζωής».

Το Μάρτιο του 1924 μερικοί από τους πρώτους Υπαιθρίους απολυθήκαμε από το Ναυτικό και γυρίσαμε στην Αθήνα. Μόλις τακτοποιηθήκαμε στις δουλειές μας, ξαναμαζευτήκαμε στα προσωρινά μας Γραφεία, που έστεγαζοντο στο έργοστηριό μου και άποφασίσαμε να συγκαλέσουμε Γεν. Συνέλευση για έκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Στην καινούργια μας προσπάθεια έλειπαν δύο απ' τους ιδρυτές, ο Μαρκίδης κι ο Ζαμπήρας, είχε όμως προστεθί ένα νέο μέλος, ο Γεώργιος Καψιώτης. Η Γενική συνέλευση έγινε στις 10 Απριλίου 1924. Σ' αυτήν ήρθαν εκτός από τα παλαιά και μερικά νεώτερα μέλη και ή Όμος μετωνομάσθη εις Σύνδεσμον Έκδρομών ή «Υπαιθριος Ζωή» και εξέλεγγ το πρώτον επτάμελές Συμβούλιον του Συνδέσμου υπό την Προεδρείαν του εκ των ιδρυτών Κ. Δημητρίου.

Το Συμβούλιο αυτό ώργάνωσε 14 ήμερήσιες έκδρομές. Πηγαίναμε τότε στα κοντινά σημεία της Αττικής, στην Καισαριανή στη Γλυράδα, στον Άη Γιάννη τον Κηνυγό, στο Διόνυσο και καμιά φορά στην Πάρνηθα. Γιατί όπως αναγράφεται στη σχετική λογοδοσία του Συμβουλίου: «Αί εις απομεμακρυσμένα μέρη και πολυήμεροι έκδρομαί απαιτούν πολλά έξοδα και ένας εκ των σκοπών του Συνδέσμου είναι ή όσον το δυνατόν μεγαλύτερα οικονομία κατ' αυτές και όσον αφορά το Ταμείον του Συνδέσμου και όσον αφορά έκαστον μέλος αυτού». Προβλέπετο μάλιστα και ή διευκόλυνση των μελών για να συμμετέχουν στις έκδρομές. Η απόφαση του Συμβουλίου ήταν: «Μέλος του Συνδέσμου εύρισκόμενον κατ' τας παραμοιās μιας έκδρομής εις οικονομικήν δυσχέρειαν και άδυνατον να λάβη μέρος διά την άνω αίτιαν, δύναται να λάβη χρήματα έν είδει δανείου εκ του Ταμείου αναφερόμενος Ιδιαιτέρως και απ' ευθείας εις τον Ταμίαν του Συνδέσμου με την ύποχρέωσιν όπως επιστρέψη ταύτα έντός μηνός από της λήψεως.»

Μ' όλα ταύτα ή συμμετοχή στις έκδρομές αυτές περιωριζότανε συνήθως σε 7-8 μέλη. Και γι' αυτό μιά από τις κυριώτερες φροντίδες μας ήταν πώς να εύρύνωμε τον κύκλο μας με καινούργια στοιχεία. Όταν σε μιά έκδρομή μας στην Πάρνηθα είχαμε

τήν τύχη νά συναντήσωμε δύο νέους φυσιολάτρεις, τόν Εὐθύμιο Δεληβοριά καί τόν Νικόλαο Βογιατζή, ἀμέσως ἐνθουσιάστηκαν μέ τούς σκοπούς μας καί ἔγιναν μέλη τῆς «Υπαίθριου». Ὁ Δεληβοριάς εἶχε τόν ἀδελφό του στό Πολυτεχνεῖο κ' ἔτσι μπορούμε νά ποῦμε πῶς εἶχαμε πέσει ἀπάνω σέ μιὰ φλέβα νέων μελῶν. Πολύ σύντομα ἤρθαν στήν «Υπαίθριον» δέκα νέοι, σπουδαστές τοῦ Πολυτεχνείου ἢ τελειόφοιτοι τοῦ Βαρβακεῖου Πρακτικοῦ Λυκείου, μαζί μέ ἄλλους φίλους τους. Μεταξύ τους ἦταν ὁ Δημ. Παπαευστρατίου, ὁ Ι. Ράπτης, ὁ Νίκος Σταμπολῆς, ὁ Π. Βαχαβιόλος καί ἄλλοι. Οἱ νέοι αὐτοί ἔγιναν πολύ γρήγορα συνειδητοί φυσιολάτρεις καί μαζί μέ τά παλαιότερα ἰδρυτικά μέλη τῆς «Υπαίθριου» σχημάτισαν ἕναν πυρήνα διαλεχτῶν στελεχῶν, πού σχεδόν μέχρι σήμερα ἔχει τίς εὐθύνες ὄχι μόνο τῆς «Υπαίθριου» ἀλλά καί μεγάλου μέρους τῆς Τουριστικῆς καί φυσιολατρικῆς κινήσεως τοῦ Τόπου μας.

Ἄλλά πρὶν διαμορφωθῆ ἡ νέα αὐτή κατάσταση ἡ «Υπαίθριος» πέρασε μερικές κακοτοπιές. Καί πρῶτα-πρῶτα παρητήθη ὁ πρῶτος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας

τὸ Νοέμβριο τοῦ 1924. Ὅπως γράφει στή σχετικὴ λογοδοσία του ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀφορμῇ στήν παραίτηση ἔδωσε «λογοτεχνικόν τι ζήτημα.» Τὸ ζήτημα ἀφοροῦσε τὴ διατύπωση ἀπὸ τὸν Εἰδικὸ Γραμματέα μιᾶς συστατικῆς ἐπιστολῆς πού θά συνῶδευε τὴν ἀποστολὴ λαχείων στὰ μέλη γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου. Ἀπάνω στή συζήτηση ὁ Ταμίσις εἶπε, ὅτι ὁ Πρόεδρος δὲν ἀσκεῖ ἐπαρκῆ ἐπίβλεψη στὸ ἔργο τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου κι' αὐτὸ ἔκανε τὸν Πρόεδρο νά παραιτηθῆ. Συνεκλήθη ἔκτακτη Συνέλευση καί σ' αὐτὴ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νά μποῦν στὸ Συμβούλιο καί ἀπ' τὰ νέα πρόσωπα, πού εἶχαν πλουτίσει ἐν τῷ μεταξύ τὴν «Υπαίθριον.»

Ὁλη αὐτὴ ἡ προσπάθεια ἐγγραφῆς νέων μελῶν ἀπέδωσε τούς καρπούς της στήν πρώτη κάπως μακρυνότερη καί πιὸ ἐνδιαφέρουσα κυριακάτικη ἐκδρομῇ μας στὸ Μπελέτσι στίς 25 Ἰανουαρίου 1925. Ἦταν ἡ ἐκδρομῇ αὐτὴ ἕνας μικρὸς σταθμὸς στήν ἱστορία τοῦ Συνδέσμου μας. Εἶχαμε γιὰ πρώτη φορά 25 ἐκδρομεῖς κι' ὄλοι νέοι γύρω στὰ εἰκοσὶ τους χρόνια, γεροῖ, καλοδεμένοι μέσα στὰ ἄρβυλά τους, τίς στρατιω-

τικές κυλόττες τους και τις χνουδωτές τραγιάσκες τους. Μόνο ο Δημητράκης Παπαευ-
στρατίου ξεχώριζε με το μουσαμαδένιο φαράδικο καπέλλο του.

Από τότε άρχισαν να οργανώνονται τακτικά οι κυριακάτικες έκδρομές μας
και νάχουν πάντα μια καλή συμμετοχή.

Το Νοέμβριο του 1925 κατωρθώθη επί τέλους να έγκριθη από το Πρωτοδικείο
Αθηνών το Καταστατικό μας και έτσι ή «Υπαίθριος» άνεγνωρίσθη πια έπίσημα σύμ-
φωνα με το νόμο.

Τά Χριστούγεννα του ίδιου έτους έγινε ή πρώτη πολυήμερη τουριστική μας
έκδρομή με εύρεία συμμετοχή στην Παλαιά Κόρινθο—Ακροκόρινθο.

Μπορούμε να πούμε, ότι με το χρόνο αυτό κλείνει και ή πρώτη περίοδος της
ζωής του Συνδέσμου μας. Στην περίοδο αυτή πηγαίναμε ψαχτά και με διακοπές στη
δράση μας. Ήταν τά χρόνια που μαζευόταν το έμψυχο ύλικό και ώργανωνόταν το
σωματείο μας. Το 1926 βρίσκει την «Υπαίθριος» σε μια άπλη, αλλά πλήρη ώργάνωση
με ένα σημαντικό αριθμό μελών με πίστη και θέληση να πραγματοποιήσουν τις ευ-
γενικές επιδιώξεις της ιδεολογίας μας.

Το 1926 είναι ή πιο γόνιμη και πλούσια σε δράση χρονιά της «Υπαίθριος».
Το ύλικό που συγκεντρώθη σιγά—σιγά και ο μηχανισμός, που ώργανώθη με τόσες
φροντίδες άρχίζει με πρωτοφανή σε άπόδοση προσπάθεια ν' άποδίδη τους καρπούς του.

Όργανώνεται ή πρώτη μεγάλη τουριστική έκδρομή το Πάσχα στα Καλάβρυτα—
Μέγα Σπήλαιο. Η έκδρομή αυτή, μ' όλη την τότε άτέλεια της τουριστικής ώργανώ-
σεως του τόπου, δέν ύστέρησε σε τελειότητα ώργανώσεως και σε ενδιαφέρον κατά
τίποτά από τις καλλίτερες προπολεμικές τουριστικές έκδρομές. Με την προπαγάνδα,
που έγινε γι' αυτή, κατώρθωσε να συγκεντρώση έκλεκτά στοιχεία της άθηναικής
κοινωνίας, που τόσο ένθουσιάζτηκαν άπ' αυτή, ώστε έγιναν μέλη της «Υπαίθριος»
και έπλούτισαν τη συντροφιά μας και έδωσαν κύρος στο νεανικό μας σωματείο.

Άμέσως κατόπιν έγινε την Πεντηκοστή έκδρομή στις άρχαιότητες των Δελφών
και άνάβαση στην κορυφή του Παρνασσού με έπίσκεψη του Κωρυκείου Άνδρου και
κατάβαση από τη Μωνή Ίερουσαλήμ—Δαύλεια.

Η άνάβαση του Παρνασσού άνοιξε νέους όρίζοντες στο Σύνδεσμό μας και μάς
έδωσε την ιδέα να ιδρύσωμε χωριστό Πεζοπορικό Τμήμα, που από τότε έγραψε τόσες
ώρατες σελίδες κατορθωμάτων στις άποτομιές των βουνών μας και χάρισε έξαισιες
άπολαύσεις στους όρειβάτες μας.

Το 1926 κατώρθωσε ή «Υπαίθριος» ν' άποκτήση τά πρώτα της γραφεία σ' ένα
υπόγειο της όδου Σατωβριάνδου (άρ. 33) το όποιο μέσο τον ίδιο χρόνο άφησε για να
έγκατασταθ ή καλλίτερα γραφεία στο άκίνητο Κουρτάκη στην όδο Λιμπονά 5.

Άλλά φοβάμαι, ότι ζεστάθηκα από την άφήγηση των άναμνήσεων μιας ώραίας
κ' ευγενικής προσπάθειας και προχώρησα λίγο πιο πέρα από τά πρώτα βήματα της
άγαπητής μας «Υπαίθριος».

Η «Υπαίθριος» συνέχισε τον ώραίο της δρόμο πάντα προσδεύοντας και δια-
δίδοντας την άγάπη του Έλληνικού Υπαίθρου όλο και σε πλατύτερα στρώματα.
Μέσα όμως στην έκταση της προσπάθειάς της αυτής και στο πλάτεμα και την
ειδίκευση των επιδιώξεών της δέν έέχασε ποτέ τους άπλους σκοπούς που έταξαν
οί ιδρυτές της: την ήθική και σωματική ανάπτυξη των μελών της, δηλαδή το δυνα-
μωμα της ύγείας κατά τρόπο έλλογο και άρμονικό και την ανάπτυξη των άνθρω-
πιστικων τους άρετων.

Η «Υπαίθριος» μπορεί να είναι υπερέφανη γιατί έμεινε πιστή στο πνεύμα της
αυτό και μεις, που είχαμε την εύτυχία να άποφασίσωμε την ίδρυσή της, να αισθανό-
μαστε την άνάγκη να εκφράσωμε τις εύχαριστίες μας και τά συγχαρητήριά μας σ'
όσους δούλεψαν και σε κείνους που συνεχίζουν την πραγματοποίηση των ιδιχνικων μας

Ίδρυση τμήματος Θεσσαλονίκης (1935)

Το 1935, ένας φλογερός απόστολος του εκδρομισμού και της φυσιολατρίας, ο αξιωματικός του Λιμενικού Σώματος, Ν. Σταμπολής, στέλεχος της «Υπαιθρίου Ζωής» Αθηνών, ήρθε με μετάθεση στη Θεσ/νίκη. Η λύπη του, λείει ο ίδιος, για τον αποχωρισμό από εκλεκτούς φίλους και συνεργάτες, αντισταθμιζόταν με τη σκέψη και τη μυστική ελπίδα, ότι ίσως του δινόταν η ευκαιρία στη νέα του θέση να φανεί πιο χρήσιμος στους γενικότερους στόχους της «Υ.Ζ.» στην εφαρμογή του προγράμματός της σε πανελλήνια κλίμακα και συγκεκριμένα στην ίδρυση επαρχιακού τμήματος στη συμπρωτεύουσα. Η «Υ.Ζ.» ως τότε ήταν καθαρά Αθηναϊκό Σωματείο με πλούσια βέβαια εκδρομική και πνευματική δράση, με το Σικελιανό, το Μητρόπουλο και πολλούς άλλους.

Η φυσιολατρεία και ο εκδρομισμός στην πόλη του Αγίου Δημητρίου δεν ήταν βέβαια ο «άγνωστος θεός» τον οποίον ήρθε να κηρύξει ο εμπνευσμένος απόστολος από την Αθήνα. Υπήρχαν μερικοί βωμοί και γι' αυτόν. Υπήρχε κάποια κίνηση, αλλά υποτυπώδης και μάλλον αποκαρδιωτική. Εκτός από το τμήμα του «Ορειβατικού», που κι αυτό είχε πάρει μια ιδιαίτερη μορφή, μάλλον αθλητικών επιδόσεων, και του «Φυσιολατρικού Ομίλου» που βρισκόταν σε ατονία, κανένα άλλο εκδρομικό Σωματείο δεν υπήρχε εν δράσει. Και ήταν η Θεσσαλονίκη τότε μια πόλη 350.000 κατοίκων και περιτριγυρισμένη με χίλια δυο μέρη μεγάλου φυσιολατρικού ενδιαφέροντος. Η έλλειψη οργανωμένης φυσιολατρικής διαθέσεως δεν αποθάρρυνε τον Σταμπολή. Έρχεται σε επαφή με μεμονωμένους φυσιολάτρες, προπαγανδίζει όπου βρεθεί τις ιδέες του, προσηλυτίζει πιστούς και στις 24 Ιουλίου 1935 συνέρχονται τα πρώτα ιδρυτικά μέλη και αναθέτουν προσωρινά τη διοίκηση των εκδρομών σε τριμελή Επιτροπή και την εντολή για σύγκλιση Γ. Συνελεύσεως για την εκλογή Διοικ. Συμβουλίου. Το σχετικό πρακτικό που υπογράφηκε και που αποτελεί στην ουσία τη ληξιαρχική πράξη γεννήσεως του Τμήματός μας, έχει ημερομηνία 24 Ιουλίου 1935. Το γεγονός αναγγέλθηκε τηλεγραφικώς στην Αθήνα:

«ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ ΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΙΔΡΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΔΕΚΑΔΟΣ ΝΕΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ. ΕΚΛΕΓΕΙΣΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΕΛΑΒΕ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΕΚΔΡΟΜΩΝ, ΣΥΝΤΑΞΙΝ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΓΚΛΗΣΙΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΕΚΛΟΓΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ.»

η οποία απάντησε με το εξής τηλεγράφημα:

«ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΖΩΗΣ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΙΔΡΥΤΑΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΣ ΥΠΟΣΧΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑΘΕΡΑΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΝ STOP ΕΜΠΕΝΟΜΕΝΟΝ ΑΠΟ ΕΥΤΥΧΗ ΑΠΗΧΗΣΗ ΥΨΗΛΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΜΑΣ ΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΠΟΛΙΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΚΟΙΝΩΝ ΙΔΕΩΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΕΛΛΑΔΑ STOP ΕΙΜΕΘΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΟΙ ΔΙ' ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ. ΖΗΤΩ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»

Αυτό με κάθε δυνατή συντομία είναι το χρονικό ιδρύσεως του Τμήματός μας. Και αρχίζει αμέσως την εκδρομική του εξόρμηση 4 μέρες μετά την ίδρυσή του, δηλ. στις 28 Ιουλίου, με εκδρομή στη Μηχανιάνα.

Να φαντάζονταν τότε άραγε οι πρωτοπόροι και ιδεολόγοι του εκδρομισμού και του υπαιθριακού πνεύματος, όταν πραγματοποιούσαν την παρθενική τους εκδομή, πως το δεντράκι που μόλις πριν 4 μέρες με τόση αγάπη και στοργή είχαν φυτέψει, θα γίνει μια μέρα δέντρο πολύκλωνο και πλατύφυλλο; Οπωσδήποτε, ο νεοσύστατος Σύνδεσμος προχώρησε σταθερά και ανοδικά και άφησε πίσω του τόσο γόνιμο και δημιουργικό έργο σε διάφορους τομείς, και όχι μόνο τους εκδρομικούς, χάρη στη δραστηριότητα των

κατά καιρούς Διοικήσεων, τη σύμπνοια και κατανόηση των μελών του, αλλά και χάρη στην εσωτερική του οργάνωση, έγινε με τον καιρό ένα από τα καλύτερα και συμπαθέστερα εκδρομικά σωματεία της πόλεώς μας. Η κίνηση αυτή η εκδρομική σε πανελλήνια κλίμακα, που στην αρχή είχε μόνον χαρακτήρα μιάς επιβεβλημένης αντίδρασης εναντίον του καφενεϊακού βίου, στον οποίον είχε λιμνάσει η ζωή της ελληνικής νεότητας, πήρε βαθμιαία τη μορφή οργανωμένης εξόδου εκδρομέων στο ύπαιθρο.

Τα ιδανικά της στην αρχή ήταν μάλλον περιορισμένα. Προσπαθούσε να δώσει την ευχάριστη Κυριακάτικη διακοπή, να αντιδράσει στη βλαβερή για την υγεία παραμονή σε κλειστούς χώρους και να γνωρίσει ίσως στους εκδρομείς μερικές ξεχωριστές αρχαιοτήτες, μερικά διαλεχτά σημεία της εξοχής. Με τα δειλά αυτά βήματα άρχισε η προσπάθεια. Σ' αυτή την περίπτωση η ελληνική φύση δεν έμεινε παθητικό και αδιάφορο στοιχείο γι' αυτούς που πήγαιναν να την γνωρίσουν. Με τη διάχυτη και πολύμορφη γοητεία της συνέπαιρνε τους πρώτους συστηματικούς εκδρομείς, αυτοί πάλι ενθουσίαζαν και παρέσυραν αρκετούς άλλους κι έτσι σε διάστημα λίγων ετών η κίνηση αυτή μεταμορφώθηκε σε πλατύτατο ρεύμα εκδρομικής εξόδου στο ύπαιθρο με τα γνωστά σε όλους αγαθά αποτελέσματα.

Ο μεγάλος στοχαστής και Ελληνολάτρης Ν. Καζαντζάκης, ο πολυταξιδεμένος σαν τον Οδυσσέα του, μαγεμένος από τα τοπία της Αττικής και της Πελοποννήσου, που τα περπάτησε μ' ένα ραβδί στο χέρι κι ένα δισάκι στον ώμο, γράφει σ' ένα βιβλίο του: «Το καταλαβαίνεις κάθε μέρα και καλύτερα περπατώντας την ελληνική γη πως ο πολιτισμός δεν είναι ένας μετέωρος υπερφυσικός ανθός. Ήταν ένα δένδρο, που είχε ριζώσει βαθειά στη γη κι έτρωγε χώμα και το 'κανε ανθός. Η περίφημη αρχαία απλότητα, η ισορρόπηση, ο ρυθμός και το μέτρο δεν ήταν οι ακοπίαστες αρετές μιας απλής ισορροπημένης ράτσας. Ήταν μαζί με τον ανθρώπινο αγώνα δημιουργήματα της ελληνικής φύσης, του ελληνικού τοπίου, του ελληνικού φωτός. Τοπία ανεπανάληπτα, άλλα αυστηρά και περήφανα, άλλα θηλυκά και όλο τρυφεράδα, άλλα σοβαρά και συνάμα πρόσχαρα και γλυκομίλητα, σημαδεμένα όλα από το ελληνικό πνεύμα, μ' ένα θέατρο, μ' έναν ναό, μ' έναν ήρωα. Περπατώντας τα ελληνικά τοπία, καταλαβαίνεις τον στίχο του Σεφέρη: "Όπου κι αν πάω, η Ελλάδα με πληγώνει"».

Πέρασαν όμως αιώνες, πέρασαν οι βάρβαροι, κι από όλα αυτά έμειναν μόνο το άρωμα, ο χυμός, οι καρποί της μεγάλης ελληνικής εποχής, κτήμα ολόκληρης της ανθρωπότητας. Έμειναν όμως και διατηρούνται γύρω μας όλες οι ίδιες παντοδύναμες και δημιουργικές δυνάμεις της ελληνικής φύσης. Έμεινε το απαράμιλλο ελληνικό φως και ο ουρανός της Ελλάδας. Έμεινε η γαλανή θάλασσα και τα παιχνιδιάρικα νησιά μας. Έμειναν οι δαντελωτές ακρογιαλιές και οι βαθύκολπτες γλώσσες της θάλασσας. Έμειναν οι μαρμαρυγές των πελάγων, τα μενεξεδένια ηλιοβασιλέματα πάνω στις γυμνές πετρώδικες κορυφές. Έμειναν οι νυχτερινές αστεροφώτιες διαύγειες και τα μυστικόπαθα σεληνόφωτα. Έμεινε με μια λέξη ολόκληρη η ζωντανή και διάχυτη και χαρούμενη και ακατάλυτη Ελλάδα. Ας τη γνωρίσουμε, ας τη χαρούμε, ας αφογκραστούμε την ανάσα της, για να ανθίσει και να καρπίσει και να αναστηθεί και πάλι το παλιό θαύμα.

Χαρ. Παχυγιαννάκης

Ίδρυση τμήματος Σπάρτης (1936)

Η «ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ» αισθάνεται άνυπέρβλητη χαρά για την ίδρυση του Τμήματός της στη Σπάρτη. Από τα πρώτα της βήματα είχε στρέψη το φυσιολατρικό ενδιαφέρον της στη νεώτερη κληρονόμο του αρχαίου και μοναδικού στην ύψηλιο φυσικού και ιστορικού περιβάλλοντος της Λακεδαιμόνος. Άλλεπάλληλες εκδρομές του Συνδέσμου στο Μυστρά και στον Ταΰγετο, έπικοινωνία με τα έπιλεκτα φυσιολατρικά στελέχη της νέας Σπάρτης, ανάπτυξη των ιδανικών μας με όμιλίες και άρθρα και τελικά η έπίσημη πρόσκληση του Συνδέσμου, έδωσαν άφορμή, ιδίως μετά την έπιτυχή τελευταία ανάβαση των όρειβατών μας στον χιονισμένο Ταΰγετο, να συστηθί στη Σπάρτη Τμήμα της «Υπαιθρίου Ζωής» με έβδομηντα δύο μέλη ιδρυτικά, μεταξύ των οποίων, γεγονός πρωτοφανές για τη φυσιολατρική κίνηση της Σπάρτης, μετέχουν και πολλές κυρίες και δεσποινίδες. Αυτή τη φορά είναι έκτος άμφιβολίας ότι η σύνδεση του αυτόχθονος πυρήνος της Σπάρτης με την ιδεολογία και τα σύμβολα της «Υπαιθρίου Ζωής» θα δώσουν όριστική κατεύθυνση στην προαγωγή ενός ισχυρού οργανισμού στη Σπάρτη, που οί προηγούμενες τοπικές προσπάθειες δέν είχαν κατορθώση. Γιατί άκριβώς εκείνο που έλειπε ήταν μιά πλατείά έκφραση των ιδανικών της Έλληνικής φυσιολατρείας και γενίκευση του άγώνα σ' ένα πανελλήνιο σχέδιο, πράγματα που προδιέγραψε και διαισθάνθηκε ως άνάγκες τό πρόγραμμα της «Υπαιθρίου Ζωής» και τ' άναγνωρίζουν οί νέοι σύντροφοι του ιδεολογικού μας άγώνα στη Σπάρτη. Από τό διάβασμα σ' άλλη στήλη του θερμού χαιρετισμού τους σ' όλους τους άλλους Υπαιθρίους των Άθηνών, της Θεσσαλονίκης και του Βόλου νοιώθει κανείς τον παλμώδη ένθουσιασμό των νέων μελών της Σπάρτης.

Στις 29 Φεβρουαρίου ιδρύθηκε στη Σπάρτη τό τρίτο κατά σειράν Τμήμα της «Υπαιθρίου Ζωής». Η ίδρυσι έγινε στη

Δημαρχία όπου συνήλθαν 72 έγκριτα μέλη της κοινωνίας Σπάρτης και υπέγραψαν τό ιδρυτικό. Στις 7 Μαρτίου έλαβε χώραν η πρώτη Γενική Συνέλευσι του Τμήματος η όποία έπήφ:σε προσωρινό Κανονισμό Διοικήσεως και προέβη σε άρχαιρεσίες για την ανάδειξι Διοικούσης Έπιτροπής, έξελέγησαν κατά σειράν οί έξης: Χρίστος Γιαννόπουλος, Νίκος Παυλής, Λίνα Γιατράκου, Σταύρος Κοκκινάκης, Γεώργιος Λαδόπουλος, Καλλιόπιτα Καρβούνη και Νίκος Λεώπουλος με άναπληρωματικούς τον κ. Ι. Φικιώρη και την διδα Φρόσω Μυλωνάκου.

Η ώς άνω Δ. Ε. συνήλθε στις 9 Μαρτίου και έξελέξε μεταξύ των μελών της, Πρόεδρον μέν τον κ. Χρ. Γιαννόπουλον, Αντιπρόεδρον τον κ. Ν. Παυλήν, Γραμματέα τον κ. Ν. Λεώπουλον, Ταμίαν την κ. Λίνα Γιατράκου και Έφορον τον κ. Γ. Λαδόπουλον. Κατόπιν η Δ. Ε. έκπληροόσα έπιθυμίαν των μελών του Τμήματος άπηύθηνε τον κάτωθι χαιρετισμόν προς τους Υπαιθρίους:

Πρός τά μέλη του Συνδέσμου των Άθηνών, της Θεσσαλονίκης και του Βόλου,

Αυτή τη στιγμή που τά κοινά ιδανικά τόσο στενά μäs συνέδεσαν μαζί σας, σäs στέλνουμε τους πιό θερμούς συναδελφικούς χαιρετισμούς. Λίγο άργά μεις, πιό γρήγορα σεις, άκολουθήσαμε την ύποβλητική και θαρραλέα ιδεολογική σημαία της «Υπαιθρίου», που ξάνοιζε νέους πλατιούς όρίζοντας στην ώραία μας ιδέα. Όλοι μαζί όμως τώρα σάν άπόστολοι μιάς νέας θρησκείας άς διακηρύξουμε τη πραγματική άγάπη στη θεία Φύση. Άς μή ζητάμε μόνο δικαίωμα να βρούμε πάνω στο δεσμό μας μ' αυτή Όπως και μεις ζητάμε τη λύτρωση, τη γαλήνη, τη σωματική και ψυχική ζωογόνηση μεσ' στη μεγαλειώδη άπεραντώσήνη της, έτσι κι' αυτή δίκαια ζητάει τη στοργή μας, την προστασία μας.

Άς δώσουμε στην άδεια μέχρι τώρα ιδέα της φυσιολατρείας τον παλμό των άνωτέρων έπιδειώξεων, ένα περιεχόμενο πλατύ σάν τη Φύση.

Όλοι με τη συνείδηση της δημιουργίας άς βαδίσουμε σταθερά τό χαραγμένο πιά δρόμο και η νίκη μας θάναι περίλαμπρη.

Τά μέλη του Τμήματος Σπάρτης.

Ίδρυση τμήματος Λαρίσης (1935)

Ομιλία Δημ. Αγοραστήδη, στη γιορτή των 45 χρόνων Τμήματος Λαρίσης

Κυρίες και κύριοι,

Πριν από 45 χρόνια στην πόλη μας, υπήρχε ελάχιστη οργανωμένη εκδρομική και φυσιολατρική κίνηση. Εκτός από το Τμήμα του Ορειβατικού και τον Όμιλο Εκδρομέων κανένα άλλο εκδρομικό Σωματείο δεν υπήρχε σε δράση.

Τότε ακριβώς, μια μικρή συντροφιά, που την αποτελούσαν αγνοί και δραστήριοι φυσιολάτρες, αποφάσισαν να κινηθούν για την ίδρυση Τμήματος της Υπαιθρίου και στη Λάρισα. Γιατί έτυχε να είναι καλά πληροφορημένοι από διερχόμενους εκδρομείς Αθηνών και Θεσ/κης και από το Περιοδικό «Υπαιθρο» για τη μεγάλη πανελλήνια και πολύπλευρη εκδρομική - φυσιολατρική και κοινωνική δραστηριότητα της Υπαιθρίου.

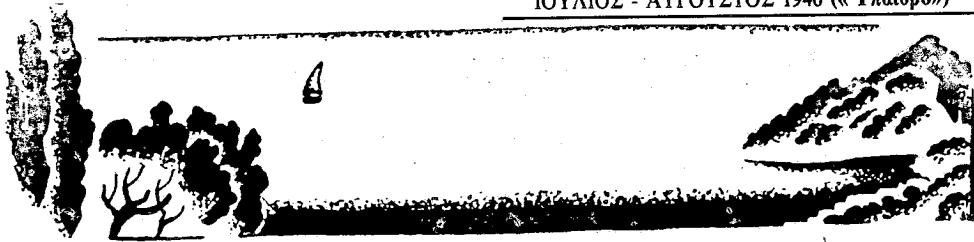
Συγκροτούν μια προσωρινή Επιτροπή από τους Δ. Νάνο, Ν. Χρηστίδη, Α. Κουρσούμη και Ε. Τσούλκα και στέλνουν έγγραφο στο Κ.Δ.Σ. ζητώντας την ίδρυση Τμήματος της «Υπαιθρίου» στη Λάρισα. Το Κ.Δ.Σ. είναι σύμφωνο και στις 7 Ιανουαρίου του 1937 εγκρίνεται επίσημα η ίδρυση Τμήματος στην πόλη μας. Εις μνήμη των αποθανόντων και προς απότιση τιμής για τους επιζώντες, αναφέρω τα ονόματα των ιδρυτικών μελών: Κούβαρος Δ., Κουβάρου Δ., Τσιτώτας Άστ., Σκένδρος Σπ., Νικόδημος Ευάγ., Νάνος Δ., Χρηστίδης Ν., Κουρσούμης Αν., Τσούλκας Χρ., Ξεφτέρη Ελένη, Τουρών Χαΐμ, Χαλλ Αιμίλιος και Γκόλαντας Κ.

Το δε πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο αποτελέσθηκε από τους:

Στεργιοπουλο Β.	Πρόεδρο
Τσιοβαρίδη Χρ.	Αντιπρόεδρο
Σκυλλάκο Θ.	Γ. Γραμματέα
Ξεφτέρη Ελ.	Ταμία
Πυκνή Αν.	Έφορο
Γκόλαντα Κ. και Νάνο Δ.	Συμβούλους

Αυτό είναι σε λίγες γραμμές το χρονικό της ίδρυσης του τμήματος της «Υπαιθρίου» στην πόλη μας.

Και αρχίζει αμέσως η εκδρομική και φυσιολατρική του δραστηριότητα. Οργανώνει την πρώτη του εκδρομή το 1937, τουριστική - πεζοπορική στην Αγία Νιβόλιανη με συμμετοχή 50 ατόμων, ρεκόρ για την εποχή εκείνη. Πλαισιώνεται γρήγορα με νέα μέλη, 80 τον αριθμό, όλα ενεργά και αποκτάει σύντομα την εκτίμηση και την αγάπη των κατοίκων της Λαρίσας.

Ίδρυση τμήματος Αθηνών (1938 «Υπαίθρου»)

Ἡ κίνηση τοῦ Συνδέσμου

Ἡ Ἐκτακτη Συνέλευση γιὰ τὴν τροποποίηση τοῦ Καταστατικοῦ

Τὴν Πέμπτη, 16 Ἰουνίου, στὶς 7.30 μ. μ. συνήλθε στὴν αἴθουσα τοῦ Συλλόγου τῶν Ἐμποροπαλλήλων ἡ Ἐκτακτη Γεν. Συνέλευση τοῦ Συνδέσμου μας γιὰ τὴν τροποποίηση τοῦ Καταστατικοῦ.

Κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Π. Βαχαβιόλου ἔγιναν δεκτὲς παμπηφεῖ μετὰ ἐλαφρῆς μεταβολῆς ὅλες οἱ τροποποιήσεις σύμφωνα μετὰ τὸ σχέδιο, πὺ κατήρτισε εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοὺς κ. κ. Εὐάγ. Πατρινό, Ἀντ. Δαπόντε, Ἀντ. Καράβα, Β. Κουντούρη, Εὐμ. Παράσχο, Βικτ. Πουλημένο, Σπ. Σαμούτ, Ἀθ. Σείριο, Γ. Σταματάκο, Γ. Σταμπολῆ καὶ Νικ. Σταμπολῆ.

Τὴ βάση τοῦ σχεδίου αὐτοῦ ἀποτελεῖ ἡ ἱδρυση Τμήματος τοῦ Συνδέσμου καὶ στὰς Ἀθήνας καὶ τὸ τέλειο ξεχώρισμα τῆς διοικήσεως τῶν γενικῶν πραγμάτων τοῦ Συνδέσμου ἀπὸ τὴν διεύθυνση τῆς ἐκδρομικῆς καὶ λοιπῆς τοπικῆς σημασίας δραστηριότητος τῶν Ὑπαιθρίων Ἀθηνῶν μετὰ τὴ δημιουργία δύο ἰδιαιτέρων διοικητικῶν ὀργάνων, τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς «Ὑπαιθρίου Ζωῆς» καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν.

Οἱ κυριώτερες τροποποιήσεις εἶναι οἱ ἀκόλουθες: Κάθε μέλος τῆς «Ὑπαιθρίου Ζωῆς» γίνεται μετὰ τὴν ἐγγραφή του αὐτοδικαίως συνδρομητῆς τοῦ «Ὑπαίθρου» (ἄρθρο 6). Τὸ κεντρικὸ διοικητικὸ ὄργανο τοῦ Συνδέσμου ὀνομάζεται Κεντρικὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο καὶ εἶναι 12μελές, ἀποτελούμενο ἀπὸ 1 Πρόεδρο, 2 Ἀντιπροέδρους, 1 Γεν. Γραμματέα, 1 Εἰδ. Γραμματέα, 1 Ταμῖα, 1 Ἐφορο καὶ 5 Συμβούλους, πὺ ἐκλέγονται στὰ ἀξιώματά τους δι' ἐμμέσου ἐκλογῆς (ἄρθρο 8). Σὲ κάθε Τμήμα θὰ μποροῦν νὰ ἱδρύνωνται ὀρειβατικὲς ὁμάδες, κατόπιν ἐγκρίσεως καὶ σύμφωνα μετὰ τὶς κατευθύνσεις μῆς Ἐπιτροπῆς Ὀρειβασίας, πὺ συνιστᾶται πλησίον τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου (ἄρθρο 18). Τὴν ἱδρυση Τμήματος μποροῦν νὰ ζητή-

σουν πέντε τουλάχιστον πρόσωπα. Γιὰ νὰ ἀναγνωρισθῆ ὀριστικὰ ἓνα Τμήμα πρέπει νὰ ἀριθμῆ 15 τουλάχιστον μέλη. Ἡ δοκιμαστικὴ περίοδος γιὰ τὴν ὀριστικὴ ἀναγνώριση τοῦ Τμήματος δέν μπορεῖ νὰ περάσῃ τὸ ἔτος, ἐκτὸς ἂν εἰσαχθῆ τὸ ζήτημα στὴ Γεν. Συνέλευση (ἄρθρο 19).

Ὁ Συνδεσμος ἔχει ἐνιαῖο προϋπολογισμό κάθε Τμήμα ὅμως ἔχει τὴν ἰδιαιτέρη διαχείριση τῶν παντοειδῶν πόρων τοῦ μετὰ τοὺς ὀποιους ἀντιμετωπίζει τὶς τοπικὲς ἀνάγκες του, ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα ποσοστὸ τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν, πὺ ὀρίζεται ἀπὸ τὴ Γεν. Συνέλευση γιὰ ν' ἀποδοθῆ στὴν κεντρικὴ ταμειακὴ διαχείριση (ἄρθρο 24). Ἡ Γενικὴ Συνέλευση ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν μελῶν τῶν Τμημάτων, πὺ ἐκλέγονται στὶς τακτικὲς τοπικὲς Συνελεύσεις τοῦ Ὀκτωβρίου γιὰ ἓνα χρόνο. Ἡ Τοπικὴ Συνέλευση ἐνὸς Τμήματος ἐκλέγει τόσους ἀντιπροσώπους ὅσους ἔχει 40άδες μελῶν ἢ μεγαλύτερο ἀπὸ 20 μέλη. Τμήματα με λιγώτερα ἀπὸ 40 μέλη ἐκλέγουν πάλι ἓναν ἀντιπρόσωπο. Οἱ Γενικὲς Συνελεύσεις μποροῦν νὰ συνέρχωνται καὶ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν (ἄρθρο 25). Ἐπίσης ἐτροποποιήθησαν καὶ τὰ ἄρθρα 3, 5, 7, 7-11, 15-17, 20-23, 26, 27 καὶ 31 γιὰ τὴν προσαρμογὴ ὀρισμένων λεπτομερειακῶν διατάξεων στὶς γενικὲς κατευθύνσεις τοῦ νέου Καταστατικοῦ. Μετὰ τὶς μεταβατικὲς τέλους διατάξεις προβλέπεται, πὺς προσωρινῶς θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ διευθύνεται ὁ Συνδεσμος, ὅπως καὶ πρῶτα, ἐντὸς ὅμων τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου θὰ συγκληθῆ Γενικὴ Συνέλευση γιὰ τὴν ἐκλογὴν Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν ψήφιση νέου Κανονισμοῦ τῶν Ἐπαρχιακῶν Τμημάτων. Ἐπίσης τὸ ἀργότερο ὡς τὶς 31 Ὀκτωβρίου θὰ συνέλθῃ ἡ Τοπικὴ Συνέλευση τῶν Ὑπαιθρίων Ἀθηνῶν γιὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν.

Τὸ τροποποιημένο Καταστατικὸ, μετὰ τὴν ἐγκρισή του ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖο, θὰ βρίσκειται στὴ διάθεση ὅλων τῶν μελῶν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

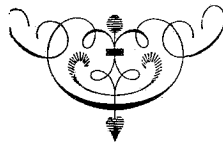
Το περιοδικό «Υπαιθρο» του Συλλόγου μας εκδίδεται από τον Απρίλιο 1935 ως και σήμερα από το Τμήμα Αθηνών, με ελάχιστες διακοπές από το 1940 ως το 1946.

Την περίοδο 1959-1963 κυκλοφόρησε το «Υπαιθρο» σε κοινή έκδοση των Τμημάτων Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

Τον Μάρτιο 1941 εκδόθηκε ένα έκτακτο Πολεμικό Δελτίο.

Τα Τμήματά μας Θεσσαλονίκης και Λαρίσης εκδίδουν δικό τους πρόγραμμα εκδρομών.

Το Τμήμα Θεσσαλονίκης στις 22.2.1937 εξέδωσε για πρώτη φορά χιουμοριστική εφημερίδα «ΧΙΟΝΟΘΥΕΛΛΑ», η οποία ξανακυκλοφόρησε το 1969.

Ἡ Σύνταξι τοῦ «Υπαίθρου»

Ἐπειτα ἀπὸ ὠρτισμένες μεταβολές, ποὺ ἀποφασίστηκαν ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο στὴ σύνταξι καὶ διεύθυνσι τοῦ «Υπαίθρου», τὸ ὄργανό μας ἐκδίδεται σήμερα ἀπὸ τὸ ἐξῆς ἐπιτελεῖο μελῶν μας.

Τὴ Συνακτικὴ τοῦ Ἐπιτροπῆ ἀπαρτίζουν: ἡ Κὰ Ἀθηνᾶ Ταρσοῦλη καὶ οἱ κ. κ. **Εὐαγ. Πανέτσος, Γ. Κ. Σταμπολῆς, Κ. Τσιμινάκης** καὶ **Στ. Χιλιαδάκης**. Στὴν Ἐπιτροπῆ αὐτῇ συμμετέχουν καὶ οἱ ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν διεύθυνσι καὶ ἔκδοσι τοῦ περιοδικοῦ κ. κ. **Π. Βαχαβιόλος**, ὡς διευθυντῆς καὶ **Ἰ. Ράπτης**, ὡς ἀρχισυντάκτης.

Εἰδικὰ μὲ τὴν ἐπιμέλεια τοῦ εἰκονογραφημένου μέρους τοῦ «Υπαίθρου» ἐπεφορτίσθη τὸ μέλος μας κ. **Δ. Κιζίκη**.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΜΑΣ

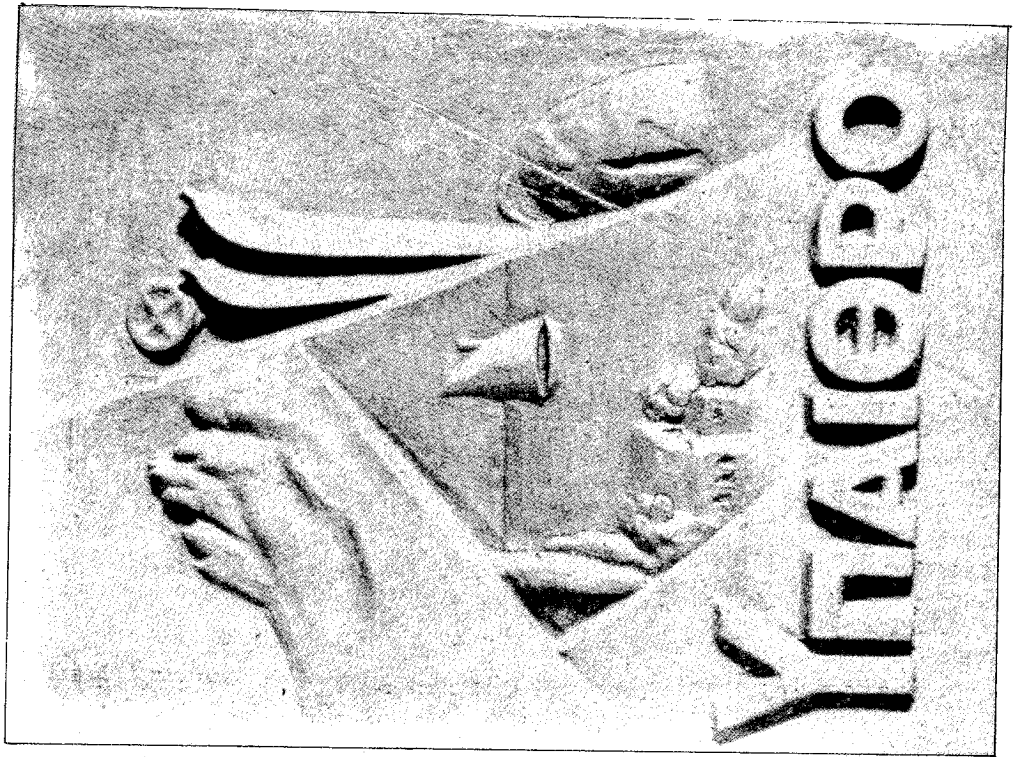
Ἡ ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ μας, ποῦ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ νέου φυσιολατρικοῦ προγράμματος τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς», ἔρχεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ εὐρὸ κοινωνικὸ καὶ ἀναγεννητικὸ πρόγραμμα τοῦ σωματείου μας. Μὲ τὰ ἴδια ἰδανικά, ποῦ ἀνέκαθεν κατηύθυναν τὰ βήματά μας, πρόκειται τῶρα νὰ προσπαθήσουμε νὰ μεταδώσουμε σὲ νέους φυσιολάτρεις τὴν πίστη καὶ τὸν ἐνθουσιασμό μας. Καὶ γιὰ τὸ ἔργο αὐτὸ μᾶς χρειάζονταν ἓνα ὄργανο δημοσιότητος, μιὰ ταχτικὴ ἐνημέρωση τοῦ Κοινοῦ στὶς ἰδέες καὶ τὶς ἐνέργειές μας.

Τὸ σωματεῖο μας ἀποβαίνει, σύμφωνα μὲ τὸ νέο του πρόγραμμα, ἓνας πρωτοπόρος γιὰ τὴν κοινωνικὴ ἀνάπλαση, μιὰ ὀργανωμένη φυσιολατρικὴ δύναμη, ποῦ ζητάει νὰ μεταδώσῃ μιὰ πνοὴ ἀναγεννήσεως στὴν Ἑλλάδα. Ἔχει ἐπομένως ἓνα πρόγραμμα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, μιὰ προοπτικὴ γιὰ σοβαρώτατες ἐξελίξεις καὶ γιὰ ὑπερήφανα ὄνειρα. Πῶς θὰ ἦταν δυνατόν νὰ διστάσουμε στὴν κρισιμώτερη ὥρα τῆς δράσης μας γιὰ νὰ τεθοῦμε σ' ἐπαφὴ μὲ τὴ γύρω μας ζωὴ, μὲ τοὺς φυσιολάτρεις τῶν ἄλλων σωματείων, μὲ τὴν ἑλληνικὴ νεότητα, μὲ τὴν κοινωνία ἐν γένει; Εἶπαμε στὸ πρόγραμμά μας πῶς γιὰ μᾶς ἡ φυσιολατρεία δὲν εἶναι μόνον μιὰ ἐγωϊστικὴ καὶ αἰσθητικὴ διέξοδος θαυμασμοῦ. Εἶναι μιὰ δύναμη ἐνεργείας. Γι' αὐτὸ λοιπὸν ἦταν ἀδύνατο ν' ἀγνοήσουμε τὴν σημασίαν ἑνὸς καλοῦ περιοδικοῦ ποῦ νάχουμε στὴ διάθεσή μας γιὰ τὴ διάδοση τῶν νέων αὐτῶν ἰδεῶν μας.

Φυσικὰ δὲν πρόκειται νὰ περιορίσουμε τὸ περιοδικὸ ποῦ ἐξεδώσαμε μόνον στὸν κύκλο τῶν δικῶν μας ἰδανικῶν καὶ τῆς δικῆς μας δράσης. Ἀποβλέπουμε νὰ κατστήσουμε τὸ «Υπαιθρο» ἓνα πανελλήνιο ὄργανο φυσιολατρικῆς ἐπικοινωνίας καὶ συνταυτισμοῦ. Ἀποβλέπουμε νὰ στερεώσουμε ἓνα ὄργανο ὄχι εἰδικῆς, ἀλλὰ γενικῆς φυσιολατρικῆς φιλολογίας. Καὶ γι' αὐτὸ θὰ δεχόμεστε κάθε ἐκλεκτὴ συνεργασία. Καὶ κάθε προοδευτικὴ κίνησις θὰ μᾶς βρῖσκη πρόθυμους βοηθοὺς στὴν ἐπιτυχία της. Τὸ πνεῦμά μας ὁμῶς δὲν εἶναι νὰ συναγωνισθοῦμε τὰ ὑπάρχοντα φυσιολατρικὰ περιοδικά, ἀλλὰ νὰ προεκταθοῦμε σὲ ἄλλες σφαῖρες ἀναζητήσεως καὶ ἐρεῦνης.

Ἐφόσον ὁ τόνος τῶν ἰδανικῶν μας εἶναι κατακτητικῆς μορφῆς γιὰ τὴν ἀδιάφορην ἀκόμη στὰ φυσιολατρικὰ ἰδανικά μάζα τῆς κοινωνίας, ἐφόσον τὸ ἐνδιαφέρον μας περιλαμβάνει μέσα στὸν κύκλο τῆς ἀνάπτυξής του ὄχι μόνον τοὺς ὀργανωμένους ἢ καὶ μὴ φυσιολάτρεις, μὰ θέλει νὰ προσθέσῃ μιὰ κοινωνικὴ δύναμη ἐνεργείας στὴν φυσιολατρικὴ διάθεση τῶν ἀνθρώπων, τὸ ὄργανό μας δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς μιὰ ἐπανάληψη προηγούμενων προσπαθειῶν ἢ σὰν ἓνα περιττὸ δημιούργημα μικρόψυχης ζηλοτυπίας.

Τὸ «Υπαιθρο» ἔχει ἀνεξάρτητο φρόνημα καὶ ἰδιαίτερο προορισμό. Γι' αὐτὸ θὰ διεκδικήσῃ μὲ θάρρος τὴν ὑπαρξὴ του καὶ τὸ μέλλον του. Καὶ πιστεύει πῶς θαῦρη πρόθυμα στὴν καρδιά ὄλων τῶν φυσιολατρῶν, στὴν ἐνίσχυση τῶν ἄλλων φυσιολατρικῶν ἐκδόσεων καὶ στὴν συμπάθεια τοῦ Κοινοῦ τὶς ἀναγκαῖες δυνάμεις γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ του.

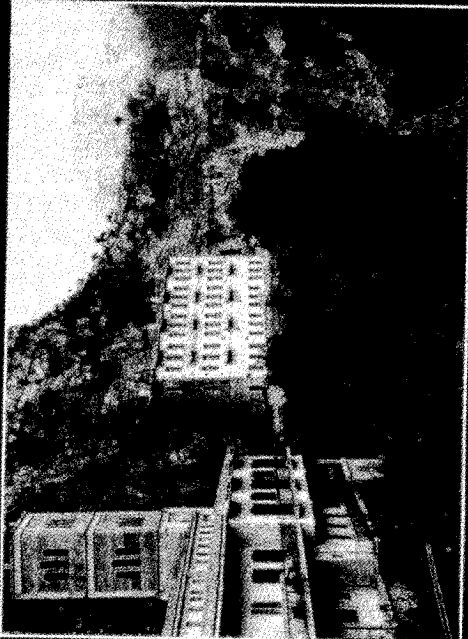

Η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ

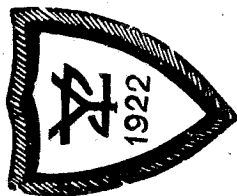
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΒΡΑΒΕΙΟ 1987

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1992
 Η ΥΠΑΙΘΡΟΣ
 ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΥΝΑΜΕΝΟ ΤΡΑΦΟΜΕΝ - Η ΥΠΑΙΘΡΟΣ ΖΗΤΗ,
 ΕΙΣ ΤΟΣ ΙΑΡΥΣΕΙΣ 1922
 ΓΡΑΦΕΙΑ - ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΑ, ΣΟΛΩΜΟΣ Μ. 106 73 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 361 57 79

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΚΔΡΟΜΕΩΝ

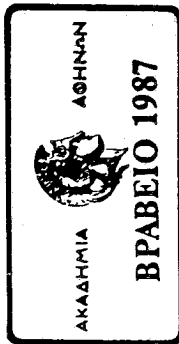

“ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ”

—1922—

ΤΜΗΜΑ ΛΑΡΙΣΑΣ

—1937—

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΡΟΜΩΝ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ

1 9 9 2

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΑ

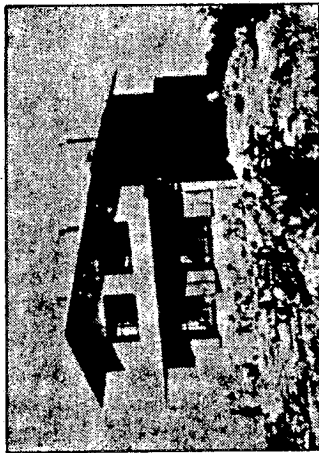
Ηλιοδώρου 8, ημιλιπόγειο

Τηλ. 229-165

Σύνδεσμος Εκδρομών
« Η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ »
ΤΜΗΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πρόγραμμα εκδρομών
Απριλίου - Μαΐου - Ιουνίου 1992
Αριθ. 436

Το καταφύγιο μας στο Χορτιάτη

Το Δ.Σ. του συνδέσμου μας εύχεται στα
αγαπητά μέλη και τους εκλεκτούς φίλους μας
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Δηλώνετε εγκαίρως τη συμμετοχή σας στις εκδρομές
μας για να μπορούμε να τις πραγματοποιήσουμε.
Γραφεία - εντευκτήρια Β. Ηρακλείου 40 γ' ορόφος
Τηλ. 273.720

Τα γραφεία μας είναι ανοικτά από
τις 7 το απόγευμα και σας περιμένουν.

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΤΗΣ «Υ.Ζ.»

Από την αρχή της ιδρύσεώς του ο Σύνδεσμός μας, έχοντας υπόψη του τις φυσιολατρικές ανάγκες του ατόμου, ανάλογα με την ηλικία και την ψυχοσύνθεσή του, έθεσε ως πρόγραμμά του το κεφάλαιο της εκδρομικής του δράσης την εξυπηρέτηση όλων των μελών του, σε όλα τα επίπεδα της φυσιολατρικής και του τουρισμού, καταβάλλοντας συγχρόνως προσπάθεια να ποτίσει τους εκδρομείς του με το πραγματικό φυσιολατρικό ιδεώδες. (Ομιλία του Σ. Ιατρίδη στην 100ή εκδρομή του Τμ. Θεσ/νίκης).

Από όλα τα Τμήματα έχουν οργανωθεί μέχρι σήμερα πολλές εκδρομές, ημερήσιες και πολυήμερες, διαφόρων κατηγοριών όπως:

Απογευματινοί περίπατοι.

Πεζοπορικές εκδρομές.

Ορειβατικές εκδρομές.

Τουριστικές εκδρομές στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

Επισκέψεις σε αρχαιολογικούς χώρους με ξενάγηση και ομιλίες από γνωστούς αρχαιολόγους.

Εκδρομές με καλλιτεχνικές εκδηλώσεις.

Οργανωμένες κρουαζιέρες με μισθωμένα κρουαζιερόπλοια.

Γνωριμία με τα Ελληνικά νησιά.

Πρωτοπόρος, η «Υ.Ζ.» οργάνωσε και ειδικές εκδρομές για σπουδαστές και υπαλλήλους, με ιδιαίτερη έμφαση για τα εργαζόμενα κορίτσια.

Κάθε χρόνο πραγματοποιείται μια κοινή εκδρομή όλων των Τμημάτων. Ο θεσμός αυτός έχει καθιερωθεί από το Κεντρικό Διοικ. Συμβούλιο από το 1939, όταν έγινε και η πρώτη κοινή εκδρομή των Τμημάτων στο Πήλιο, και από τότε συνεχίζεται.

Οι εκδρομείς στα 70 χρόνια της «Υ.Ζ.» έχουν επισκεφθεί ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο από τις Πρέσπες και Αλεξανδρούπολη ως Πελοπόννησο και Κρήτη, και από την Κεφαλονιά ως τη Σάμο.

Οι ορειβάτες μας έχουν ανέβει σχεδόν σε όλα τα βουνά της Ελλάδος: Όλυμπος, Σμόλικας, Ψηλορείτης, Παρνασσός, Ταΰγετος, Χελμός, Πάρνωνας, Βαρδούσια (αναφέρουμε τα ψηλότερα) και σε πολλά άλλα ψηλά και λιγότερο ψηλά βουνά.

Οι «Υπαίθριοι» έχουν γνωρίσει την Κύπρο, σχεδόν όλες τις χώρες της Ευρώπης, τη Μάλτα, την Τουρκία κ.λπ.

ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΕΚΔΡΟΜΕΥΣ

Τοῦ κ. Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Θάρθη κάποια μέρα πού θά ὑψωθῆ ἡ τιμητικὴ στήλη τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ὀργανώσεων πού πρωτοαγωνίσθηκαν στὴν προσπάθεια τῆς ἐπικοινωνίας τοῦ Ἑλληνος μὲ τὴ φύσι. Τὴν ὠραιότερη προσπάθεια πού ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ νέα γενεά. Μοῦ δίνει τὴν εὐκαιρία ν' ἀσχοληθῶ πάλι μ' αὐτὴν ἢ εὐγενῆς πρόσκλησις τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς» στὶς στήλες τοῦ περιοδικοῦ τῆς. Τὴ δέχομαι μὲ ἰδιαίτερη χαρά. Τίποτε δὲν μοῦ εἶνε περισσότερο εὐχάριστο παρὰ ἡ διαπίστωσις τοῦ ὀργανοῦ, πού συντελεῖται γύρω στὴν ἐκδρομικὴ μας κίνησι. "Ἄν ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού δὲν τὸν ἔχουν ἀντιληφθεῖ θά πῆ ὅτι τοὺς λείπουν τὰ ὄργανα τῆς ὀράσεως. "Ἄν εἶνε ἄλλοι πού τὸν ὑποτιμοῦν γιατί βρίσκουν περιορισμένο τὸν ἀριθμὸ τῶν ἐκδρομέων, θά τοὺς ἀπαντήσουμε ὅτι τὴν κίνησι δὲν θά τὴν κρίνουμε ἀπὸ τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ὀργάνωσι καὶ ἀπὸ τὰ στελέχη τῆς. Τὸ πλῆθος ὑπῆρχε καὶ πρῶτα. Δὲν ὑπῆρχε ὅμως ἐκδρομισμὸς. Μπουλούκια μὲ τίς καλαθοῦνες τῶν τροφίμων καὶ τὰ δέματα τῶν στρωμάτων, πού φόρτωναν στὰ κάρρα καὶ μεθοῦσαν, καὶ βράχνιαζαν στὸν ἀμανέ, καὶ βρώμιζαν τὸ τοπεῖο.

Σήμερα ὑπάρχει ὁ ἐκδρομεύς. Κρίμα πού δὲν τὸν εἶδε ἡ τέχνη, ἡ ζωγραφικὴ, ἡ γλυπτικὴ, τὸ διήγημα, τὸ θέατρο γιὰ νὰ ἐμπνευσθοῦν ἀπὸ τὴν ἀπλότητα, ἀπὸ τὴν ὑγεία, ἀπὸ τὴν χαρὰ του. Καὶ τί βλέπει ὅμως ἡ νεοελληνικὴ τέχνη, γιὰ ν' ἀποθανάτισῃ καὶ τὸ ὠραῖο αὐτὸ ἄνθος τῶν νέων καιρῶν;

Τὸ ἐσημείωσα πολλές φορές ἀπὸ τίς στήλες τοῦ ἡμερησίου τύπου: "Ἡ φυσιολατρεία εἶνε ἡ πιὸ παρήγορη ἐκδήλωσις τῆς σύγχρονης γενεᾶς. "Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ἐκδρομέων θά προέλθουν οἱ χαρούμενοι πολῖται τῆς αὔριου. Αὐτοὶ θά σχηματίσουν τὴν κοινωνία τῶν ἀπλῶν, τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀφελῶν, τῶν ἀπονήρευτων. Αὐτοὶ θά συμφιλιώσουν τὰ δυὸ φύλα, θά τοὺς μάθουν νὰ κυττάζονται ἀπονήρευτα στὰ μάτια, νὰ βαδίζουν χέρι-χέρι στὸ δρόμον τῆς ζωῆς, ὅπως χέρι-χέρι ἀρχίζουν τώρα ν' ἀνεβαίνουν στὰ μονοπάτια τῶν βουνῶν. "Ἀπὸ τὸν ἐκδρομέα θά προέλθουν τὰ μεγάλα παιδιά, σὰν αὐτὰ πού βλέπουμε στὰ... σινεμὰ καὶ στὰ καρναβάνια τῶν ξένων.

"Ἡ δικὴ μας γενεὰ δὲν ἐγνώρισε μιὰ τέτοια ἀτμόσφαιρα. Μαράθηκε

μέσα στους άνεμους της κουτοπονηριάς, της κακίας, της κακογλωσσίας, των ύπονοουμένων. Δεν χάρηκε την απλότητα και την ανοικτή καρδιά. Μας έφαγε ο καφενές. Ή φθορά της υγείας που μας έστοίχισε εΐνε τὸ λιγώτερο. Ὁ μαρασμὸς τῆς ψυχῆς ἦταν τὸ σπουδαῖο του κακὸ. Ὁ ἐκδρομισμὸς δὲν θὰ εἶχε ἐξαιρετικὴν ἀξία ἂν ἡ μόνη του ἀποστολὴ ἦταν νὰ μᾶς δίνη τὸν καθαρὸ ἀέρα τοῦ Σαββατοκύριακου. Τὸ μεγάλο του χάρισμα εἶνε ὅτι μαζί με τὴν υγεία διαπλάσσει καὶ νέους χαρακτήρας, ξεζαρώνει τὶς στριμμένες ψυχές, ἀνοίγει ὀρίζοντας ἄγνωστους ὡς τώρα.

Τὸ ἔργο αὐτό, ὅπως ὄλες οἱ μεγάλες προσπάθειες, συντελεῖται με τὸ γέλιο καὶ με τὸ τραγοῦδι στὸ στόμα. Ἀβοήθητοι, ἀκολουθούμενοι ἀπὸ τὴν εἰρωνία τῶν πολλῶν, ἀπὸ τὴν ἀδιαφορία τῶν ἄλλων, ἴσως-ἴσως καὶ ἀπὸ τὴν ἀντίδρασι μερικῶν, οἱ πρωτοπόροι τοῦ ἑλληνικοῦ ἐκδρομισμού ἐθεμελίωσαν τὸ οἰκοδόμημά τους. Τὸ ἐθεμελίωσαν σὲ περιβάλλον παγερὸ καὶ ἄγονο, χωρὶς οὔτε τὰ στοιχειωδέστερα μέσα νᾶχουν στὴν διάθεσί τους: Οὔτε συγκοινωνίες, οὔτε ξενοδοχεῖο, οὔτε χωριὸ με συνείδηση ἐκδρομικὴ, οὔτε κοινωνία πὸ νὰ τοὺς θερμάνη με τὴ συμπάθειά της. Ἀλλὰ τὰ θεμέλια μπῆκαν στερεά. Ἡ οἰκοδομὴ προχωρεῖ. Ὁ ἐκδρομισμὸς μπῆκε στὸν τροχὸ τῆς μόδας—τὸν πιὸ κατάλληλο γιὰ νὰ τὸν καταστήσῃ ἀγαθὸ πανελλήνιο. Ἡ ἀρβύλα καὶ ὁ σάκκος ἀρχίζουν νὰ γίνωνται τὸ ἀπαραίτητο ἐξάρτημα τῆς νεότητος. Εἶναι τὸ σύμβολο τῶν νέων ἀνθρώπων. Ἡ διακοπὴ τῆς βιοποριστικῆς ἀπασχολήσεως συμπίπτει με τὴν ἐξόρμησι πρὸς τὸ ὕπαιθρο. Τὸ ρεῦμα ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο ὀγκώνεται, τόσο ὥστε σὲ λίγο δὲν θ' ἀπομείνουν στίς καρέκλες τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως παρὰ μόνον οἱ παθολογικῶς ἀρνηταί. Ὁ τύπος τοῦ ἐκδρομέως ὑπάρχει. Ἀποτελεῖ τὴν ἑλληνικὴ πραγματικότητα.

Ἐνα μεγάλο μέρος τῆς τιμῆς γιὰ τὸ κατόρθωμα αὐτὸ ὀφείλεται στὴν «Ὑπαίθριο». Τὴν εὐχαριστῶ πὸ μου δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ τῆς ἀνοίξω τὴν καρδιά καὶ νὰ τῆς πῶ τὴ σκέψι μου.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Η πρώτη εκδρομή

Με νεανική όρεξη, με σκέψη ξάστερη και καθορισμένο σκοπό πέντε φίλοι εμείς απο-
φασίζσαμε κάτι για το οποίο θα υπερηφανευόμαστε ασφαλώς οι κατοπινοί μας: την ίδρυση
ενός Συλλόγου εκδρομέων.

Ήταν η εποχή της Μικρασιατικής καταστροφής.

Μια μέρα του Αυγούστου, στις 30 του 1922, οι πέντε εμείς νέοι με την φυσιολατρική
ψυχή δεν κρατηθήκαμε πια μπρος στη συγκίνηση και κάναμε πράξη τη σκέψη μας.
Ο Ν. Κολομούνδρας, ο Δ. Άτσαρος, ο Α. Μακρίδης, ο Κ. Δημητρίου κι εγώ με το τρένο
(Θηρίο) μεταφερθήκαμε στην Κηφισιά.

Από 'κει θα πηγαίναμε στην Πεντέλη. Η φύση ολάνθιστη βουτηγμένη με ηδονή στην
καθαρή ομορφιά της συγκινήθηκε στο πέρασμά μας. Το Αυγουστιάτικο τούτο πρωινό
με τις δαντελένιες αχτίδες του ομορφότερου ήλιου που είδαμε στη ζωή μας, μ' αργό
πεζό βήμα για να δούμε σε κάθε της απόκρυφο την ομορφιά της φύσεως, συνεχίσαμε
πέρα απ' την Κηφισιά το δρόμο μας.

Ερχόμαστε με ιερό σκοπό, τον ιερότερο ίσως: να κάνουμε συντροφιά στη φύση.

Φτάσαμε στην Πεντέλη ελαφρότεροι απ' ό,τι πριν ξεκινήσουμε. Η πρώτη μας δουλειά
να «ψάξουμε» το μέρος. Το φυσιολατρικό μας αίσθημα μας δυνάμωνε κάθε περιέργεια.

Λίγες παραγκούλες ξύλινες στέκονταν βουβές, τότε, μεσ' τη θεία σιωπή της φύσης
στεγάζοντας λίγους άρρωστους κι εκδρομείς.

Εδώ κι εκεί σπαρμένοι λίγοι φυσιολάτρες του μόνου τότε Φυσιολατρικού ομίλου «Ο
Οδοιπορικός».

Όταν στήσαμε και τη σκηνή μας, τραβήξαμε για το μέγαρο της Δουκίσσης Πλακε-
ντίας. Το κτίριο με την Φράγκικη τεχνοτροπία, στεκόταν επιβλητικό ανάμεσα στη φύ-
ση, για να θυμίζει την Ιστορία.

Κι αρχίζει εδώ η ιστορία της «Υπαιθρίου». Στην επιστροφή μαζευτήκαμε και οι πέντε
στη σκηνή. Πρώτος μίλησε ο Κώστας Δημητρίου και οι άλλοι υποδείξαμε τις γνώμες
μας. Ύστερα συντάξαμε το «Πρακτικόν ιδρύσεως». Βγήκαμε έξω. Το απαλό αεροφύ-
σημα στέγνωσε τα δάκρυα στα μάτια, ενώ η φύση ολόχαρη, έγερνε προς το μεσημέρι
μ' αγαθωσύνη.

Μεσημέρι. Τρώμε με τι όρεξη; Η ρετισίνα, τ' αθάνατο νερό του Βάκχου, πόσο δεν
επέδρασε εκείνη τη στιγμή; Το τραγούδι μας, σύνορο ανθρώπων και φύσεως, στροβιλι-
ζονταν μέσα στη γενική ευθυμία μας μ' ευρυχωρία. Με μια άλλη παρέα φυσιολατρών,
τελικά, «συγχωνευτήκαμε».

Ήταν προχωρημένη η νύχτα όταν επιστρέψαμε στην Αθήνα. Τα μέγαρά, η πολυκο-
σμία, μας υποδέχτηκαν με ζήλεια και ντροπή. Γιατί να μην μπορούσαν κι εκείνα να
βρεθούν λίγες ώρες παρέα με τη φύση;

«Ελάτε κι εσείς μ' εμάς» ήτανε το σύνθημά μας. Και μας ακολούθησαν πολλοί, οι
κατοπινοί μας.

Δ.Γ. Ζαμπήρας

Γιορτασμός 500ής εκδρομής

Τὸν πιὸ δυνατὸ καὶ τὸν πιὸ ζωντανὸ τόνο στὴν παραπάνω κίνηση, ἔδωσε ὁ πρῶτος γιορτασμός τῆς 500ῆς ἐκδρομῆς τοῦ Συνδέσμου μας, ποῦ ἄρχισε ἀπὸ τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου 3 Αὐγούστου, μὲ τὸ ἄναμμα τῶν τριῶν τεραστίων φωτιῶν ἀπὸ τίς ομάδες τοῦ Ὀρειβατικοῦ καὶ Πεζοπορικοῦ μας Τμήματος στὶς τρεῖς κορφές Πάρνηθος, Πεντέλης καὶ Ὑμηττοῦ, ποῦ ἀπήλαυσαν τὰ μέλη μας ἀνεβαίνοντας σὲ φυσιολατρικὸ περίπατο στὸ Λυκαβηττό, καὶ τελείωσε τὴν ἐπομένη 4 Αὐγούστου μὲ ἐκδρομὴ στὴν ὑπέροχη ἀμμουδιὰ τῆς Σχινιάς (5 χλμ. ἀπὸ τὸ Μαραθῶνα). Ὁ πρῶτος αὐτὸς γιορτασμός, γίνηκε μόνο μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας, χωρὶς πρόσκληση κανενὸς ἐπισήμου ἢ μέλους ἄλλου φυσιολατρικοῦ Σωματείου ἀπὸ τὸ Συμβούλιο. Ἐξαίρεση ἔγινε γιὰ τὰ μέλη τοῦ Ὀδοιπορικοῦ Συνδέσμου, γιὰτὶ μὲ τὸ Σωματεῖο αὐτὸ ἡ «Υπαιθριος» συνδέεται πολὺ στενὰ καὶ θεωρεῖ τὰ μέλη του σὰν μέλη δικὰ της.

Σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα, τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου 3)8 ξεκινούσαν οἱ 3 ομάδες τοῦ Ὀρειβατικοῦ Τμήματος γιὰ τὰ τρία βουνὰ τῆς Ἀττικῆς, Πάρνηθα, Πεντέλη καὶ Ὑμηττό, κατὰ τίς 6 μ. μ. ἀπὸ τὴν πλατεῖα Κάνιγγος. Ἡ ὁμάς Πάρνηθος μὲ αὐτοκίνητο γιὰ τὴν Ἁγία Τριάδα καὶ ἀπὸ κεῖ Πάληοχώρι - Σκίπιζα - Καραβόλα. Προετοιμασία καὶ ἀγωνιώδης ἀναμονὴ μέχρι τῆς 11ης γιὰ τὸ ταυτόχρονο ἄναμμα τῆς φωτιᾶς. Ἐπίσης οἱ ομάδες Πεντέλης, γιὰ τὸ Διόνυσο-Κορυφή καὶ Ὑμηττοῦ γιὰ τὴν Καισαριανή - Εὐζώνα.

Τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Συνδέσμου ὑπὸ τὴν ἡγεσίᾳ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἀνεβῆκαν κατὰ τίς 10 μ. μ. στὸ Λυκαβηττό γιὰ ν' ἀπολαύσουν τὸ θέαμα τῶν φωτιῶν. Καὶ κεῖ ἀγωνιώδης ἀναμονὴ μέχρι τῆς 11ης, ὅποταν ὕστερα ἀπὸ τὰ κανονισμένα συνθήματα μεταξὺ τῶν τριῶν ομάδων, ταυτό-

χρονα σχεδὸν φανήκαν οἱ τρεῖς τεράστιες φωτιές, λαμπρὲς καὶ φανταστικές.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Γ. Σταμπολῆς, μίλησε στὰ συγκεντρωμένα μέλη μὲ τὴν παρακάτω ἐμπνευσμένη προσλαλιά :

Ἄγαπητοὶ ξένοι καὶ προσφιλεῖς σύντροφοι τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς»,

Εἶναι προφανῶς ἐξαιρετικὰ δύσκολο σὲ μιὰ τόσο ζωηρὴ συγκίνηση ποῦ μᾶς ἄφισαν οἱ φωτιές τῶν ὄρειβιτῶν μας στὶς τρεῖς κορφές τῶν ἄττικῶν βουνῶν νὰ προσθέσω τώρα μὲ τὰ λόγια μου ἔστω καὶ ἓνα πενιχρὸ τόνο στὸ νόημα τῆς τόσο ὡμορφῆς συμβολικῆς χειρονομίας τους.

Ἀπόψε κυκλώθηκε ἡ Ἀττικὴ ἀπ' τίς φωτιές μας καὶ μιὰ βαθεῖα νοσταλγικὴ ἀνταπόκριση ὅλων τῶν ομάδων, ὅλων τῶν τμημάτων, ὅλων τῶν σκοπῶν μας βρῆκε στὴν πανηγυρικὴ αὐτὴ διέξοδο τὴν συμβολικὴ τους συνάντηση καὶ τὸν καινούργιο τους σκοπὸ.

Σὲ λίγα πάλι χρόνια θὰ γιορταστοῦν κι' ἄλλες ἑκατοντάδες ἐκδρομῶν κι' ἄλλες νίκες. Ποιὸς ξέρει ἂν θάμαστε κοντὰ σ' αὐτοὺς ποῦ θὰ γιορτάσουν τὴν καινούργια αὐτὴ περίοδο τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς». Πρὶν ὅμως παραδοθῶμε στὴ λήθη, στὴν ἀχρηστία καὶ στὰ γεράματα, ἄς ὀρκισθῶμε τοῦλάχιστον ἀπόψε σὰν παλαίμαχοι ἀγωνιστές, σὰν πρόμαχοι τοῦ μέλλοντος, νὰ συνεχίσουμε ἐντατικὰ τὴ διάδοση τῶν ἀρχῶν μας. Κι' ὅταν ἔτσι ἐμεῖς συνεχίσουμε τὸν ἀγώνα, ποιὸς ξέρει, μπορεῖ κι' ὄλας νὰ ἀξιώθουμε νὰ συμμετάσχουμε καὶ πάλι ὄλοι μαζί, ψυχικὰ ἐνωμένοι, εὐτυχισμένοι ἀπὸ καινούργιες κατακτήσεις καὶ περικυκλωμένοι ἀπὸ πλῆθος νέων πιστῶν καὶ ἰδεολόγων, τὴ χιλιοστὴ ἐκδρομὴ μας.

Καὶ τότε πιά σὰς τὸ ὑποσχόμεθα, μ' ὅλη τὴν ἀδάμαστη πίστη ποῦ μᾶς δίνουν τὰ ἰδανικά μας, πὼς οἱ φωτιές ποῦ θ' ἀναφτοῦν δὲν θάβαι μονάχα τρεῖς καὶ στὶς κορφές μονάχα τῶν ἄττικῶν βουνῶν. Τὸ πιστεύουμε, κι' ἂν ζήσουμε θὰ τὸ δοῦμε, θὰ τὸ πραγματοποιήσουμε, σὲ μιὰν ἄλλη νύχτα νὰ δεθοῦν ὅλες οἱ κορφές τῆς Ἑλλάδας, ἀπὸ τὸν Μύτικα τοῦ Ὀλύμπου ὡς τὴν κορφή τοῦ Ταῦγετου καὶ τῆς Ἰδης τῆς Κρήτης, μὲ τίς ψηλές καὶ περήφανες φωτιές, τοῦ θριαμβοῦ τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς» καὶ μὲ τὴν πνοὴ μιᾶς νέας δημιουργικῆς γενιάς ἀπάνω στὸ ἔδαφος τῆς ἔνδοξης Ἑλλάδας.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ὄρειβάτες, ἀφοῦ

σβύσανε καλὰ οἱ φωνιές, μὲ νυκτερινὴ πορεία συγκεντρωθῆκαν ὅλοι στὸ Διό-
νυσο κι' ἀπὸ κεῖ πάλι, πολὺ πρωτὶ
φτάσαν στὸν Τύμβο Μαραθῶνος, κι'
ἀφοῦ πῆραν μπάνιο, κι' ἀνταλλάξαν
τὶς ἐντυπώσεις τους καὶ ἐκδηλώσανε
τὸν ἐνθουσιασμό τους, προχωρήσανε
συγκεντρωμένοι γιὰ τὴν Σχινιά, ὅπου
φτάνοντας τοὺς ἔγινε ἀποθεωτικὴ ὑ-
ποδοχὴ ἀπὸ τοὺς συγκεντρωμένους
ῥπαιθρίους.

Τι νὰ πρωτοαναφέρουμε γι' αὐτὴ
τὴν ἐκδρομὴ. Τὸν τεράστιο ἀριθμὸ
τῶν ἐκλεκτῶν μελῶν ποὺ τὴν ἀπό-
λαυσαν, τὸ γραφικὸ ψῆσιμο τῶν ἀρ-
νιῶν κάτω ἀπὸ τὶς πελώριες κουκου-

νοριές, τὴ συναδέλφωση τῶν ῥπαι-
θριῶν, τὰ ἐμπνευσμένα λόγια τοῦ ἱ-
δρυτοῦ τοῦ Τμήματός μας Θεσσαλο-
νίκης κ. Ν. Σταμπολῆ καὶ τοῦ ἐφόρου
κ. Δ. Παπαευστρατίου πρὸς τὰ μέλη,
ὅταν συγκεντρωθῆκαν ὅλοι τὸ μεση-
μέρι, ἢ τὴ μεγαλόπρεπη κατάβαση
τῶν ἐνωμένων ὁμάδων τοῦ Ὅρειβα-
τικοῦ μας Τμήματος ἀπὸ τὰ βουνὰ
νῆς ῥπτικῆς ὕστερα ἀπὸ τὴ βραδυ-
νὴς ἀνάβαση καὶ τὸ ἀνάμμα τῶν
φωτιῶν, ποὺ συμβολίζουν τὴ φλόγα
ποὺ ἐμπνέει τὰ ἰδανικά μας;

ῥτσι μεγαλόπρεπα, ποιητικά καὶ
ἀδελφωμένα, γιόρτασαν οἱ ῥπαιθριοὶ
τὴν 500στὴ τους ἐκδρομὴ.

ΤΜΗΜΑ ΛΑΡΙΣΗΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1936

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ῥποκρηάτικης
ἀργίας τὸ τμήμα πραγματοποιοῖ τριήμε-
ρὴ ἐκδρομὴ στὴ Θεσσαλονικὴ μὲ δυὸ ὁμά-
δες, τὴν πρώτη γιὰ τὴν κορυφὴ τοῦ Χορ-
τιάτη (ὕψ. 1201) καὶ τὴ δευτέρη γιὰ τὴν
πόλη τῆς Θεσσαλονίκης.

Οἱ ἐκδρομεῖς (περὶ :οὺς 100) ξεκίνησαν
τὸ Σάββατο τὸ ἀπόγευμα καὶ ἔφτασαν τὸ
βράδυ στὴ Θεσσαλονικὴ ὅπου καὶ διενυ-
κτέρευσαν.

ῥ πρώτη ὁμάς ξεκίνησε τὴν Κυριακὴ
τὸ πρωτὶ μαζὺ μὲ τοὺς Θεσσαλονικεῖς γιὰ
τὸ χωριὸ Χορτιάτη κι' ἀπὸ κεῖ γιὰ τὴν κο-
ρυφὴ τοῦ βουνοῦ, περνώντας ἀπὸ τὴ βρύ-
ση τῆς «ῥπαιθρίου» ὅπου καὶ τὸ καταφύ-
γιο τοῦ Ε.Ο.Σ. ῥ κατάβαση ἔγινε μὲ τὸν
ἴδιο τρόπο καὶ τὸ βράδυ οἱ δύο ὁμάδες
μαζὺ, ἀφοῦ παρακοιούθησαν στὴν πόλη
τῆς Θεσσαλονίκης τὴν παρέλκυσε τοῦ καρ-
ναβάλου, μαζεύτηκαν μαζὺ μὲ τοὺς Θεσ-
σαλονικεῖς σ' ἕνα ἐξοχικὸ κέντρο τῆς Θεσ-
σαλονίκης γιὰ νὰ περάσουν τὴ βραδυά
τους μὲσα σὲ ἀτμόσφαιρα ἀγάπης καὶ κε-
φιοῦ. ῥ ἔπιστροφή, ἔγινε τὴν ἄλλῃ μέρα
τὸ ἀπόγευμα μὲ τὸ τραῖνο, μὲ συνοδεία
μᾶς ὁμάδος τοῦ τμήματος Θεσσαλονίκης
ὡς τὸ σταθμὸ Σίνδου. ῥπίσης στὸ σταθ-
μὸ Πυργετοῦ οἱ ἐκδρομεῖς συνάντησαν
ἐπιστρέφοντας Θεσσαλονικεῖς ἀπὸ τὶς ἐκ-
δρομὲς Καρπενησιοῦ καὶ Δελφῶν καί, μὲ
τὴν εὐκαιρία αὐτὴ, ὁ ἀρχηγὸς ἐπρόσφερε
ἄνθη στοὺς Θεσσαλονικεῖς εἰς ἔνδειξη εὐ-
χαριστίας γιὰ τὶς περιποιήσεις ποὺ ἔτυχε
τὸ τμήμα τους στὴ Θεσσαλονικὴ.

Στὶς 12 Μαρτίου γιορτάστηκε στὸν
Πλαταμῶνα ἡ 50ῆ ἐκδρομὴ τοῦ τμήματος,
γιὰ τὴν ὁποία γράφουμε σὲ ἄλλῃ σελίδα.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1940

Τὸ Τμήμα Λαρίσης σημεῖωσε τὸ χρό-
νο ποὺ πέρασε μιά σχετικὰ ἀξιοσημεῖωτὴ
ἐκδρομικὴ δράση μὲ 27 ἐκδρομὲς καὶ μὲ
συνολικὴ συμμετοχὴ 846 ἐκδρομέων.

ῥπὸ τὶς ἐκδρομὲς αὐτὲς οἱ 5 ἦταν
πολυήμερες, καὶ σημεῖωσαν ἰδιαίτερη ἐπι-
τυχία, ἔγιναν δὲ μὴ στὴν ῥθήνα, δύο
στὴν Θεσσαλονικὴ, μὴ στὸ γραφικώτατο
μοναστήρι τοῦ ῥγίου Διονυσίου ἄπάνω
στὸν Ὀλυμπο καὶ ἡ τελευταία στὴν κο-
ρυφὴ τοῦ Κισσάβου στὶς 28 Μαΐου. ῥ ἀ-
νάβαση ἔγινε ἀπὸ τὴν ῥγυιά, μὲσω τοῦ
ἐξαιρετικὰ φιλόξενου χωριοῦ ῥνατολή,

ῥκτὸς ὁμως ἀπὸ τὶς πολυήμερες ἐκ-
δρομὲς ἀξίζουν ἰδιαίτερα ν' ἀναφερθοῦν
μὴ διήμερη, μὲ νυκτερινὴ πορεία στὶς 22
ῥουλίου στὸ Καλαμάκι—Σκληθρο—Κερα-
μίδι καθὼς καὶ οἱ ἡμερήσιες; στὰ Μετέωρα,
ποὺ ἔγινε μὲ συμμετοχὴ τοῦ τμήματος
ῥδέσης στὶς 10 ῥπριλίου, στὰ ῥμπελά-
κια στὶς 12 Νοεμβρίου ποὺ ἦταν κοινὴ μὲ
τὰ τμήματα Βόλου καὶ Θεσσαλονίκης καὶ
ὅπου ἔλαβαν μέρος 105 ἐκδρομεῖς τοῦ
τμήματος, στὴν Πορταριά—Μακρινίτσα
στὶς 29 Ὀκτωβρίου καὶ στὰ Χάνια τοῦ
Πηλίου στὶς 10 Δεκεμβρίου μαζὺ μὲ τὸ
τμήμα Βόλου καὶ τέλος στὰ Μετέωρα στὶς
19 Νοεμβρίου. Τὰ μέλη τοῦ τμήματος ποὺ
ἀκολούθησαν τὴν τελευταία αὐτὴ ἐκδρομὴ,
εἶχαν τὴν εὐκαιρία ν' ἀκούσουν ὁμιλί-
ες τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου Λαρίσης
ποὺ ἀνέπτυξαν στοὺς ἐκδρομεῖς τόσο τὴν
ἰδιότυπὴ γεωλογικὴ μορφή τῶν ἀπόκρη-
μνων αὐτῶν βράχων ὅσο καὶ τὴν ἐνδια-
φέρουσα ἱστορία τους.

ΕΝΑΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΦΕΤΗΡΙΑ

Τό Τμήμα μας τής Θεσσαλονίκης πανηγύρισε τήν 400ή έκδρομή του. Ένας σταθμός στή ζωή του και ένας άπολογισμός του έργου του. Δέν έχουμε τίποτε νά προσθέσουμε. Ό ίδιος ό αριθμός μέ τή λακωνικότητά του τά έκφράζει δλα. Άθόρυβα και άσκηνα, μέσα σ' αυτές τις δυσκολίες και τις αντίξοες περιστάσεις τών καιρών, τό τμήμα μας πραγματοποίησε ένα επιβλητικό αριθμό έκδρομών, πού σημαίνει αγώνες, συνεχή προσπάθεια και εργασία γιά τήν ιδέα τής φυσιολατρίας. Οί Υπαίθριοι όλης τής Ελλάδος στέλλουν τόν φυσιολατρικό τους χαιρετισμό στους Υπαίθριους τής Θεσσαλονίκης και εύχονται όπως ή 400ή αυτή έκδρομή γίνη ή άφετηρία γιά νέες επιτυχίες τους και νά γιορτάσουμε μέ καλλίτερες έθνικές συνθήκες τή 1000ή έκδρομή τους.

Όπως έξεθέσαμε και σέ προηγούμενο Δελτίο, οι συνθήκες τής υπαίθρου είναι τέτοιες, πού δέν επιτρέπουν ν' αναπτύξουμε αξιόλογη έκδρομική δράση. Αναγκαστικά λοιπόν οι έκδρομές μας περιορίστηκαν στό ελάχιστο, αλλά δέν σταμάτησαν. Κάθε Κυριακή κατορθώνουμε και στέλνουμε έκδρομική ομάδα, εις τά γνωστά προσιτά σημεία περίξ τής Θεσ/νίκης, γιατί δέν πρέπει νά σταματήσει ή έκδρομική μας εκδήλωση, έφ' όσον οι έκδρομές δέν άπαγορεύονται.

Η 400ή ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΑΣ

Τήν Κυριακή 22 Φεβρ. πραγματοποιήσαμε τήν 400ή μας έκδρομή στήν άμερικανική Γεωργική Σχολή, μέ χαρακτηρισά πανηγυρικό. Έλαβαν μέρος σ' αυτήν 90 μέλη και φίλοι του Τμήματος, παρά τήν βροχή και τήν δμίχλη, πού κράτησε επίμονα από τήν Παρασκευή, χωρίς διακοπή.

Οί έκδρομείς τό πρωί παρακολούθησαν στό παρεκκλήσιο τής Σχολής τή θεία λειτουργία κι' ύστερα άκουσαν τό τραγούδι τής Δίδος Σταυρούλου και στό πιάνο τις Δίδες Βασδάρη και Κολοτούρου και τόν κ. Λάζαρο Βασδάρη. Τό μεσημέρι κάθησαν όλοι σέ κοινό γεύμα, όπου προσφέρθηκαν γλυκίσματα πού παρεσκεύασαν κυρίες και Δίδες του Τμήματος.

Τό άπόγευμα χορωδία τών μαθητών τής Σχολής, τραγούδησε πρὸς τιμήν μας, τραγούδια στα όποία ξεχώρησε τό ένθουσιαστικό έμβατήριο τής Σημαίας. Τόν πανηγυρικό ξεφώνησε ό αντιπρόεδρος του Τμήματος κ. Χρ. Χριστοφιλόπουλος, αναπτύξας τό θέμα του μέ τή γλαφυρότητα κι' εύγένεια πού τόν διακρίνει. Μέχρις ότου έτοιμασθεί τό μηχανήμα τής κινηματογραφικής προβολής παίχθηκαν διάφορα παιχνίδια πού προκάλεσαν άβίχστα γέλοια. Από τά σατυρικά ξεχωρίσαμε τήν τυφλοπυγμαχία τών πρωτοπυγμαχών Υ. Ζ. και Β.Α.Ο. κ.κ. Χρήστου και Βαφειάδη, τόν κλαυσιγελο τής δυάδος Οίνομαγειρου-Ίατρίδη και τόν βουκολικόν κώδινα του κ. Λίτσα. Οί θεαταί λύθηκαν κυριολεκτικώς στα γέλοια. Πέχθηκε κατόπιν ένα κομμάτι στό πιάνο, από τήν Δίβα Γιόλα Κολοτούρου, καθώς κι' ό ύμνος τής «Υπαίθρου» σύνθεση του συναδέλφου κ. Σέμπη πού τόν τραγούδησε ή χορωδία του Τμήματος, μέ τήν Διεύθυνσή του καθώς και δημοτικά τραγούδια. Έπηκολούθησε ή προβολή τής ταινίας. Ήταν μία άμερικανική φαντασία και πραγματικότης, παρμένη από τά πρώτα έπεισόδια τής Ιστορίας τών Ήνωμένων Πολιτειών. Ταινία συναρπαστική και διδακτική.

Κι' έδω λήγει τό γιορταστικό πρόγραμμα. Πριν όμως τελειώσουμε τήν μικρή μας περιγραφή, όφείλουμε κι' από τις στήλες τούτες νά ευχαριστήσουμε τόν αξιότιμο Διευθυντή τής Σχολής κ. Χάουζ, τόν ύποχρεωτικότατο συνεργάτη του κ. Λίτσα, τούς μαθητάς και τό προσωπικό τής Σχολής γιά τή φιλοξενία και τις ποικίλες διευκολύνσεις πού μας παρεχώρησαν.

Φεύγοντας στό βράδυασμα, οι έκδρομείς άποχαιρετούσαν ό ένας τόν άλλον μέ τήν εύχή: «— Καί στήν 500ή παιδιά.

Σ.Δ.Κ.

**ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΜΕΡΗΣΙΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ
«ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΑ ΝΕΑ»
ΤΗΣ 29.3.1989**

ΜΕ ΤΗΝ «ΥΠΑΙΘΡΙΑ ΖΩΗ»

**Γυμναστικοί περίπατοι
στις πλαγιές του Ταΰγετου**

Ο Ταΰγετος είναι το βουνό της Σπάρτης. Η ιστορία της πόλης του Ευρώτα είναι δεμένη με τις ράχες του, με τα φαράγγια του, με τις σπηλιές του. Η ψυχή της τρέφεται και μεγαλώνει μέσα στη μεγαλοπρέπεια του αγέρωχου σιωπηλού στοχασμού του.

Επί αιώνες τώρα οι Σπαρτιάτες και οι Σπαρτιάτισσες κάθε πρωί, με το Ήλιμμα της μέρας, βλέπουν μπροστά από τα μπαλκόνια τους και τα παράθυρά τους τον καλόγεμο γιόγγο με τις ολόσπρες χειμωνιάτικες σκούφιες του και τις καταπράσινες φορεσιές του.

Ο Ταΰγετος είναι το βουνό που συγκινεί και εμπνέει. Καλλιπέχνης τον ύμνησαν, ορειβάτες ντόπιοι και από μακριά κάθε χρόνο αναρριχόμενοι και περπατώντας περήφανοι στις κορυφές του.

Ο Λόκωνας ποιητής Νικηφόρος Βρετάνος ταυτίζεται με το μεταφυσικό του μεγαλείο και ο Σπορτίκ της μέστρος - μουσικός Αλέκος Παναγιωτόπουλος ομολογεί με ικανοποίηση ότι επέλεξε το σπίτι που κάθεται, γιατί από τη βερόντα του ζει τη χαρά να βλέπει κάθε μέρα ολόκληρο τον Ταΰγετο.

Αυτό λοιπόν το καθαρόαιμο τέκνο της θείκης Δημιουργίας, πώς ήταν δυνατόν να μείνει έξω από τις συγκινήσεις και τα ενδιαφέροντα της «Υπαίθριας Ζωής» της Σπάρτης; Και όχι μόνο τα μέλη του ζωντανού αυτού σωματίου αγκάλιασαν με αγάπη τον Ταΰγετο, αλλά αυτή την ευαισθησία τους μετέδωσαν σιωπηλά και στο ευρύτερο κοινό της πόλης.

Ετσι, δεκάδες Σπαρτιάτες και Σπαρτιάτισσες κάθε Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή απόγευμα (ώρα 5.30) ξεκινούν για τον Ταΰγετο από το χώρο έμπροσθεν του νεόδμητου κτιρίου της Δημοσίας Βιβλιοθήκης.

Τουλάχιστο για μια φορά την εβδομάδα φροντίζω να έχω την ευτυχία της συντροφιάς τους.

Φιλοξενούμενοι σε αυτοκίνητα μελών της μεγάλης παρέας φθάνουμε άλλοτε μέχρι το Παρόρι και άλλοτε μέχρι το Μυστρά ή τα Πικουλιόνικα.

Από τα γραφικά αυτά προάστια γίνονται οι εκκινήσεις των δύωρων γυμναστικών ασκήσεων σε ανηφορές του βουνού υπό τον συντονισμό και την επιμελή οργάνωση και παρακολούθηση του συμμετέχοντος Δ/ντου της Φυσικής Αγωγής Λακωνίας κ. Ιωάννου Χιώτη, βοηθούμενου από τους κ. Βασίλειο Τζαβδό

πουλο (Πρόεδρος της Υπαίθριας Ζωής), Σαράντο Γαλήνη, Κώστα Ζαννόπουλο (μέλος και του Ορειβατικού Σπάρτης) και από άλλα εκλεκτά μέλη του σωματίου.

Περνάμε μέσα από πλουσιόφυτες λαγκοδιές με πλατάνια, πεκροδάφνες και κυπαρίσσια, σκαρφαλώνουμε στις ράχες μέσα από μυρωδάτα μονοπάτια που μόνον οι οδηγοί μας γνωρίζουν αλόθαστα.

Αυτοί οι ζυμωμένοι από το χρόνο σιωπηλοί και φιλόξενοι χώροι ζωντανεύουν μέσα μας, δανείζονται την ψυχή μας, μας μιλάνε μυστικά, σθόρυθα και μεις, βουβοί προσκυνητές, δεχόμαστε την λύτρωση της σιωπής μπροστά στην υπέρλογο αυτήν αρμονική συνύπαρξη και μυσταγωγία θείου και ανθρώπινου, φυσικού και υπερφυσικού μυστηρίου.

Τα ασπρόμαυρα και ερυθρόφαια θρόακια, άλλα συμπαγή και άλλα με μικρές και μεγάλες ανοιχτές στοματοειδείς σπηλιές στα σπλάχνα τους, παίρνουν τις φωνές μας, τα γέλια μας, τα συνθηματικά μας ξεφωνητά («Αουουουουα...») και μέσα στο φυσικό τους εργαστήριο πολλαπλασιάζουν και μελοποιούν τον ήχο τους. Είναι η μουσική διεργασία της μητέρας. Γης που ο καλλιπέχνης του Σύμπαντος για μια φορά εναρμόνισε και έκτοτε επαναλαμβάνεται σταθερά και αναλλοίωτα ανά τους αιώνες.

Σε όλες τις διαδρομές, μας περιμένουν περσιχημένα εξωκκλήσια - εκφραστικά αντίγραφα της ψυχής του απλοϊκού Ορθόδοξου Ερημίτη. Αρνούμενα τον πλούτο του «μαρμάρου και του χρυσού» στέκουν σαν αναχωρητές στυλίτες στα βουνήσια σταυροδρόμια.

Η Σωτήρα στις πηγές του Παραρτήκου φαραγγιού, η Αγία - Παρασκευή, στην πλευρά του Πικουλιόνικου Λοιπτικού, η Λαγκοδιώτισσα, λίγο πριν φτάσουμε στη Σωτήρα και η Ζαγούνα στο ομώνυμο δύσκολο ανέβασμα προς την Φανερωμένη, είναι προσκτισμένες στις σκιερές κοιλάδες των σπηλιών τους.

Προσκυνόμε ευλαβικά, στεκόμαστε για λίγες στιγμές στο «Περνόν το αγιάσματος» των, λούζεται η σκέψη μας, «αποκοθαίρεται η ψυχή μας» και ως από μια νέα κολυμβήθρα εξερχόμενοι αναστασιζόμενοι, συνεχίζουμε τη πορεία μας.

Άλλες διαδρομές μας τερματίζουν σε χωριά με ελάχιστους εναπομεινάντους κατοίκους. Όπως στον Μηγαρινικό και στο Βλαχοχώρι μέσα από τη λαγκάδα του Μυστρά, και στην ονομαστή Αναβρυτή.

Μετά την συμπλήρωση μιας ώρας ανάβασης επιστρέφουμε στην αφετηρία μας ανανεωμένοι σωματικά και ψυχικά.

Επιβιβάζομαστε στο αυτοκίνητο για τη Σπάρτη, πλούσιοι σε καθαρό οξυγόνο, σε γέλιο και ενθουσιασμό, σε ανθρώπινη επικοινωνία και σε Ταΰγετο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΚΡ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΕΑΣ

Καθηγητής Ιου Λυκείου Σπάρτης

Τοῦ κ. ΘΑΝ. ΣΕΙΡΙΟΥ

Στὴν «Υπαίθρο», στὸ Πεζοπορικὸ μας Τμήμα, ἔγινε γιὰ πρώτη φορὰ λόγος γιὰ τὰ Βαρδουσία μετὰ τὸ Πάσχα τοῦ 1930. Ἀφορμὴ μᾶς ἔδωσε ἡ ἀπόπειρα τοῦ «Ὀρειβατικῶ» τῶν Ἀθηνῶν ν' ἀνέβει στὶς κορφές τῶν Βαρδουσιῶν τὰ Λαμπρογιόρτια ἐκείνης τῆς χρονιάς. Ἡ κατάσταση τοῦ καιροῦ καὶ τὸ ἄφθονο χιόνι δὲν ἐπέτρεψαν στὸν «Ὀρειβατικῶ» νὰ φθάσει ὡς τίς κορφές.

Ἴσως στὴν ἐκδρομὴ τῶν Βαρδουσιῶν μᾶς παρεκίνησε καὶ ὁ τότε Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου μας κ. Στέλιος Ζαχόπουλος, πού ἦταν Ρουμελιώτης καὶ εἶχε μιὰ ξαδέρφη δασκάλα στὴ Χωμείριανη.

Ὅταν πάντως ἀποφασίσαμε τὴν ἀνάβαση τῶν Βαρδουσιῶν ξαίραμε ἐλάχιστα πράγματα γιὰ τὸ βουνό αὐτό, κυρίως ἀπὸ πληροφορίες τῶν Ὀρειβατικῶν, πού ἄλλωστε δὲν εἶχαν κατορθώσει ν' ἀνεβῶν στὶς κορφές. Τοπογραφικὸ χάρτη τῆς περιοχῆς δὲν εἶχαμε κατορθώσει νὰ βροῦμε. Ὡστε τὰ μοναδικὰ μᾶς ἐφόδια γιὰ τὸ ἐγχείρημα αὐτὸ ἦταν ὁ ἐνθουσιασμὸς μᾶς γιὰ τὸ βουνό καὶ τὰ ἀκούραστα τότε ποδάρια μᾶς.

Ἔτσι τὸ πρωὶ τῆς 6 Ἰουνίου τοῦ 1930 ἐννέα ὄρειβάτες τῆς «Υπαίθρου» μὲ ἀρχηγὸ τὸν τότε Ἐφορὸ μᾶς καὶ σήμερα συμπαθεὶ Πρόεδρο τοῦ Κεντρικοῦ μας Συμβουλίου κ. Γεωργιούλη Δαδιώτη πήραμε τὴν ταχεῖα, πού μᾶς ἄφησε στὸ Σταθμὸ Λιανοκλαδίου. Ἀπὸ κεῖ πήγαμε μὲ αὐτοκίνητο στὴν Ὑπάτη.

Ἀπὸ τὴν Ὑπάτη ἄρχισε ἡ πορεία μᾶς. Φύγαμε ἀμέσως τὴ νύχτα γιὰ τὸ Μεσοχώρι (πρῶην Λιάσκοβο), ὅπου φτάσαμε μετὰ 3 ὥρες. Στὸ Μεσοχώρι μᾶς βρῆκε μιὰ νεροποντὴ, πού βάσταξε τέσσερις ὥρες. Ἡ νεροποντὴ αὐτὴ μᾶς χάλασε τὰ σχέδια καὶ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ ἀποτραβηχτοῦν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τέσσερις φίλοι μᾶς. Ἔτσι ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ μᾶς συνέχισαν τὴν ἐκδρομὴ ὁ Γ. Καρατζίνης, ὁ Δ. Παπαευστρατίου, ὁ Γιάννης Ράπτης κι' ὁ ὑπογραφόμενος.

Ἡ πορεία μᾶς ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ἦτανε ἓνα ὄνειρο ὁμορφιάς μέσα ἀπὸ πλούσια βλάστηση, δίπλα ἀπὸ γάργαρες πηγούλες. Ἡ βροχὴ σταμάτησε καὶ χαρήκαμε τίς ἄφθαστες ὁμορφιές τῆς πορείας μᾶς στὶς πλαγιές τῆς Οἴτης. Δροσιστήκαμε στὶς πηγὲς Κοτσολέκα, Πλατανόβρυση καὶ τῆς θειοῦχο βρυσούλα Λουτρονέρι. Φθάσαμε στὸ χωριὸ Μάντετσι ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα πορεία.

Ἐπειτα περάσαμε τὴν Ξυλοδεσιά (γέφυρα δεμένη μὲ πλατανοκορμούς) τοῦ ὀρηκτικοῦ ρέματος τῆς Δέστριτσας, ἀφίνοντας ἀριστερὰ μᾶς τὸν ὄγκο τῆς Οἴτης. Πατάμε πιά τὰ πόδια τῶν Βαρδουσιῶν. Πέσαμε στὶς πλαγιές τοῦ ἀγνωστοῦ μας βουνοῦ μὲ τὴ ξεχωριστὴ μὰ καὶ τόσο ταιριαστὴ βλάστηση. Χαμηλὰ ζευγαρωμένες οἱ ὄρεις μὲ τὰ πλατάνια, ψηλὰ ἔλατα καὶ κέδρα. Οὔτε ἴχνος ἀπὸ τὰ γνῶρίμά μᾶς. Ἐχει

έβδομηντα δυό πηγές τὸ βουνὸ κ' εἶναι ἡ μάσσα δυὸ μεγάλων ποταμῶν. Βορειοανατολικά τοῦ Εὐηνου (Φεῖδαρι), ποὺ χύνεται στὸ Σπερχεῖο, καὶ μεσημβρινὰ τοῦ ὄρητικοῦ Μόρνου, ποὺ ξεχύνεται στὰ γαλανὰ νερά τοῦ Κορινθιακοῦ. Περνώντας ἀπὸ τὴν πηγὴ Κρανιαὶ καὶ τὸ ἐκκλησάκι τοῦ ἉΓι-Γιώργη, ἀνεβήκαμε στὸ διάσελο Καρατράχι καὶ σὲ λίγο μπήκαμε στὴ Χωμεῖριανη Ἀνατολή, γιατί εἶναι κι' ἄλλη, ἢ κάτω Χωμεῖριανη, ποὺ βραχίστηκε σὲ Δύση, ὕστερα ἀπὸ πορεία μιᾶς ὥρας ἀκόμη. Σύνολο πορείας πρώτης μέρας ὥρες πέντε.

Διανυκτερεύσαμε λοιπὸν στὴν Ἀνατολή καὶ τὴν ἄλλη μέρα, πρὶν βγεῖ ὁ ἥλιος, ξεκινήσαμε μὲ τὴ συνοδεία τοῦ μπαρμπα-Γρηγόρη τοῦ ἀγροφύλακα, ποὺ εἶχε τὰ ἐξηνταπέντε του χρονάκια, γιὰ τὶς ἀπάτητες κορυφές τῶν Βαρδουσιῶν. Περάσαμε τὴ βρῦση Κουβέλη καὶ τὴν τοποθεσίαν Μάρμαρα, ὅπου ὑπάρχουν παμπάλαια σκουριασμένα ἀπὸ τοὺς αἰῶνες μάρμαρα, ἐρείπια ἀρχαίου Ναοῦ, καὶ συνεχίσαμε τὸ ἀνηφορικὸ μας μονοπάτι. Τώρα μᾶς συνοδεύει τὸ τραγούδι τῆς πέρδικας. Ἔχει φαίνεται πολλὰς ὁ τόπος καὶ ὁ μπαρμπα-Γρηγόρης ἄρχισε νὰ μετανοιώνει, ποὺ δὲν πῆρε τὸ δίκανό του, μὰ φορτώθηκε τὸν ἀχρεῖαστο, γιὰ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, γκρᾶ του.

Σὲ λίγο ἀφήσαμε τὴ συντροφιά τῶν ἐλάτων καὶ τῶν κέδρων καὶ πέρασαμε στὶς Λάκκες, ὑψόμετρο 1600, ποὺ εἶχαν στοιχειωμένο χορτάρι, τὴ μοναδικὴ τροφή τῶν κοπαδιῶν. Ἡ Κορομηλόλακκα, ἡ Βαθειὰ Λάκκα, ἡ Βλογιὰρα Στρούγγα, βλέπεις πρὶν πολλὰ χρόνια εἶχε πέσει βλογιά στὴ Στρούγγα, τὰ Ζερέλια μὲ τὶς Λούτσες, καὶ καταμεσῆς ἕνα γραφικὸ πηγαδάκι. Παντοῦ γιούλια καὶ μενεξέδες, ἀγριόκρινοι καὶ ἀγιοκλήματα μᾶς χαρίζουν τὴν αἰθέρια εὐωδιά τους. Ἐδῶ τὰ πόδια μας πατᾶνε σ' ἕνα ἀφθαστο σὲ ποικιλίες χρωμάτων καὶ σχεδιῶν χαλὶ τῆς Φύσεως!

Ἀνηφορίζοντας φθάνουμε στὸ Ψηλὸ-Κοτρῶνι ἔπειτα ἀπὸ πορεία μιᾶς ὥρας ἀπὸ τὴν Ἀνατολή. Ἀπὸ δῶ ἀντικρύσαμε μὲ ἀνατριχιαστικὴ συγκίνηση τὴν ἀπάτητη μεγαλοπρεπὴ κορυφὴ τῶν Βαρδουσιῶν, ποὺ μοιάζει σὰν δρακόντια λεπίδα πριονιοῦ, ποὺ τὸ γιγάντιο κεντρικὸ τῆς δόντι εἶναι λίγο γερτὸ καὶ σοῦ δίνει τὴν ἐντύπωση πὼς φορεῖ σκούφια. Ἡ θεὰ μοναδικὴ στὶς γύρω κορφές μᾶς ἀποζημιώνει γιὰ ὅ,τι τραβήξαμε γιὰ νὰ φθάσουμε ὡς ἐδῶ : Ζηριλάκι, Ψηλὴ-Ράχη, ἈΓι-Λιάς (Κορακάς), Ἀλογόραχη καὶ Σκούφια.

Συνεχίσαμε, πατώντας σὲ καταπράσινο χαλὶ, καὶ φθάσαμε στὸν Ὀμπλὸ (ὄμαλὸ τοπιὸ). Κοιτάζουμε ἀριστερὰ μᾶς, τὶς θαυμάσιες γιὰ χειμερινὰ σπὸρ κοιλάδες τοῦ Ζηριλακιοῦ καὶ τῆς Ψηλῆς Ράχης. Σὲ λίγο πέρασαμε στὴ ρεματιὰ Σινάνι, τὸ μαγευτικώτερο ρουμάνι ποὺ βρίσκεται σ' ὅλη τὴν περιοχὴ τῶν Βαρδουσιῶν, μὲ πανύψηλα ἔλατα, ποὺ οἱ κορφές τους λογχίζουσαν τὸν οὐρανὸ. Ἐδῶ καὶ ἡ δροσοπηγούλα Σινάνι. Πορεία μισῆς ὥρας ἀκόμη.

Ἀφίνομε τὸ Σινάνι γιὰ νὰ περάσουμε τὸ ὄρητικὸ ρέμα τοῦ Εὐηνου (Φεῖδαρι), ἐνὸς φειδωτοῦ ποταμοῦ, ποὺ κατακυλάει ἀμέριμνος ἀπὸ τὶς πηγές του, ποὺ εἶναι στὶς ψηλότερες κορφές τοῦ βουνοῦ, ἐνῶ ἕνα κοπάδι ἀπὸ ἀγριόγαιδα τὸβλαε στὰ πόδια. Φαίνεται πὼς ἐδῶ κάπου τὴν ἔπαθε καὶ ἡ Δηϊάνειρα, κόρη τοῦ Οἰνέως καὶ γυναῖκα τοῦ Ἡρακλῆ, ποὺ τὴν ἀτίμασε ὁ Κένταυρος Νέσσος, ἐνῶ τὴν πέρναγε ἀπὸ τὸ ποτάμι. Τὸ Νέσσο τὸν ξεμπερδεψε βέβαια ὁ ἡμίθεος, ἀλλὰ μὲ τὸ φαρμακερὸ αἷμα του πότισε ἀργότερα ἡ Δηϊάνειρα τὸ χιτῶνα ποὺ ἔστειλε στὸν Ἡρακλῆ γιὰ φυλακτὸ στὴν ἐπιστροφὴ του, ὅταν μπλέχτηκε στὰ δίχτυα τῆς Ἰόλης, κόρης τοῦ Εὐρύτα καὶ τῆς Οἰχαλίας. κ' ἔτσι προκάλεσε τὸ θάνατό του. Μὰ ἐμεῖς περναῖμε ἀφοβα τὸν Εὐήνο καὶ σὲ 45' φθάνουμε στὴ Σκασμένη Στρούγγα, καταμεσῆς τῶν Μουσωνιτσιώτικων λειβαδιῶν, κάτω ἀπὸ τὴν πολυπόθητὴ μας κορυφὴ.

Ἐδῶ μᾶς ἔκαμαν ἐξαιρετικὲς περιποιήσεις οἱ τσοπάνοι, ποὺ μᾶς εἶδαν σὰν κομήτες στὰ λημέρια τους. Ἀλαφρώσαμε ἀπὸ τοὺς σάκκουους μας καὶ ξεκινήσαμε γιὰ τὴν κορυφὴ μόνοι μας. — μιὰς καὶ ὁ μπαρμπα-Γρηγόρης μᾶς ἄφισε στὸ Σινάνι, τελευταῖο ὄριο τῆς δικαιοδοσίας του — ἀκολουθώντας τὴν κατεύθυνση ποὺ μᾶς ὑπέδειξαν οἱ φιλόξενοί τσοπαναραῖοι. Σὲ μιὰ ὥρα, ἀφότου ἀφήσαμε τὴν στρούγγα, κολλήσαμε κυριολεκτικὰ στὴ φαλακρὴ καὶ σπαθᾶτη βουνοπλαγιά τῆς κορυφῆς ἀπὸ τὴν

ἀνατολική της μεριά. Ἀπὸ δὴ ὁ ἀνήφορος γίνεται μαρτυρικός. Πιανόμαστε σφιχτά ἀπὸ τὰ σάπια ἀπὸ τὰ χιόνια, τὶς νεροποντὲς καὶ τοὺς πάγους, βράχια ποὺ ξεκολλοῦν καὶ μένουν στὰ χέρια μας, κινδυνεύοντας ἔτσι ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή νὰ τσακιστοῦμε ἀπὸ τὸ τρομακτικὸ ἐκεῖνο ὕψος. Ἐπειτα ἀπὸ μιὰ πραγματικὰ ἐπικὴ προσπάθεια κατορθώσαμε νὰ φτάσουμε στὸν αὐχένα καὶ νὰ γαντζώσουμε στὰ τρομερὰ δόντια. Μὰ τὰ δόντια αὐτὰ δὲν ἦταν τραπεζίτες, ποὺ ἔχουν κάποια ἐπιφάνεια γιὰ πιάσιμο, ἀλλὰ κυνόδοντες τῆς χειρότερης μορφῆς. Σερνόμαστε σχεδὸν μὲ τὰ τέσσερα ἀπάνω στὴ ραχοκοκκαλιά γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς Πυραμίδας, ὕψομετρο 2495. Ἐδῶ ὁ καλὸς μας Ἐφορος λιγοψόχησε καὶ μείναμε τέσσερις γιὰ νὰ συνεχίσουμε. Σκαρφαλώομε ἕνα-ἕνα τὰ δόντια, κατεβαίνοντας ἀπὸ τὴν ἄλλη τοὺς μεριά γιὰ νὰ πιαστοῦμε πάλι στὸ ἄλλο. Ἡ ἀγωνία μας δὲν περιγράφεται γιὰ μιὰ στιγμή σκεφθήκαμε νὰ ἐγκαταλείψουμε τὸν ἀγῶνα. Δὲν ξέρω πῶς, ξέκοφα μόνος μου καὶ πετάχτηκα κυριολεκτικὰ στὴν κορφὴ, δείχνοντας ἀπὸ κεῖ στοὺς ἄλλους τὸ πέρασμα, ποὺ τὸ ἀκολούθησαν κι' ἀνέβηκαν. Χρειαστήκαμε 2.30' ὄρες ἀπὸ τὴ Σκασμένη Στρούγγα. Εὐχαριστήσαμε τὸν καλὸ μας Θεό, ποὺ μᾶς ἀνέβασε γερούς στὴν Πυραμίδα τῶν Βαρδουσιῶν. Τὸ τι αἰσθανθήκαμε ἐκεῖνη τὴ στιγμή εἶναι ἀνώτερο κάθε περιγραφῆς. Φιληθήκαμε ἀδελφικὰ κ' ἡ χαρὰ μας ἦταν τόσο βαθειά, ποὺ στὴ στιγμή ξεκουραστήκαμε καὶ τὸ ρίξαμε σ' ἕνα καννιβαλικὸ χορὸ στὴν ἐπιφάνεια τῶν δυόμισι τετραγωνικῶν μέτρων, χορὸ τῶν Φαύιων καὶ τῶν Σατύρων, ἐνῶ γύρω μας οἱ ἀετοὶ μᾶς κοίταζαν ἀγριωπά, γιὰ τὴν καταπατήσαμε τὰ ἀπάτητα θρόνια τους. Γύρω μας στένουν ἄλλο μεγαλόπρεπο χορὸ οἱ κορφῆς τῶν κεντρικῶν βουνῶν τῆς Ρούμελης. Β. Δ. τὸ Βελοῦχι (Τυμψηστός) μὲ τὰ 2315 μέτρα του, ἀριστερὰ του, ἡ Καλλιαικούδα μὲ τὰ 2104 μέτρα καὶ δίπλα τῆς ἡ Ὁξυά μὲ τὰ 1927 μέτρα. Ν. Α. καὶ μπροστὰ στὰ πόδια μας ὁ Ἀϊ-Λιᾶς ὁ Κορακάς τῶν Βαρδουσιῶν, ποὺ τὸν ἀνέβηκαμε οἱ «Υπαίθριοι» τὸ Δεκαπενταύγουστο τοῦ 1939 καὶ πρὸ πέρα στὸ βάθος ἡ λιγερόκορμη Γκιώνα ντυμένη στὰ λευκὰ της σάν ὕψηλότερη ποῦναι μὲ τὰ 2510 μέτρα της.

Ἡ «Υπαίθριος» ὑπερηφανεύεται γιὰ τὴν πρώτη μας αὐτὴ ἀνάβαση τῶν Βαρδουσιῶν τὸ 1930 καὶ μὲ τὸ δίκιο της, γιὰ τὴν ἀφ' ὅτου δημιουργήθηκε ἡ σύγχρονη ἐκδρομικὴ καὶ ὄρειβτικὴ ὀργανομένη κίνηση στὸν Τόπο μας, εἴμαστε ἡ πρώτη ὁμάς ποὺ πάτησε τὸ πόδι της στὴν πρὸ δύσκολη κορυφὴ τῶν Βαρδουσιῶν, ἀπὸ τὸ πρὸ ἀπότομο μέρος της καὶ χωρὶς κανένα μέσο καὶ καμιὰ προπαρασκευὴ γιὰ ἀναρρίχηση.

Οἱ ἴδιοι ὅμως ὄρειβάτες, ὁ Γ. Σταμπολῆς, ὁ ἀλησμόνητος Σπύρος Στροῦμπος, ὁ Λ. Σταυρίδης, ὁ Μιχ. Μπομπότης, ὁ Γιάννης Ράπτης δὲν μπορούσαν νὰ ἡσυχάσουν καὶ τὸν ἐπόμενο χρόνον στίς 13-16 Σεπτεμβρίου 1935 ἐπανελάβαν τὴν προσπάθειά τους. Αὐτὴ τὴ φορὰ εἶχαν μαζί τους καὶ τὸ μαέστρο Μητρόπουλο, ποὺ ἦταν ταχτικὸς στίς ἀναβάσεις μας τῶν ψηλῶν βουνῶν. Ἡ ἀνάβαση ἔγινε αὐτὴ τὴ φορὰ ἀπ' τὰ δεξιὰ, ἀνεβαίνοντας ἀπ' τὴ Σκασμένη Στρούγγα, τῆς κορφῆς, ἀπ' τὴ ράχη ποὺ συνδέει τὴν Πυραμίδα μὲ τὸ Γιδοβούνι. Ὅλοι οἱ ὄρειβάτες μας ἀνέβηκαν αὐτὴ τὴ φορὰ στὴν κορυφὴ Πυραμίδα.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ οἱ σύντροφοί μου μοῦ ἔκαναν τὴν τιμὴ νὰ μὲ ἐπυρομαρτυροῦν Βαρδουσιῶν. Ἄς μοῦ ἐπιτραπῆ αὐτὴ τὴ φορὰ νὰ ὑπογραφῶ μὲ τὸν τίτλο μου αὐτό.

ΘΑΝΟΣ ΒΑΡΔΟΥΣΗΣ

ΟΛΥΜΠΟΣ — 2.917 μ. — 15.7.89

*Όσα βουνά κι αν ανεβήτε,
 απ' τις κορφές τους θ' αγναντεύετε άλλες κορφές
 ψηλότερες, μιαν άλλη πλάση ξελογιόστρα
 και στην κορφή σαν φτάστε την κατάψηλη,
 πάλε θα καταλάβετε πως βρίσκεστε
 σαν πρώτα κάτω απ' όλα τ' άστρα.*

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ: Ο Δωδεκάλογος του Γύφτου

Ένα βήμα ακόμη... Επιτέλους στην κορυφή! Αλλά ποια κορυφή! Στον ΜΥΤΙΚΑ, το ψηλότερο σημείο του Ολύμπου και της χώρας. Να και η μεταλλική σημαία. Κάπως έτσι θα είναι και η σημαία των αστροναυτών στο φεγγάρι.

Κοίταξα γύρω μου με δέος. Μυτερές κορυφές και βράχια απότομα να τυλίγονται στην ομίχλη και να παρουσιάζονται πάλι. Βάραθρα απύθμενα κάτω από τα πόδια μου. Ο ήλιος μακριά πήγαινε προς τη Δύση. «Μέγας ει Κύριε και θαυμαστά τα έργα σου» ψιθύρισα. Είναι αδύνατον εκεί πάνω να μην πάει ο νους σου στο Θεό και τη Δημιουργία. Είτε άρχισε σαν «Γεννηθήτω το Φως», είτε σαν Big Bang (Μεγάλη Έκρηξη), το αποτέλεσμα ήταν το ίδιο: γεννήθηκαν οι γαλαξίες, τ' αστέρια, η Γη. Και να 'μαστε εμείς τώρα κουκίδες μέσα στην απεραντοσύνη του σύμπαντος. «Μέγας ει Κύριε...» ξαναψιθύρισα.

Ο φίλος μου τράβαγε διαρκώς φωτογραφίες. Οι άλλες δύο κοπέλες της συντροφιάς μου μιλούσαν ασταμάτητα μ' έναν Γερμανό και το δεκάχρονο γιο του. Να και το βιβλίο των επισκεπτών. Γράψαμε, υπογράψαμε περήφανα και το βάλαμε προσεκτικά στη μεταλλική θήκη του. Ώρα να πηγαίνουμε όμως. Σε λίγο θα νυχτώσει. Κατεβήκαμε προσεκτικά με τα τέσσερα και ανάσκελα. Πίσω πάλι προς το καταφύγιο.

Η ανάβαση για το καταφύγιο Κάκκαλος είχε αρχίσει την προηγούμενη μέρα στις 8 το πρωί. Μετά μιάμιση ώρα όμως περίπου μια δυνατή μπόρα μας έλουσε για τα καλά. Τα «αδιάβροχά» μας αποδείχθηκαν για μια ακόμα φορά άχρηστα. Σκέφθηκα ότι ήταν αδύνατο να προχωρήσω τόσες ώρες ακόμα στην κατάσταση που βρισκόμουν και ειδοποίησα την αρχηγό μας, Αμαλία Κώνστα, ότι γυρίζω πίσω. Με ακολούθησε και η κ. Παν. Παναγιωτίδου. Οι άλλοι προχώρησαν απτόητοι και έφθασαν στο καταφύγιο, μουσκεμένοι ως το κόκκαλο.

Την άλλη μέρα πήραμε την απόφαση ν' ανεβούμε οι δυο μας και να βρούμε τους υπόλοιπους. Μ' ένα ταξί φθάσαμε στο σταυρό και στις 9 το πρωί αρχίσαμε ν' ανεβαίνουμε. Ο καιρός ήταν θαυμάσιος και χωρίς προβλήματα φθάσαμε στο καταφύγιο (στεγνοί) γύρω στις 4.30 το απόγευμα, όπου και μας έγινε θερμή υποδοχή.

Ήπια τον καφέ μου, ξεκουράστηκα και ανακοίνωσα την απόφασή μου: «Λέω να πάω στο Μύτικα». Οι άλλοι είχαν ήδη ανέβει το πρωί. Στο άκουσμα της ανακοίνωσής μου παρουσιάστηκαν αμέσως και οι συνοδοί μου! Ο Νίκος Δεσούπρης και ο Σωτήρης, νεαρά παιδιά που είχαν ήδη ανέβει το πρωί. Επίσης η Ελίνα Δεσούπρη, αδελφή του Νίκου και η Ζωή Τσεκούρα. Αυτές, επίσης νεαρές, είχαν ανέβει το πρωί, αλλά δύο φορές! Έτσι γι' αστείο! Με συνόδευσαν και, πλην του Σωτήρη, που έμεινε στη βάση, αρχίσαμε ν' ανεβαίνουμε τα φυσικά σκαλοπάτια στο «λούκι», ακολουθώντας τα σημάδια με τα τέσσερα και προσέχοντας πού πατάμε. Μετά 45' περίπου φθάσαμε στην κορυφή!

Η υποδοχή που μας έγινε όταν γυρίσαμε ξεπέρασε τα όρια της πραγματικότητας και της φαντασίας μου. Κόσμος πολύς, μπράβο, ζήτω, είστε ήρωες και πολλά άλλα. Μια μπάντα παιάνιζε, μια μικρή εξέδρα, Ελληνικές σημαίες, ένας παππός με τα άμφια και το σταυρό και πολλά μικρόφωνα.

Κάποιος διάβασε ένα λόγο. Μας έβγαλε κατ' ευθείαν απόγονους των Θεών του Ολύμπου και μας ονόμασε Εθνικούς ήρωες! Φαντάζομαι τη χαρά της Υ.Ζ. όταν μάθει ότι έχει και μέλη ήρωες!

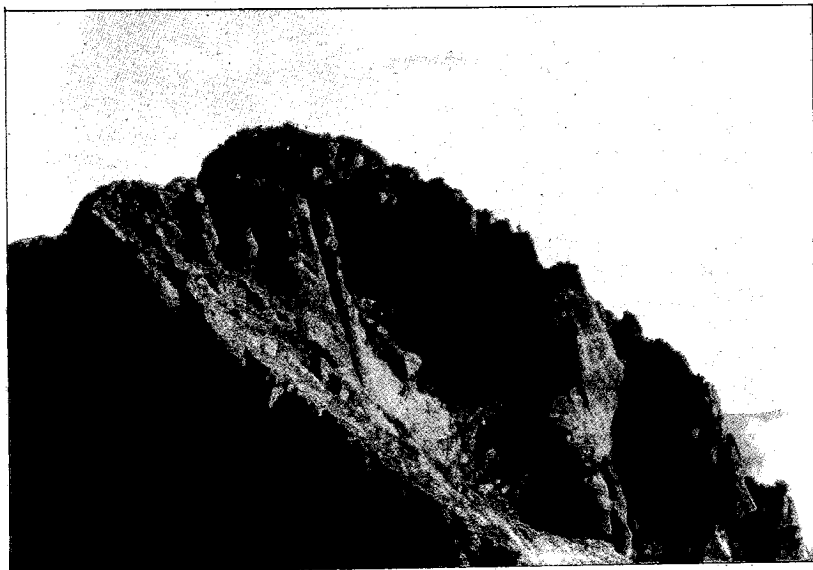
«Τι σας έκανε εντύπωση;» με ρώτησε κάποιος. «Κάτι μου έκανε κακή εντύπωση» απάντησα. «Οι μαύρες μπογιές πάνω στα βράχια. Ο κυρτωμένος σταυρός κάποιων Αυστριακών, τα ονόματα με μαρκαδόρο κάποιων Αμερικανών επάνω του. Μια φωτογραφία ενός παιδιού που χάθηκε. Οι αναμνηστικές πλάκες μερικών που επίσης χάθηκαν. Όμως ο τόπος αυτός είναι ιερός, μυθικός. Είναι η κατοικία των Θεών! Είναι γνωστός σ' όλη την οικουμένη! Δεν είναι δυνατόν ο καθένας να τον καταστρέφει γράφοντας με χρώματα τ' όνομά του. Βέβαια, θα μείνει «αθάνατος» έως ότου εξαφανιστεί η υπογραφή του, αλλά αντίστροφα: σαν τον Ηρόστρατο που έκαψε έναν αρχαίο ναό για να τον γράψει η Ιστορία. Και πράγματι τον έγραψε. Αλλά σαν στίγμα! Χρέος μας είναι να προστατεύσουμε τον Όλυμπο. Να προστατεύσουμε την κορυφή του, την ψηλότερη της χώρας μας. Όχι άλλη βεβήλωση».

Την τελευταία φράση την φώναξα πολύ δυνατά. Ο αντίλαλος την έφερνε πίσω από μακριά. «Βεβήλωση... Βεβήλωση...».

Ξαφνικά βρέθηκα μόνος μου. Γύρω μου είχε νυχτώσει. Ακούγονταν κάτι τρομεροί κρότοι, σαν βράχια που καταρακυλούσαν. Ένιωσα να με παρασύρουν προς την άβυσσο και... ξύπνησα!

Θορυβώδη ροχαλητά ακούγονταν δεξιά κι αριστερά μου. Προφανώς ήταν τα βράχια που καταρακυλούσαν στ' όνειρό μου. Πυκνό σκοτάδι γύρω μου. Συγκέντρωσα τις σκέψεις μου. Ήμουν ξαπλωμένος στο καταφύγιο, στριμωγμένος ανάμεσα στους συντρόφους μου. Θυμήθηκα το φαγοπότι και την άφθονη οινοποσία της προηγούμενης βραδιάς. Το ψάξιμο για κρεβάτι. Το σβήσιμο των φάτων και το αναβόσθημα των φακών κατόπιν. Τα πειράγματα και τα χάχανα. Τα «σουτ» και «σιωπή» από κάτω, στο ισόγειο, που δεν τους αφήναμε να κοιμηθούν. Και τέλος ο ύπνος του δικαίου, η αμοιβή για τους κόπους της ημέρας. Χαμογέλασα ευχαριστημένος που ήταν όνειρο και δεν γκρεμίσθηκα. Μήπως και η κορυφή ήταν όνειρο; Θα το μάθω το πρωί. Αγνόησα πάντως τα ροχαλητά και αποκοιμήθηκα πάλι. Ευτυχώς. Το γεγερτήριο ήταν για τις 6, για την επιστροφή μας στον πολιτισμό.

Σπ. Κ.

Ὁ ζωγράφος τοῦ Ὀλύμπου

Τῆς κ. Ἀθηνᾶς Ταρσούλη

Παρακάτω δημοσιεύομε μερικές ἐντυπώσεις καὶ σκέψεις τῆς κ. Ἀθηνᾶς Ταρσούλη ἀπὸ τὴν ἔκθεσι τοῦ φυσιολάτρη ζωγράφου κ. Β. Ἰθακησίου. Ἡ ἔκθεσι ποῦ ἀνοίξε στὶς 16/10/35 θὰ κλείσῃ στὶς 10/11/35. Ὁ ἐκδρομικὸς κόσμος τίμησε ιδιαίτερα τὸν ἀγαπητὸ του καλλιτέχνη καὶ ἐνθουσιώδης προσήρχειτο ὅλες αὐτὲς τὶς ἡμέρες ν' ἀπολαύσῃ τοὺς ἐξαιρετικoὺς πίνακες τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως. Ὁ Σύνδεσμός μας εἶναι εὐτυχής, ὅτι θ' ἀποκτήσῃ ὡς ἀνάμνησι τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς ἐκθέσεως, ποῦ μᾶς ἀναγγέλλει ὡς τελευταία του ὁ ζωγράφος, δύο ὠραίους πίνακες, τὴν κορυφὴ Σκόλειο χιονισμένη καὶ τὸ Πεῦκο στὸ βράχο.

Στὴν καλλιτεχνικὴ αἴθουσα τοῦ «Παρνασσοῦ» ἔχει ἀνοίξει ἀπὸ ἡμέρες τὴν ἔκθεσή του ὁ ζωγράφος κ. Β. Ἰθακήσιος.

Τὸν γνωρίζομε καὶ ἀπὸ ἄλλες ἐνδιαφέρουσες ἐκθέσεις του, ποῦ γίνοντ' αἰτία νὰ ἐπικοινωνήσουμε, κατὰ τὸν ἀποτελεσματικώτερο καλλιτεχνικὸ τρόπο, διαμέσου τῶν ὠραίων πινάκων του, μὲ τὴν πλούσιά σὲ ὁμορφίεσ ἑλληνικὴ φύση. Δὲν εἶναι ὅμως ὁ συνηθισμένος τύπος τῶν ἑλληνικῶν τοπειῶν ποῦ, λίγο ἢ πολὺ, μοιάζουσι τὸνα μὲ τ' ἄλλο, ποῦ κυριαρχοῦν στὴν ἔκθεσι τοῦ κ. Ἰθακησίου. Βέβαια ὑπάρχει σ' αὐτὴν μία πλούσια σειρὰ ἀπὸ ἡμέρες ἀκρογιαλιῆς ἢ πευκόφυτους λόφους μὲ γραφικὰ ἑλληνικὰ μοναστήρια ἢ μὲ ρωμαντικὰ χωριουδάκια, τὸ καθένα μὲ ξέχωρο χαρακτῆρα, ἡλιόχαρες γωνίες τῆς ἀνεξάντλητης σὲ ποικιλόχρωμες καὶ ποικιλόγραμμες ἀρμονίες ἑλληνικῆς φύσεως καὶ ποῦ ἀποδίδονται μὲ λεπτὸ ζωγραφικὸ αἶσθημα, ἀλλὰ ἐκεῖ ὅπου ὁ ζωγράφος δίνει τὴν ἐντονώτερη προσωπικὴ του σφραγίδα, ἐκεῖ ποῦ γίνεται ὁ πλατύτερος καὶ πιὸ αὐθόρμητος ἐρμηνευτῆς τῆς μπρὸς στῆ φύση συγκινήσεώς του, ἐκεῖ ὅπου, ὅπως ὁ ἀητός δὲν μπορεῖ νὰ χαμηλοπετάῃ ἀλλὰ τὸν

τραβοῦνε τὰ ὕψη καὶ οἱ μεγάλοι ὀρίζοντες, δὲν δεσμεύεται ἀπὸ καμμιά ἐπίδραση λεπτομερειακῆς περιγραφῆς, εἶναι τὸ μεγάλο βουνὸ καὶ τ' ὀλόγυρά του χάος, εἶναι οἱ ψηλὲς βουνοκορφές ποῦ τραγούδησε ὁ Κρυστάλλης, μὲ τὶς ἀπότομες σκιερὲς χαράδρες, οἱ ὀρθόκοφτες πάνω ἀπὸ βαραθρώδεις ἀβύσσους πλαγιῆς ὅπου ἰλιγγιᾷ μαζὶ μὲ τὸ βλέμμα ἢ σκέψη κι' ὅπου, μέσ' ἀπὸ τὸ δραματικὸ τῆς κατακρύλισμα ἢ φαντασίᾳ ζητάει, ὡς ἀντιδραστικὸ τῆς λυτρωμὸ τὴν πρὸς τ' ἀπρόσιτα ὕψη ἀνάτασή της. Ἡ ψυχὴ τοῦ καλλιτέχνη ἐλευθερώνεται μπρὸς στὶς ἐπιβλητικὰ μεγαλόπρεπες ἐκφράσεις τῶν Ὀλύμπων βουνῶν ποῦ δὲν μπορεῖ εὐκόλα νὰ τὶς συλλάβῃ μάτι ἀνθρώπου κι' ἀκόμη λιγώτερο νὰ τὶς ἀπεικονίσῃ σὲ πίνακες ζωγραφικoὺς. Μὰ κι' ἂν κανεῖς τὸ κατορθώσῃ θὰ εἶναι τοῦτο θελὸς ἥρωϊκὸς γιατί, γιὰ νὰ φτάσῃ σ' αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα πρέπει νὰ ὑποβληθῇ στοὺς μεγαλύτερους κόπους καὶ στὶς σκληρότερες θυσίες, νὰ γίνῃ ἀδελφὸς τῆς μοναξιάς καὶ τῆς περιπλανήσεως στὴν οὐρανίαν σάν τὸ ἀπόκοσμο πνεῦμα, ἢ σάν τὸ ἄγριο ζαρκάδι, τὸ καταφύγιό του κάτω ἀπὸ τὸν ἴσκιό τῶν βουβῶν αὐτῶν γιγάντων, ποῦ κλείνουν μέσ' στὸ σιωπηλὸ τους μυστήριό χίλιες θριαμβικῆς κι' ἄλλες τόσες ἐφιαλτικῆς φωνῆς.

Ὁ ζωγράφος Ἰθακήσιος πρέπει νὰ περηφανεύεται γιὰ τὴν κατάκτησή του. Ἐρμητικὸς σύντροφος τοῦ θεϊκοῦ Ὀλύμπου ἔστησε, ἀπὸ χρόνια τώρα, τὴ φωλιά του σὲ μίαν ἀπόκρημνη μεγάλη σπηλιά, ποῦ τὴν ἐβάφτισε «Σπηλιὰ τῶν Μουσῶν» κι' ὅπου ἄπειροι ξένοι κι' Ἕλληνες ἐκδρομεῖς ἔχουν φιλοξενηθῆ, μεταβάλλοντάς τιν σὲ ἄντρο καλλιτεχνικὸ καὶ σὲ καλοκαιρινὴ του διαμονή, (τὸ χειμῶνα κατεβαίνει στὸ κάτω ἀπὸ τὸν Ὀλυμπο

χωριό). Ἀπὸ κεῖ ξεκινώντας γιὰ τὶς καλλιτεχνικὲς τοῦ δημιουργοῦ χαίρεται μὲ τῶν ὥρῶν καὶ τοῦ καιροῦ τὸ πέρασμα τὶς ζωντανώτερες στιγμὲς, τὶς ὅσο φευγαλέες τόσο καὶ πιὸ ἐντατικὲς σὲ χρωματικοὺς ὀραματισμούς, καὶ τὶς πανοραμιακὲς ἀπόψεις τῶν μεγάλων προοπτικῶν, μὲ τοὺς ἀνέμους, τὶς καταιγίδες, τοὺς χιονοστρόβιλους ποὺ στήνουν ἐκεῖ ψηλὰ τὸν ἄγριό τους χορό. Γι' αὐτὸ κι' ὅτι μᾶς εἰκονίζει ἀπὸ τὶς συννεφιασμένες χιονοσκέπαστες ἢ ἡλιόλουστες κορφές τοῦ Ὀλύμπου, ἀπὸ τὶς τραχεῖες κατρακύλες ἢ τοὺς ἀβυσσαλέους γκρεμνοὺς του, ὅπου ταλαντεύονται ἀνάμεσα στὸ χάος κάτι μικρὰ δεντράκια ἢ ἐλάτια, ἴδια ψυχρὰς ποὺ ζυγίζουν ἀνάμεσα γῆς καὶ οὐρανοῦ τῆς δύναμης τῆς ἀντοχῆς τους, εἶναι, κατὰ τὴ γνώμη μου, τὰ κοντινότερα θέματα στὴν ψυχοσύνθεση τοῦ καλλιτέχνη καὶ ποὺ ἀμεσώτερ' ἀπηχοῦν καὶ στὴ δική μας ψυχοαισθητική.

Στὴν καλύτερη σειρὰ τῶν ἔργων τοῦ στέκουν κι' ὅλα τὰ χιονισμένα τοῦ τοπεῖα κλείνοντας μέσα στὴ ζωγραφικὴ τους σύσταση καὶ ἄρκετὸ ψυχικὸ περιεχόμενο.

Ὁ κ. Ἰθακήσιος δίκαια ὀνομάστηκε

ὁ ζωγράφος τοῦ Ὀλύμπου, ἀφοῦ εἶναι ὁ μόνος ποὺ ἐπέβαλε στὸν ἑαυτό του τὴ μεγάλη αὐτοεξορία τοῦ ἀπάνω στὸ γιγάντιο αὐτὸ ἐνδιαίτημα τῶν ἀρχαίων Θεῶν, ὑπακούοντας στὴ βαθειὰ ἐκείνη δημιουργικὴ ἀνάγκη ποὺ σπρώχνει τὸν ἀληθινὸ καλλιτέχνη ὡς τὴν αὐτοθυσία, φτάνει νὰ νιώσῃ πὼς ἄγγιξε στὸ σκοπὸ του, πὼς μπορεῖ νὰ γίνῃ ὁ καθρέφτης τῶν φυσικῶν μεγαλειῶν ποὺ νοσταλγεῖ, γιὰ νὰ τ' ἀποκρυσταλλώσῃ σὲ καλλιτεχνικὰ ἔργα τόσο γιὰ τὴ δική του τὴ χαρὰ, ὅσο καὶ γιὰ τὴ χαρὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Αὐτὴ τὴ χαρὰ τῆς γνωριμίας μας μὲ τὶς πιὸ θαυμάσιες ὅσο κι' ἀπρόσιτες (σ' ὅσους προτιμοῦν τοὺς κλειστοὺς χώρους κι' ὄχι τὶς φυσιολατρικὲς ἐκδρομὲς) μορφές τοῦ τόπου μας, μᾶς προσφέρει ἢ σειρὰ τῶν ἔργων τοῦ κ. Ἰθακήσιου ποὺ βγῆκαν ἀπὸ τὸν Ὀλυμπο. Τὴ χαιρόμαστε ἀληθινὰ γιατί μᾶς ξυπνάει καὶ τὴν τουριστικὴ μας διάθεση, τὴν ἐπιθυμία τῆς γνωριμίας μας κι' ἀπὸ κοντὰ μὲ τὸ θεϊκὸ βουνὸ μας, ποὺ τόσο ζωντανὰ μᾶς προσκαλεῖ μέσ' ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ καλοῦ ζωγράφου.

Πίτα του βουνού

Δίπλα στο εκκλησάκι του Προφήτη Ηλία, πάνω στην κορυφή του λόφου που βρίσκεται μεταξύ Αναβύσσου και Λεγραινών, συγκεντρώθηκαν και πάλι μικροί και μεγάλοι, Υπαίθριοι και φίλοι τους, κάπου 100 άτομα συνολικά, για να κόψουν την πίτα του βουνού και να μοιράσουν τα βραβεία στους νικητές της χρονιάς. Μαζί και το επίτιμο μέλος της ΥΖ (μια που δε διαθέτει τα προσόντα για να γίνει κανονικό μέλος) ο Άγουρος, ο σκύλος της οικογένειας Ντένη και Δωροθέας Ολιβιέρη, που δεν έχει λείψει από καμμία πίτα εδώ και πολλά χρόνια και που ανεβαίνει αγόγγυστα το λόφο, σε αντίθεση με μερικούς άλλους καταξιωμένους ορειβάτες.

Όπως και την προηγούμενη χρονιά, έτσι και φέτος, έγινε στο βουνό η απονομή όλων των βραβείων, σε αντίθεση με ό,τι συνηθιζόταν τα παλαιότερα χρόνια. Η καινοτομία όμως της χρονιάς ήταν ότι οι προσφωνήσεις και η ανακοίνωση των ονομάτων των βραβευμένων έγινε από μια «επιτροπή» (από ένα «πάνελ» όπως θα λέγαμε στη νεομητρική μας γλώσσα) αποτελούμενη από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. Άγγελο Ρόκο και τους δύο αντιπροέδρους, Κώστα Λυκιαρδόπουλο και Αμαλία Κώνστα, ενώ τα δώρα απονεμήθηκαν, όπως πάντα, από τον Πρόεδρο του Κεντρικού Συμβουλίου Γιάννη Μητσό.

Και, όπως πάντα, η γιορτή συνεχίστηκε με το κόψιμο της ορειβατικής πίτας. Μόνο που... ακόμη ψάχνουμε να βρούμε τον τυχερό της φετινής χρονιάς, μια που κανένας δε φαίνεται να βρήκε το φλουρί στο κομμάτι του. Έτσι η τύχη του φλουριού της πίτας του βουνού είναι άγνωστη. Μήπως τελικά κανένα πουλί έκανε την τύχη του;

Κατεβαίνοντας τους γνωστούς γκρεμούς κάτω από το εκκλησάκι θυμήθηκα με συγκίνηση το Γιάννη Ολιβιέρη που στεκόταν κάθε φορά στο πιο δύσκολο σημείο της διαδρομής, δίνοντας το χέρι του σε όποιον είχε ανάγκη από βοήθεια. Με χαρά μας ανακαλύψαμε ότι στην πλαγιά που είχε καεί πριν από λίγα χρόνια άρχισαν και πάλι να φυτρώνουν θάμνοι και δεντράκια. Η ζωή λοιπόν συνεχίζεται.

Η ημέρα τελείωσε, όπως πάντα, με κατάβαση στα Λεγραινά, όπου όλοι οι Υπαίθριοι και φίλοι, συγκεντρωθήκαμε στο φιλόξενο σπίτι της οικογένειας Μητσού, για το καθιερωμένο πια τσάι, όπου δοκιμάσαμε και διάφορες νοστιμιές, μεταξύ άλλων και τη θαυμάσια πίτα της Κικής, που παραλίγο να τη χάσουμε (την Κική) στην παραλιακή λεωφόρο. Και, όπως φαίνεται και από την περιγραφή, περάσαμε άλλη μια αξέχαστη μέρα.

Αμαλία Α. Κώνστα.

Η ΥΠΑΙΘΡΟΣ ΜΕ ΜΑΣΚΕΣ...

Ἡ ἀλλαγὴ εἶναι ἀνανέωση τῆς ζωῆς, μὰ καὶ ἡ ἐπιστροφὴ στὰ παλιὰ ξαναζωνιάνεμα ὠραίων ἀναμνήσεων. Ἔτσι, ἐνῶ γιὰ λίγο γνωρίσαμε τὰ καρναβάλια σὲ ἄλλες περιοχὲς τῆς πατρίδας μας, εἶπαμε φέτος νὰ ξαναγυρίσουμε στὸ Ναύπλιο καὶ νὰ χαροῦμε τὴν τελευταία Ἀποκρῆ στὴν παραλίγο-πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδας.

Ἀπὸ συμμετοχὴ στὴν ἐκδρομὴ ἄλλο τίποτα! Ἐχει πιά καθιερωθεῖ σὰν ἐπίσημο γεγονός ἡ ἐκδρομὴ τοῦ καρναβαλιοῦ καὶ τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας, ἔτσι ποὺ οἱ ἐκδρομεῖς ἔχουν βέβαιη τὴ διασκέδαση μὲ τὴν ΥΠΑΙΘΡΙΟ.

Τὸ νὰ ποῦμε ὅτι ξεκινήσαμε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας τὸ πρωὶ τοῦ Σαββάτου καὶ ὅτι μετὰ ἀπὸ ἐνδιάμεσες στάσεις στὸ δρόμο φτάσαμε στὸ γνωστὸ μας ξενοδοχεῖο ΠΑΡΚ, εἶναι βαρετὸ, ἰδίως γι' αὐτοὺς ποὺ ζήσανε τὴν ἐκδρομὴ. Βαρετὸ ὅμως δὲν θάναι καθόλου ἂν μάθετε ὅτι στὶς Μυκῆνες μᾶς ἔγινε μιὰ πολὺ ὠραία καὶ ἐνδιαφέρουσα ξενάγηση ἀπὸ τὴ Ντίνα Ρόκου, ἐνῶ τὴν ἴδια μέρα ἡ ὀρειβατικὴ μας ὁμάδα ἀνέβηκε στὸ Ἀρτεμῆσιο.

Τὴν Κυριακὴ τὸ πρωὶ γίναμε δύο ὁμάδες. Ὅσοι μπόρεσαν καὶ ξύπνησαν πρωὶ πρωὶ, ἀνέβηκαν στὸν Πάρωνα μὲ τὴν ὀρειβατικὴ ὁμάδα. Οἱ ὑπόλοιποι πήγανε στὸ ξακουστὸ μοναστήρι τῆς Ἐλώνας, ὅπου τοὺς ξενάγησε πάλι ἡ Ντίνα Ρόκου. Ἄ! ἔξεχασα νὰ σᾶς πῶ πῶς ὑπῆρξαν κι ἄλλοι. Αὐτοὶ ποὺ προτίμησαν νὰ ἐξερευνηθοῦν τὰ καντούνια τοῦ Ναυπλίου.

Ἀπὸ νωρὶς τὸ ἀπόγευμα ἄρχισε μιὰ κίνηση στὴ τραπεζαρία τοῦ ξενοδοχείου, ποὺ πρωτοστάτησαν οἱ κυρίες ὀργανώτριες τῆς γιορτῆς. Κουτιά ἀνοίγαν, σπάγγοι κοβόντουσαν, γιρλάντες κρεμάστηκαν, ἕνα συγκρότημα στερεοφωνικὸ στήθηκε ἔτσι ποὺ ἡ σάλα μετατράπηκε σὲ μιὰ κεφάτη καρναβαλιστικὴ αἶθουσα, ἔτοιμη νὰ ὑποδεχθεῖ τοὺς φίλους μας. Καὶ πράγματι, μετὰ τὸ φαγητὸ ἄρχισε ὁ χορὸς, ἐνῶ οἱ μασκαράτες κατέβαιναν σιωπηλὲς τὶς σκάλες γιὰ νὰ κάνουν τὴν ἐμφάνισή τους.

Τὶ νὰ σᾶς πῶ, δὲν μπόρεσα νὰ ξεχωρίσω τὴν καλύτερη ἐμφάνιση. Ἡ μιὰ καλύτερη ἀπ' τὴν ἄλλη. Φαίνεται πὼς οἱ μασκαρεμένοι ξόδεψαν πολὺ χρόνο γιὰ νὰ φτιάσουν τόσο πρωτότυπα κοστοῦμια. Κάνανε λοιπὸν μιὰ ἐπιτροπὴ καὶ μὲ δυσκολία θρήκαμε τοὺς τρεῖς πρώτους: Μιὰ Νέγρα τῆς Ἀφρικῆς ποὺ πήρε τὸ πρῶτο βραβεῖο κι ἦταν ἡ Ἐρατὼ Χαροκόπου. Μιὰ πολὺ ὠραία Τσιγγάνα πήρε τὸ δεῦτερο βραβεῖο. Ἦταν ἡ Εὐγενία Κασίρη. Καὶ ἡ Μαίρη Λιώκη ντυμένη σὲ προκλητικὴ ΡΥΝΚ πήρε τὸ τρίτο βραβεῖο.

Τώρα ἀπὸ ἄνδρες μασκαράδες: Τὸ πρῶτο βραβεῖο μὲ χαρὰ τὸ δώσαμε στὸ γέρο μὲ τὴ νυχτικιά τῆς παλιᾶς ἐποχῆς, ποὺ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Στέφανο Κώνστα, τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου μας. Τὸ δεῦτερο βραβεῖο πήρε ὁ Τρύφωνας Ἀναγνωστόπουλος γιὰ δυὸ θαυμάσιες ἐμφανίσεις του: σὰν ἀρχαῖος Ρωμαῖος καὶ σὰν... παπαρουνά! Δώσαμε κι ἕνα τρίτο βραβεῖο στὸ Γιάννη τὸν Ολιβιέρη ποὺ ντύθηκε Ἑγγλέζος ἐκδρομεὺς ὀρειβάτης. Ἦταν θαυμάσιος ὅπως κάθε φορὰ. Θὰ καθόμαστε κι ἄλλο ἂν δὲν μᾶς ἔλεγε ὁ ξενοδόχος πὼς θάπρεπε νὰ σταματήσουμε γιὰ νὰ κοιμηθεῖ κι ὁ κόσμος.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1987 («Υπαίθριος Ζωή»)

Στις 17 Απριλίου μία παρέα 32 χαμογελαστών Υπαιθρίων έφυγε από την Αθήνα για την Ήπειρο. Ταχτοποιήθηκε στο Τσεπέλοβο που, όπως σε όλα τα Ζαγοροχώρια, τα πέτρινα γκρίζα σπίτια ταιριάζουν θαυμάσια με το φυσικό περιβάλλον. Το βράδυ η ομάδα πήγε στον Επιτάφιο και την επόμενη μέρα, αγριοξυπνημένοι από τον Τίμο, οι ορειβάτες ανέβηκαν στη Γκούρα. Βρήκαν το χιόνι παγωμένο, ωραία οροπέδια, λούκια και επικίνδυνες κορνίζες. Ο Αντιπρόεδρος κινδύνεψε όταν μία πέτρα τον χτύπησε, αλλά το βράδυ, καμμένοι από τον ήλιο ή άσπροι από την κρέμα, γύρισαν πίσω όλοι (ενώ οι ομάδες του Ορειβατικού Αχαρνών και του Αθηναϊκού Ορειβατικού πέρασαν διάφορες περιπέτειες) και ξανασμίξαν με τους πεζοπόρους.

Αυτοί, εν τω μεταξύ, στο Σκαμνέλι είχαν ξεθεωθεί για να βρουν κάτι πελασγικά τοίχη - φαντάσματα που τελικά δεν εντοπίστηκαν, είχαν περάσει τοξοτές γέφυρες και, από τα καλντερίμια του Μονοδένδρι είχαν πάει στο Μοναστήρι Αγίας Παρασκευής να απολαύσουν τη θέα προς το φαράγγι του Βίκου. Στο μονοπάτι σκαμμένο στον απότομο βράχο που οδηγεί σε σπηλιές που κρύβονταν οι Έλληνες να ξεφύγουν από τους Τούρκους, κάποιοι, γοητευμένοι από το μεγαλείο του τοπίου, σκέφτηκαν ότι εκεί η ζωή του ερημίτη δεν θα ήταν καθόλου μία άσκημη λύση, αλλά σε πέντε λεπτά άλλαξαν γνώμη και ξαναγύρισαν στον πολιτισμό.

Μετά από τη Βίτσα, Κάτω Πεδινά και τους Κήπους, οι πεζοπόροι βρέθηκαν με τους ορειβάτες στην Ανάσταση. Όλοι μαζεμένοι στην πλατεία άναψαν τα κεριά και απόλαυσαν το Πάσχα, στην πλατεία του χωριού με τη ζεστασιά του, τη γραφική ατμόσφαιρά του και το χρώμα του, κάτι που έχει πλέον χαθεί στην Αθήνα.

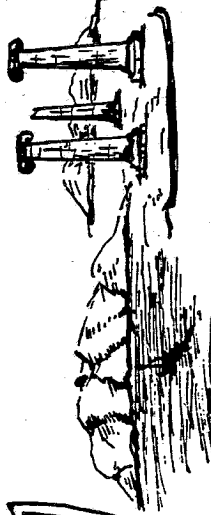
Το Πάσχα ενώ το αρνί ψηνόταν στο καλντερίμι, οι Υπαίθριοι, μόλις ξύπνησαν βρήκαν τις πασχαλινές κάρτες του αρχηγού κάτω από την πόρτα κάθε δωματίου και πήγαν να επισκεφτούν τις Νεγάδες, με την περίφημη εκκλησία όπου οι τουρίστες είδαν με έκπληξη, ανάμεσα στις τοιχογραφίες των αγίων και απεικονίσεις του Αριστοτέλη και του Πλουτάρχου, συγκινητική αναγνώριση των προχριστιανικών φιλοσόφων σε χριστιανικό ναό. Καλεσμένοι από τον Πρόεδρο του χωριού ήπιαν τσίπουρο και βιάστηκαν να πάνε στο Τσεπέλοβο, μην χάσουν το πασχαλινό γεύμα κάτω από το μεγάλο πλάτανο της πλατείας, όπου όρμιζαν στο αρνί και στο κοκορέτσι.

Την Δευτέρα 20 του μηνός, μία ομάδα περπάτησε στη κοιλάδα του Αώου, που απειλείται να παραμορφωθεί από ένα φράγμα. Οι άλλοι πέρασαν το φαράγγι του Βίκου, με τις κάθετες ορθοπλαγιές του, τη πρωτόγονη, ξύλινη γεφυρούλα, τα μαγικά διάφανα νερά του, που έσκαψαν με τόση υπομονή μία τόσο βαθειά χαράδρα και στις πηγές του Βοϊδομάτι ζήλησαν τους ξένους τουρίστες που έκαναν μπάνιο και κατέβαιναν το ποτάμι με τα καγιάκ.

Στο Βίκο ξεκουράστηκαν μπροστά στη χιονισμένη Γκαμήλα με τη κορφή της Αστράκας και τη θέα προς τα αλβανικά βουνά. Ένα μνημείο στο Καλπάκι, στην επιστροφή, θύμιζε στους ταξιδιώτες τις μάχες του 40 και στο Τσεπέλοβο η ομάδα γύρισε να ξεκουραστεί.

Στη ταβέρνα εξαφανίστηκε σε τρία λεπτά ένα ολόκληρο αρνί και σ' αυτό το τελευταίο βράδυ κάποιος έκανε να λάμπουν ακόμα μία φορά λίγα πυροτεχνήματα μεσ' το σκοτάδι. Την άλλη μέρα στο πούλμαν για Αθήνα ο Αντιπρόεδρος έβγαλε λόγο και ο αρχηγός δέχτηκε ένα δωράκι από την παρέα για την αξέχαστη εκδρομή.

P.X.

ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ

Πρόγραμμα
Εκδόσεων

ΜΑΪΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ
1958

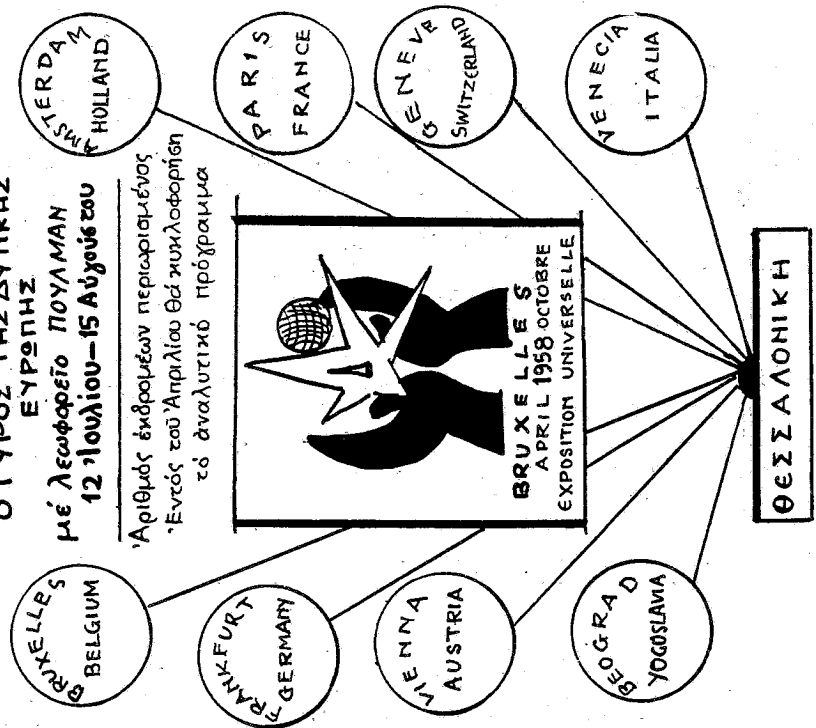
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΥΠΑΙΘΡΙΟΙ Ξεσφαιρίστε Θέσεις

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ

με Λεωφόρο ΠΟΥΛΑΜΑΝ
12 Ιουλίου - 15 Αυγούστου

Αριθμός έκδοσμένων περιεριστρεφένος
Έντος του Απριλίου θα κυκλοφορήσει
το αναλυτικό πρόγραμμα

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑ

ΜΑΪΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ («Υπαίθριος Ζωή»)

Δέν υπάρχει ταξιδιωτικό γραφείο ή πρακτορείο, πού νά μήν περιλαμβάνει στο πρόγραμμά του, είτε θερινό είναι είτε χειμερινό, μιὰ έκδρομή στην Αυστρία. Και είναι συνήθως οί έκδρομές αυτές κλασσικές :

Ἐπίσκεψη τῶν χαρακτηριστικῶν πόλεων Βιέννης - Σάλτσμπουργκ - Ἴνσμπρουγκ, ἡ διακοπές σέ κάποιο ἀπό τὰ κοσμικά ὄρενά κέντρα, ὅπου σέ πολυτελεῖ ξενοδοχεῖα στριμώχονται χιλιάδες τουρίστες ἀπό ὄλον τόν κόσμο, γιά νά κάνουν σκί.

Ὅταν ἡ ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ἀποφάσισε νά προγραμματίσει Χριστουγενιάτικη έκδρομή στην Αὐστρία, δέν μπορούσε φυσικά νά ἱκανοποιηθῆ μπαίνοντας στά καλούπια μιᾶς ἀπ' αὐτές τίς έκδρομές. Οἱ Ἑπαίθριοι πάντα ζητοῦν αὐτό «τό κάτι ἄλλο», πού τούς χαρίζει ἀξέχαστες ἀναμνήσεις και τούς κάνει νά χαίρονται τίς διακοπές τους διαφορετικά ἀπό τούς πολλούς.

Ψάχνοντας λοιπόν, ρωτώντας και ἐρευνώντας, βρήκε αὐτό τὸ «κάτι ἄλλο». Διακοπές, ὄχι σέ κοσμικό κέντρο, ἀλλά σέ ἓνα ἤσυχο χωριουδάκι, 75 χλμ. δυτικά τῆς Βιέννης, στό PUCHBERG, ὅπου οἱ μόνοι ξένοι «τουρίστες» εἶμασταν ἔμεῖς οἱ 12 Ἑπαίθριοι, και ὅπου ζήσαμε και χαρήκαμε τὴν ἀγνή αὐστριακή φιλοξενία τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων και τὴν ἔμφυτη εὐγένεια και ἀρχοντιά τους.

Προπαραμονὴ Χριστουγέννων ξεκινήσαμε λοιπόν ἀεροπορικῶς γιά τὴν Βιέννη, ὅπου μείναμε ὡς τίς 25 τοῦ μηνός, μιὰ και μόνον τότε θά ἀνοιγε τὸ ξενοδοχεῖο στό χωριό.

Τὸ ρεβεγιόν τῶν Χριστουγέννων, πού γιορτάσαμε στό παλάτι SCHWARZENBERG τῆς Βιέννης ἦταν τὸ μόνο ἀπογοητευτικό σημεῖο ὅλης τῆς έκδρομῆς, γιατί ἐνῶ περιμέναμε πὼς θά αἰσθανθοῦμε ἔντονα τὴν χριστουγεννιάτικη πνοὴ μέσα σέ ἓνα περιβάλλον, ὅπου τὰ Χριστούγεννα θεωροῦνται ἡ μεγαλύτερη γιορτὴ τοῦ χρόνου, περάσαμε μιὰ ἀχρωμη βραδνὰ μέσα σέ μιὰ ψυχρὴ αἴθουσα τοῦ παλατιοῦ, χωρὶς χριστουγεννιάτικη διακόσμηση, χωρὶς χριστουγεννιάτικη μουσική, χωρὶς ἐορταστικό φαγητό, μαζὺ μὲ λίγους ἀσχετους ξένους.

Μᾶς ἀπεξημίωσε ὁμως ἀργότερα ἡ λειτουργία τοῦ μεσονυκτίου, πού παρακολοθήσαμε στὸν Ἅγ. Στέφανο. Ἀφοῦ σταθήκαμε ἀρκετὴ ὥρα σθρὰ μπήκαμε στὴ μεγαλειώδη ἐκκλησία, πού ὀλόφωτη ἦταν κατὰμεστη ἀπὸ κόσμο ὄλων τῶν ἠλικιωῶν και ὄλων τῶν ἐθνικοτήτων. Οἱ πάντες ἐρρίγησαν

Ἀνήμερα τὰ Χριστούγεννα φθάσαμε ἐπὶ τέλος στό PUCHBERG. Τὸ χωριό βρίσκεται σιους πρόποδες τοῦ ὄρους SCHNEEBERG (2075 μ. ὕψος) και ὅλες τίς μέρες πού μείναμε ἐκεῖ ἦταν σκεπασμένο μὲ χιόνια. Τὸ ξενοδοχεῖο πού καταλύσαμε, τὸ KURHOTEL, εἶναι βασικά και ξενοδοχεῖο θεραπευτήριο, μὲ θερμαινόμενη πισίνα, σάουνα και γῶρο γιά γυμναστική. Ἡ ἰδιοκτῆτριά του και τὸ προσωπικό τοῦ ξενοδοχείου μᾶς περιποιήθηκαν μὲ εὐγένεια και λεπτότητα πού μᾶς ἔκαναν τὴν διαμονὴ πολὺ εὐχάριστη. Οἱ μέρες δυστυχῶς πέρασαν ὑπερβολικά γρήγορα: περίπατοι στό γραφικό χωριό και στά περίχωρά του, ἀνάβαση στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ μὲ τὸ ὀδοντωτὸ τραινάκι του, πού λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1896, ἐπίσκεψη μὲ πούλμαν τῆς πρωτεύουσῆς τῆς Στυρίας Γκράτς και τέλος ἀνάβαση σέ μιὰ ἄλλη κορυφὴ τοῦ βουνοῦ μὲ κρεμαστά καρεκλάκις, καθὼς και γέμματα στά γραφικά καταφύγια, μαζὺ μὲ τούς κατοίκους τοῦ χωριοῦ και τούς κληγόνους, ὅλα αὐτὰ ἦταν γιά μᾶς ἀπολαύσεις μοναδικές. Τὰ νεῦρα μας χαλάρασαν και ἠρέμησαν. Οὔτε θόρυβοι, οὔτε κλάξον, οὔτε τσακωμοί, κανένα ἄγχος, ὅλα ἤρεμα και καθαρά, ὅλοι εὐγενικοὶ και πρόθυμοι νά βοηθήσουν. Πῶς νά μὴ νοιώσουμε λύπη ὅταν ἐφθασε ἡ παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς και ἀναγκασθήκαμε νά ἀποχερετήσουμε τὸ ὄμορφο PUCHBERG και τούς συμπαθέστατους κατοίκους του, γιά νά ἐπιστρέψουμε στὴ ρουτίνα.

Στους Δελφούς

Ἡ «Υπαίθριος Ζωή» ἀναγγέλλει ἐκδρομὴν εἰς τοὺς Δελφοὺς γιὰ τὶς 23-25 Νοεμβρίου. Τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Μαντείου τῶν Δελφῶν καὶ λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἐνδιαφέροντός τους καὶ λόγῳ τῆς ἱστορίας τοῦ τόπου, πού συνδέεται μὲ τόσες παραδόσεις καὶ τόσες συγκινητικὲς φάσεις τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἱστορίας, προσεῖλκυσαν πάντοτε πολυαρίθμους προσκυνητές. Δυστυχῶς μὴ σύντομη ἐπίσκεψις στὶς Δελφικὲς ἀρχαιοτάτες ἀναγκασίως προσφέρει στὸν ἐπισκέπτη μέρος μόνον ἀπ' τὸ θησαυρὸ τῆς ὀμορφίᾳς πού θὰ μπορούσε νὰ βρῆ, νὰ σπουδάσῃ καὶ νὰ θαυμάσῃ σὲ κάθε βῆμα ἕνας ἄλλος πού θὰ ἀφιέρωνε περισσότερο χρόνο. Γιατὶ οὔτε τὸ ἱερὸ τῆς Προναίας Ἀθηνᾶς, ἔτσι καθὼς εἶναι ἐρειπωμένο, μὲ τὶς βάσεις τῶν ναῶν του καὶ τὰ ὑπολείμματα τοῦ θόλου, οὔτε τὸ μεγάλο ἱερὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μὲ τὴν ἱερὰ ὁδὸ πού τὴν παραστῆκουν τὰ πολεμικὰ ἀναθήματα καὶ οἱ 17 Θησαυροί, τὸ ἱερὸ τῆς Γῆς καὶ οἱ στοές, οὔτε ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνα, τὸ θέατρο καὶ τὸ στάδιο, στῆ θέσι πού βρίσκονται σήμερα (μονάχα ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀθηναίων ἔχει ἀναστηλωθῆ ἐπὶ τόπου, καὶ μερικὲς ἄλλες ἀγαπαραστάσεις ἔχουνε γίνεи μέσα στὸ Μουσεῖο) μπορούνε νὰ μᾶς δώσουνε, κοιτάζοντάς τα περαστικά, πιστὴ τὴν εἰκόνα τῆς λαμπρότητας καὶ τῆς δόξας τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ τόπου στὰ χρόνια τῆς ἀκμῆς του.

Εἶναι ὄλα χαλάσματα θλιβερά. Τὰ ἀγάλματα καὶ ἀνάγλυφα τοῦ Μουσείου, ὁ ἀνυπέρβλητος Ἡνίοχος, οἱ Καρυάτιδες, ὁ Ἀγίας (ἕνας δεῦτερος Ἐφῆβος τῶν Ἀντικυθέρων), ἡ ζωοφόρος τοῦ Θησαυροῦ τῶν Σιφνίων καὶ τόσα ἄλλα, δίνουνε κάποιαν ἰδέα τῆς Τέχνης πού ἀνθίσε ἐδῶ. Μὰ γιὰ νὰ τὴν αἰσθανθῆ κανεὶς βαθεῖα καὶ στὴν ὁλότητά της καὶ τὴν τέχνη καὶ τὴν ψυχὴ τῶν Δελφῶν ἴσως ἔπρεπε νὰ θυσιάσῃ μιὰν ὀλόκληρη ζωὴ μελετώντας σκυφτὸς τοῦτα τὰ μάρμαρα.

Ἡ «Υπαίθριος Ζωή» κάθε χρόνο σχεδὸν ὀργανώνει ἕνα ὁμαδικὸ προσκύνημα στοὺς Δελφοὺς. Ἐφέτος θὰ κυκλοφορήσῃ ἐγκαίρως ἕνα ἱστορικὸ καὶ ἀρχαιολογικὸ σημεῖωμα γιὰ τὰ σημαντικώτερα πού πρόκειται νὰ δῆ ἐδῶ ὁ ἐπισκέπτης μὲ μιὰ σύντομη ἀνάλυσι τῆς τέχνης τοῦ καθενός.

Ἴσως αὐτὸ βοηθήσῃ λιγάκι τὴν φαντασία νὰ ζωντανέψῃ κάτω ἀπ' τὸν μελαγχολικὸ Νοεμβριανὸ οὐρανὸ τὴν Δελφικὴ δόξα τῆς λαμπρᾶς κλασσικῆς ἐποχῆς.

ΜΕ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΜΗΛΙΑΔΗ ΣΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΘΑΣΟΥ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ («Υπαίθριος Ζωή»)

Ἐξεπληρώθη ἐφέτος ἡ παλαιὰ ἐπιθυμία τῶν Ὑπαίθριων ν' ἀκούσουσιν καὶ στὴν ΘΑΣΟ τὸν ἀγαπημένο τους ὀμιλητὴ.

Σύμφωνα μὲ τὰ προβλεφθέντα καὶ προγραμματισθέντα, τὸ "ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ,, ἐξυηρέτησε ἱκανοποιητικὰ τὸν κύριον σκοπὸ τοῦ ταξιδίου. Τὴν μικρὴ καθυστέρησι, κατὰ τὴν μετάβασιν, εἶχε προβλέψει ἡ Ἐφορεία Ἐκδρομῶν καὶ παρεκάλεσε τὸν ὀμιλητὴ νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ τοῦτο τὸ ἐνδεχόμενον.

Ὁ Γιάννης Μηλιάδης ἐχώρισε ἐστὶν τὸ θέμα του σὲ 3 μέρη. Καὶ τὴν μὲν εἰσηγητικὴν ὀμιλίαν του ἐπραγματοποίησε τὸ Σάββατον μέσα στὸ πλοῖον πρὸ τοῦ δείπνου, τὴν ἐπομένην πρὸ τοῦ γεύματος ἔκαμε τὴν ξενάγησιν στὸ ἀρχ. Θέατρο Θάσου, σὲ τμήμα τοῦ τείχους, καὶ στὴν ἀρχαίαν Ἀγορὰν, τὴν δὲ ὀμιλίαν του στὸ Μουσεῖον τὸ ἀπόγευμα, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἀπὸ τὸ ὠραῖον καὶ ἐνδιαφέρον αὐτὸ νησί.

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Τμ. Ἀθηνῶν πιστεύει ὅτι ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ συνόλου τῶν μετασχόντων τῆς ἐκδρομῆς μὲ τὸ "ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ,, στὴν ΘΑΣΟ νὰ ἀπευθύνῃ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν ὄψει Δελτίου τοῦ Συνδέσμου ἀπειροὺς εὐχαριστίας πρὸς τὸ Μέλος του Γιάννη Μηλιάδην, γιὰ τὴν ἀποδοχὴν του νὰ σηκώσῃ τὸ μεγαλειότερον βῆρος τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐκδρομῆς Θάσου. Ἰδιαιτέραι εὐχαριστίαι τοῦ ὀφείλονται γιὰ τὴν πνευματικὴν ἀπόλαυσιν ποὺ ἐχάρισε στοὺς ἀκροατὰς του.

Ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, τῆς φυχαγωγίας, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν ὑπερβάλλομε τὰ πράγματα ἂν εἰποῦμε πῶς οἱ πάντες ἔμειναν ἱκανοποιημένοι. Ἦτο φανερὸν τοῦτο, ἦταν ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπον ὅλων ἡ εὐχαρίστησις. Βεβαίως συνετέλεσαν εἰς τοῦτο ὁ καιρὸς ἀφ' ἑνός, ποὺ ἦτο μελτεμάκι στῆς ἀρχές του, καὶ ἀφ' ἑτέρου αἱ προσπάθειαι τοῦ προσωπικοῦ τοῦ πλοίου, ποὺ ἔβαλε τὰ δυνατὰ του νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν 194 ἐπιβατῶν ποικίλης ἡλικίας, ἀλλ' εὐτυχῶς τῆς ἰδίας περιπίου νοοτροπίας καὶ διαθέσεων. Εἶναι αὐτὸ διὰ τὸ ὅποιον δικαίως καυχᾶται ἡ Υ. Ζ. ὅτι, ἐπιτυχάνει νὰ συγκεντρώσῃ στῆς ἐκδρομῆς τῆς ὁμοιογενῆ ἄτομα καὶ νὰ τὰ ἀφομοιώνῃ ταχύτατα μὲ τὸν ἐγκάρδιον αὐθρομητισμὸν καὶ διαχυτικότητά ποὺ δείχνουν οἱ Ὑπαίθριοι πρὸς πάντα νεοερχόμενον, ὄχι κυρίως γιὰ νὰ τὸν προσηλυτίσῃ, ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴν τὸν ἀφήσῃ νὰ αἰσθανθῇ ξένος καὶ μόνος.

Τῆς ἐκδρομῆς Θάσου μετέσχον καὶ ὀλίγοι ἀλλοδαποί. Ἠκούσθησαν καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐκφράσεις λίαν κολακευτικαὶ διὰ τὸν Σύνδεσμόν μας καὶ διὰ τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν τῆς ἐκδρομῆς μὲ τὸ "ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ,,. Τοὺς εὐχαριστοῦμε καὶ τοὺς προσκαλοῦμε, ἂν ξαναβρεθοῦν στὴν Ἑλλάδα, νὰ ἔλθουν καὶ πάλιν μαζί μας.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΜ. ΑΘΗΝΩΝ

Στα Αμπελάκια

Μια ημερήσια επίσκεψη στ' Αμπελάκια με αυτοκίνητο ή με τα πόδια από τα Τέμπη ως το χωριό, είναι μια απόλαυση πραγματική. Τα Αμπελάκια είναι μια από τις ωραιότερες γωνιές του Ν. Λαρίσης, με τουριστικό και συνάμα ιστορικό ενδιαφέρον.

Ανεβαίνοντας τον ασφαλτοστρωμένο φιδωτό δρόμο, που οδηγεί στο χωριό ξεδιπλώνεται αργά αργά η περιοχή του «Σαλαμπριά» (του Πηνειού), που αργοκυλά νωθρός, για να χαθεί σε λίγο στην κοιλάδα.

Οι πλαγιές του Κίσαβου με το Κάστρο της Ωριάς και τ' αντικρυνά άγρια κι απότομα τοιχώματα του Όλυμπου, χάνονται ως βαθιά στις κοίτες του Πηνειού, δημιουργώντας μια πανέμορφη κοιλάδα, αστείρευτη πηγή λαϊκών τραγουδιών και όμορφων θρύλων. Μια επίγεια Εδέμ, όπου απλόχερα η φύση συγκέντρωσε τα θαυμαστά της θέλητρα.

Σε λίγο προβάλλει το χωριό. Ένα χωριό, με μια όψη μελαγχολική, έτσι ακριβώς όπως νιώθει μια ξεπεσμένη αρχοντοπούλα. Γιατί τ' Αμπελάκια εδώ και 200 χρόνια περίπου, ήταν το διαμάντι του Θεσσαλικού χώρου. Ένας πυρήνας εργάδους δημιουργίας και οικονομικής ανάπτυξης. Η εργατικότητα και η ευημερία, με ένα γνήσιο και πρωτόπορο συνεταιριστικό πνεύμα, είχαν φωλιάσει για τα καλά, στην απόσκια αυτή πλαγιά της Όσσας.

Οι πλούσιοι με τα κεφάλαιά τους και οι εργάτες και τεχνίτες με τη δουλειά τους, συνέπηξαν τον πρότυπο και θαυμαστό συνεταιρισμό. Κατασκευή υφασμάτων και βαφές νημάτων με το ριζάρι, που προμήθευαν τις αγορές των σπουδαιότερων Ευρωπαϊκών πόλεων.

Έδρα της πολύπλευρης και ευημερούσης συνεταιριστικής δραστηριότητας, η Βιέννη. Τα κέρδη σωστός πακτωλός. Αρκεί να σημειωθεί πως το 1810 ο Συν/σμός είχε περίσσευμα 20 εκατ. φράγκα. Όλοι ευημερούσαν κι έμειναν χρήματα και για κοινωφελή έργα. Κι όλα αυτά, ως τη μέρα που φαλήρισε η Τράπεζα της Βιέννης και οι ορδές του Αλή Πασά, όρμησαν για ν' αποτελειώσουν ό,τι απέμεινε από τη χρυσοφόρο κυψέλη των Αμπελακιωτών.

Τα Αμπελάκια σαν κάποια ξεπεσμένη δυναστεία, κρατά ακόμα στα δόντια μερικές ξεθωριασμένες περγαμηνές του μεγαλείου της. Είναι τρία τέσσερα αρχοντικά. Σπουδαιότερο απ' αυτά είναι το σπίτι του Γ. Σβαρτς — εκγερμανισμένο όνομα του Μαύρου — Δ/ντού του Συν/σμού στη Βιέννη. Το ενδιαφέρον των Αμπελακιωτών και η κρατική φρογτίδα, μπόρεσαν να σώσουν το μνημείο αυτό, μείγμα από την οπερετική χάρη της Βιέννης και την Ανατολίτικη χλιδή της Πόλης. Είναι κρίμα για όσους δεν επισκέφθηκαν το αρχοντικό αυτό. Θαυμάσια βιτρό, ραφινάτες διακοσμήσεις, τζάκια, πίνακες λουλουδιών, το δώμα του Αετού με ζωγραφικά κεντήματα κ.λπ. κοσμούν το μνημείο τούτο.

Το χωριό κρίθηκε οικισμός παραδοσιακός και διατηρητέος. Τα τελευταία κτίσματα κτίστηκαν στο παλιό στίλ και είναι χάρμα οφθαλμών.

Θα 'ταν παράλειψη να μην επισημάνουμε το στέκι του Δανιήλ. Σύγχρονο, πεντακάθαρο, με νοστιμιές και λιχουδιές απίθανες που ραίνονται με το απίθανο Αμπελακιώτικο κρασί. Κι ο ίδιος ο Δανιήλ, πρόσχαρος, μάεστρος στη δουλειά του, θυμόσοφος.

Στο χωριό θα επισκεφθούμε δυο τρεις αξιόλογες εκκλησιές. Ο Άη Γιώργης στην άκρη του χωριού. Βίγλα σωστή απ' όπου ο επισκέπτης θεάται τον μεγαλοπρεπή Όλυμπο με την κοιλάδα των Τεμπών. Παμπάλαιες εικόνες και τοιχογραφίες κοσμούν το εσωτερικό του Ναού. Έγιναν μάλιστα και αντικείμενα μελέτης από τον Βυζαντινολόγο Ν. Βέη.

Ένας χώρος καθαρός, κατάλληλα διαμορφωμένος, με αιωνόβια πλατάνια και μια γάργαρα πηγή, απλώνεται φιλόξενος να ξεκουράσει τον πιστό. Ο Άγιος Κήρυκος στην

είσοδο του χωριού, η Αγία Παρασκευή μέσα στο χωριό, ο Άγιος Αθανάσιος κ.ά.

Από το 1873 λειτουργεί και η Μανιάρειος Σχολή, δωρεά του Δ. Μανιάρη. Με το σεβαστό του κληροδότημα συνεχίστηκε η πνευματική παράδοση του περίφημου «Ελληνομουσείου», που το τίμησαν μεγάλοι δάσκαλοι, όπως ο Κούμας, Βούλγαρης, Κωνσταντάς κ.ά.

Ο επισκέπτης των Αμπελακίων, θα χάσει πολλά από τη γνωριμία με τον τόπο τούτο, αν δεν επισκεφθεί με τα πόδια, το ομώνυμο εκκλησάκι του Προφήτη Ηλία, ανατολικά του χωριού. Πάει και αυτοκίνητο. Αλλά ο πεζοπόρος μέσα από τις καστανιές, τ' αμπελάκια και τα μικρά περιβολάκια απολαμβάνει μια διαδρομή γεμάτη χάρη κι ομορφιά. Και σαν φτάσει κανείς ξανααμμένος στην κορφή, θα ξεδιψάσει στη βρύση του Λυκ και θα χαρεί, κοιτάζοντας ΒΑ ένα θέαμα απερίγραπτο.

Κων/νος Ι. Παπακωνσταντίνου

Εκδρομή στην Αφάια με διάλεξη και κλασικό χορό

ΙΟΥΝΙΟΣ 1937 («Υπαθρος»)

Τεραστία έπιτυχία σημείωσε ή εκδρομή μας στο Ναό τής 'Αφάιας τής Αίγινας στις 6 'Ιουνίου με τó άλπ «'Ηπειρος», 460 μέλη και μη μέλη έλαβαν μέρος σ' αυτήν τήν εκδρομή και ή 'Εφορεία άναγκάστηκε ν' άρνηθώ τή συμμετοχή σέ άλλους 200 γιατί δέν έπαρκοΰσε τó βαπόρι. Ένας θυμασίος καιρός και ή παραδειγματική τάξη πού έπεκράτησε, χάρη στήν πολύτιμη βοήθεια τού μέλους μας άξιωματικού τού λιμενικού σώματος κ. Νίκου Σταμπολή, έκανε όλους τούς εκδρομείς νά γυρίσουν με τίς καλύτερες έντυπώσεις.

Στήν 'Αφάια μίλησε τó μέλος μας. ό κ. Ι. Συκουτρής γενικά για τόν Αιγινήτικο πολιτισμό και τήν άρχαίκή τέχνη και ειδικώτερα για τó μύθο τής 'Αφάιας και τά γλυπτά τών άετωμάτων πού βρίσκονται τώρα στή γλυπτοθήκη τού Μονάχου και πού μαζί με τά γλυπτά τού Παρθενώνος προκαλούν τó θαυμασμό τού πολιτισμένου κόσμου.

Ή κ. Ραϋμόν και οι μαθήτρίες της συμπλήρωσαν τήν άγαθή έντύπωση τών εκδρομέων με 3 χορούς πάνω σέ θέματα τού Glück και τού Borodine.

Έκδρομή στο Σούνιο—'Αφάια

Στις 29-30 'Ιουλίου τó τμήμα 'Αθηνών τής 'Υπαθρίου Ζωής όργανωσε μιά εκδρομή στο Σούνιο και τήν 'Αφάια με τó ειδικά ναυλωμένο άτμόπλοιο «Σάμος». Ή εκδρομή αυτή, πού συνεδύασε τήν έπίσκεψη δύο άρχαιολογικών χώρων μεγάλης σημασίας, μιά αισθητική άπόλαυση χοροΰ και μουσικής μέσα στο έξαϋλωτικό πλαίσιο μιάς φεγγαρόλουπτης νύχτας στίς καβοκολώνες και μιά κρουαζιέρα στίς άκτές τού Σαρωνικού, μπορεί νά πάρει δικαιοματικά θέση άνάμεσα στά τουριστικά γεγονότα τών 'Αθηνών.

Κατά τίς 7 μ. μ. τó άτμόπλοιο «Σάμος» άφισε τόν Πειραιά κ' έπειτα άπό ένα ήρεμο και ευχάριστο ταξίδι τριών περίπου ώραν άρραξε στόν όρμο τού Σουνίου. Μπρός άπό τó Περίπτερο τού Τουρισμού είχε στρωθώ μιά πίστα άπό τιμέντο και οι έπιβάτες τού βαποριού με τούς άλλους εκδρομείς, πού είχαν έρθει με τά αυτοκίνητά τους έπαρναν θέση στά γύρω της τοποθετημένα καθίσματα άτενίζοντας πρós τó πέλαγος, λουσόμενα μεσ' στο φώς τού φεγγαριού. Όλος ό χώρος γύρω στο Περίπτερο είχε περιτριγυρισθώ με συρματό-

σχοινο και τά όργανα τής Τουριστικής 'Αστυνομίας με έπί κεφαλής τόν άστυνόμο κ. Σαρλή έξησφάλιζαν μιά άπόλυτη τάξη και διευκόλυναν με κάθε τρόπο τήν τακτοποίηση τών όπερτριακοσίων θεατών.

Λίγο μετά τίς 11 μ. μ. μέσα σέ μιά όποβλητική άτμόσφαιρα, πού χάριζε ή έλλειψη κάθε άλλου φωτισμού έκτός άπό τó φώς τού φεγγαριού ό κ. Π. Κυπαρίσσης, 'Εφορος 'Αρχαιοτήτων, έίπε μερικά λόγια για τούς ναούς τού Σουνίου και τελείωσε με τούς στίχους, πού ό Μπάϋρον ένεπνεύσθη κυτώντας τή θάλασσα άπό τίς Κολώνες.

Κατόπιν ό κ. Γ. Μπούρλος άπήγγειλε τήν ώραία ώδή στο Σούνιο τού κ. Γ. Σταμπολή με όπόκρουση άρπας σέ μουσική τού κ. 'Ιωσήφ Παπαδοπούλου. Ό κ. Γ. Μπούρλος άπήγγειλε και στίχους άπό τó Ω τής 'Ιλιάδος σέ μετάφραση τού 'Αλ. Πάλλη και στο πρωτότυπο.

Μόλις είχαν οβύσει οι τελευταίοι στίχοι άπό τήν άπαγγελία τού κ. Μπούρλου και ξεπετιούνται στήν πίστα σαν ξωθιές μεσ' στ' άράχνια πέπλα τους, οι χορεύτριες, 'Απίθανα ζωτικά με άβέβαιες κινήσεις έκτελούν τήν Rosamunde τού Schubert. Οι μαθήτριες τής σχολής τής Κας Ματέϋ έχόρεψαν κατόπιν με κορυφαία ή Δδα Λουκία Σκελλαρίου τή Berceuse τού Schumann και τó «Τραγούδι στο νερό» τού Schubert.

Ήταν προχωρημένη ή νύχτα, όταν οι εκδρομείς πήραν τó δρόμο για τήν πηραλία, άλλοι για νά κοιμηθούν εκεί κι' άλλοι για τó βαπόρι.

Τήν άλλη μέρα τó πρωΐ έκαμαν ένα άπολαυστικό ταξίδι με τίς δροσιές τού μελτεμιού ως τόν όρμο τής 'Αγίας Μαρίας, όπου άποβιβάστηκαν κατά τίς 10.30 κ' έκαμαν ένα ώραίο μπάνιο.

'Αργά τó άπόγευμα οι εκδρομείς κατά ομάδες άνέβαιναν πρós τόν λόφο, όπου ύψώνονται μεγαλοπρεπή τά έρείπια τού Ναού τής 'Αφάιας. 'Απήλαυσαν τó πανοραμιακό θέαμα τών 'Αθηνών, πού άπλώνεται άνετα με τή θάλασσα τών κυριών μέσων στο ύπέροχο πλαίσιο τών βουνών τής 'Αττικής με γαλάζιο κατόφλι τó Σαρωνικό.

Μέσα σ' αυτό τó περιβάλλον άρχισε νά μιλή ή 'Ακαδημαϊκός κ. 'Αντ. Κεραμόπουλος, πού δέν περιορίστηκε νά έξηγήσει τίς άρχαιότητες τού Ναού, αλλά έπέτυχε προπάντων νά μπάσει τούς άκροατές του, στή ζωή και τόν πολιτισμό τής άρχαίας Αίγινης τής 'Ακμής με τή βιομηχανική και θαλασσινή άνθηση της.

Τó ταξίδι άπό τήν 'Αγ. Μαρίνα στόν Πειραιά με τó φώς τού φεγγαριού ήταν μιά πραγματική άπόλαυση.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1939 («Υπαθρος»)

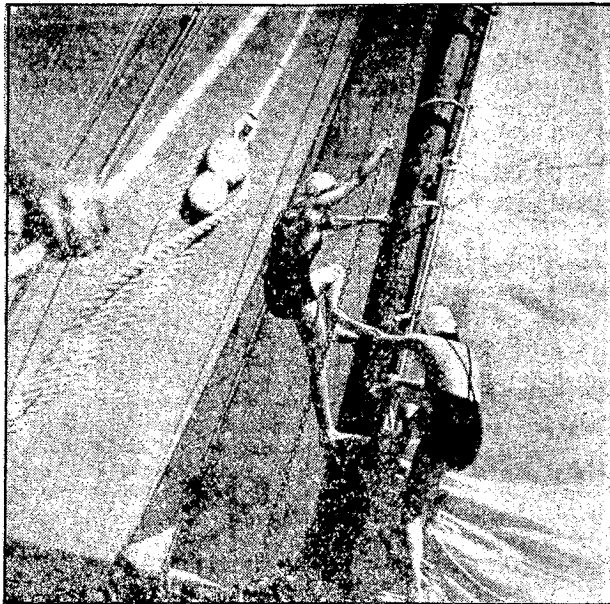
ΑΡΜΕΝΙΖΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟ ΚΟΤΤΕΡΟ ΤΗΣ “ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ.”

Τοῦ κ. ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Δεκαπέντε ἡμέρες μὲ πλεούμενο στὶς φωτεινές, καταγάλαζες θάλασσές μας, στὰ ἄσπρα νησιά μας, στὰ ἀπόκοσμα λιμανάκια μας εἶναι κάτι, ποῦ ὅποιος τό ζῆσε καὶ τό χάρηκε δὲν θὰ τό ξεχάσῃ ποτέ. Κι' αὐτὴ τὴ χαρὰ μᾶς τὴν ἔδωσε ὁ Σύνδεσμος μας, ποῦ ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ὀλιγοήμερες θαλασσινές ἐκδρομὲς μὲ βαπόρια, βενζινόπλοια καὶ κόττερα, ποῦ τακτικὰ κάθε καλοκαίρι πραγματοποιεῖ, ἀκόμα καὶ τώρα ποῦ τὰ μέσα εἶναι τόσο δύσκολα, ὀργάνωσε ἐπὶ πέντε συνεχῆ χρόνια, 1936—1940, ἰσάριθμες περιπλανήσεις στὶς Κυκλάδες, στὶς Βόρειες Σποράδες, στὰ μεγαλόνησά μας καὶ στὰ ἐρημονήσια μας.

Τρία σκάφη χρησιμοποιηθήκανε γι' αὐτές τὶς ναυτικὲς ἐξορμήσεις, ὁ Ἄτρομος τὸ 1936, ἡ Ἔμου τὸ 1937—1939 καὶ τὸ Χαναχὸ τὸ 1940. Καθένα ἀπ' αὐτὰ τὰ πλεούμενα εἶχε καὶ τὰ καλά του καὶ τὰ κουσούρια του. Ἄλλ' ὅλα στὴν ἀνάμνηση ἐκείνων, ποῦ εἶχαν τὴν εὐτυχία νὰ ταξιδέψουν μ' αὐτὰ, μείνανε σάν ὄνειρο, ποῦ εὐχάριστα κανεῖς ἀναπολεῖ καὶ ποῦ ἀκόμη ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια μένει ζωηρὸ καὶ ζωντανό.

Χίλια ὀκτακόσια δύο ναυτικὰ μίλλια διανυθήκανε στὰ πέντε αὐτὰ ταξίδια καὶ ἐβδομήντα ἐκδρομεῖς συμμετέσχον σ' αὐτές τὶς ναυτικὲς ἐξορμήσεις, ποῦ κρατοῦσαν 15—16 ἡμέρες τὴ φορά. Τὸ ἀξιοσημεῖωτο εἶναι ὅτι ἀπ' τοὺς ἐκδρομεῖς τῶν περιπλανήσεων αὐτῶν 54 ἦταν μέλη καὶ ὅτι τὸ ὥραϊον φύλον μπορεῖ νὰ ὑπερηφανεύεται, γιὰτὶ σχεδὸν εἶχε τὴ μισὴ συμμετοχὴ, ἀφοῦ 33 ἀπ' αὐτὸ ἔλαβαν μέρος. Γιὰ νὰ εἶναι

Ὅταν φορτοζώνουν τὰ πανιά

πλήρης ἡ στατιστικὴ, ἄς ἀναφέρω, ὅτι ἡ δαπάνη γιὰ μιὰ τέτοια ἐκδρομὴ, ποῦ περιελάμβανε ὅλα γενικῶς τὰ ἔξοδα, ἔφθανε ἀπὸ 4.000 δραχμὲς προπολεμικὲς ἔως, γιὰ τοὺς πιὸ ἀσώτους, τὶς 5.000.

Κοινή έκδρομη Τμημάτων στο Πήλιο

Το κεντρικό διοικητικό συμβούλιο του συνδέσμου έχοντας τη γνώμη πως η οργάνωση κοινών εκδρομών όλων των τμημάτων του συνδέσμου θα συντελέσει πολλαπλά στην πρόοδο της πανελληνίας οργανώσεώς μας, απέφασε να οργανωνται μία φορά τουλάχιστον το χρόνο τέτοιες κοινές εκδρομές την οργάνωση των οποίων ν' αναλαμβάνει κάθε φορά εκ περιτροπής ένα τμήμα.

Αποφασίσθηκε δέ η πρώτη κοινή έκ-

δρομη νά γίνει στο Πήλιο, και παρεκάλεσε το τμήμα Βόλου, που δέχτηκε πρόθυμα, ν' αναλάβει την οργάνωση τής εκδρομής αυτής που θα γίνει με την ευκαιρία τής άργιας τής Πεντηκοστής (27-29 Μαΐου). Κάθε τμήμα, έν συνεννοήσει με το τμήμα Βόλου, θα καθορίσει τις λεπτομέρειες τής εκδρομής αυτής, ή δέ έορταστική συγκέντρωση θα γίνει σ' ένα κοινό γεύμα σέ κάποιο χωριό του Πηλίου.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 1987

Η κοινή έκδρομη των τμημάτων του Συνδέσμου μας ονομάζεται «έκδρομη Καραγιάννη» στην μνήμη του αξέχαστου Νίκου, που διετέλεσε επί 18 χρόνια πρόεδρος του Κ.Δ.Σ., «Πρόεδρος των Προέδρων» όπως τον φωνάζαμε.

Μετά την επιτυχία που είχε η έκδρομη αυτή στα Καμμένα Βούρλα το 1985, είχε αποφασισθεί από την Γ.Σ. των τμημάτων να καθιερωθεί να γίνεται εκεί κάθε χρόνο η έκδρομη Καραγιάννη, σε συνδυασμό με ανάβαση το Καλλίδρομο, που τέτοια εποχή είναι στις δόξες του.

Το 1986 η έκδρομη έπεσε θύμα του Τσέρνομπιλ, των μπεκερέλ και του κασιού. Εφέτος, ευτυχώς, οι ανθρώπινες δραστηριότητες δεν είχαν κάνει επικίνδυνη την έξοδο στην Φύση. Μόνος κίνδυνος ήταν μήπως οι καθυστερημένες μαγιάτικες βροχές μας την μουσκέψουν. Ευτυχώς οι απαισιόδοξοι διαψεύστηκαν και ο καιρός ήταν, απλώς, κάπως δροσερός.

Έτσι συναντήθηκαν γύρω στους 150 εκδρομείς από την Θεσσαλονίκη, την Λάρισα και την Αθήνα στο εστιατόριο των Καμμένων Βούρλων για να φάνε και να πιούνε μαζί σαν μία μεγάλη παρέα.

Εφέτος απονεμήθηκε, για πρώτη χρονιά, και το κύπελλο εκδρομικής δραστηριότητας, που παίρνει το τμήμα εκείνο που συνδυάζει τον μεγαλύτερο αριθμό εκδρομών και συμμετοχής την χρονιά που πέρασε.

Η Λάρισα ήταν η κυπελλούχος των τμημάτων και για το 1985 και για το 1986.

Την απονομή, εκ μέρους του Κ.Δ.Σ., έκανε ο αντιπρόεδρος Στέφανος Κώνστας, που με λίγα λόγια ανέπτυξε την δράση του τμήματος και συνεχάρει τον Πρόεδρό του Δημήτρη Αγοραστίδη και τα μέλη του τμήματος για τις προσπάθειες και τις επιδόσεις τους.

Μίλησαν κατόπιν εκπρόσωποι των τμημάτων. Εκ μέρους της Λάρισας ο Δημήτρης Αγοραστίδης, που ευχήθηκε να ανεβούν οι επιδόσεις των άλλων τμημάτων, χωρίς να φοβάται ότι θα χάσει η Λάρισα το κύπελλο. Εκ μέρους των Θεσσαλονικέων ο πρόεδρος Αχιλλέας Βαμβακούδης και των Αθηναίων ο έφορος Σχίνου Άγγελος Ρόκος, συνεχάρησαν την Λάρισα και υποσχέθηκαν ότι τα τμήματά τους θα βάλουν τα δυνατά τους για να γίνουν επικίνδυνοι αντίπαλοι.

Ο Στέφανος Κώνστας αναφέρθηκε στο τμήμα της Σπάρτης, που δεν συμμετείχε στην έκδρομη. Πρότεινε στα άλλα τμήματα να οργανωθεί μία κοινή μετάβαση στην Σπάρτη, για να παρακολουθήσει ολόκληρη η Υπαίθριος τους Δ' Χαιρετισμούς που οργανώ το τμήμα Σπάρτης στην Μητρόπολη του Μυστρά και παραμένουν ασεχαστοι σε όσους είχαν την τύχη να παρευρεθούν στην Βυζαντινή αυτή μυσταγωγία.

Η έκπληξη της βραδιάς ήταν ο 90χρονος Θεσσαλονικεύς Ε. Σουλτάνης που μας διάβασε ποιήματά του γραμμένα ειδικά για την συνάντηση των τμημάτων.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Ένα τελείως ξεχωριστό θέαμα αντίκρυζαν οι πρωϊνοί περαστικοί της Κυριακής, 7 Οκτωβρίου, στο πεζοδρόμιο μπροστά στα γραφεία του Συνδέσμου μας. Παιδιά, πολλά παιδιά, κάθε ηλικίας, με τα πολύχρωμα έντορα και τα σακκιδιά τους, όλα χαρούμενα και γελαστά, φλυαρώντας και τιτιβίζοντας σαν πουλάκια, περίμεναν τα πούλμαν που θα τα πήγαιναν έκδρομη. Και όπως οι περισσότεροι από τους μεγάλους που τα συνόδευαν είχαν μπή στα έντευκτήριά μας για να κανονίσουν τα της συμμετοχής τους, το θέαμα μπορούσε κάλλιστα να έκληφθει σαν σχολική έκδρομη.

Επρόκειτο όμως για κάτι διαφορετικό, κάτι καλύτερο από σχολική έκδρομη: την «έκδρομη για το παιδί» που είχε διοργανώσει ο Σύνδεσμός μας σε πανελλήνια κλίμακα, συγχρόως, για όλα του τα Τμήματα.

Από πολύ καιρό πριν οι κυρίες του Τμήματος Αθηνών, που είχαν αναλάβει την οργάνωση της έκδρομης αυτής, εφρόντιζαν και για την πιο μικρή λεπτομέρεια, με μοναδικό τους σκοπό να προσφέρουν στα παιδιά, που ήταν οι καλεσμένοι της ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ, όσο γινόταν περισσότερη χαρά.

Αρχικά έλπιζαμε πολύ, πως μαζί με τα παιδιά των μελών μας και τους φίλους τους θα μπορούσαμε να συγκεντρώσουμε και να μεταφέρουμε στο Σχοίνο και τα παιδιά του σχολείου των Μπισσιών. Δυστυχώς, παρά τα τηλεφωνήματα του Προέδρου του Δ.Σ.Τ. προς τον Πρόεδρο της Κοινότητας και τον δάσκαλο των Μπισσιών, δεν κατορθώθηκε να φιλοξενησουμε και να περιποιηθούμε και τα παιδιά του γειτονικού μας χωριού.

Ξεκινήσαμε λοιπόν στις 8.00 το πρωί με δύο πούλμαν και με κατεύθυνση το Σχοίνο. Στο πρώτο πούλμαν ήταν 27 παιδιά πάσης ηλικίας και οι οργανωτές της έκδηλώσεως. Όλοι οι υπόλοιποι έκδρομείς, που δεν είμαστε, αλλοίμονο, πια παιδιά, αλλά που οι καρδιές μας πετούσαν όσο αντίκριζαμε στο πίσω τζάμι του προπορευόμενου πούλμαν τα ζωηρά κεφαλάκια των μικρών έκδρομένων, ακολουθούσαμε με το δεύτερο πούλμαν. Ξεκινήσαμε με συννεφιά και τόν φόβο της βροχής, στο δρόμο δε ψυχάλισε...

Όταν όμως μετά από δύο ώρες φθάσαμε στο Σχοίνο, το κτήμα μας είχε βάλει τα γιορτινά του και περίμενε τους μικρούς και μεγάλους επισκέπτες του. Η βραδυνή βροχή είχε ξεπλύνει τα πεύκα και τα σχοίνα, που μοσχοβολούσαν και έλαμπαν στον καυτό ήλιο, που στο μεταξύ είχε διώξει όλα τα σύννεφα. Τα κυκλάμινα που φυτρώνουν σκόρπια σε όλο το κτήμα αυτή την εποχή, είχαν σηκώσει και αυτά τα βρεμένα κεφαλάκια τους για να υποδεχθούν τους μικρούς φίλους της ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ενώ η θάλασσα, πεντακάθαρη και σαν καθρέπτης, τα καλωσόριζε δείχνοντάς τους και το πιο μικρό της βοτσαλάκι. Ήταν μια θαυμάσια φθινοπωρινή μέρα.

Μετά από σύντομη ανάπαυση, και αφού προσφέρθηκαν στους μικρούς μας φιλοξενομένους αναψυκτικά και «γαριδάκια», τα παιδιά μοιράστηκαν σε 4 ομάδες, την κίτρινη, τη μπλέ, την κόκκινη και την πράσινη. Σε κάθε ομάδα άνηκαν 7 παιδιά, ηλικίας 3-14 ετών, που είχαν κρεμασμένα από τον λαιμό τους καρτελλάκια, το καθένα με το όνομά του γραμμένο σε καρτελλάκι του χρώματος της ομάδος του.

Πριν αρχίσουν τα παιχνίδια τους εξηγήθηκε ότι η προσπάθεια τους θα πρέπει να είναι ομαδική και όχι ατομική, και ότι σαν ομάδα θα βραβευθούν τελικώς εκείνοι που θα επιτύχουν τα καλύτερα αποτελέσματα σε όλα τα παιχνίδια και θα συγκεντρώσουν τους πιο πολλούς πόντους. Αρχίζοντας με το κυνήγι του θησαυρού, που παίχθηκε κυρίως στην άπέραντη έκταση του κτήματος, τα λογής-λογής παιχνίδια συνεχίστηκαν στην παραλία με μπάλλες, με αγωνίσματα, με ισορροπηση αγόθου σε ένα κουτάλι και με άλλα πολλά. Κάθε παιδί της ομάδας που νικούσε λάβαινε επί τόπου ένα

μικρό δωράκι, ενώ σε όλα τα άλλα τα παιδιά προσφερόταν κάτι ανάλογο, πιο μικρό. Έτσι αμοιβόταν και η επιτυχία, αλλά και η προσπάθεια. Συγχρόνως οι επιτυχίες κάθε ομάδας σε κάθε παιχνίδι σημειωνόταν στην αντίστοιχη πράσινη, κίτρινη, μπλε ή κόκκινη καρτέλλα, ώστε στο τέλος, με τη συγκέντρωση των πόντων, να βγῆ ἡ νικήτρια ομάδα.

Έτσι πέρασε ἡ ὥρα και ἦρθε ἡ ὥρα τοῦ φαγητοῦ. Στὴν βεράντα τοῦ περιπτέρου εἶχαν στηθεῖ τὰ τραπέζια και προσεφέρετο πρόχειρο ἐκδρομικὸ φαγητὸ και πορτοκαλάδες. Πρῶτα σερβιρίστηκαν οἱ μικροὶ φιλοξενούμενοι, οἱ ὁποῖοι κάθησαν μετὰ τὰ πιῶτα τους στοὺς πάγκους κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα και ἀπολαύσαν τὸ φαγητὸ τους με ἀστεία και γέλια. Ἀκολούθησαν οἱ μεγάλοι, πού δὲν ἔδειξαν νὰ πεινοῦν λιγότερο και πού ἀντὶ γὰρ πορτοκαλάδα βέβαια ἦσαν καρασί. Μεγάλο γλέντι ἐπακολούθησε και μικροὶ και μεγάλοι, Ὑπαίθριοι τραγοῦδισαν και χάρηκαν τὴν ὁμορφη μέρα.

Στὴν συνέχεια ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.Τ. μίλησε γιὰ λίγο στὰ παιδιά και τοὺς ἀνέπτυξε τὴν ἰδέα τῆς φυσιολατρίας, τὰ κάλεσε δὲ νὰ ἔρχονται πότε - πότε μαζί μας και νὰ περπατοῦν, γιὰ νὰ ξεκουράζουσι ἑαυτοὺς τὸ σῶμα και τὸ μυαλὸ τους ἀπὸ τὴ κόπωση τῆς σχολικῆς ζωῆς και νὰ γνωρίζουσι τὶς ὁμορφιές τῆς ἑλληνικῆς φύσης. Ἦρθε μετὰ ἡ ὥρα τῆς ἀπονομῆς τῶν βραβείων: πρῶτη στὴν ὁμαδικὴ βαθμολογία ἦρθε ἡ κίτρινη ομάδα, στὰ παιδιά τῆς ὁποίας ἀπονεμήθηκαν διπλώματα. . . και ἀναμνηστικὰ δῶρα ἀναλόγως τῆς ἡλικίας και τοῦ φύλου τους. Μετὰ προσφέρθηκαν δῶρα σε ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ παιδιά, και κάθε ομάδα εὐχαριστοῦσε μετὰ μιὰ κραυγὴ πού αὐτοσχεδίαζε ἐκείνη τὴ στιγμὴ.

Σὲ λίγο ἦρθε ἡ ὥρα τῆς ἐπιστροφῆς και τῶν ἀποχαιρετισμῶν, και ἡμεῖς προτείναμε μιὰ και τὰ περισσότερα παιδιά, κυρίως τὰ μικρότερα, θὰ ἦσαν ἀποκαμωμένα και κουρασμένα, νὰ γυρίσουσι στὸ πούλμαν με τοὺς συνοδοῦς τους. Τὰ παιδιά ὅμως ἐπέμειναν νὰ ἐπιστρέψουσι ὅλα μαζί σε χωριστὸ πούλμαν και γλέντησαν και τὸν γυρισμὸ, ὥσπου ἔφθασαν στὴν Ὑπαίθριο. Έτσι ἔληξε ἡ ὁραία αὐτὴ μέρα πού τὰ παιδιά μας, οἱ αὐριανοὶ Ὑπαίθριοι, θὰ θυμοῦνται, ἐλπίζουμε, γιὰ καιρό.

Ἀπὸ ἡμᾶς τώρα ἐξαρτᾶται τὶς θαυμάσιες αὐτὲς ἐντυπώσεις νὰ τὶς ἀξιοποιήσουσι καταλλήλως γιὰ τὸ καλὸ τῶν παιδιῶν τοῦ Συνδέσμου μας.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1935 («Υπαίθρο»)

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Κατόπιν σχετικής πρωτοβουλίας της έφορείας διοργανώθη την Κυριακήν 24 Μαρτίου έκδρομη των Σπουδαστών της Σχολής των Αρχιτεκτόνων του Πολυτεχνείου εις Φλογέραν—Έργα Ούλεν—Σπατατζήκι υπό την άρχηγίαν του μέλους μας κ. Δ.

Μωρέτη.

Συμμετέσχον οί έξής σπουδασταί: δ)νις Α. Πασχαλίδου, κ. κ. Γ. Κανδύλης, Α. Κοτορός, Γ. Βώκος, Ν. Κυρίου, Α. Καλλιαμπέτσος, Α. Προβελέγγιος, Τ. Λευκαδίτης και Γ. Γιαννουλέλλης.

ΙΟΥΝΙΟΣ 1935 («Υπαίθρο»)

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Τό Σωματείο μας, συνεχίζοντας τή προσπάθειά του οργανώσεως έκδρομῶν γιά τήν διευκόλυνσι τής έξόδου του υπαλληλικού κόσμου στο ύπαιθρο, έπέτυχε τήν όργάνωσι στις 5 Μαΐου έκδρομής στο χαριτωμένο χωριουδάκι του Εύβοϊκού Χαλκούτσι γιά τό προσωπικό τής **Ίταλο-ελλη-**

νικῆς Έμπορικῆς Τραπεζῆς. Έπειδή δέ δέν υπάρχει σύλλογος τῶν υπαλλήλων τής Τραπεζῆς αὐτῆς τήν όλη έργασία τής προπαρασκευῆς τής έκδρομῆς μεταξύ αὐτῶν διεξήγαγε έπιτυχῶς τό παλαιό μας μέλος κ. Σπ. Σαμούτ, άνώτερος υπάλληλος τής Τραπεζῆς.

ΙΟΥΛΙΟΣ 1935 («Υπαίθρο»)

Έκδρομές γιά τούς υπαλλήλους

Στις 2 Ιουνίου ώργανώθη γιά τούς υπαλλήλους τής **Ηλεκτρικῆς Έταιρείας Αθηνῶν** έκδρομη στή Σκάλα Ωρωπού,

πού σημείωσε μεγάλη έπιτυχία και σημαντική συμμετοχή υπερτριάκοντα έκδρομῶν τῆς έν λόγω Έταιρείας επί συνολικῆς συμμετοχῆς έκατόν.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ «ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ»

Οι εργατικές έκδρομες στην πράξη και στη θεωρία

του κ. ΕΥΜ. ΠΑΡΑΣΧΟΥ

Μέσα στο ιδεολογικό πρόγραμμα της «Υπαιθρίου» υπάρχει κι' η οργάνωση έκδρομων για εργάτες και υπαλλήλους. 'Η εφαρμογή του μέρους τούτου του προγράμματος άρχισε απ' τον περασμένο χρόνο. Το μεγαλύτερο μέρος της επιτυχίας των εργατικών αυτών έκδρομων χρωσιέται στο έκλεκτό μέλος της «Υπαιθρίου» Δ^{δα} Σαρτίνσκη, που με πίστη και φανατισμό ανάλαβε την πραγματοποίηση των εργατικών έκδρομων, που για πολλούς φαινότανε κάτι το ακατόρθωτο. Και με την άμεση και θερμή υποστήριξη του Συμβουλίου επέτυχε πολλά πράγματα.

Οι εργατικές έκδρομες περιοριστήκανε μονάχα στα κορίτσια. Και για κύρια βάση της ομάδας πήρε η Δ^{ις} Σαρτίνσκη τὰ κορίτσια που είχανε πάρει μέρος τὸ καλοκαίρι τοῦ 1936 στην κατασκήνωση των εργαζομένων γυναικών. 'Απ' αυτά τὰ κορίτσια ξεκίνησε κι' απ' αυτά πήρε τὰ στελέχη της. 'Η πρώτη οργανωμένη εργατική έκδρομή έγινε στις 21/3/37 στο Κακοτήσι. 'Αγία Τριάδα με συμμετοχή 30 κοριτσιών και εισιτήριο 15 δρχ. 'Από τότες και σ' ὄλο τὸ 1937 γίνηκαν οἱ παρακάτω έκδρομες :

Στις 11/4/37	Παναγίτσα Κιούρκων	συμμετοχή 34	ξέσοδα 16 δρχ.
» 9/5/37	Σταμάτα - Κουκουνάρι	» 91	» 11 »
» 20/6/37	Μπογιάτι - Γκούριζα	» 101	» 11 »
» 18/7/37	Μεγάλο Πεδοκ	» 140	» 12 »
» 15/8/37	Κινέττα	» 34	» 18 »
» 22/8/37	Κινέττα	» 46	» 18 »
» 26/9/37	'Αγιοι Θεόδωροι	» 90	» 20 »
» 24/10/37	Καισαριανή	» 15	» —
» 21/11/37	Σπατατζίκι	» 24	» 11 »
» 12/12/37	'Αγιος Γιάννης Κυνηγός	» 44	» 10 »

Δηλαδή σύνολο έκδρομων ένδεκα με συμμετοχή 649 κοριτσιών και με εισιτήρια πολύ φτηνά, ώστε να μπορούν τὰ εργαζόμενα κορίτσια, με ὄσο τὸ δυνατόν λιγότερα έξοδα, να κάνουν την έκδρομή τους.

Τὴ διεύθυνση των εργατικών έκδρομων είχε μιὰ επιτροπή της «Υπαιθρίου» με ἑκτελεστή τὴ Δ^{δα} Σαρτίνσκη και με βοηθὸ τὴ Δ^{δα} 'Ασκητοπούλου. Στις έκδρομες αυτές παίρνανε μέρος ὡς ἄρχηγοὶ και δυὸ - τρία μέλη της «Υπαιθρίου», για να ὀδηγοῦν τὰ κορίτσια και να ἐπιβλέπουν στην ἑκτέλεση τοῦ προγράμματος, μεταδίνοντας συνάμα στα κορίτσια τὸ έκδρομικὸ και φυσιολογικὸ πνεῦμα και τίς ἄρχές της «Υπαιθρίου».

ΘΕΡΕΤΡΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΦΥΓΙΑ

Τμήμα Σπάρτης

Ορεινό καταφύγιο στη θέση «Βαρβάρα» του Ταΰγετου (υψόμετρο 2.500 μ.) Το καταφύγιο αυτό παραδόθηκε από την «Υ.Ζ.» στον Ε.Ο.Σ. αμέσως μετά από την ανέργεσή του (1937), σύμφωνα με τον αναγκαστικό νόμο 864/1937 περί τουριστικών και εκδρομικών σωματείων, παρ. 4.

«Αποκλειστικό, μεταξύ των τουριστικών και εδρομικών σωματείων, δικαίωμα να ανεγείρουν και συντηρούν κτίρια που να παρέχουν ευκολίες διανυκτερεύσεως, τροφής ή ανεφοδιασμού:

(.....)

β) από τα 1000 μ. και άνω στον Ε.Ο.Σ.

Το καταφύγιο καταστράφηκε στον πόλεμο και το 1961 ο Ε.Ο.Σ. με την ηθική συμπαράσταση και υλική συμβολή της «Υ.Ζ.», έκτισε νέο καταφύγιο.

Τμήμα Θεσσαλονίκης

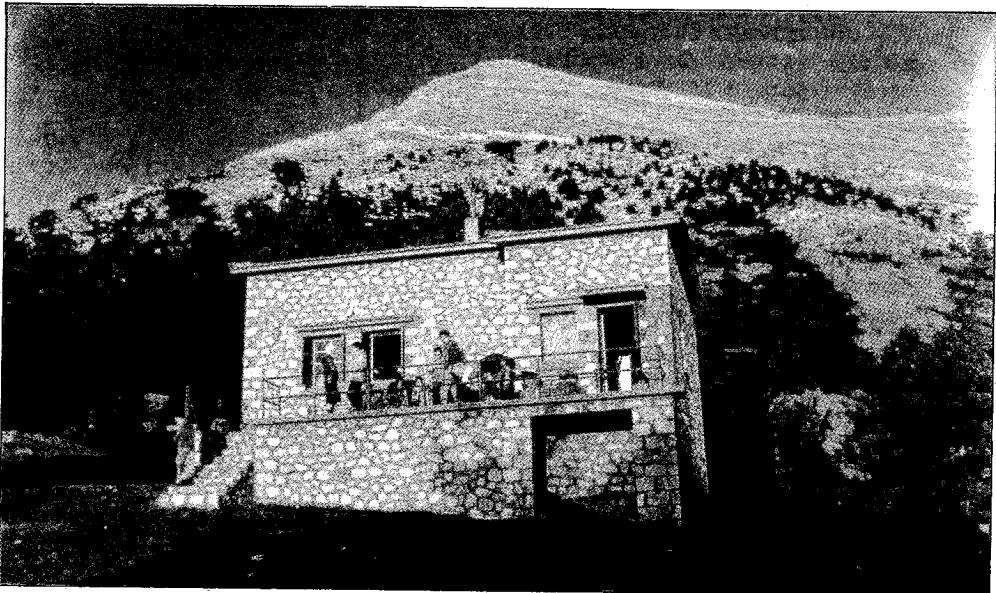
- Θέρετρο στην παραλιακή τοποθεσία Επανωμή.
- Καταφύγιο στο μαγευτικό βουνό Χορτιάτης (υψόμετρο 950 μ.)

Τμήμα Λαρίσης

Θέρετρο στη θέση Πλαταμώνας

Τμήμα Αθηνών

Θέρετρο πευκόφυτο, δίπλα στη θάλασσα, στη θέση Σχίνος της Κοινότητας Μπίσσια (Γερανείων).

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΟΡΕΙΝΟΥ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΥ ΣΤΟΝ ΤΑΪΓΕΤΟ

Τὸ Ἰμῆμα Σπάρτης τῆς «Υπαίθρου Ζωῆς», ποὺ συνεστήθη στὴν ἱστορικὴ μας πόλη μὲ τὸν ἐνθερμὸ ζῆλο νὰ συνεισφέρει θετικὰ, στὴν εὐδόκησιν τοῦ ἰδεολογικοῦ προγράμματος τῆς «Υπαίθρου Ζωῆς», μ' ἐξαιρετικὴν χάραν ἀναγγέλλει πὼς ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλία τῆς ἀνεγέρσεως ἑνὸς ὄρεινου καταφυγίου στὸν Ταῦγετο.

Τὸ καταφύγιον αὐτὸ τοποθετημένον στὸ ρίζωμα τῆς ψηλότερης κορφῆς τοῦ Ἄη-Λιᾶ τοῦ μεγαλόπρεπου βουνοῦ, καὶ σὲ ὑψόμετρο 1.650 μέτρα, θὰ γίνῃ ἀφορμὴ γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς σοβαρῆς τουριστικῆς κινήσεως στὴν ἰδιαίτην πατρίδα μας, ποὺ ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ ἀξιολογώτερα τουριστικὰ κέντρα τῆς χώρας. Γιατὶ οἱ ἀξενες γιὰ τοὺς περισσότερους ἐκδρομεῖς πανύψηλες κορφές του, ποὺ ἀποκαλύπτουν στὸν ἐπισκέπτη τοὺς ἀτελεύτητους ἐκείνους κόσμους τοῦ ἄπειρου, θὰ γίνουν προσιτὲς σ' ὅλους τοὺς θυμαστὰς τοῦ ὠραίου Λακωνικοῦ βουνοῦ. Τὸ καταφύγιον θὰ συνδέσῃ γιὰ πάντα στενά, σὰν ἕνα γεφύρι, τὴ γοητευτικὴ φυσικὴ ὠμορφιὰ τῆς χαρωπῆς κοιλάδας τοῦ Εὐρώτα μὲ τὸ ἀγέρωχο μεγαλεῖο τοῦ λευκοῦ Πενταδάχτυλου.

Ἀγγέλλοντες λοιπὸν τὴν εἶδησιν πὼς ἔγιναν κι' ὄλας οἱ μελέτες καὶ τὰ σχέδια γιὰ τὴν κατασκευὴ ἑνὸς καταφυγίου στὴ θέσιν Βαρβάρρα, ἐντελῶς καινούργιας μορφῆς, γιὰ τὴν εὐχάριστη διαμονὴ μέχρι ἀριθμοῦ 40 ὄρειβατῶν ἢ ἄλλων ἐκδρομῶν πάνω στὸ μοναδικὸ αὐτὸ Ἑλληνικὸ βουνό, ἐνομίσαμε πὼς εἶχαμε τὸ καθήκον ν' ἀποταθούμε πρὸς κάθε ὄργανισμὸν, κάθε παράγοντα καὶ κάθε ἄλλον λάτρη τῆς ἰδέας μας καὶ ὑποστηρικτὴ τῆς προόδου τῆς Σπάρτης, γιὰ νὰ τοῦ ζητήσουμε τὴν ἐγγραφήν του στὴν ἀπαραίτητη εἰσφορά γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ ἔργου. Καὶ εἴμαστε βέβαιοι πὼς οἱ γηγενεῖς Σπαρτιάτες καὶ οἱ ἄλλοι κάτοικοι καὶ ὅλοι οἱ ἐνθερμοὶ φίλοι τῆς ἱστορικῆς μας ἰδιαίτηρης πατρίδας, θὰ τὸ θεωρήσουν ζήτημα τιμῆς νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν κατασκευὴ τοῦ καταφυγίου στὸν Ταῦγετο.

Ἡ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΣΗΜ.— Οἱ εἰσφορὲς θὰ στέλλονται :

*Τράπεζαν Λακωνίας Α. Ε. Σπάρτην,
γιὰ τὸ καταφύγιον τῆς «Υπαίθρου
Ζωῆς».*

Θεμελίωση καταφυγίου Ταυγέτου

ΓΝΩΜΕΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η ΑΓΑΠΗ των Υπαιθρίων για τὸ μεγαλόπρεπο Πενταδάκτυλο εἶχε χρόνια τώρα ἀρχίσει νὰ σταλάζει στὶς ψυχές τους, ὅταν κάποια πασχαλιὰ ἀποθαύμασαν ἀπὸ τὴ Σπάρτη τὶς χιονοσκεπαστες βουνοκορφές του. Ἀπὸ τότε πολλὲς φορές δοκίμασαν τὴ γοητεία τῆς ἔλξεως τοῦ βουνοῦ αὐτοῦ. Χρειάστηκε ὅμως νὰ προστεθῇ στὶς δυνάμεις τῆς «Υπαιθρίου» τὸ Τμήμα Σπάρτης μ' ὄλο τὸν ἐνθουσιασμό καὶ τὴ θεληματικότητα τῶν μελῶν του γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἐκφρασθῇ ἡ ἀγάπη αὐτὴ σ' ἓνα ἔργο, πού θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴ γνωριμία τοῦ πανώριου αὐτοῦ βουνοῦ τῆς Πατρίδας μας.

Ἔτσι μόλις τὸν περασμένο Νοέμβρη δημοσιεύθηκε στὶς στήλες τοῦ «Υπαιθροῦ» ἡ ἐκκλήση τοῦ Τμήματός μας Σπάρτης γιὰ τὴ συγκέντρωση εἰσφορῶν γιὰ τὴν ἀνάγερση ἑνὸς καταφυγίου στὸν Ταυγέτο. Ἀπὸ τότε τόσο τὸ Τμήμα Σπάρτης ὅσο καὶ τὸ Κέντρο κατ' ὠρθόσωσαν νὰ προκαλέσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινῆς γνώμης γιὰ τὸ ἔργο αὐτό, νὰ συγκεντρώσουν πάνω ἀπὸ ὀγδόντα χιλιάδες δραχμὲς σὲ συνολικὴ δαπάνη πού θὰ φθάσῃ τὶς 150—200.000, καὶ νὰ ἐτοιμάσουν τὰ σχέδια καὶ τὶς μελέτες γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ κτιρίου.

Στὶς 20 Ἰουνίου κατετέθη ἐπίσημα ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ καταφυγίου αὐτοῦ, πού θὰ μπορῇ νὰ ἐξυπηρετῇ ἄνετα πάνω ἀπὸ 30 ὄρειβάτες καὶ θὰ διευκολύνῃ Ἕλληνες καὶ ξένους περιηγητὲς νὰ γνωρίσουν τὸ μεγαλόπρεπο βουνό, πού μαζὶ μὲ τὸν Εὐρώτα στάθηκε γιὰ αἰῶνες παραστάτης καὶ συντελεστής στὴ μακραίωνα ἀνέλιξη τῆς ἱστορίας τῆς γῆς τῆς Λακεδαιμόνος. Μέσα στὸ χρόνο αὐτὸ μποροῦν νὰ γίνουν καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ χρησιμώτατου αὐτοῦ κτιρίου ἂν ὅλοι οἱ Ὑπαιθριοὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἐξακολουθήσουν μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμό τὴν ἐνίσχυση τῆς πρώτης

αὐτῆς μεγάλης προσπάθειας τοῦ Συνδέσμου μας νὰ χαρίσῃ στὸν Τόπο μας ἓνα ἀξιόλογο τεχνικὸ ἔργο γιὰ τὴν ἐξυπρέτηση τῆς Ὀρειβάσις καὶ τοῦ Τουρισμοῦ.

Η ΑΝΕΓΕΡΣΗ τοῦ καταφυγίου τοῦ Ταυγέτου εἶναι ἐπίσης ἓνας σταθμὸς στὴν ἐγκάρδια **συνεργασία** τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς» μὲ τὸν «Ἑλληνικὸ Ὀρειβατικὸ Σύνδεσμο».

Ἡ «Υπαιθριος Ζωῆ» ἀνέλαβε, ἐν συνεννοήσῃ μὲ τὸν Ε. Ο. Σ., νὰ ἀνεγείρῃ τὸ καταφύγιο Ταυγέτου ἐπιθυμώντας νὰ προσφέρῃ μὲ τὶς δικές της θυσίες καὶ δυνάμεις ἓνα ἔργο σημαντικὸ καὶ χρήσιμο στὴν ὄρειβατικὴ καὶ τουριστικὴ ἐξάρτηση τοῦ Τόπου μας. Τὸ ἔργο ὅμως αὐτὸ θὰ παραδόσῃ τελειωμένο στὸν «Ἑλληνικὸ Ὀρειβατικὸ Σύνδεσμο» γιὰ νὰ τὸ διαχειρισθῇ ἐνιαίᾳ καὶ κατὰ τὸν πιὸ ἐξυπηρετικὸ γιὰ τὴν ὄρειβάσις τρόπο μέσα στὸ εὐρὸ δίκτυο τῶν καταφυγίων του, πού συνδέει τὰ πιὸ ἀξιόλογα βουνὰ τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς. Ἡ νέα αὐτὴ προσπάθεια τῆς «Υπαιθρίου» τῆς δημιουργεῖ ἓναν ἀκόμη δεσμό μὲ τὸν Ε. Ο. Σ. καὶ τὴν ἑλληνικὴ ὄρειβάσις.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδρυση στὴ Σπάρτη ἀπὸ τὰ μέλη τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς» τοῦ Τμήματος τοῦ Ε. Ο. Σ. πού συνεργάζεται στενά μὲ αὐτὴ, ἐπεκτείνει τὴ συνεργασία τῶν Συνδέσμων μας στὴν Ἑλληνικὴ ἐπαρχία. Ἡ ἐπαρχιακὴ ἐκδρομικὴ κίνηση, περιωρισμένη ἀκόμη καὶ δοκιμάζοντας ὅλες τὶς δυσχέρειες κάθε νέας κινήσεως, θὰ ὠφελήθῃ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸν συντονισμό αὐτὸ τῶν προσπαθειῶν «Ὀρειβατικοῦ» καὶ «Υπαιθρίου».

Γι' αὐτὸ εἴμαστε βέβαιοι πὼς ἡ θεμελίωση τοῦ καταφυγίου τοῦ Ταυγέτου θεμελιώνει κατὰ τὸν καλλίτερο τρόπο καὶ μιὰ ἐγκάρδια συνεργασία μεταξὺ «Ὀρειβατικοῦ» καὶ «Υπαιθρίου» γιὰ τὸ καλὸ τῆς ἀρμονικῆς καὶ συντονισμένης ἀναπτύξεως τῶν ὄρειβατικῶν καὶ τουριστικῶν προσπαθειῶν στὸν Τόπο μας.

Χρονικό σαράντα χρόνων

1935 - 1975

ΤΜΗΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Περίπτερο Έπανομής

Τò θέμα τής κατασκευής που απασχόλησε όλα τὰ κατὰ καιρούς Δ. Συμβούλια βρήκε τήν καλύτερη λύση του. Άναμφισβήτητο είναι ότι κι' ή κατασκευή είναι ένα άπ' τὰ αξιολογώτερα μέσα για τήν επίτευξη του κύριου σκοπού τής Υπαιθρίου. Ομόθυμη είναι ή γνώμη των μελών του τμήματος ν' αποκτήσει μόνιμες θερινές εγκαταστάσεις και γι' αυτό τò Δ.Σ. τής περιόδου 1952—1953 απασχολήθηκε ιδιαίτερα μ' αυτό τò θέμα και έλαβε θετικές αποφάσεις.

Έτσι τò νέο Διοικητικό Συμβούλιο τής περιόδου 1953—1954 σ' εκτέλεση τής παραπάνω απόφασης τής Γεν. Συνελεύσεως, προέβη στην αγορά οικοπέδου 2½ στρεμμάτων στο κτήμα Καραγκιόζη στην παραλία τής Έπανομής σ' εξαιρετική τοποθεσία. Τò συμβόλαιο αγοραπωλησίας ύπ' αριθμ. 12.107 τής 30ής Ίουλίου 1953 και για ποσό δραχμών 4.500.000 παλαιάς εκδόσεως, συνετάγη ενώπιον του Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Π. Φιλιππίδη και υπεγράφη άπ' τόν Πρόεδρο Βασ. Σέμπη και τήν ιδιοκτήτρια - πωλήτρια Σουλτάνα ή Τατάνα Άρ. Καραγκιόζη. Τò συμβόλαιο μετεγράφη νομίμως στο Ύποθηκοφυλακείο Θεσσαλονίκης κι' ή υπαίθριος έγινε ιδιοκτήτρια τής εκτάσεως αυτής για μεγάλη ικανοποίηση των υπαιθρίων. Η συνολική αξία των 2½ στρεμμάτων μαζί με τ' άλλα έξοδα έφθασε στο ποσό των δραχμών 5.215.000 παλαιάς εκδόσεως (κατοχικών).

Περίπτερο Έπανομής.

Στήν υπ' αριθμ. 31 τῆς 7ης Ὀκτωβρίου 1959 ἐτήσια Γενική Συνέλευση ὁ Γεώργ. Μπεχλιβάνος ζήτησε διευκρινίσεις γιὰ τὸ θέμα τῆς ἀγορᾶς οἰκοπέδου στὸ Χορτιάτη. Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. Νικ. Τσαμιούδης πῆρε τὸν λόγο καὶ εἶπε ὅτι στὴν Γενική Συνέλευση τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1958 υπ' αριθμ. 30, δηλ. πέρυσι, ἡ Γενική Συνέλευση δὲν πῆρε ἀπόφαση ν' ἀγορασθῆ ὀπωσδὴποτε οἰκόπεδο, ἀλλὰ τὸ ἐπόμενο Δ.Σ. νὰ διαπραγματευθῆ ἀπλῶς τὴν ἀγορὰ κι' ὅταν ὀλοκληρωθοῦν οἱ ἐνέργειες νὰ προβῆ στὴν δικαιοπραξία, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Τὸ Δ.Σ. προέβη σ' ἔρευνα καὶ μὲ ἐπιτόπιο σὲ ὠρισμένα σημεῖα μετάδραση, στάλθηκε δὲ καὶ ἔγγραφο στὴν Κοινότητα Χορτιάτη, ἡ ὁποία ἔδειξε διαθέσεις νὰ παραχωρήσῃ οἰκόπεδο μὲ ἓνα συμβολικὸ ἀντάλλαγμα ἢ καὶ τελείως δωρεάν γιὰ τὴν ἀνέγερση καταφυγίου καὶ ἀναμένεται ἡ ἀπάντησή.

Στὴν υπ' αριθμ. 735 τῆς 12ης Σεπτεμβρίου 1960 συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ. ἀποφασίσθηκε ἡ ἀγορὰ ἰδιοκτητοῦ ἐκτάσεως στὴν θέση «Ρούνα» ἰδιοκτησίας Ἀποστ. Ζέππα, ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἀν εἶναι πλέον τοῦ ἐνὸς Τουρκοῦ Στρέμιματος καὶ ἐξουσιοδοτήθηκε ὁ Πρόεδρος Νικ. Τσαμιούδης νὰ υπογράψῃ τὸ σχετικὸ ἀγοραπωλητήριο συμβόλαιο.

Τὰ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς περιόδου 1960—1961 ὕστερα ἀπ' τὴν ἀπόφαση τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως πραγματοποιοῖ τὴν ἀγορὰ οἰκόπεδου στὸ μαγευτικὸ καὶ τόσο ἀγαπητὸ στοὺς ὑπαιθρίους βουνὸ στὸ «ΧΟΡΤΙΑΤΗ» ἢ «ΚΙΣΣΟ» στὴ θέση «Ρούνα» μὲ τὴν πανοραμικὴ θέα γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ ὄρεινοῦ καταφυγίου. Τὸ Συμβόλαιον τῆς ἀγοραπωλησίας υπ' αριθμ. 10548 τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1960 τιμήματος δραχμῶν 3.000 συνετάγη ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Π. Πετρίδου, τὸ ὑπόγραψαν δὲ ὁ Πρόεδρος Ν. Τσαμιούδης καὶ οἱ πωληταὶ Δημήτριος Ζέπας καὶ λοιποί, ἐν ὄλῳ 11 συνιδιοκτῆται. Τὸ Συμβόλαιο μετεγράφη νομίμως στὸ Ὑποθηκοφυλακεῖο Θεσσαλονίκης, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ υπ' αριθμ. 220 τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1961 πιρτοποιητικὸ τοῦ ὑποθηκοφυλακείου Θεσσαλονίκης κι' ἡ Ὑπαίθριος ἔγινε ἰδιοκτῆτρια τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς πρὸς μεγάλη ἱκανοποίηση τῶν ὑπαιθρίων. Ἡ ἔκταση βρίσκεται σὲ ὑψόμετρο 950 μ. σ' ἓνα ὄροπέδιο ὠραιότατο μὲ θέα πανοραμικὴ κι' ἀπέχει ἀπὸ μὲν τὸ ὁμώνυμο χωριὸ 5 χιλιόμετρο ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη δὲ τὸ ὁμώνυμο χωριὸ ἀπέχει 22 χιλ. μὲ τακτικώτατη συγκοινωνία.

Περίπτερο Πλαταμώνα του Τμήματος Λαρίσης

Στη Γεν. Συνέλευση της 8ης Οκτωβρίου 1961, ο Πρόεδρος του Δ. Συμβουλίου Δημ. Αγοραστήδης, εισηγούμενος το θέμα, είπε ότι σκέψη των μελών του Δ.Σ. είναι να αγορασθεί εδαφική έκταση στον Πλαταμώνα με απώτερο σκοπό την ανέγερση κτίσματος - ξενώνα για τις ανάγκες των «Υπαθρίων». Η Γεν. Συνέλευση εξουσιοδότησε το νεοεκλεγισμένο Δ. Συμβούλιο να ενεργήσει κατά την κρίση του και να προχωρήσει στην αγορά της πλέον ενδεδειγμένης τοποθεσίας.

Έτσι το νέο Δ.Σ. της περιόδου 1961-62, σ' εκτέλεση της παραπάνω αποφάσεως της Γεν. Συνελεύσεως, προέβη στην αγορά οικοπέδου 2 στρεμμάτων στη θέση «Παλιούρι» Πλαταμώνα, σε απόσταση 800 μ. περίπου από την παραλία επί της Εθνικής οδού και έναντι ακριβώς της παρακαμπτηρίου για τον Πλαταμώνα. Το συμβόλαιο αγοραπωλησίας, υπ' αριθ. 340 της 7ης Νοεμβρίου 1961, συνετάγη ενώπιον του συμβολαιογράφου Λαρίσης Γερ. Γερωλυμάτου και υπεγράφη από τον Πρόεδρο Δημ. Αγοραστήδη και τον ιδιοκτήτη Διομήδη Σπαθάρη. Το συμβόλαιο μετεγράφη νομίμως στο Υποθηκοφυλάκειο Πιερίας στις 18.4.1962 εις τόμον 37 και αριθμό 42. Έτσι η «Υπαίθριος» Λαρίσης έγινε ιδιοκτήτης της εκτάσεως αυτής στον Πλαταμώνα για μεγάλη ικανοποίηση των «Υπαθρίων».

Το Δ.Σ. εγνωστοποίησε αμέσως την αγορά στο Κ.Δ.Σ., το οποίο με έγγραφό του συνεχάρη το Δ.Σ. του Τμήματος για το επίτευγμά του και στις 15.1.1962 απέστειλε στο τμήμα έμβασμα εκ δραχμών 12.800 ως ενίσχυση οικονομική για την αγορά. Αμέσως αρχίζουν εργασίες για την ισοπέδωση και διαμόρφωση του χώρου, αλλά και για την περιφράξη. Τον Σεπτέμβριο του 1963 το Κ.Δ.Σ. απέστειλε και άλλη οικονομική ενίσχυση στο τμήμα από δρχ. 7.500 για τις εργασίες στο κτήμα.

Τον Νοέμβριο του 1963 αρχίζουν εργασίες δενδροφυτεύσεως με σχέδιο που εξεπόνησε το μέλος μας γεωπόνος Γιάννης Στεφανής. Ο Δήμος Λαρίσας και το Δασαρχείο προσέφεραν δωρεάν δενδρύλλια και το Φεβρουάριο του 1964 ολοκληρώνεται η δενδροφύτευση και υπό την επίβλεψη του μέλους μας δασολόγου κ. Ευάγγελου Ράπτη. Κατά την δενδροφύτευση το Δ.Σ. διοργάνωσε εκδρομή και πρόσφεραν προσωπική εργασία οι: Δημ. Αγοραστήδης, Αχιλ. Μπούμπουγιατζής, Ανδ. Γκαούτσος, Μιχ. Αγορογιάννης, Σούλα Βενέτη, Αρ. Σταυρόπουλος, Μαρίκα Αλατζοπούλου, Τούλα Πατσούκη, Νικ. Πατσούκης, Στρατής Πατσούκης, Δημ. Πατσούκης, Αγλ. Πετρά, Μαρία Πετρά, Νίτσα Υποδηματοπούλου, Λίτσα Σταυροπούλου και Κρίτων Σαρρής.

Στις 16 Δεκεμβρίου 1963 το Δ.Σ. αναθέτει στο μέλος μας Στεφ. Μπαζή τη σύνταξη σχεδίου και μελέτης ανεγέρσεως κτίσματος - ξενώνα. Ο μηχανικός Στεφ. Μπαζής εξεπόνησε σχέδιο - μελέτη, αλλά οικονομικές δυνατότητες δεν υπήρχαν για την έναρξη των εργασιών. Οι προσπάθειες των Δ.Σ. του Τμήματος κατά τα έτη 1964, '65 και '66 περιορίστηκαν στη διαμόρφωση του χώρου, την περιφράξη και τη συντήρηση των φυτευθέντων δένδρων.

Στις 5 Δεκεμβρίου 1966, το Δ.Σ. αποφασίζει όπως προχωρήσει στην έναρξη των εργασιών ανεγέρσεως του ξενώνα και αναθέτει στο μέλος μας πολιτικό μηχανικό κ. Αγαμ. Μουλάνα να εκπονήσει νέο βελτιωμένο σχέδιο με μεγαλύτερες διαστάσεις του αρχικού και να μεριμνήσει για την έκδοση της σχετικής άδειας, η οποία και εξεδόθη στις 6 Φεβρουαρίου 1967. Στη συνέχεια το Δ.Σ. αναθέτει στον εργολήπτη του Πλαταμώνα Ν. Νίκου την κατασκευή του κτίσματος. Τη δε ευθύνη της παρακολούθησεως των εργασιών καθημερινά αναλαμβάνει ο πρόεδρος Δημ. Αγοραστήδης.

Στις 5 Μαρτίου 1967 το Δ.Σ. διοργανώνει απογευματινό περίπατο στο κτήμα για να γιορτασθεί η κατάθεση του θεμελίου λίθου για την ανέγερση του ξενώνα. Ήταν μια ημέ-

ρα χαράς και ενθουσιασμού για τους «Υπαιθρίους» της Λάρισας. Έγινε αγιασμός, μίλησε ο Πρόεδρος Δ. Αγοραστίδης και προσεφέρθησαν γλυκά.

Οι εργασίες αποπεράτωσης του ξενώνα συνεχίσθηκαν καθ' όλη τη διάρκεια του 1967, '68 και '69 σε διάφορα χρονικά διαστήματα και ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες του Τμήματος.

Στις 13 Ιουλίου 1969, ημέρα Κυριακή, έγιναν τα εγκαίνια ενάρξεως λειτουργίας του ξενώνα, με συμμετοχή μεγάλου αριθμού μελών και φίλων. Μετά τον αγιασμό μίλησε ο πρόεδρος του Τμήματος Δημ. Αγοραστίδης, ο οποίος ιστόρησε με λίγα λόγια τα της κατασκευής του ξενώνα στην ωραία αυτή τοποθεσία του Πλαταμώνα και αναφέρθηκε στις μεγάλες προσπάθειες που κατεβλήθηκαν και με τα τόσα πενιχρά οικονομικά μέσα.

Δημ. Αγοραστίδης

Θέρετρο Σχίνου - Τμήμα Αθηνών

Με εισήγηση του παλαιού μέλους και σε δύσκολες περιστάσεις συμπαραστάτου του ταμείου του Συνδέσμου Θόδωρου Παπαδημητρίου, εξετάζεται το 1960 ο τρόπος αποκτήσεως θερέρου από το Τμήμα Αθηνών, που θα είναι στη διάθεση των μελών του για παραθερισμό. Με τη βοήθεια του δραστήριου μέλους Ν. Κυριακίδη και άλλων «Υπαιθρίων» ο Θόδ. Παπαδημητρίου επισκέπτεται διάφορες τοποθεσίες της Αττικής και εισηγείται στο Κ.Δ.Σ. την αγορά εκτάσεως γης 35 ½ στρεμμάτων περίπου στη θέση Σχίνος της Κοινότητας Πισσίων Κορινθίας, με μήκος προσώπου προς τη θάλασσα 230 μ.

Μερικοί διερωτήθηκαν γιατί προτιμήθηκε ο Σχίνος που είναι μακριά από την Αθήνα; Πρώτα γιατί σε λίγο καιρό θα έπανε να θεωρείται μακριά. Δεν διαλέχθηκε δε για τους παρερχομένους, αλλά για τους επερχομένους «Υπαιθρίους». Κυρίως όμως διότι εκεί είχε νερό αρκετό και πόσιμο, εφάμιλλο του επιτραπέζιου νερού Λουτρακίου, διότι έχει πεύκα και θυμάρια και ρίκια και σκίνα, διότι έχει θάλασσα πεντακάθαρη και παραλία χωρίς κατράμια, διότι έχει ησυχία, δεν έχει θόρυβο. Όσα χρειάζονται δηλαδή οι άνθρωποι για να ηρεμήσουν.

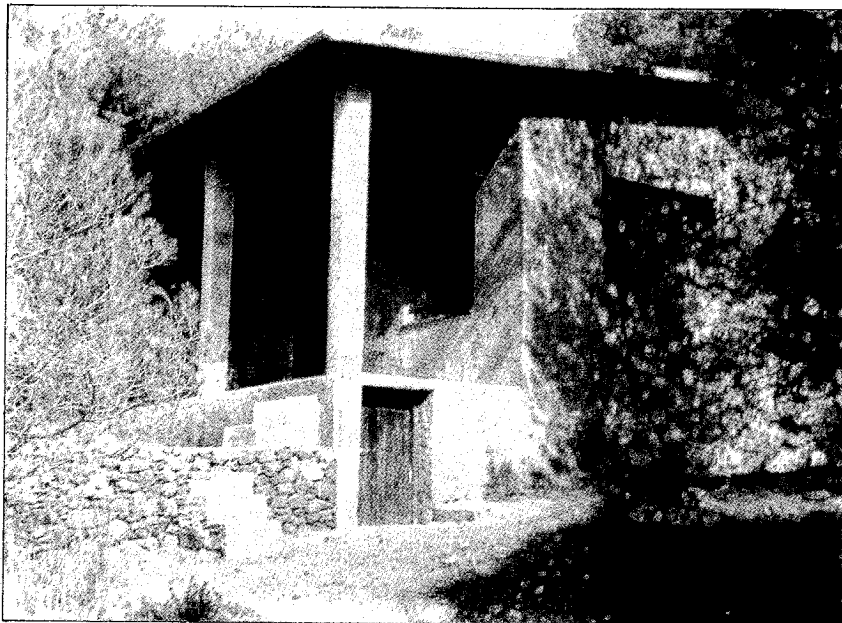
Έτσι, μετά από σύμφωνο γνώμη και του Κ.Δ.Σ. και τις κατάλληλες διαπραγματεύσεις με τους ιδιοκτήτες της εκτάσεως αυτής, καθώς και τον απαραίτητο έλεγχο των τίτλων από το παλιό μέλος του Κ.Δ.Σ. Διον. Κωνσταντόπουλο, υπογράφηκε το Μάρτιο 1961 το συμβόλαιο αγοράς των 35 ½ στρεμμάτων γης. Ήταν γνωστό τότε στους «Υπαιθρίους» ότι τα έξοδα αγοράς της εκτάσεως ανέλαβε εξ ολοκλήρου ο Θοδ. Παπαδημητρίου, μέγας δωρητής και ευεργέτης της «Υπαιθρίου», η προσφορά του όμως, κατόπιν επιθυμίας του σεμνού αυτού «Υπαιθρίου», δεν αναφέρεται πουθενά στα βιβλία του Τμήματος. Μόνον τώρα, μετά το θάνατό του, αποτολμάται να εκφρασθεί δημόσια η αρμόζουσα ευγνωμοσύνη των «Υπαιθρίων» προς τον σιωπηρό δωρητή.

Σύντομα άρχισαν οι εργασίες για το άνοιγμα πηγαδιού και την κατασκευή υδατοδεξαμενής. Ετοιμάσθηκαν επίσης τα σχεδιαγράμματα για την ανέγερση θερέρου από τους αρχιτέκτονες Αλ. Ιατρίδη και Δημ. Πετούση, μελών του Τμ. Αθηνών, που εγκρίθηκαν χωρίς καμιά αλλαγή από τον Ε.Ο.Τ.

Το 1965 το περίπτερο πήρε την τελική του μορφή. Στις 10.10.1965 έγιναν τα επίσημα εγκαίνια και αγιασμός με την παρουσία 80 «Υπαιθρίων». Μετά από επίσημη πρόσκληση παρέστησαν και Αντιπρόσωποι του Ε.Ο.Σ., καθώς και δημοσιογράφοι. Από τότε το περίπτερο στεγάζει και προσφέρει τις στοιχειώδεις ανέσεις στους «Υπαιθρίους» που το επισκέπτονται και το απολαμβάνουν κυρίως το καλοκαίρι.

Κατά τον μεγάλο σεισμό του 1981 στις Αλκυονίδες, η περιοχή του Σχίνου επλήγη ιδιαιτέρως και το κτίσμα μας υπέστη διάφορες φθορές. Μετά από τον έλεγχο της Επιτροπής Αποκαταστάσεως Σεισμοπλήκτων Νομού Κορινθίας, διαπιστώθηκαν ρωγμές στην τοιχοποιία, χωρίς όμως μείωση της αντοχής της οικοδομής. Κι έτσι προχωρήσαμε στην επισκευή του καταφυγίου μας με μακροπρόθεσμο δάνειο, που μας χορηγήθηκε από την Αγροτική Τράπεζα. Το 1984, πετύχαμε να ηλεκτροδοτηθεί το κτίσμα μας από τη ΔΕΗ, και το 1987 να συνδεθεί με το δίκτυο υδρεύσεως της Κοινότητας Πισσίων, ούτως ώστε να έχουμε άφθονο τρεχούμενο νερό.

Σήμερα, το κτήμα λειτουργεί κανονικά σαν κατασκηνωτικός χώρος «Υπαιθρίων» αλλά και ομάδων οδηγών και προσκόπων. Στο διάστημα του καλοκαιριού, μεγάλες και μικρές ομάδες «Υπαιθρίων» πηγαίνουν συχνά στο κτήμα, κοιμούνται στο ύπαιθρο και απολαμβάνουν την ησυχία, τον καθαρό αέρα, την αμόλυνη θάλασσα και το άρωμα των πεύκων.

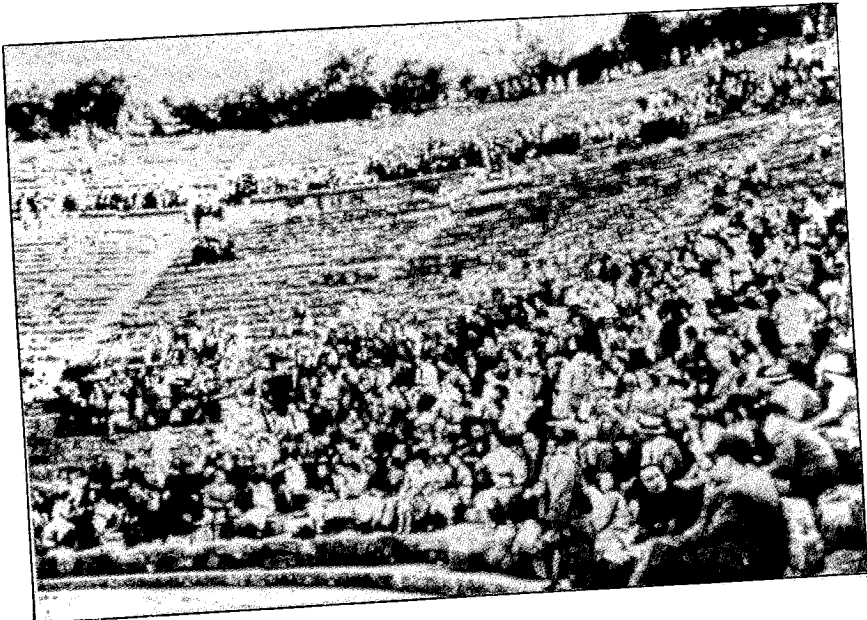

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Στο βιβλίο «Δημήτρης Μητρόπουλος» (έκδοση: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης), ο Απόστολος Κώστος γράφει για τους «Υπαιθρίους»:
 «Ήταν όλοι μέλη ενός φυσιολατρικού συλλόγου που ονομαζόταν “Η Υπαιθριος Ζωή”. Δεν ήταν μόνο η αγάπη για τη φύση που τους είχε φέρει τον έναν κοντά στον άλλο, τους ενέπνεε ένα κοινό ιδανικό, μια πνευματική στάση, που μετέβαλλε το σύλλογό τους σε πολιτιστικό φορέα».

Σε αυτό τον τομέα, η «Υ.Ζ.» οργάνωσε θαυμάσιες σε πρωτοτυπία και έμπνευση εκδηλώσεις:

- Συναυλίες στην Επίδαυρο, Κόρινθο, Σπάρτη, με τον αλησμόνητο Δημήτρη Μητρόπουλο, αρχηγό της ορειβατικής μας ομάδος.
- «Ελευσίαια Διαθήκη» μια σειρά ομιλιών με τον Άγγελο Σικελιανό (μέλος της «Υ.Ζ.»)
- Παράδοση της Δάφνης του Ευρώτα στους Ολυμπιακούς του Βερολίνου.
- Βυζαντινές λειτουργίες στην Μητρόπολη του Μυστρά (Τμήμα Σπάρτης) που αναβιώνουν κάθε χρόνο, μέχρι και σήμερα, την παράδοση των «Παλαιολόγων».
- Εορτές του τρύγου, πρόδρομοι της σημερινής γιορτής του κρασιού (Ε.Ο.Τ.)
- Γιορτή της Ελιάς
- Εκδήλωση για τα 50 χρόνια από την πρώτη συναυλία (1935) στην Επίδαυρο με τον Δημήτρη Μητρόπουλο.
- Εορταστικές εκδηλώσεις για τα 50, 55 και 60 χρόνια της «Υ.Ζ.» και τα 50 χρόνια των Τμημάτων στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, στη Λάρισα και στη Σπάρτη.

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΣΤ' ΑΡΧΑΙΑ ΘΕΑΤΡΑ

Του κ. Δ. Δ. ΠΑΠΑΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

Είναι περίεργο, αλλά όταν κάθησα να θυμηθώ την πρώτη συναυλία με ἔγχορδα, πού διηύθυνε ὁ Μητρόπουλος, στὸ ἀρχαῖο Θέατρο τῆς Ἐπιδαύρου στὶς 22 Σεπτεμβρίου τοῦ 1935 γιὰ τὴν «Υπαιθρο Ζωή», μοῦ ἦλθαν στὴ μνήμη μου δυὸ εἰκόνες πού δὲν ἔχουν καὶ μεγάλη σχέση με τὴν ἐκδήλωση.

Θυμήθηκα τὴν παραμονὴ τῆς συναυλίας, πού ταξιδεύαμε με κάποιο καράβι τῆς Ἀκτοπλοΐας — τὸ «Σῦρος» νομίζω — ναυλωμένο ἀπὸ τὴν «Υπαιθρο» γιὰ τὸ Ναύπλιο. Ἦμουν αὐτὸς ὁ τυλιγμένος στὴν κουβέρτα μου στὸ μπρὸς κατὰ στρωμα, ξαπλωμένος δίπλα στὸ φίλο Γιάννη Κουτσογιάννη καὶ σὲ μιὰ νόστιμη κοπέλλα καὶ δὲν μποροῦσα νὰ ἡσυχάσω ἀπὸ τὴν ἀγωνία. Τί καιρὸ θὰ κἀνῃ αὔριο; Θὰ ἔλθῃ κόσμος; Τί θὰ εἶναι αὐτὴ ἡ μουσικὴ στὸ ὑπαιθρο; Ἐγινόμουν αὐθιγὸν ὅταν ἀκουγα γύρω μου νὰ χαίρωνται τὴ βραδυὰ καὶ νὰ μὴ συμμερίζωνται καὶ οἱ ἄλλοι τὴν ἀγωνία μου.

Θυμᾶμαι ἀκόμη τὸ ἄλλο βράδυ, ὅπου ἐμίλησα με πολὺ ἀσχημὸ τρόπο στὸ μακαριτὴ Ἀλφόνσο Γανῆ, μπροστὰ σ' ὅλο τὸν κόσμον, ὅταν με ἐρώτησε γιὰτί ἀργοῦσε νὰ ξεκινήσῃ τὸ βαπόρι. Τοῦ ζήτησα συγγνώμην ὕστερα, γιὰτί τὰ νεῦρα μου εἶχαν σπάσει ἐκεῖνο τὸ βράδυ.

Ξαπλωμένα στὶς πιὸ προνομιοῦχες τοποθεσίες τῆς χώρας μας, τ' ἀρχαῖα θεάτρα εἶχαν πάντα μιὰ πρόκληση γιὰ μᾶς πού γυρίζαμε τακτικὰ τοὺς ἀρχαίους αὐτοὺς ξακουστοὺς τόπους. Ὄταν τὰ βήματά μας ἤχουσαν κενὰ στὶς ὀρχήστρες τῶν Δελφῶν, τῆς Ἐπιδαύρου, τῆς Κορίνθου, τῆς Συκιῶνος, συχνὰ ὀνειρευόμαστε τί θὰ ἦταν τὰ θεάτρα αὐτὰ γεμάτα ἀπὸ κόσμον, πού θὰ παρακολουθοῦσε μιὰν ἐκδήλωση καλλιτεχνικῆς ἀξίας ἀνάλογης με τὸ περιβάλλον.

Ἐζήσαμε νὰ δοῦμε ἀρκετὲς φορὲς τὰ ὄνειρά μας αὐτὰ νὰ πραγματοποιοῦνται, χάρις στὴν πρώτη τολμηρὴ πρωτοβουλία τῆς «Υπαιθροῦ Ζωῆς». Ὅσο δίκαιο ὅμως εἶναι νὰ δίνουμε τὴν τιμὴ πού ἀξίζει στὴ διοίκηση καὶ στὰ μέλη τῆς «Υπαιθροῦ», πού συνέλαβαν καὶ πραγματοποιοῦσαν τὶς πρώτες αὐτὲς τουριστικὲς ἐκδηλώσεις, ἄλλο τόσο πρέπει νὰ τιμηθοῦν ἰδιαιτέρως ὁ μαέστρος Μητρόπουλος καὶ ὁ παλιὸς φυσιολάτρης καὶ μουσικὸς Γιάννης Βαθαγιάννης. Ὁ πρῶτος με τὸ παγκόσμιον καλλιτεχνικὸν τοῦ κύρος καὶ τὴν ἀγάπην του γιὰ τὴν «Υπαιθρο Ζωή» ἔδωσε στὴ μικρὴ ἐκείνη πρώτη συναυλία τῆς Ἐπιδαύρου τὴ λάμψην καὶ τὴ σημασίαν ἑνὸς ἀξιόλογου καλλιτεχνικοῦ γεγονότος. Ὁ δεῦτερος ἐπίστεψε ἀπόλυτα στὴν ἀξίαν αὐτῶν τῶν ἐκδηλώσεων καὶ χάρις στὴ διπλὴν του ιδιότητα καὶ τὴν ἀοκνὴ ἐργασίαν του καὶ τότε καὶ σ' ὅλες τὶς ἐπόμενες ἐκδηλώσεις προσέφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες.

Ὅπως δὲποτε οἱ πρώτες αὐτὲς συναυλίαι τῆς «Υπαιθροῦ» στὴν Ἐπίδαυρον καὶ στὴν Κορίνθον τὸ ἐπόμενο ἔτος, ἦταν οἱ βάσεις γιὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἀρχαίων θεάτρων καὶ τὶς τουριστικὲς ἐκδηλώσεις στὸ ὑπαιθρο. Μαζὶ με τὶς Δελφικὰς γιορτὰς, στάθηκαν ἡ ἀφορμὴ ὥστε νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ Ὠδεῖον τοῦ Ἡρώδου στὰς Ἀθήνας, καὶ νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀνέγερσις θεάτρου στὸ λόφον τοῦ Φιλοπάππου. Ὀλόκληρη ἡ σειρὰ τουριστικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Περιγητικῆς Λέσχης ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς στὶς δύο πρώτες αὐτὲς συναυλίαις καὶ μπορεῖ κανεὶς με πεποίθησιν νὰ πῇ ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ξαναγυρίσῃ σ' ἀρχαῖα μας θεάτρα στὴν νέκρην στὴν ὁποία βρισκόντουσαν ὡς πρὶν δώδεκα χρόνια.

Γιὰ τὴ γενικώτερην τουριστικὴν σημασίαν τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν γιὰ τὸν τόπον, μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς πάρα πολλά. Νομίζω ὅμως ὅτι φθάνει κανεὶς νὰ τονίσῃ τὸ ἀκατανίκητον θέλητρο πού ἀσκεῖ στὸν καθένα ἡ ἰδέα μιᾶς καλλιτε-

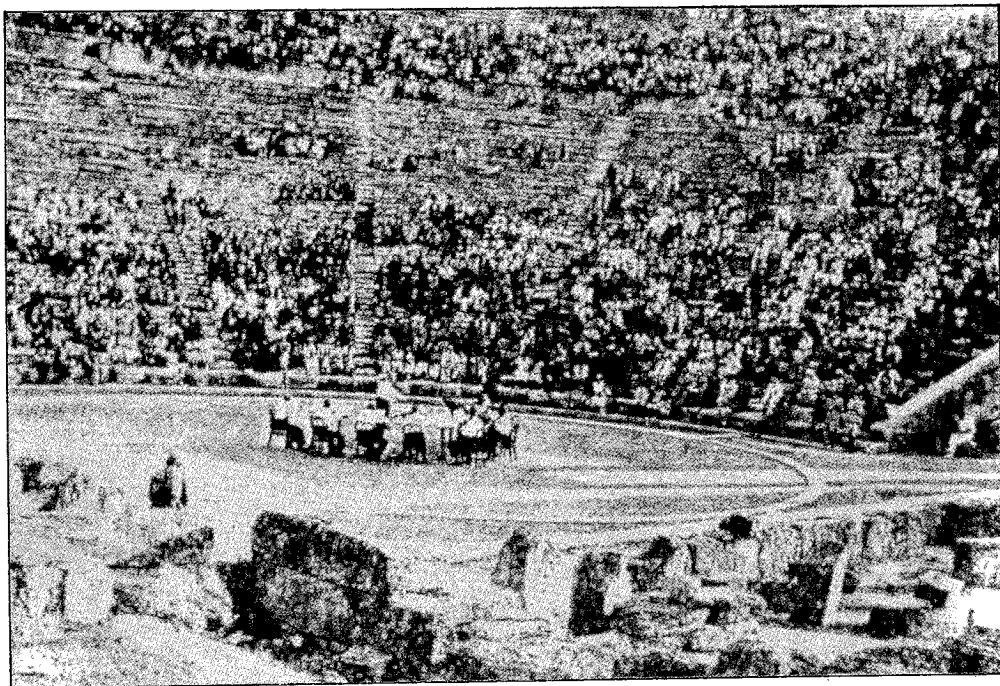
χνικῆς ἐκδηλώσεως στοὺς περίφημους αὐτοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους, γιὰ νὰ κατανοηθῆ ἡ σημασία πού μπορεῖ νὰ ἔχουν τέτοιες ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν προσέλευση περιηγητῶν καὶ μάλιστα ξένων, ὅταν ὀργάνωσῃ ἡ ὀργάνωσή της.

Λίγο πρὶν ἀρχίσῃ ἡ δευτέρη συναυλία πού ὀργάνωσε ἡ «Υπαίθριος» στὸ Ἀρχαῖο Θέατρο τῆς Παλαιᾶς Κορίνθου στὶς 27 Σεπτεμβρίου 1936 μιὰ ἐπίμονη βροχὴ ἔδιωξε τοὺς ἀκροατὰς ἀπὸ τὶς κερκίδες καὶ ἐζήτησαν καταφύγιο στὰ λεωφορεῖα καὶ στὰ ἄλλα αὐτοκίνητα πού περίμεναν.

Ἡ ἀπελπισία μας ἦταν ὀλοκληρωτικὴ καὶ μετρούσαμε τὰ φτωχὰ μας βαλάντια γιὰ νὰ δοῦμε πῶς θὰ συμπληρώναμε τὸ ταμεῖο τῆς «Υπαίθριου» γιὰ ν' ἀντιμετωπίσουμε τὶς ὑποχρεώσεις πού εἶχαμε ἀναλάβει. Ξαφνικὰ ἡ βροχὴ σταμάτησε. Εἶδαμε μὲ ἐκπληξὴ μας ὅτι ὁ κόσμος ξαναγύριζε στὸ θέατρο καὶ δὲν εἶχε φύγει μὲ τ' αὐτοκίνητά του.

Ὅταν σὲ λίγο ἓνα βαθύχρυσο φῶς ἔδινε μιὰ φαντασμαγορικὴ εἰκόνα στὸ μοναδικὸ ἐκεῖνο τοπίο, αἰσθανόμουν ὅτι εἶχα ζήσει ἓνα σημαντικὸ γεγονός στὴ ζωὴ μου καὶ ὅτι οἱ καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις στ' ἀρχαῖα θεάτρα ἦταν ἓνα γεγονός πού εἶχε ἀποκτήσει ὀριστικότητα.

Κάθε φορὰ πού ἔχω τὴν τύχη νὰ παρακολουθήσω ἀπὸ τότε μιὰ τέτοια ἐκδήλωση, αἰσθάνομαι τὴ ζωὴ μου πλουσιώτερη. Καὶ τὰ θεμέλια πού μῆκαν στὴν Ἐπίδαυρο καὶ στὴν Κόρινθο τὸ 35 καὶ τὸ 36 ἦταν γερά.

Ἡ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΥΠΟ ΤΟΝ Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟ
ἐκτελεῖ στὸ Θέατρο τῆς Ἐπιδαύρου
τὸ ζωνογράφου τοῦ Μπετόβεν.

(22 Σεπτεμβρίου 1935)

ΣΥΝΑΓΕΣΙΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
 "Η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ"
 1922

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ

21-23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΣΤΑΔΙΟΥ 4 ΜΕΓΑΡΩΝ ΜΕΤ. ΤΑΜΕΙΟΥ Β' ΟΡΟΥ. ΑΡ. 40 Γ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΟΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Ώρα 4.30 μ. μ.

Κυριακή 22 Σεπτεμβρίου 1936

ΒΕΕΤΗΟΒΕΝ

QUARTETT N° 11. Opus 95. (fa mineur)

- I. Allegro con brio
- II. Allegretto ma non troppo
- III. Allegro assai vivace ma serioso
- IV. Larghetto espressivo - Allegretto agitato

QUARTETT N° 13. Opus 130. (si bemol)

Cavatina.

QUARTETT N° 14. Opus 131. (do diese mineur)

- I. Adagio, ma non troppo e molto espressivo
- II. Allegro molto vivace
- III. Allegro moderato
- IV. Andante, ma non troppo e molto cantabile
- V. Rresto
- VI. Adagio quasi un poco andante
- VII. Allegro

ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ :

- 1) ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ Ι. (Βιολοντσέλλο)
- 2) ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ Μ. (II Βιολί)
- 3) ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ Χ. (Βιολοντσέλλο)
- 4) ΚΟΦΙΝΟ Γ. (II Βιολί)
- 5) ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Δ.
- 6) ΠΑΠΑ Α. (I Βιολί)
- 7) ΠΑΠΟΥΛΑΣ Α. (I Βιολί)
- 8) ΠΡΕΣΤΡΩ Μ. (Βιόλα)
- 9) ΣΙΔΗΜΑΣ Μ. (I Βιολί)
- 10) ΨΥΛΛΑΣ Γ. (Βιόλα)

*Η είσοδος στο Θέατρο κατά την Ώρα της συναυλίας απαγορεύεται απόλυτως.

Επίδαυρος 22.9.1935

Στις 22 Σεβρίου ἡ «Υπαίθριος Ζωὴ» ἐφαρμόζοντας τὸ νέο της καὶ εὐρὺ πρόγραμμα ἔδωσε τὴ πρώτη της μεγάλη γιορτὴ στὸ ὑπαίθρο. Στὸ ἀρχαῖο θέατρο τῆς Ἐπίδαυρου διπλὸ Κουαρτέττο ἐγχόρδων διευθυνόμενον ἀπὸ τὸ μέλος μας μαέστρο Δημ. Μητρόπουλο ἐξετέλεσε τὰ περίφημα κουαρτέττα N. 11 Opus 95, No 13 Opus 130 καὶ No 14 Opus 131 τοῦ Beethoven.

Εἰδικὰ ναυλομένο ἀπὸ τὸ Σύνδεσμό μας τὸ α/π «Κέρκυρα» μετέφερε τοὺς 280 ἐκδρομεῖς μας ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ στὸ Ναύπλιο ὅπου κατέπλευσε τὸ πρωῖ τῆς Κυριακῆς 22 Σεβρίου. Τὶς πρωῖνές ὥρες τὶς διέθεσαν οἱ ἐκδρομεῖς γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ φρούρια τοῦ Ναυπλίου, τὰς Μυκῆνας, τὴν Τίρυνθα καὶ τὴν Ἀσίνη. Ἐνώρις τὸ ἀπόγευμα οἱ ἐκδρομεῖς μετέβησαν εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἐπίδαυρον δι' αὐτοκινήτων ὅπου ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῆς γνωστῆς ἐξηγητρίας Κας Μαρίας Καλογερίκου ἐπισκέφθησαν τὶς ἀρχαιότητες καὶ τὸ Μουσεῖον.

Ἀπὸ τὰς 3 μ. μ. ἤρχισαν νὰ σὺρρέουν καὶ νὰ καταλαμβάνουν θέσεις εἰς τὸ θέατρον, με ἀπόλυτον τάξιν, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀστυνομίας Ναυπλίου καὶ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς τουριστικῆς ἀστυνομίας. ὁ ὁποῖος παρηκολούθησε τὴν ἐκδρομὴν κατόπιν εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ε.Ο.Τ., χωρικοὶ ἐξ ὀλοκλήρου τῆς περιφερείας, ἐκ τῶν ὁποῖων μάλιστα ἀρκετοὶ διήνυσαν ἀποστάσεις δεκαῶρου πωρείας, διὰ νὰ ἔλθουν εἰς τὸ θέατρον. Οἱ χωρικοὶ κατέλαβον τὸ ἄνω διάζωμα

Ἐπίσης παρηκολούθησαν τὴν συναυλίαν πολλοὶ ποὺ ἦλθον δι' αὐτοκινήτων κατ' εὐθεῖαν ἐξ Ἀθηνῶν, μεταξὺ τὸν ὁποῖων ὁ Πρεσβευτῆς τῆς Ἀμερικῆς, διάφοροι ξένοι, καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου μας, καὶ διανοοῦμενοι, καὶ ὀλόκληρος ἡ ἀνωτέρα κοινωνία τοῦ Ναυπλίου με τὶς τοπικὰς ἀρχὰς. Εἰς τὰς 4 1/2 εἰσηλθὸν ἐν σῶματι οἱ ἐκδρομεῖς τῆς «Υπαίθρι-

ου», καὶ κατέλαβον τὰς ὀρισθείσας δι' αὐτοὺς θέσεις εἰς τὸ θέατρον, ἀμέσως δὲ μετὰ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου κ. Γ. Κ. Σταμπολῆς ἔκαμε τὴν ἀκόλουθη εἰσαγωγή καὶ ἀνάλυση τοῦ σκοποῦ τῆς ἐορτῆς:

Ἀξιότιμο ἀκροατήριον,

Σὲ λίγα μόλις λεπτά πρόκειται ν' ἀντηχῆσι γιὰ πρώτη φορά μέσα στὸ περίφημον αὐτὸ θέατρο τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδας, γιὰ πρώτη φορά σὲ ἀρχαῖο τραγικὸ χῶρον, ἡ γλυκεῖα καὶ ἀπελπισμένη, ἡ ἥρωϊκὴ κραυγὴ τοῦ Μπετόβεν. Σ' αὐτὸν τὸν καλλιτεχνικὸ περίβολο ποὺ ἀνοικοδόμησε γιὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν κλασσικῶν ἔργων τῆς ἀρχαίας ὀνητος τὸ ἀρχαιολογικὸν δαιμόνιον τοῦ Πολυκλείτου τοῦ Νεωτέρου, θὰ ἐκτελεσθοῦν σήμερον χάρις στὴν τολμηρὴ καὶ γενναίαν ἐμπνευση τοῦ ἐξαιρετικοῦ μας μαέστρου καὶ χάρις στὴν ὀργανωμένη συμμετοχῇ τῆς «Υπαίθριος Ζωῆς», ποὺ ἐφαρμόζει καὶ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο τὸ νέο της πρόγραμμα, μερικὰ ἀπὸ τὰ θαυμασιώτερα καὶ πιὸ σπουδαῖα κουαρτέττα τοῦ Μπετόβεν.

Στὶς 5 ἀκριβῶς ἀκούστηκε μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα κατανύξεως, εἰς τὴν ὁποῖαν συνέβαλλε τὸ ἀπλὸ καὶ ἀπεριττο ἀλλὰ ὑποβλητικὸ του τοπίου, ἡ πρώτη συγχορδία τῆς ὀρχήστρας. Ἡ στιγμὴ ἦταν ἀπὸ τῆς ἱερώτερης. Ἡ συναυλία ἔληξε στὶς 6 καὶ 15' καὶ ὑπῆρξε ὅπως ὅλοι ὀμολόγησαν, εἰδικοί, καὶ μὴ μιὰ ἀληθινὴ μυσταγωγία ὅπου ἡ μεγάλη τέχνη στὰ χέρια τοῦ μεγάλου μας μαέστρου ἐφτασε εἰς τὴν τελειότερὴ τῆς ἔκφραση.

Οἱ μουσικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐξετέλεσαν τὴν συναυλία καὶ ἐβοήθησαν τὸν μαέστρο εἰς τὴ μεγάλη του προσπάθεια ἦσαν οἱ κ. κ. I. Βαβαγιάννης (βιολοντσέλλο), M. Γαβριηλίδης (II βιολί), X. Γαρουφαλῆς (βιολοντσέλλο), Γ. Κοφίνο (II βιολί), ἡ Δίς Λ. Παπᾶ (I βιολί), οἱ κ. κ. A. Παπῶλας (I βιολί), M. Πρεστρῶ (Βιόλα), M. Σιαδήμας (I βιολί), καὶ Γ. Ψύλλας (Βιόλα).

Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπέστρεψαν στὶς 8 τὸ βράδυ εἰς τὸ Ναύπλιον ἀπὸ ὅπου ἀνεχώρησαν στὶς 11 μ. μ. γιὰ τὸν Πειραιᾶ, με τὴν «Κέρκυρα».

Ἡ ἐκδρομές μας

Γιὰ μένα ἡ καλύτερη ἐντύπωσή μου εἶναι ἡ ἀδελφική καὶ εἰλικρινῆς ἀτμόσφαιρα ποὺ βασιλεύει στὸ Σύλλογό μας. Μᾶς δημιουργεῖ μιὰ τέτοια ψυχική διάθεση ποὺ θάταν δύσκολο νὰ πῆ κανεὶς πᾶς ἐκδρομὴ ἦταν πιδ ἐπιτυχῆς ἢ πιδ μέρος ἦταν ὠραιότερο.

Πάντα περνᾶμε καλά, ὅλα τὰ μέρη ἔχουν ὁμορφιά.

ΔΗΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Συγκέντρωσι πρὸς τιμὴν τοῦ Μητροπούλου

Τὴν Τετάρτη, 23 Ὀκτωβρίου, ἔγινε στὶς 7.30' μ.μ. συγκέντρωσι στὰ γραφεῖά μας πρὸς τιμὴν τοῦ μέλους μας μαέστρου Μητροπούλου, γιατί χάρι σ' αὐτὸν πῆρε σάρκα καὶ ὅστᾳ τὸ μέρος τοῦ προγράμματός μας περὶ καλλιτεχνικῶν ἑορτῶν μέσα στὸ Ναὸ τῆς Φύσεως μετὴν ὑπέροχη μουστωγία, ποὺ μᾶς χάρισε στὴν Ἐπίδαυρο. Μέσα σ' ἓνα ἐκλεκτὸ καὶ ἀφθονο κύκλο μελῶν ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου προσεφώνησε τὸ Μητρόπουλο καὶ κατόπιν ὁ Πρόεδρος τοῦ προσέφερε ὡς ἀνάμνησιν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἑνδοξῆς ἡμέρας τῆς Ἐπιδάουρου τὸ σῆμα' με

τὸ ὁποῖο διηύθυνε τὴν συναυλία μέσα σὲ μιὰ ὠραία θήκη μετὰ γυαλί. Ὁ μαέστρος βαθεῖα συγκινημένος εὐχαρίστησε μετὰ λίγα ἐγκάρδια λόγια, ποὺ εἶταν ἓνας λιτὸς καὶ πηγαῖος ὕμνος στὸ καθόλου ἔργο τῆς «Υπαιθρίου» καὶ δημιούργησαν μιὰ θερμὴ φιλικὴ ἀτμόσφαιρα ψυχικῆς ἐξάρσεως μεταξὺ τῶν μελῶν. Ἡ συγκέντρωσι αὐτὴ εἶχε μιὰ ἰδιαίτερη σημασία, γιατί ὁ μαέστρος μᾶς φεύγει σύντομα γιὰ μιὰ νέα θριαμβικὴ περιοδεία στὶς Ἡν. Πολιτεῖες καὶ τὴν Εὐρώπη καὶ γιὰ πολὺν καιρὸ θὰ στερηθοῦμε τὴν ἐμπνευστικὴ καὶ ἐγκάρδια παρουσία του στὶς ἐκδρομές μας.

Ἡ συναυλία τῆς Παλαιᾶς Κορίνθου

τοῦ κ. Μ. Κυριακίδη

Οἱ πιστοὶ ποὺ προσῆλθον ὑπερέβησαν κάθε προσδοκίαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἔφθασε τοὺς χιλίους ἑξακοσίους. Ξεκίνησαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Πειραιᾶ, τὴν Κόρινθο, τὸ Λουτράκι, τὴν Σπάρτη, τὸ Ξυλόκαστρο. Μέκκα τοῦ προσκυνηματος, τὸ θέατρον τῆς ἀρχαίας Κορίνθου. Θεῖοι ψαλμοὶ, δύο συμφωνίαι τοῦ Μπετόβεν.

Τρεῖς μπόρες. Ἡ μιὰ δυνατώτερη ἀπὸ τὴν ἄλλη, δὲν κατάρθωσαν νὰ ἀλλάξωπιστήσουν οὔτε ἕνα θεατὴ τῆς χθελισνῆς μουσαγωγίας. Παρέμειναν στὰς θέσεις τῶν. Φανατικοὶ προσκυνηταί, ἱερεῖς καὶ ἱερείαι μιᾶς ὑπερτάτης θρησκείας, τῆς μουσικῆς.

Τι ἦταν τὸ χθελισνὸ ξεκίνημα; Ἀπὸ ποῦ ἦλθαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, πῶς πέρασαν οἱ ἑκατοντάδες τῶν ἀεροδυναμικῶν καὶ ποῦ ἐστάθμυσαν ὅλα αὐτὰ τὰ λεωφορεῖα, τριάντα τὸν ἀριθμὸν, ποῦ μετέφεραν τὰ μέλη τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς»; Πότε σκαρῶθηκαν καὶ ἀπὸ ποῦ ἀρχίζουν καὶ ποῦ τελειώνουν ὅλες οἱ ἀόρατες αὐτὲς λεωφόροι, ὥστε νὰ κατορθώσουν νὰ φθάσουν ὅλοι στὴν ὥρα τους καὶ χωρὶς κανένα δυστύχημα; Ποιὸς μετεμόρφωσε τοὺς ἄνδρας τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς χωροφυλακῆς μας εἰς Ἀγγλους τῆς Σκώτλαντ Γιάρντ; Ποιὸς ἐσκόρπισε τὴν εὐγένειαν, τὴν εὐπρέπειαν καὶ τὸν πολιτισμὸν μετὸς σπατάλην 120 χιλίόμετρα μακρὰν τῆς πρωτεύουσῆς, εἰς ἕνα ὕψωμα ὅπου τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου θεάτρου τῆς Κορίνθου προκαλοῦν θαυμασμὸν καὶ δέος καὶ ὅπου ἡ ἑλληνικὴ φύσις φαίνεται τὰ δειλινὰ μὲ ἀύλους μενεξέδες; Μυστήρια ἀνεξήγητα, διὰ τὰ ὅποια ὑποθέτω κανεὶς δὲν θὰ κουρασθῆ νὰ εὔρη τὴν λύσιν καὶ νὰ δώσῃ τὴν ἀπάντησιν. Μόνον εἰς τὸ ἀντικείμενον καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ προσκυνηματος δέον νὰ ἀναζητηθῆ ὅλη αὐτὴ ἡ μεταμόρφωσις καὶ ὁ πολιτισμὸς ποὺ μᾶς συνεκίνησαν βαθύτατα. Καὶ ὅταν ἐσβυσαν οἱ θεῖες μελωδίαι τῆς ἐβδόμης καὶ οἱ χορευταὶ διέκοψαν τὸν φρενιασμὸν

νο τοὺς χορό, στὸ τοπεῖο ἡ ζωὴ μετασχηματίσθη καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπέκτησαν μιὰ ἄλλη συνείδησιν τοῦ ἐγῶ τους. Πολλοὶ εἶχαν τὴν παραίσθησιν ὅτι ἡ ζωὴ ἔτερματίσθη μαζί μὲ τὰ λαμπρότατα μοτίβα τῆς συμφωνίας καὶ ὅτι τὸ λυκόφως ποὺ ἀπλώθηκε γύρω μὲ γοητευτικὴν διακριτικότητα θὰ ἦτο καὶ λυκόφως ὄλων μας.

Στὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας ἡ «Υπαιθριος Ζωὴ» τύπως τὰ ἐξῆς.

«Ἡ συναυλία τῆς Κορίνθου, ὅπως καὶ ἡ μουσικὴ ἑορτὴ τῆς ἐπιδαύρου τὸν περασμένο χρόνον, ἀποτελοῦν ἕνα κεφάλαιο στὸ πρόγραμμα τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς», ποὺ περιλαμβάνει καὶ πολλὰς ἄλλας ἐπιδιώξεις, ὅπως τὴν ἐπαφὴ τοῦ ἀγρότη μὲ τὸν κάτοικο τῆς πόλεως, τὴν προστασία τῶν φυσικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν μνημείων τῆς χώρας κλπ. Ὁλόκληρη ἡ ἐργασία αὐτὴ στηρίζεται στὴν προσφορὰ τῶν μελῶν τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς», ποὺ ἀγάπησαν τὴν ἑλληνικὴ ὑπαιθρον καὶ τὴν γνώρισαν καλὰ μὲ τίς ἐκδρομὰς ποὺ κάθε ἐβδομάδα καὶ ἑορτὴ ὀργανώνει ὁ σύνδεσμός μας. Ἄν ἡ βᾶσις αὐτῆς τῆς ἰδεολογίας τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς» σὰς συγκινήσῃ μορεῖτε ἐλεύθερα νὰ ἔλθετε μαζί μας. Θὰ βρῆτε τὴν πιὸ ἐγκάρδια ὑποδοχὴ».

Ἡ ὀργάνωσις ἦταν ἀψογὴ καὶ ἡ ὑποδοχὴ πραγματικὰ ἐγκάρδια. Κι' αὐτὴ ἡ βροχὴ ποὺ ἦλθε ἀπρόσκλητη καὶ συνεχίσθη ἐνοχλητικὴ γιὰ νὰ σταματήσῃ διακριτικώτατα τρία λεπτὰ πρὸ τῆς ὥρας τῆς ἐνάρξεως, προσέθεσε κάτι ἀκόμη σὲ ἐγκαρδιότητα καὶ οικειότητα ἀνάμεσα στοὺς ἐκδρομείς. Γιατὶ οἱ σκηνὲς ποὺ διεδραματίσθησαν ἔδιναν ἕνα τόνο εὐθυμίας καὶ ξενοιασίας, ποὺ σπάνια κανεὶς συναντᾷ. Τὰ ἐπανωφῆρια τῶν κυριῶν ἔγιναν τὰ πολυτιμώτερα ἀντικείμενα, κάτω ἀπὸ τὰ ὅποια προσπαθοῦσαν νὰ στεγασθοῦν ὄμιλοι συγγενῶν καὶ φίλων. Ἐνα σταφιδόπανον ποὺ μετεκομίσθη γιὰ

νά στεγάσῃ τις πάρτες τῆς ὀρχήστρας καὶ τὰ ἀνεστραμμένα κοντραμπάσα, προσέφερε στέγην σὲ διπλωμάτας, πολιτικούς, ἀρχαιολόγους, τραπεζίτας. Μιά ξυλλίγη γέφυρα ἐστέγαζε ἄλλους ὀμίλους. Τὰ λεωφορεία καὶ ἰδιωτικά αὐτοκίνητα περιζήτητα καὶ κατάφορτα ἀπὸ κόσμον, ποὺ ἔμπαινε ὅπου εὔρισκε. Σὲ πολλὰ αὐτοκίνητα γυναικεῖα χεράκια ὕψωναν δειλὰ-δειλὰ μουσκεμένες σημαιοῦλες ναυαγῶν, ἔμπριμεδάκια, ζέρσεϋ, μπλουζάκια, λινὰ ταγιέρ, κάλτσες καὶ ὅ,τι ἄλλο ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκτεθῇ. Ἐπάνω στὰ καπὼ τῆς μηχανῆς γοβάκια βρεμμένα, λασπωμένα, ἀνεστραμμένα, μὲ τὰ τακούνια κλονισμένα ἀνεπανορθώτως ζητοῦσαν ἔλεος καὶ ἀνάπαυσι. Μαντήλια, καπέλλα, ἐφημερίδες καὶ προγράμματα ἐτοποθετοῦντο εἰς τὰς ταλαιπώρους κεφαλὰς διὰ νὰ τὰς προστατεύσουν. Ἡ συμφορὰ θὰ ἦτο ἀνεπανόρθωτος ἐὰν ὁ νεφεληγερέτης Ζεὺς δὲν ἐξευμενίζετο διὰ νὰ δαμάσῃ, ὀλίγη

λεπτά πρὸ τῆς συναυλίας, τὰ στοιχεῖα καὶ νὰ ἐμφανισθῇ ὁ Μητρόπουλος ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν κατάλευκα ντυμένος, εὐόωνος περιστέρα, ἀλλὰ καὶ βαθύτατα συγκινημένος διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸ κοινὸν διὰ τὴν προσήλωσιν καὶ τὴν πίστιν εἰς τὸ ἔργον τῆς «Υπαθρίου Ζωῆς», τῆς ὀρχήστρας καὶ τὸ ἰδικὸν του καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πρόγραμμα. Ὅσοι βρέθηκαν στὴν μυσταγωγία αὐτὴ ἔγιναν καλλίτεροι ἄνθρωποι. Γιατὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Μπετόβεν εἶνε πλημμυρισμένη ἀπὸ ἀνθρώπινο πόνον, καλωσύνη, ἀγάπη καὶ ἀνάτασι πρὸς τὰ εὐγενῆ ἰδεώδη.

«Νὰ κάνῃς τὸ καλὸ ὅπου μπορεῖς, ν' ἀγαπᾷς τὴν ἐλευθερίαν πάνω ἀπ' ὅλα, καὶ οὔτε γιὰ βασιλεῖον νὰ μὴν ἀρνηθῆς τὴν ἀλήθειαν».

Μ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

(Ἀπὸ τ' «Ἀθηναϊκὰ Νέα» τῆς 29-9-36)

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1936

Ἡ Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν καὶ ὁ κ. Δημ. Μητρόπουλος θὰ ἐκτελέσουν τὴν 1^η καὶ τὴν 7^η Συναυλίαν τοῦ Μπετόβεν.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΡΧ. 60

ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ

Τ Μ Η Μ Α Σ Π Α Ρ Τ Η Σ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΜΠΡΑΤΤΟΥΝ

ΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ :

Ι. ΦΑΜΠΙΑΤΟΥ Τραγουδι
Λ. ΠΑΠΠΑ Βιολί

ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ :

Μ. ΣΙΑΔΗΜΑΣ Βιολί
Γ. ΚΟΦΙΝΟ Βιολί
Α. ΒΑΡΔΑΚΗΣ Βιόλα
Χ. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ Βιολοντσέλλο
καί ό κ. Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Πιάνο

ΣΠΑΡΤΗ, 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1936
Ω Ρ Α Δ Μ. Μ. Α Κ Ρ Ι Β Ω Σ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

Α' ΜΕΡΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. ΟΙ ΑΡΧΙΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΑΙ
ΤΗΣ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΣ (Εισαγωγή) R. Wagner
'Εκτελεσται: Δ/ς Λ. Παππά (βιολί), κ. κ. Μ. Σιαδήμας (βιολί)-Γ. Κοφίνο (βιολί)
Α. Βαρδάκης (βιόλα) - Χ. Γαρουφαλιάς (βιολοντσέλλο)
καί ό κ. Δ. Μητρόπουλος (πιάνο)
2. I CARO MIO BEN Giordani (1744)
II FLUTE ENCHANTÉE Mozart
III LE PARDON DE PLOËRMEL Meyerbeer
Τραγουδι ή Δ/ς Φαμπιάτου καί ό κ. Δ. Μητρόπουλος
3. SONATA (γιά βιολί καί πιάνο) C. Franck
I Allegretto moderato
II Allegro
III Recitativo—Fantasia
IV Allegretto poco mosso
Ο κ. Σιαδήμας καί ό κ. Μητρόπουλος

Β' ΜΕΡΟΣ

1. ΔΗΜΩΔΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
α) Τό Λαγιαρνί
β) 'Η Άλατσατιανή
γ) Δυό πουλάκια
δ) 'Η Γαλιάντρα
'Η Δ/ς Φαμπιάτου καί ό κ. Μητρόπουλος
2. ΚΡΗΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ Δ. Μητροπούλου
Είς τό πιάνο ό συνθέτης
3. ΣΥΜΦΩΝΙΑ Νο 5 Beethoven
I Allegro con brio
II Andante con moto
III Allegro
'Εκτελεσται: Δ/ς Λ. Παππά (βιολί), κ. κ. Μ. Σιαδήμας (βιολί)-Γ. Κοφίνο (βιολί)
Α. Βαρδάκης (βιόλα) - Χ. Γαρουφαλιάς (βιολοντσέλλο)
καί ό κ. Δ. Μητρόπουλος (πιάνο)

Ἡ Ὁρειβατικὴ τέλος Ἐπιτροπὴ σκοπὸν ἔχει τὴν ὀργάνωσιν τῶν ὀρειβατικῶν ἐκδρομῶν, τὴν μελέτην τῶν βουνῶν μας, ὡς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου ὀρεινοῦ καταφυγίου τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς» εἰς τὸν Ταῦγετον.

Ὁλόκληρος ἡ σχετικὴ πρὸς τοῦτο προεργασία ἔχει περατωθῆ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐργάζεται ἤδη διὰ τὴν συλλογὴν τοῦ ἀπαραιτήτου χρηματικοῦ ποσοῦ, ὑπολογιζομένου εἰς 125--150 χιλιάδας δραχμῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο μελετηθὲν μετὰ προσοχῆς, παρὰ τοῦ Τμήματος εὑρέθη ὅτι δὲν εἶναι ἀνώτερον τῶν δυναμῶν του καὶ θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ληγοῦσης τῆς προσεχοῦς ἀνοιξέως τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν θὰ ἔχη συγκεντρωθῆ.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὴν Κυριακὴν, 18ην Ὀκτωβρίου, ἐδόθη ὡς ἀπαρχὴ διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ποσοῦ συναυλία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μαέστρου καὶ μέλους τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς» κ. Μητροπούλου, μὴ φεισθέντος οὐδενὸς κόπου, καὶ χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτὸς τῶν ταμειακῶν ἀποτελεσμάτων τὸ Τμῆμα ἐπέτυχε καὶ σημαντικώτατα ἠθικὰ ὠφελήματα.

Κατὰ τὴν μουσικὴν ταύτην ἑορτὴν, ἥτις ἐδόθη τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἐμπορικῆς Λέσχης ἐξετελέσθησαν πρῶτον οἱ Ἀρχιτραγουδισταὶ τῆς Νυρεμβέργης τοῦ Βάγνερ (εἰσαγωγή) ὑπὸ τῶν Μητροπούλου (πιάνο), Διδος Λ. Παπαῖ (βιολί), Μ. Σιαδήμα (βιολί), Γ. Κοφίνο (βιολί), Α. Βαρδάκη (βιόλα) καὶ τοῦ Χ. Γαρουφαλιά (βιολοντέλο). Κατόπιν ἡ δ/νις Ἰωάννα Φαμπιάτου, ἓκ τῶν διακεκριμένων μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἐξ Ἀθηνῶν, συνοδευομένη ἀπὸ τὸν μαέστρο, ἐτραγούδησε μ' ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν Τζιορντάνι, Μότσαρτ, Μέγερμπερ καὶ δημῶδη. Ἐπίσης ὁ κ. Σιαδήμας (βιολί), ἕτερος διακεκριμένος καλλιτέχνης, μέλος τοῦ Συνδέσμου, συνοδευόμενός ἀπὸ τὸν μαέστρο ἐξετέλεσε μιά σονάτα τοῦ Φράνκ καὶ τέλος ὁ μαέστρος ἐξετέλεσε στὸ πιάνο τὴν σύνθεσίν του «Κρητικὴ

γιορτὴ» καὶ τὴν 5ην Συμφωνίαν τοῦ Μπετόβεν. Ὁλόκληρον τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα ἐξετελέσθη μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας. Τὸ κοινὸν ἐχειροκρότησεν ἐνθουσιωδῶς πάντας τοὺς ἐκτελεστάς καὶ ἰδιαιτέρως τὸν μαέστρον.

Τὴν πρωΐαν εἶχε προηγηθῆ πρὸς τὴν μὴν τοῦ μαέστρου, τῶν ἐκτελεστῶν τῆς συναυλίας καὶ λοιπῶν Ὑπαιθρίων Ἀθηναίων δεξιῶσις εἰς τὸ Δημαρχεῖον τῆς πόλεως, φροντίδι τῆς Ὑπαιθρίου Σπάρτης, παρισταμένου καὶ τοῦ Δημάρχου κ. Ἡλ. Γκορτσολόγου, ὁ ὁποῖος μὲ τόσην θέρμην ἔχει ἀναλάβει τὴν ὑποστήριξιν τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν τοῦ προγράμματος τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς».

Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ πρώτου ὡς ἔνω ὀρεινοῦ καταφυγίου χρηματικοῦ ποσοῦ ἐνεργεῖται ἐπίσης ἔρανος τόσον ἐν Ἀθήναις ὅσον καὶ εἰς Σπάρτην εἰς τὸν ὁποῖον προθυμώτατα ἀνταπεκρίθησαν καὶ πάντα τὰ μέλη τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐνώσεως τῶν ἐν Ἀττικῇ Λακεδαιμονίων, τὰ ὁποῖα ἐκθύμως ὑποστηρίζουν τὴν ἰδέαν ταύτην τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς».

Ἀξία τέλος ἰδιαιτέρας σημειώσεως εἶναι ἡ κατὰ τὴν 19ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ὀργανωθεῖσα ἑορτὴ καθ' ἣν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως ἀπεκόπη κλώνος δάφνης ἐκ τῶν ὄχθων τοῦ Εὐρώτα καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα Βερολίνου διὰ δρομῶν μελῶν τοῦ Τμήματος μέχρι Τριπόλεως καὶ ἐκεῖθεν μέχρι Βερολίνου διὰ τῶν λαμπαδηδρόμων.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ δρᾶσις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τοῦ Τμήματος Σπάρτης, ὅπερ ἀριθμοῦν ἤδη πλέον τῶν ἑκατῶν ἐνεργῶν μελῶν καὶ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν εὐπροσώπων γραφείων (ὁδὸς Ἀγασιλάου), ἐλπίζεται ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ περίοδον θὰ ἀναπτύξη περαιτέρω τὰς προσπάθειάς του ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Συνδέσμου καὶ γενικώτερον τῆς Ἑλληνικῆς φυσιολατρίας.

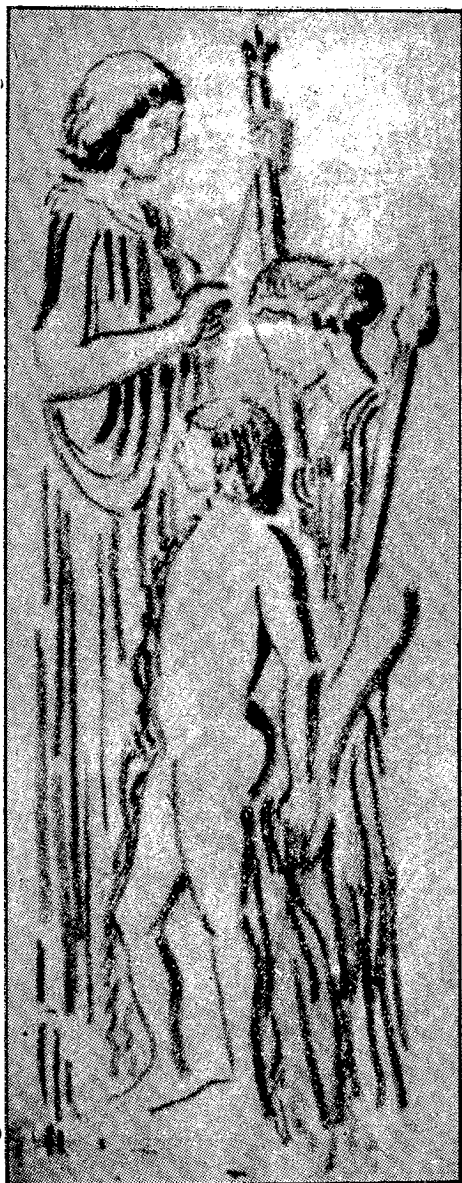
ΟΙ ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

513.—Κυριακή, 10 Νοεμβρίου

Θεωρία εἰς Ἐλευσίνα

Ἐπειτα ἀπὸ τόσους αἰῶνες, οἱ Ὑπαίθριοι θὰ εὐτυχήσουν νὰ ξαναπάρουν τὴν Ἱερά Ὀδὸν μετὰ τὴν ἴδια πίστη τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων γιὰ τὸ Τελεστήριο τῆς Ἐλευσίνας. Ἡ ἴδια ἐλπίδα γιὰ τὴν ἀνακάλυψη τῶν κεντρικῶν ἀληθειῶν τῆς ζωῆς μετὰ κάποια μυσταγωγικὴ προσήλωση. Κι' ἡ ἐλπίδα θὰ γίνῃ πραγματικότης, ὅταν τὸ θεῖο ὄραμα τῆς ἐλληνικῆς φύσεως θὰ κατέχη τὸ μάτι στοῦ ἀκουσμοῦ τοῦ ἐμπνευσμένου μύστη τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος **Ἄγγελου Σικελιανοῦ**.

Ἡ θεωρία αὕτη ξεφεύγει ἀπὸ τὰ πλαίσια τῆς ἀπλῆς ἐκδρομῆς γιὰ νὰ γίνῃ μυσταγωγία καὶ ἀληθινὴ πνευματικὴ ἀπόλαυση.

Λίγο πρὶν ἀρχίσῃ ὁ δεῦτερος λόγος τοῦ κ. Σικελιανοῦ στοῦ Τελεστήριο τῆς Ἐλευσίνας.

Γράμματα μελών μας

**ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ "ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ,"
ΚΑΙ Ο ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ**

Καθώς ανέκρινε στην 'Επίδαυρο με τὸ λόγο τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως μας, χάρις στὴν βαθειὰ ἀπήχηση ποὺ εἶχε τὸ ἰδεολογικὸ πρόγραμμα τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς», πρόκειται ὁ Σύνδεσμος νὰ συνεργασθῆ με τὸν Ἄγγελο Σικελιανὸ γιὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς νέας ἀγγελθεισῆς τραγωδίας τοῦ «Ἀσκληπιός».

Ἡ ἰδεολογικὴ ταύτιση τῶν ἀρχῶν τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς» με τὸ διανοητικὸ πρόγραμμα τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Δελφικῆς Ἰδέας βρῆκε βαθύτερη ἐκδήλωση στὴν ἐγγραφὴ τοῦ ὡς μέλος τῆς «Υπαιθρίου» κατόπιν αἰτήσεώς του. Πάρα κάτω δημοσιεύουμε τὴν ἐπιστολὴ τοῦ Σικελιανοῦ στοῦ Σύνδεσμο, ποὺ ἀπαντᾷ στὴν ἀνακοίνωση τῆς ἐγγραφῆς του, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καθαρὰ διαφάνονται οἱ παλμοὶ τῆς εἰλικρινοῦς καὶ βαθειᾶς ἀνταπόκρισης ποὺ βρῆκαν στὴν ψυχὴ του οἱ ἀρχές τοῦ νέου μας προγράμματος καὶ ἡ δράση τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς».

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΕΛΦΙΚΗΣ ἸΔΕΑΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Ἄξιότιμοι Κύριοι·

Με καθαρὸν ἀναπόδητον πνευματικὸν εὐφοροῦντος, πνευματικῶς χάρις εἰς τὸ ὅσον εὐχρηστικῶς ἔσται, σπικτα, εἰ με ἀγαπᾷτε γὰρ μετὰ τὴν μαζὴν τοῦ Συνδέσμου ἔσται, «Ἡ Ὑπαιθρία Ζωή».

Ἡ ἀσφάλεια καὶ βασικὴ ἰσότητων, ποὺ ἔσται ἐμφανισθῆναι ἐν τῇ ἡμετέρῃ, μετὰ τὴν ἀρχὴν οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν δι' ἐμὲ τὸ θέμα μὲς διαρκεῶς ἐπιπέδου, ἐπιπέδου «ὁτιώσκει» προσδίδει ἀτόμα καὶ εἰς τὰ μέγιστα ἀνάλογα αἰτῶν ἐκτατα καὶ μεθυστικῶς ἀνεκταστῶς μας, τὸν χαρακτῆρα μὲς ὑπεραπομικτικῶς ἀδύνατον, καὶ ὁποῖο ἐμφανισθῆναι εἶνε ἡ ἀσκητικὸς ἐντὶ ἐμῆς καὶ κοινῶς σκοποῦ.

Ἄπει καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου ἀλλῶν, ἡ ἀσκή-
καὶ οἱ πύθοι μου εἶνε: πῶς ὁ ἔργον καὶ
ἐφεξῆς ἀπαντᾷ ἔσται ἐπιπέδου μου, νὰ εἶνε ἔσται
ἡ δύναμις ἀνεκταστῶς καὶ ἀνεκταστῶς. Διότι
μένει ἔσται, διὰ μὲς ὁποῖο, ἀνεκταστῶς καὶ
πνευματικῶν ἰδιότητων μου, ἡ εὐκαταστάς
νὰ βουθῆται ἔσται κῆπος καὶ ἀνεκταστῶς ἔσται
ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς καὶ ἀνεκταστῶς
μὲς ἀνεκταστῶς πνευματικῶς ἀνεκταστῶς.

Ἡ δὲ ἡ ἀνεκταστῶς καὶ ὁποῖο ἀνεκταστῶς ἀ-
πὸ τῆς τοῦ ἀνεκταστῶς, νὰ ἀνεκταστῶς, καὶ
καὶ ἀνεκταστῶς μου, ἐν τῇ ἀνεκταστῶς καὶ
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς καὶ ἀνεκταστῶς
ἡ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς καὶ ἀνεκταστῶς
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς καὶ ἀνεκταστῶς
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς καὶ ἀνεκταστῶς

Ἄπει καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς

καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς
καὶ ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς

Ὀλοκλήρως ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς
"Ὑπαιθρία Ζωή".

Η-10. 935.
Διπλοῦν ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς ἀνεκταστῶς.

Ἡ Δάφνη τοῦ Εὐρώτα

Με πρωτοβουλία τοῦ Τμήματος Σπάρτης στις 29 Ιουλίου σὲ μιὰ σεμνὴ καὶ ἐπιβλητικὴ τελετὴ ἐκόπηκε ἕνα κλαδὶ δάφνης τῆς Σπάρτης καὶ ἐστάλη στὸ Βερολῖνον ὅπου μαζὺ μετὸν κλάδον ἐλαίας τοῦ Παρθενῶνος παρεδόθησαν στὴν ἔναρξιν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων, καὶ ἔξωσε ἀφορμὴ σὲ κολακευτικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Γερμανικοῦ Τύπου.

Ἡ συμβολικὴ αὐτὴ χειρονομία τοῦ Τμήματος Σπάρτης εἶχε μεγάλη ἀπήχησιν ὁλόκληρον τὴ Σπάρτην πού μετὰ μεγάλη προθυμία ἐδέχθηκε τὴν πρόσκλησιν τῆς «Υπαιθρίου» Σπάρτης νὰ συμμετάσχῃ στὴ γιορτὴ τῆς κοπῆς μπροστὰ στὸ Ναὸ τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος στις ὄχθες τοῦ Εὐρώτα. Ἐκεῖ ὁ Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων Λακω-

νίας κ. Καραχάλιος μετὰ βαθεῖαν συγκίνησιν ἔστειλε τὸ χαριετισμὸ τῆς Σπάρτης στὴν παγκόσμιαν συγκέντρωσιν τῆς νεολαίας στὸ Βερολῖνον.

Ἡ παράδοσιν τοῦ κλάδου δάφνης στὴν Τρίπολιν ὅπου ἔφθασε δρομεὺς Σπαρτιάτης τὴν ὥρα ἀκριβῶς πού περνοῦσε ἡ Ὀλυμπιακὴ λαμπαδηδρομία ἔδωσε ἀφορμὴ σ' ἐνθουσιαστικὰς ἐκδηλώσεις ἀπὸ τὸ συγκεντρωμένον πλῆθος καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς πού παρακολουθοῦσαν τὴ λαμπαδηδρομίαν.

Μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς γιορτῆς εἶχε μετὰ βῆσιν στὴ Σπάρτη ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Κέντρου μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἀντιπρόεδρον κ. Δ. Μητρόπουλον, στὴν ὁποίαν τὰ μέλη ἐπεφύλαξαν τὴν πεῖθὸν ἐγκάρδια ὑποδοχῆ.

Ἡ Σπάρτη εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ Βερολίνου

Σχετικὰ μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς δάφνης τοῦ Εὐρώτα στοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ Βερολίνου ἡ ἔφημερίς «Σπαρτιατικὰ Νέα» τῆς 23 Αὐγούστου 1936 δημοσιεύει ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον τ' ἀκόλουθα:

Κατ' ἐγκύριον πληροφορίας ληφθείσας ἐκ Βερολίνου παρὰ συμπολίτου συνοδευσαντος τὴν ὑπὸ τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς» ἀποσταλεῖσαν εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα τοῦ Βερολίνου δάφνην τοῦ Εὐρώτα, κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν ἀγῶνων κατετέθη ἐν πάσῃ ἐπισιμότητι καὶ ἐνώπιον χιλιάδων ἐνθουσιῶντος λαοῦ ἐκ Γερμανῶν καὶ ξένων ὑπὸ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἑλληνικῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνωστοῦ Γερμανοῦ Στρατιώτου στέφανος ἀποτέλεσθαις ἐκ τῆς ἀποσταλείσης δάφνης τοῦ Εὐρώτα καὶ τῆς ἐλαίας τῆς Ὀλυμπίας καὶ τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκ τοῦ στεφάνου ἦσαν ἐξηρημέναι μεγάλαι ταινίαι ἀναγράφουσαι τὰς λέξεις «Ἀθῆναι - Σπάρτη - Ὀλυμπία».

Ἡ προκληθεῖσα ἐντύπωσις ἐκ τῆς ὥς ἄνω ἐορτῆς εἶναι ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς. Τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν ἐνδόξων Ἑλληνικῶν πόλεων ἐφέροντο εἰς τὰ στόματα ὅλων τῶν ἐνθουσιῶντων Βερολινέζων καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων τοῦ στίβου.

Ἡ «Υπαιθριος Ζωὴ» ὁ ζωντανὸς αὐτὸς Ὀργανισμὸς τῆς πόλεως μας, ὅστις εἶναι ἄξιος πάσης προσοχῆς, ὡς εἶναι ὑπερήφανος διότι προσέφερε μίαν μεγάλην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Σπάρτην τὴν ὁποίαν ἐνεφάνισεν εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν κόσμον ὅτι ὑπάρχει καὶ κατοικεῖται ἀπὸ ἀνθρώπων ἀπολύτως συγχρόνους πού παρακολουθοῦν μετὰ πᾶσαν προσοχὴν κάθε πνευματικὴν ἐκδήλωσιν εἴτε Ἑλληνικὴν εἴτε παγκόσμιον.

Καὶ ἡ διαφήμησις αὐτῆς τῆς πόλεως μας εἰς τὴν Εὐρώπην ἀσφαλῶς πρόκειται νὰ ἀποδώσῃ συντόμως πλουσίους καρπούς.

ΜΕ ΤΗΝ «ΥΠΑΙΘΡΙΟ ΖΩΗ»

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΣΤΟ ΜΥΣΤΡΑ

Στις 8 Απριλίου, έγινε στη Σπάρτη η Πανελλήνια Συνέλευση όλων των τμημάτων της Υπαιθρίου Ζωής της χώρας μας. Πέντε αντιπρόσωποι από τη Λάρισα με επικεφαλής τον συμπολίτη μας γιατρό και πρόεδρο της Υ.Ζ. Λαρίσης κ. Δημ. Αγοραστήδη, έφτασαν από την προηγούμενη στη γραφική πρωτεύουσα της Λακωνίας. Στην ιστορική Σπάρτη.

Ανάμεσα στις τόσες δραστηριότητες της Υ.Ζ. Σπάρτης, την πρώτη θέση κατέχει η ακολουθία των Δ' Χαιρετισμών, που γίνεται στο Μυστρά. Η νεκρή Πολιτεία του Μυστρά, με απόφαση της Εφορείας Αρχαιοτήτων, κλείνει τις πύλες της καθημερινά και ολοχρονίς, από πολύ νωρίς το απόγευμα. Κανείς δεν παραβιάζει το βραδυνό άβατο του τόπου.

Ένας δραστήριος όμως Λάκωνας, ο πρόεδρος της Υ.Ζ. Σπάρτης κ. Τζαβιδόπουλος, ανώτερος υπάλληλος της Αγροτικής Τραπεζής, με τη βοήθεια του Εφόρου Αρχαιοτήτων και το δραστήριο και ακάματο Μητροπολίτη Μονεμβασιάς και Σπάρτης κ. Ευστάθιο, μία φορά το χρόνο σπάνε τη σιωπή της νεκρής πολιτείας. Είναι η Παρασκευή της Ακολουθίας των Δ' Χαιρετισμών. Οι Υπαιθριώτες Λάκωνες με προσωπική εργασία και με χρήματα φίλων και πιστών Σπαρτιατών, καθιέρωσαν από χρόνια τώρα, την όμορφη τούτη εκδήλωση.

Για το μακρινό επισκέπτη, που για πρώτη φορά έχει την ευτυχία να συμμετάσχει στην αξέχαστη τούτη μυσταγωγία, το θέαμα είναι συγκλονιστικό και ανεπανόλητο. Η φετινή εκδήλωση συνέπεσε με μία βραδιά με καθαρίο έννοστο ουρανό και μ' ένα χλωμό φεγγάρι, που μελαγχολικά έλουζε με τ' απαλό του φως, την τιλαγιά του Ιστορικού Μυστρά. Οι φίλοι μας Σπαρτιάτες μας συνόδωσαν με αυτοκίνητο, ως τις φανταστικές πύλες της Νεκρής Πολιτείας. Από εκεί ακολουθώντας το λιθόστρωτο ανηφορικό μονοπάτι, που φωτίζονταν κάθε τόσο με περίτεχνα φαναράκια και δάδες, που θυμίζουν το Βυ-

ΤΟΥ ΚΩΝΙΝΟΥ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ζάντιο, φθάσαμε στον Άγιο Δημήτριο. Είναι ο Μητροπολιτικός Ναός του Βυζαντινού Μυστρά. Το σημαντικότερο μνημείο του τόπου. Εδώ στέφθηκε Αυτοκράτορας, ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος. Ο Άγιος Δημήτριος, στην πραγματικότητα στέκει σαν αποστεωμένος σκλε-

τός. Λίγες Αγιογραφίες διακρίνονται στο ούθαιμο, έπιπτα από επιμελημένη αναπαλαίωση. Πήγα πολλές φορές στο Μυστρά. Και τους χαιρετισμούς παρακολούθησα άπειρες φορές από μικρό παιδί. Μα τούτη η βραδιά είναι πρωτόγνωρη. Ο φωτισμός της εκκλησίας, καλαίσθητος και επιβλητικός. Χοροστατεί ο λαοφιλέστατος Μητροπολίτης Ευστάθιος. Μυσταγωγική και επιβλητική η Ακολουθία των Χαιρετισμών. Χωρίς μεγάφωνα και εκτυφλωτικά φώτα. Χίλιοι περίπου πιστοί ντόπιοι και ξένοι, μένουν άφωνοι. Βαθιά συγκινημένοι. Ο Νομάρχης, ο Δήμαρχος, Βουλευτές και ένα πλήθος πιστών τιμούν με κατανύξη την εκδήλωση της Υ.Ζ.

«Τη Υπερμάχου Στρατηγώ τα Νικητήρια...». Πόσο όμορφα και πόσο διαφορετικά ακούγεται απόψε! Ο Δεσπότης, μόνος του αυτός ακούρατος κάνει ολόκληρη την ακολουθία. Και μέσα στο ούθαιμο των κεριών φαντάζει σαν Παλαιολόγος. Ξαναζωντανεύουν μνήμες απόμακρες της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού. Το ερείπιο - εκκλησία παίρνει τη μορφή του παλιού «Καλλιεπούς» ναού. Οι ύμνοι ζυβάθουν δόξες αλ' αχαστες. Οι σκιές των συγχρόνων Λακώνων, παίρνουν τη μορφή των Βυζαντινών, των Αρχόντων του Μυζηθρά. Το ερειπωμένο κάστρο, γίνεται ολύβου προπύργιο του Ελληνισμού κατά των επιδρομών. Η «Παντάνασσα» λίγο πιο πάνω κατάλληλα φωτισμένη με το φως των προβολέων, στέκει επιβλητική και θαριά, υπογραμμίζοντας τη μεγαλοπρέπεια της αξέχαστης τούτης βραδιάς.

«Την Ωραιότητα της Παρθενίας Σου και τον υπέρλαμπρον τό της αγνείας Σου...». Κλείνει ο Δεσπότης την Ακολουθία και οι ψυχές μας ριγούν. Η βραδιά είναι το ολιγότερον, συγκλονιστική. Δύο ώρες υπέρτατης αγγαλλίασης. Καθολικής αναβάπτισης στις υπέροχες μνήμες του Μυστρά. Απερίγραπτης μυσταγωγίας. Αφάνταστης μετουσίωσης και επιβλητικής στιγμής. Μας συνεπήραν, ο τόπος, οι άνθρωποι, το περιβάλλον. Η απλότητα, αλλά και η μεγαλοσύνη. Το

σήμερα και το χθές. Όσοι Έλληνες δε γεύτηκαν τούτη τη θαύματα πνευματική και συναίσθηματική πανδαισία, ας σπεύσουν να την απολαύσουν μιάν άλλη χρονιά. Πριν πάρουν τους πολύβουους δρόμους της Ευρώπης ή της Ανατολής.

Το βράδυ σ' ένα ζεστό κεντράκι, Υπαιθριώτες από κάθε γωνιά της Ελλάδος, φάγαμε τα σαρακοσιανά. Με μπόλικες ελιές από το απέραντο Λακωνικό ελαιώνα και χυμώδη πορτοκάλια.

Την επόμενη μέρα, μιά μικρή ομάδα από Υπαιθριους Ορειβάτες, ανεβήκαμε στον Ταύγετο. Οδηγός μας ο Αθηναίος Υπαιθριώτης και λίτηρης του θουναίου φίλτατος κ. Τάκης Γανιές. Τα ν' ανέβεις μία κορυφή είναι μιά απόλαυση. Το ν' ανέβεις όμως στον Ιστορικό Ταύγετο είναι εκπλήρωση ονείρου. Εδώ ξαναζωντανεύουν άλλες μνήμες.

Ο Ευρώτας με τους καλαμιώνες, που αργοκυλά τα λιγοστά του πιά νερά στα ριζά του θουνού. Τα Σπαρτιατόπουλα στις αλάνες με τους Γυμναστές. Ο Καιάδας από την άλλη πλευρά. Η πόλη δίχως Καστρόπυργα και τείχη. Η τραγική μορφή της Σπαρτιάτισσας, που πασχίζει να κρύψει τον πόνο για το σπλάχνο της κάτω από το αζεπλήρωτο χρέος για την Πατρίδα. Τι μνήμες αλήθεια και τούτος ο τόπος! Κάθε ασήμαντη πέτρα, τα χωράφια με τις ελιές, τα λιμνοθάλασσες με την ευωδία τους κρύβουν ατέλειωες σελίδες από ιστορίες του ανέστερου Ελληνισμού. Και βεβαιώνουν από τότε ως σήμερα πως η Ελλάδα είναι μία. Και πως με όσα τραγικά και αποτρόπαια γίνονται σήμερα, ο σπόρος βαθιά κρυμμένος στην Ελληνική γη και στην Ελληνική ψυχή δε θα χαθεί.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΤΑΣΟΥ ΧΑΤΖΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΙΟ

Ο ζωγράφος Τάσος Χατζής ήταν μαζί μας στην εκδρομή που οργάνωσε το Τμήμα Αθηνών, για τους χαιρετισμούς στο Μυστρά και για τη Γ.Σ. των Τμημάτων στη Σπάρτη.

Σε έναν περίπατό του στο Μυστρά, αποτύπωσε σε σχέδιο με κάρβουνο μια πύλη της βυζαντινής πολιτείας. Δείχνοντάς μας το σχέδιο αυτό, ο Τάσος Χατζής μας δήλωσε ότι, για να ευχαριστήσει την Υπαιθριο που του έδωσε τη δυνατότητα να ζήσει τις αξέχαστες αυτές στιγμές στο Μυστρά, μας προσφέρει την εκμετάλλευσή του.

Έτσι το Κ.Δ.Σ. τύπωσε αντίγραφα του σχεδίου. Τα αντίγραφα αυτά, με ιδιόχειρη υπογραφή και αρίθμηση από τον καλλιτέχνη, θα διατίθενται από όλα τα τμήματα της Υ.Ζ. σε όσους θέλουν να τα αποκτήσουν, προς 5.000 δρχ. το ένα. Ένα ποσοστό των εσόδων θα διατεθεί από το Κ.Δ.Σ. για την ενίσχυση της οργάνωσης των Χαιρετισμών στο Μυστρά από την Υ.Ζ. Σπάρτης, ενώ το υπόλοιπο θα το αξιοποιήσουν τα Τμήματα κατά την κρίση τους. Με το ίδιο σχέδιο, το Κ.Δ.Σ. τύπωσε ευχετήριες κάρτες, για να διατεθούν επίσης από τα Τμήματα, για ενίσχυση του ταμείου τους.

Το Κ.Δ.Σ. εκφράζει για άλλη μια φορά στον Τάσο Χατζή τις ευχαριστίες του, καθώς και την ευχή να μας συνοδεύσει και σε άλλες εκδρομές.

Ο Τάσος Χατζής, που έχει βραβευθεί και από την Ακαδημία Αθηνών, έχει οργανώσει 20 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, έχει συμμετάσχει σε 60 ομαδικές και 7 Πανελλήνιες εκθέσεις, ενώ έργα του βρίσκονται στην Εθνική Πινακοθήκη, στο Εθνικό Μουσείο της Ρουμανίας, στην Πινακοθήκη Θεσσαλονίκης, στο Μουσείο Βορρέ, στα Υπουργεία Παιδείας και Πολιτισμού, σε Τράπεζες, καθώς και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές, στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, το Λονδίνο, το Παρίσι, τη Νέα Υόρκη, το Ισραήλ και την Ελβετία.

ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΤΡΥΓΟΥ ΣΤΗΝ ΚΕΡΑΤΕΑ

Με συμμετοχή τῆς Κοινότητος καὶ τῶν κατοίκων
τοῦ χωριοῦ.

ΕΚΤΟΣ ἀπὸ τὴν ἑορτὴ τῆς Ἐπιδαύρου καὶ ὁ γιορτασμός τοῦ τρυγητοῦ στὰ Μεσόγεια ἦτανε ἓνα ἐνδιαφέρον σημεῖο τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ νέου προγράμματος τῆς «Υπαίθρου Ζωῆς». Γιατὶ ἦτανε ἡ πρώτη καθιέρωση τῆς ἐπαφῆς μας μὲ τοὺς ἀγρότες καὶ τῆς ἐπίσημης ἐκδηλώσεως τῆς ἀγάπης τῶν φυσιολατρῶν στὴ ζωὴ καὶ στὸν κόπο τοῦ χωριάτη. Ἡ γιορτὴ αὐτὴ χωρὶς βέβαια νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἔκταση τῆς ὀργανώσεως ποῦχε γίνῃ γιὰ τὴν Ἐπίδαυρο εἶχε δμῶς τίς δυσκολίες τῆς ποῦ ὑπερνικήθησαν κ' ἔπειτα ὁ χαρακτήρας ποῦ θέλησε νὰ δώσῃ τὸ Συμβούλιο τῆς «Υπαίθρου» ἦτανε μᾶλλον μιᾶς ἐγκάρδιας καὶ ἀφελοῦς συναντήσεως τῶν ἐκδρομῶν τῆς «Υπαίθρου» μὲ τοὺς ἀμπελοουργοὺς τῶν Μεσογείων.

Σ' αὐτὸν τὸν τύπο ἡ γιορτὴ ἔδωσε ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα, ἀφοῦ μ' ἐνθουσιασμό ἐννοιωσαν οἱ χωρικοὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας γι' αὐτοὺς καὶ ἐκτός ἀπὸ τίς ἄλλες περιποιήσεις τοὺς μᾶς παρουσίασαν κι' ὅλας σ' ἓνα ὡμορφο καὶ αὐθόρμητο γλέντι στὴν πλατεῖα τίς λυγερῆς ἀρχοντοπούλες ντυμένες τὰ γιορτινὰ τοὺς νὰ χορεύουν γιὰ τὸν τρύγο καὶ νὰ τραγουδοῦν τοὺς ἑλληνικοὺς χορούς. Αὐτὴ ἡ ἐνδειξη ἀκριβῶς τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν ἐντοπιῶν εἶναι ἡ μεγαλειότερη ἱκανοποίηση γιὰ τὴν «Υπαίθρου» γιὰτὶ ἐγγυᾶται καὶ στὸ μέλλον πὼς οἱ ὅμοιες προσπάθειές τῆς ποῦ θὰ γενικευθοῦν καὶ θὰ παρουσιάζουν εὐρύτερη σημασίαν θὰ στηρίζονται στὸ στοιχεῖο τῆς ἀνταποκρίσεως τῶν αἰσθημάτων μας καὶ στὶς μεγάλες μᾶζες τῶν γεωργῶν.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ

“ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ”

ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΤΡΥΓΟΥ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ

Ἀπονέμεται εἰς τὸν

γιά τὴ συμμετοχὴ του

Ἀθῆναι

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Τ Μ Η Μ Α Β Ο Λ Ο Υ

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ (12 Δ)βρίου 1937)

Τό Τμήμα Βόλου είχε την ώραία εμπνευση να διοργανώση μιὰ έκδρομή αφιερωμένη αποκλειστικά στην έλλά, τό δέντρο που στολίζει τό Πήλιο, φέρνοντας έτσι σ' έπαφή τόν άνθρωπο τής πόλεως με τό χωρικό. 'Η γιορτή έγινε στό γραφικό χωριουδάκι Καλά-Νερά, που βρίσκεται στην παραλία του Παγασητικού χωμένου μέσα στις έλληνες.

Οί έκδρομείς συγκεντρώθηκαν στην πλατεία του χωριού όπου μαζεύτηκαν επίσης και οί κάτοικοι του χωριού και τών γύρω συνοικισμών, γειμίζοντας έτσι την πλατεία. Τέτοια ήταν ή συγκέντρωση ώστε νόμιζε κανείς πως βρίσκεται σέ Πηλιορίτικο πανηγύρι σαν εκείνα που γινόντανε τόν παλιό καιρό και που συγκεντρώνανε τούς χωρικούς άπ' όλα τά χωριά του Πηλίου με τίς γραφικές και πολύχρωμες, πλούσιες φορεσιές τους που δίνανε έναν ιδιαίτερο τόνο στό πανηγύρι.

Μετά ένα καλωσόρισμα από μιὰ μικρή μαθήτρια του σχολείου, ό Πρόεδρος τής «Υπαιθρίου» Βόλου κ. Λιάντζουρας μίλησε για τή συγκέντρωση με μιὰ σύντομη προσλαλιά. Στην αρχή ό κ. Λιάντζουρας ανέφερε πως σκοπός τής έκδρομής ήταν να γιορτασθή ή έλλά, τό παλιότατο αυτό ιερό έλληνικό δέντρο, που είναι συγχρόνως και ένας μεγάλος παράγων τής έθνικής μας οίκονομίας. Ανέπτυξε ύστερα τή γενικώτερη σημασία τών υπαιθριακών αυτών γιορτών που οργανώνει ό σύνδεσμός μας και για τήν ώφέλεια που έχει ή έπαφή του ανθρώπου τής πόλης με τό χωρικό. Τέλος ευχαρίστησε τούς έκδρομείς, τούς κατοίκους του χωριού και τόν Πρόεδρο τής Κοινότητας για τήν πρόθυμη βοήθειά τους στην προσπάθεια αυτή

τής «Υπαιθρίου» και έδωσε τό λόγο στον κ. Ματζώρο, διευθυντή του Φυτοπαθολογικού Σταθμού Βόλου που διάλεξε ως θέμα τήν Ιστορία τής Έλλάς, τήν πιθανή καταγωγή τής και τήν χρησιμότητά τής.

Ό κ. Ματζώρος μίλησε στην αρχή για τή σημασία πουχει ή έλλά από τά παλιά τά χρόνια ως σήμερα για τόν άνθρωπο, πως μπορεί κανείς να τήν καλλιέργηση καλύτερα για νάχη μεγαλύτερη απόδοση και ένα σωρό άλλα σχετικά για τήν έλλά, όλα αυτά δέ με ακρίβεια έπιστημονική μά συγχρόνως και τόσο ευχάριστα ώστε του κακοφάνηκε του άκροατηρίου του σαν ή δμιλία τελείωσε. Λυπούμεθα που ό χώρος δέν μας επιτρέπει να δημοσιεύσουμε τήν δμιλία δλόκληρη, όποιος όμως θέλει μπορεί να τήν διαβάση στα φύλλα τής 17 — 23 Δεκεμβρίου τής Βολιώτικης εφημερίδος «Θεσσαλία».

Η συγκέντρωση στην πλατεία έκλεισε με τήν άπαγγελία ποιημάτων του Πολέμη και του Παλαμά από δυό κοπέλες, μέλη του τμήματος.

Οί έκδρομείς παρακολούθησαν ύστερα τό μάζεμα τής έλλάς στα γύρω κτήματα και μαζεύτηκαν μετά στο γεύμα, που χάρη στη συμβολή του Καλονερίτικου κοκκινελιού και του γεμάτου χιούμορ κι' έξυπνάδα λόγου του δικηγόρου κ. Αβτζή, έξελίχθηκε μέσα σέ μιὰ αδιάπτωτη εύθυμία και κέφι.

Η όλη γιορτή έκλεισε με τήν έπίσκεψη τών έλαιοτριβείων.

Αξίζει ιδιαίτερα ν' αναφερθώ ή εξαιρετική έντύπωση που έκανε στους έκδρομείς ή προθυμία, ή φιλοξενία και ή περιποίηση τών κατοίκων του χωριού, που ένα σωρό πράγματα τούς προσέφεραν και τό βράδυ όλοι τούς ξεπροβόδισαν.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

50 χρόνια από την πρώτη συναυλία στο άρχαιο Θέατρο Ἐπιδαύρου

Ὁ παγκόσμιος διάσημος μαέστρος καὶ ὁ στοὺς λίγους γνωστός ἀγνός φυσιολάτρης, βρῆκαν τὴν καλύτερη ἔφρασή τους σπὴν Ἐπίδραυρο, στίς 22 Σεπτεμβρίου 1935.

Τότε ὁ Δημήτρης Μητρόπουλος διηύθυνε τὴν πρώτη μουσική ἐκδήλωσιν σὲ ἀρχαῖο θέατρο, πού ὀργάνωσε ὁ ἴδιος, ὡς μέλος τοῦ Συνδέσμου μας. Ἡ συναυλία δόθηκε γιὰ νὰ ἐορτασθεῖ ἡ συμπλήρωση 500 ἐκδρομῶν τοῦ Συνδέσμου.

Τό Κ.Δ.Σ. θέλησε νὰ ἐορτάσει πανηγυρικά τὴ πεντηκοστή ἐπέτειο τοῦ μεγάλου αὐτοῦ γεγονότος, τιμώντας ἔτσι τὴν μνήμη ἐνός μεγάλου Ἑλληνα καὶ ἀξέχαστου Ὑπαίθριου.

Ἐτσι ὀργανώθηκε ἡ μουσική ἐκδήλωσις στὸν Παρνασσό, στίς 15 Νοεμβρίου τοῦ 1985, σὲ μία αἴθουσα κατάμεστη ἀπὸ Ὑπαίθριους καὶ φίλους.

Μετά μία σύντομη προσφώνηση τοῦ Ἐφόρου τοῦ Κ.Δ.Σ. κ. Σ Κώνστα, ἀναιξε τὴν ἐκδήλωσις ὁ Πρόεδρος τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ», καθηγητὴς κ. Γ. Κονιδάρης. Ἀκολούθησε ὀμιλία γιὰ τὴν φυσιολατρικὴ δρᾶσι τοῦ Μητρόπουλου ἀπὸ τὸν πρόεδρο τοῦ Κ.Δ.Σ. κ. Ι. Μηταῦ καὶ μία εἰσαγωγή στὸ μουσικὸ μέρος τῆς βραδυᾶς, ἀπὸ τὸν κ. Σ. Κώνστα.

Ἡ ἐκδήλωσις ὀλοκληρώθηκε μὲ τὸ Ἑλληνικὸ Κουαρτέττο

Τάτσης Ἀποστολήδης (βιολί)

Ἐρση Καγκελάρη (βιολί)

Γιάννης Βατικιώτης (βιόλα)

Τέλης Καταϊκάκης (βιολοντσέλλο)

πού ἐπαίξε, εὐγενικά προσφερόμενο, τὸ κουαρτέττο ἀρ. 11 τοῦ Μπετόβεν, πού εἶχε διευθύνει ὁ Μητρόπουλος πρὶν 50 χρόνια σπὴν Ἐπίδαυρο.

Γιὰ τὴν ἐκδήλωσις αὐτὴ τὸ Κ.Δ.Σ. ἐξέδωσε ἓνα πολυτελὲς προγράμμα-λεῦκωμα πού, μὲ ἀνάτυπα τοῦ προγράμματος τοῦ 1935 καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «ΥΠΑΙΘΡΟ» καὶ τὸν ἡμερήσιο τύπο τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ξαναζωντανεῖ τὴν φυσιολατρικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ δρᾶσι τοῦ Μητρόπουλου σπὴν Ὑπαίθριο.

Τὸ πρόγραμμα αὐτό, πού τὸ ἐπιμελήθηκε ἡ ταμίας τοῦ Κ.Δ.Σ. κ. Λιζολόττε Κώνστα, ἐκτυπώθηκε μὲ ὀικονομικὴ ἐνίσχυσις τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνάμεσα στὰ 350 περίπου ἄτομα πού προσήλθαν, σημειώνουμε τὸν Πρωτοπρεσβύτερο Πυρουνάκη, τὸν Δήμαρχο Ἀθηναίων κ. Δ. Μπέη, τὸ παλαιὸ μέλος μας ἀντιπρόεδρο τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ Πρόεδρο τῆς Ἑλλ. Περιηγητικῆς Λέσχης κ. Β. Ρώτη, τὸν Πρόεδρο τῆς Ο.Ε.Σ.Ε. κ. Δρίτσα, τὸν ἐπίτιμο Πρόεδρο τοῦ Ὀρειβατικοῦ κ. Τζάρτζανο, πολλὰ παλαιὰ μέλη καὶ φίλους τοῦ Συνδέσμου, καθὼς καὶ τοὺς 42 Ὑπαίθριους ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴ καὶ τοὺς 5 ἀπὸ τὴν Λάρισα, πού ἦρθαν σπὴν Ἀθήνα εἰδικὰ γιὰ τὴν ἐκδήλωσις.

Ἀκολουθοῦν τὰ κείμενα τῶν ὀμιλιῶν.

Στ. Κώνσας

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ
“Η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ”
1922

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Εἰς μνήμην ΔΗΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
μέ τήν εὐκαιρία συμπληρώσεως
50 ΧΡΟΝΩΝ
ἀπό τήν πρώτη μουσική ἐκδήλωσι
στήν Ἐπίδαυρο

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ
15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1985

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Βασ. Σοφίας 9, 106 71 Ἀθήνα
Τηλ.: 3615.779

Πρόγραμμα

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Κουαρτέττο αρ. 11 (op. 95) Fa min.

- I. Allegro con brio
- II. Allegretto ma non troppo
- III. Allegro assai vivace ma serio
- IV. Larghetto espressivo - Allegretto agitato

Εκτελείται ἀπό τὸ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΥΑΡΤΕΤΤΟ
εὐγενικά προσφερόμενο

Εκτελεστές:

Τάτσης Αποστολίδης	(βιολί)
Ερση Καγκελάρη	(βιολί)
Γιάννης Βατικιώτης	(βιόλα)
Τέλης Κατσιακάκης	(βιολοντσέλλο)

Τὴν ἐκδήλωσι θα προλογίσουν ὁ Πρόεδρος τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» Καθηγητὴς κ. Γ. Κονιδάρης καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Κεντρ. Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου «Η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ» κ. Ι. Μητσός.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΑΙ ΜΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ἡ πρώτη ἐκδήλωσις διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Συνδέσμου μας ὑπῆρξε ἡ κοινὴ ἐκδρομὴ τῶν Τμημάτων τὴν Πεντηκοστὴν στὰ Γιάννενα, Ζαγοροχώρια μὲ διάβαση τῆς χαράδρας τοῦ Βήκου. Ἡ συνάντησις αὐτὴ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ θυμηθοῦν οἱ Ὑπαίθριοι καὶ νὰ ἀναπολήσουσιν περασμένους ἐκδρομὰς καὶ παλαιούς φίλους, νὰ διηγηθοῦν δὲ μὲ συγκίνησις ἱστορίες ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐκεῖνα χρόνια.

Στὰς 24 Σεπ/θρίου ὠργάνωσε τὸ Τμῆμα Ἀθηνῶν μιὰ ἑορταστικὴ ἐκδρομὴ εἰς τὸ πευκόφυτο κτῆμα τοῦ ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Σχοίνου. Πάνω ἀπὸ 100 ἄτομα ἔλαβαν μέρος. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μέλη μας παρέστησαν ἐκπρόσωποι ἀδελφῶν Σωματείων καὶ ἄλλοι φυσιολάτραι.

Στις 18/19 Νοεμβρίου ὠργανώθηκε μὲ πρωτοβουλία τοῦ Τμήματος Θεσ/νίκης μιὰ ἐκδρομὴ στὸν Πλαταμῶνα μὲ συμμετοχὴ ἀντιπροσώπων τοῦ Τμήματος Λαρίσης καὶ Ἀθηνῶν. Ἡ ἐγκαρδιότης πού βασίλευσε καὶ ἐδῶ ἦταν συγκινητικὴ. Σὰν μιὰ οἰκογένεια ἀγαπημένη, ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Τμημάτων συνέφαγαν, συνεώρτασαν καὶ τὴν ἐπομένη συνεπερπάτησαν, εὐχόμενοι ὁ ἕνας στὸν ἄλλο «νὰ τὰ ἐκατοστήσῃ» ἢ Ὑπαίθριος.

Σὰν κατακλειδὰ τῶν ἑορταστικῶν μας ἐκδηλώσεων ἦλθε ἡ βραδιὰ τοῦ ἐπισήμου ἑορτασμοῦ τῆς Πεντηκονταετηρίδος ἀπὸ τὸ Κεντρικὸ Διοικ. Συμβούλιο εἰς τὸ Ἀμφιδέατρον τοῦ Εὐγενιδείου Ἰδρύματος. Τὸν ἑορτασμὸν αὐτὸν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν κ. Κουρνούτος.

Ἡ ὠραία αἴδουσα τοῦ Εὐγενιδείου ἦτο πλήρης καὶ ὑπολογίζεσθαι ὅτι παρευρέθησαν ἄνω τῶν 300 ἀτόμων, μεταξὺ τῶν ὁποίων πλεῖστοι ὄσοι ἀντιπρόσωποι τῶν φίλων ἀδελφῶν σωματείων καὶ παλαιοὶ Ὑπαίθριοι. Ὁμιλητὴς ἦτο ὁ κ. Ι. Μητσός, παλαιὸν μέλος καὶ ἄλλοτε ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Πρόεδρος τοῦ Κεντρ. Διοικ. Συμβουλίου, ὁ ὁποῖος μὲ ἀπλᾶ λόγια ἀνέπτυξε τὴν δρᾶσι τῆς Ὑπαίθριου — φυσιολατρικὴ, κοινωνικὴ καὶ μορφωτικὴ — μέσα σ' αὐτὰ τὰ 50 χρόνια πού πέρασαν. Τὴν σύντομη προβολὴ διαφανειῶν ἀπὸ τίς πρῶτες ἐκδρομὰς καὶ ἀπὸ τὴν δρᾶσι τοῦ Συνδέσμου κατὰ τὴν Κατοχὴν καὶ μετέπειτα χρόνια, ἀκολούθησε ὁμιλία τοῦ κ. Κουρνούτου, ὁ ὁποῖος μὲ γλαφυρότητα ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τῆς διατηρήσεως τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ὡς ἀνάγκη διὰ τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ὑγείαν τοῦ ἀνθρώπου, ἐτόνισε δὲ τὴν προσφορὰν τῶν φυσιολατρικῶν ὀργανώσεων εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν αὐτῆς τῆς ἀνάγκης.

Μετὰ ἀπὸ ἓνα ἡμίωρο διάλειμμα, κατὰ τὸ ὅποιον προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ εἰς τὴν αἴδουσαν δεξιῶσεων τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς παλαιὰ καὶ νέα μέλη μας νὰ συναντηθοῦν καὶ νὰ συνομιλήσουν, ὠμίλησαν ἐκπρόσωποι τῶν ἀδελφῶν Σωματείων, οἱ ὅποιοι ἀπηύδυναν θερμὰς καὶ εἰλικρινεῖς εὐχὰς διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Συνδέσμου μας καὶ κατὰ τὸ δεῦτερον ἡμῖσι τοῦ φυσιολατρικοῦ αἵωνος.

Ἡ ὠραία καὶ ἐπιτυχὴς αὐτὴ βραδιὰ ἔκλεισε μὲ προβολὴ φωτεινῶν ἐγχρώμων διαφανειῶν ἀπὸ ἐκδρομὰς τῶν τελευταίων ἐτῶν τοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν, αἱ ὅποια ἐνδουσίασαν.

Μὲ ἀληθινὴ συγκίνησις μᾶς ἀπεχαιρέτησαν οἱ καλεσμένοι μας, καὶ νομίζομεν ὅτι ἡ βραδιὰ αὐτὴ δὰ μείνῃ χαραγμένη στὴν μνήμη ὅλων μας γιὰ πολὺ καιρό.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ 55 ΧΡΟΝΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Με συμμετοχή εκπροσώπων τής Πολιτείας και πολυπληθών μελών και φίλων τής ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ, ο Σύνδεσμός μας γιόρτασε την Κυριακή, 26 Μαρτίου, στην Θεσσαλονίκη τα 55 χρόνια από τής ίδρύσεώς του. Η ώραία αυτή εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στις 11.00 π.μ. στην Αίθουσα Διαλέξεων τής Έταιρείας Μακεδονικών Σπουδών τής συμπρωτεύουσας, μέσα σε μια ατμόσφαιρα έγκάρδια και ζεστή, σχεδόν οικογενειακή.

Την εκκλησία αντιπροσώπευσε ο αιδεσιμώτατος πάτερ Θεόφιλος, ως εκπρόσωπος του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Παντελεήμονος. Έκ μέρους του Δημάρχου Θεσσαλονίκης κ. Παπαδόπουλου παρέστη ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Τριανταφυλλίδης. Τας Ένόπλους μας Δυνάμεις αντιπροσώπευσε ο Στρατηγός Μαρκόπουλος, Διοικητής του Γ' Σώματος Στρατού. Ήσαν παρόντες επίσης ο αστυνομικός Διευθυντής Θεσσαλονίκης, εκπρόσωποι ΧΑΝ, του Συλλόγου Σμυρναίων και του Συλλόγου Αρκαδών Θεσσαλονίκης, και πολλοί άλλοι φίλοι, παλαιοί και νέοι, τής ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΖΩΗΣ, όλων των Τμημάτων μας.

Στους συγκεντρωθέντας απηύθηνε χαιρετισμόν πρώτος ο Πρόεδρος του Τμ. Θεσσαλονίκης κ. Τσαμούδης και τους ευχαρίστησε που με την παρουσία τους έτιμησαν την γιορτή μας. Ο κυρίως όμιλητής τής ημέρας ήταν ο κ. Ιωάννης Μητσός, Πρόεδρος του Κεντρ. Διοικ. Συμβουλίου, ο οποίος αναφέρθηκε στην δράσι του Συνδέσμου στον φυσιολατρικό, μορφωτικό και κοινωνικό τομέα, υπενθυμίζοντας μεταξύ άλλων σειράν εκδηλώσεων που καθιέρωσε πρώτη ή Υ. Ζ., όπως τις πρώτες συναυλίες στα αρχαία θέατρα Έπιδάουρου και Κορίνθου υπό την διεύθυνσι του μέλους της άειμνήτου μαέστρου Μητρόπουλου, το 1935 και 1936, την «Έλευσίεια Διαθήκη» με το επίσης μέλος της Άγγελου Σικελιανό, τις γιορτές του Τρύγου στα Μεσόγεια, τις βυζαντινές λειτουργίες στο Μυστρά κ.ά.

Μετά την όμιλία του κ. Μητσού προεβλήθησαν φωτιστικές διαφάνειες από τα πρώτα χρόνια δράσεως του Συνδέσμου. Ακολούθησε σύντομη προσφώνησι του τέως Προέδρου του Τμήματος Σπάρτης κ. Ιατρού, ως και του Προέδρου του Τμήματος Σπάρτης κ. Ιατρού, ως και του Προέδρου του Τμήματος Λαρίσης κ. Άγοραστίδη. Κατόπιν ο Πρόεδρος του Τμ. Αθηνών κ. Κώνστας με λίγα συγκινητικά λόγια ανέφερε τα όνόματα έξι εκ των επιζώντων μελών μας, που έχουν συμπληρώσει πάνω από 50 χρόνια συνεχούς δραστηριότητος στον Σύνδεσμό μας, και περιέγραψε με συντομία το τι προσέφερε ο καθένας τους στην Έπαίθριο επί τόσα χρόνια. Τα μέλη μας αυτά κατά σειράν έγγραφής είναι: Διον. Άτσάρος (1922, ιδρυτικόν μέλος), Σπύρος Σαμουέ (1925), Γεώργιος Σταμπολής (1926), Δημ. Παπαευστρατίου (1926) και Γεώργιος Δαδιώτης (1928). Παρόντες ήσαν μόνον οι Σπύρος Σαμουέ και Γεωργ. Δαδιώτης, οι όποιοι, αϊφνιδιασθέντες, και καταφανώς συγκινημένοι, προσήλθαν και παρέλαβαν τα αναμνηστικά δώρα που τους προσέφερε ο κ. Κώνστας εκ μέρους του Τμήματος Αθηνών.

Πολύ θερμά λόγια απηύθυναν προς τους Έπαίθριους τόσον ο πατήρ Θεόφιλος, όσον και ο κ. Τριανταφυλλίδης.

Μετά από ένα ήμισωρο διάλειμμα, κατά το όποιο προσφέρθησαν διάφορα αναψυκτικά, μεζέδες και γλυκά, όμιλησαν ο κ. Ιατρίδης ως εκπρόσωπος του Συλλόγου Σμυρναίων Θεσσαλονίκης, ο κ. Παπαναστασίου, ως εκπρόσωπος του Συλλόγου Αρκαδών, και τελευταία απηύθηνε λίγα ζεστά λόγια ή πρεσβυτέρα του πατ. Θεοφίλου, ή όποία είναι και εκδότις του περιοδικού «Έθνικοί Όρίζοντες».

Η ώραία αυτή γιορτή έληξε με προβολή φωτεινών έγχρώμων διαφανειών από εκδρομές των τελευταίων έτών όλων των Τμημάτων μας, που άρεσαν πολύ.

60 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΖΩΗΣ ΚΑΙ 45 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

60 χρόνια ζωής έκλεισε μέσα στο 1982 η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ και η άνοδος της συνεχίζεται, μια και άκουραστη εξακολουθεί να διαδίδει τις χαρές που άφειδώς μάς χαρίζει η φύση και να υπηρετεί με συνέπεια όλους τους τομείς, τόν έκδρομικό, τόν τουριστικό και τόν πνευματικό, παρά τις αντιξοότητες που ξεφυτρώνουν κάθε τόσο στον δρόμο της.

Στή Λάρισα, στο Δημοτικό Ώδειο της πόλεως, γιορτάστηκαν στις 11 Δεκεμβρίου 1982 τα γενέθλια του Συνδέσμου μας. Και διαλέχθηκε η Λάρισα για τόν έορτασμό αυτό, γιατί και τó Τμήμα μας Λαρίσης γιόρταζε και εκείνο τά 45 χρόνια από τής ίδρύσεώς του και διπλός θελήσαμε να είναι ó πανηγυρισμός. Για να δώσουμε έτσι στα παλιά μέλη τής ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ τήν ευκαιρία να ξαναζήσουν ώραϊες στιγμές τής νεότητός τους και στα καινούργια μέλη που έρχονται να ανανεώσουν με τήν ένεργό συμμετοχή τους τήν δράση του Συνδέσμου να συνειδητοποιήσουν τί αντιπροσωπεύει και πόσα προσέφερε ó πρωτοποριακός μας σύνδεσμος στην Έλλάδα μας.

Στις 6.00 τó απόγευμα άρχισε ó έορτασμός, μέσα σε μιá αΐθουσα γεμάτη κόσμος, και με συμμετοχή εκπροσώπων τής Πολιτείας, μελών τής ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ καθώς και φίλων του Συνδέσμου και αντιπροσώπων άδελφών Σωματείων. Πρώτα άπηύθυνε χαιρετισμό προς τους παρισταμένους ó Πρόεδρος του Τμήματος Λαρίσης κ. Άγοραστίδης και τους εύχαρίστησε που με τήν παρουσία τους έτιμησαν τή γιορτή μας, δίνοντας μετά τόν λόγο στον κ. Μητσό, Πρόεδρο του Κεντρικού Διοικ. Συμβουλίου που έξεφώνησε και τόν πανηγυρικό τής ημέρας.

Ό κ. Μητσός μίλησε για τήν ιστορία του Συνδέσμου και τήν πολύπλευρη προσφορά του στον τόπο μας, άρχίζοντας από τó πρώτο του ξεκίνημα που δημιούργησε μιá παράδοση στον έκδρομισμό και αναφέροντας τήν φυσιολατρική, πολιτιστική και μορφωτική του δράση μέσα στα 60 αυτά χρόνια, που συνεχίζεται με τις έξορμήσεις του για τήν διαφύλαξη του φυσικού μας παραδοσιακού περιβάλλοντος. «Τά πεπραγμένα τών 60 χρόνων συνεχίζονται από τά νέα μέλη τής ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΖΩΗΣ» είπε χαρακτηριστικά ó κ. Μητσός «που, όπως ή φυσιολατρική ζωή, ανανεώνονται, έμπλουτισμένα με τήν πείρα του χθές και τις βλέψεις για ένα καλύτερο αύριο, μιá πληρέστερη προσέγγιση προς τήν φύση του τόπου μας».

Μετά τόν κ. Μητσό μίλησε ó Πρόεδρος του Τμ. Λαρίσης κ. Δημ. Άγοραστίδης, που αναφέρθηκε στα 45 χρόνια ζωής του Τμήματός του και ανέπτυξε τή δράση και τά έπιτεύγματα του μέσα σ' αυτά τά χρόνια, που είναι πολύ σημαντικά.

Άκολούθησαν σύντομες προσφωνήσεις τών Προέδρων του Τμ. Θεσ/νίκης κ. Νικ. Τσαμούδη, του Τμ. Σπάρτης κ. Βασ. Τζαβιδόπουλου και του Τμ. Άθηνών κ. Στεφ. Κώνστα.

Στή συνέχεια έλαβαν τó λόγο ó Πανοσιολογώτατος Άθανάσιος Μπεκιάρης, εκπρόσωπος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης, ó κ. Καλαφατάκης, εκπρόσωπος του Νομάρχη και ó Άντιδήμαρχος Λαρίσης κ. Μπατζανούλης, που άπηύθυναν θερμό χαιρετισμό προς τους Υπαίθριους και είλικρινείς ευχές για τή συνέχιση τών δραστηριοτήτων τους για τή διάδοση τής φυσιολατρείας.

Μίλησαν επίσης και ó κ. Όδυσσέας Παφίτης εκ μέρους του ΠΑΝΑ Βόλου και ó κ. Κωνστ. Γιαννόπουλος του Ε.Ο.Σ. Λαρίσης, οι όποιοι μετέφεραν τόν θερμό χαιρετισμό τών μελών τών Σωματείων τους προς τήν άδελφή ΥΠΑΙΘΡΙΟ και εύχήθηκαν στο Σύνδεσμό μας εύδωση τών δραστηριοτήτων του για πολλά πολλά χρόνια.

Πρίν λήξει ή ώραία αυτή γιορτή, καθ' όλη τήν διάρκεια τής όποιás κυ-

ριάρχησε μια πολύ ζεστή, οικογενειακή ατμόσφαιρα, που τονίστηκε και από τους όμιλητές, προβλήθηκαν φωτεινές έγχρωμες διαφάνειες από τα πρώτα χρόνια της δράσεως του Συνδέσμου, καθώς και χαρακτηριστικές σκηνές από την επί μέρους δράση των Τμημάτων.

Σάν κατακλείδα της επιτυχημένης αυτής πανηγυρικής εκδηλώσεως το Τμήμα Λαρίσης δεξιώθηκε όλους τους συγκεντρωθέντες σε παράπλευρη αίθουσα, προσφέροντας ωραιότατους σπιτικούς μεζέδες και γλυκά και δίνοντας την ευκαιρία με ένα ποτήρι κρασί να εύχηθούμε στην ΥΠΑΙΘΡΟ να γιορτάσει άκόμα πολλά τέτοια Ιωβηλαία.

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1987 («Υπαίθριος Ζωή»)

ΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

Φέτος το τμήμα Υ.Ζ. της Σπάρτης έκλεισε τα 50 χρόνια ζωής τους. Στην πολύ ωραία και άψογα οργανωμένη εκδήλωση που έγινε στις 13 Δεκεμβρίου 1986 στην Πνευματική Εστία της πόλης, πήραν μέρος ο κύριος και η κυρία Σ. Κώνστα από το ΚΔΣ, η κυρία Αμαλία Κώνστα και ο κ. Τάκης Γαντές από το Τμήμα Αθηνών, ο κ. Α. Σταυρόπουλος από τη Λάρισα καθώς και ο πρόεδρος του τμήματος Θεσσαλονίκης κ. Ν. Τσαμούδης.

Ανάμεσα στις ομιλίες και άλλες παρουσιάσεις που είχαν ετοιμάσει με μεγάλη φροντίδα ο έφορος του ΚΔΣ κ. Σ. Κώνστας, ο Πρόεδρος του Τμήματος Σπάρτης κ. Β. Τζαβιδόπουλος και άλλα μέλη του ίδιου Τμήματος, πολύ κατατοπιστική αλλά και πραγματικά συγκινητική ήταν η σύντομη αναδρομή στην προϊστορία και την ιστορία του τμήματος από τη γέννησή του μέχρι σήμερα, περνώντας από τις δύσκολες μέρες της Κατοχής και των μεταπολεμικών χρόνων. Ιδιαίτερες τιμές απονεμήθηκαν στα ιδρυτικά μέλη του Τμήματος.

Χαιρετισμούς εξάλλου απηύθησαν, προσφέροντας και αναμνηστικά δώρα, εκπρόσωποι του ΚΔΣ και των άλλων τμημάτων. Μετά από μια σύντομη δεξίωση στο χώρο των εκδηλώσεων, η βραδιά τελείωσε με γευστικότατο δείπνο που μας πρόσφερε το Δ.Σ. του Τμήματος Σπάρτης σε εξοχική ταβέρνα.

Το επόμενο πρωί κάναμε μια μικρή στάση στο πολύ όμορφο και άνετο σπίτι της οικογένειας Τζαβιδόπουλου, όπου είχαμε την τύχη να γευτούμε πορτοκάλια δικής τους παραγωγής.

Η επιστροφή έγινε μέσα από την Μεγάλη Λαγκάδα με μια σύντομη επίσκεψη στην Καλαμάτα, όπου μπορέσαμε να διαπιστώσουμε και μόνοι μας τη μεγάλη καταστροφή της και τα προβλήματα που δημιούργησαν στους κατοίκους της οι τελευταίοι σεισμοί.

A. K.

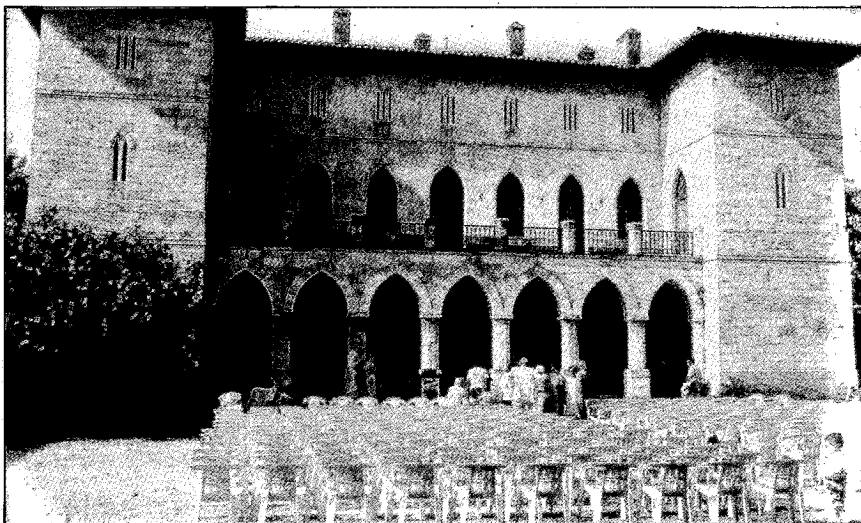
1922 - 1992

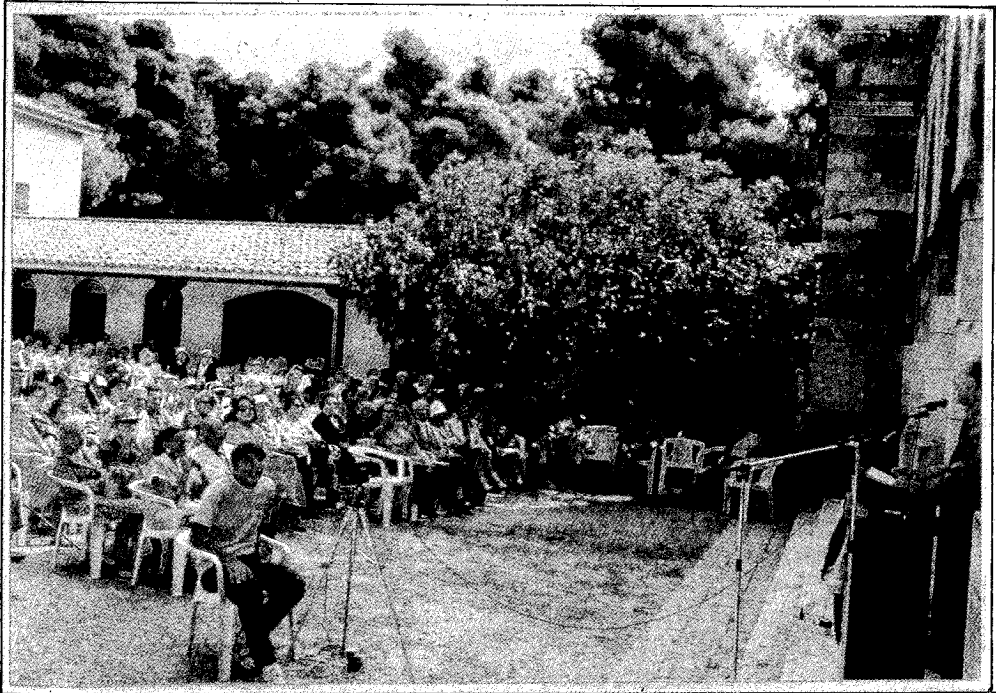
Την Κυριακή 20 Σεπτεμβρίου 1992 και ώρα 11.00 π.μ. γιορτάσαμε στον Πύργο της Δούκισσας της Πλακεντίας στην Πεντέλη τα 70 χρόνια του Συνδέσμου μας που ιδρύθηκε το 1922 στο ίδιο μέρος.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ
"Η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ"
(Έτος Ιδρύσεως 1922)
Σόλωνος 34 , 106 73 Αθήνα.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

*Η Διοίκηση του Συνδέσμου Εκδρομών "Η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ" σας προσκαλεί την Κυριακή 20 Σεπτεμβρίου 1992 και ώρα 11.00 π.μ. στον Πύργο της Δούκισσας της Πλακεντίας στην Πεντέλη για να γιορτάσουμε τα **70 Χρόνια** του Συνδέσμου μας που ιδρύθηκε το 1922 στο ίδιο μέρος.*

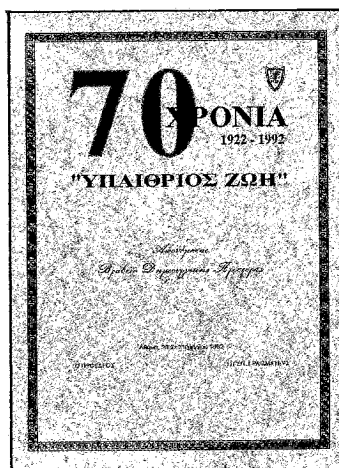
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΟΡΤΗΣ

- Μουσική εισαγωγή (Τρίο Φλάουτων «ΑΙΟΛΟΣ»).
- Χαιρετισμός του Προέδρου του Κ.Δ.Σ. κ. Ιωάννου Μητσού.
- Ομιλία του Ακαδημαϊκού κ. Σόλωνα Κυδωνιάτη για την ελληνική φύση.
- Ομιλία του Αντιπροέδρου του Κ.Δ.Σ. κ. Στέφανου Κώνστα για την Προστασία του Περιβάλλοντος.
- Χαιρετισμοί των Προέδρων των Τμημάτων.
- Απονομή βραβείων σε παλαιά μέλη του Συνδέσμου.
- Απαγγελία από την κα Ζανέτ Κυδωνιάτη.
- Μουσικός επίλογος (Τρία Φλάουτων «ΑΙΟΛΟΣ»).

ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ

στους Υπαιθρίους που έγιναν μέλη του Συνδέσμου από το 1932 έως το 1942

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΜΑΝΙΔΗΣ	(Θεσσαλονίκη)
ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Ακαδημαϊκός)	(Αθήνα)
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΒΟΛΗΣ	(Λάρισα)
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΟΛΑΝΤΑΣ	(Λάρισα)
ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΟΡΑΝΙΤΗΣ	(Σπάρτη)
ΣΠΥΡΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ	(Θεσσαλονίκη)
ΠΑΤΡΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ	(Αθήνα)
ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΚΑΡΒΟΥΝΗ	(Σπάρτη)
ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΚΕΣΙΣΟΓΛΟΥ	(Αθήνα)
ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ	(Αθήνα)
ΑΣΤΥΑΝΑΣ ΛΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ	(Αθήνα)
ΑΛΕΚΑ ΜΑΝΤΖΟΥΛΙΝΟΥ	(Αθήνα)
ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗ	(Αθήνα)
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ	(Αθήνα)
ΑΝΤΑ ΜΠΡΟΥΜΗ	(Αθήνα)
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΡΟΥΜΗΣ	(Αθήνα)
ΟΛΥΜΠΙΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ	(Θεσσαλονίκη)
ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ	(Θεσσαλονίκη)
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	(Θεσσαλονίκη)
ΕΛΕΝΗ ΡΟΜΠΑΚΗ	(Αθήνα)
ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΣΑΡΑΦΙΔΗΣ	(Θεσσαλονίκη)
ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΟΛΟΜΟΣ	(Αθήνα)
ΠΑΝΑΓΗΣ ΣΟΛΟΜΟΣ	(Αθήνα)
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΟΛΟΜΟΥ	(Αθήνα)
ΗΛΕΚΤΡΑ ΣΤΑΜΠΟΛΗ	(Αθήνα)
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΥΜΕΩΝΟΓΛΟΥ	(Αθήνα)
ΝΙΚΟΣ ΤΣΑΜΟΥΔΗΣ	(Θεσσαλονίκη)
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΕΚΟΣ	(Θεσσαλονίκη)
ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ	(Αθήνα)
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΛΩΡΟΣ	(Αθήνα)
ΚΑΤΙΝΑ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	(Αθήνα)
ΠΑΝΔΩΡΑ ΩΡΑΙΟΠΟΥΛΟΥ	(Αθήνα)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Εκτός από την εκδρομική και πολιτιστική δραστηριότητα της «Υ.Ζ.» υπάρχει και η κοινωνική και εθνική.

Από την αρχή της ιστορίας του ο Σύνδεσμος έχει να δείξει πολύπλευρη δράση, όπως

- Διαλέξεις.
- Εκθέσεις ζωγραφικής.
- Μουσικές εκδηλώσεις.
- Προβολές διαφανειών.
- Μαθήματα φωτογραφίας.
- Αγώνες πικν πογκ.
- Συμμετοχή στη διεξαγωγή αθλητικών αγώνων.
- Χορούς και χορευτικές συγκεντρώσεις.
- Κοπή της Βασιλόπιττας.
- Συνεστιάσεις στα Εντευκτήρια και σε Ξενοδοχεία (Ορειβατική, Σαρακοστιανή, Μπαζάρ).
- Συνεστιάσεις στα θέρετρα και καταφύγια.
- Γιορτή της θάλασσας στο Σχίνο.
- Εκδηλώσεις των Πανθέων στο καταφύγιο Χορτιάτη.
- Συγκέντρωση Τσικνοπέμπτης στη Σπάρτη.
- «Καλωσόρισμα του Μάη» (συνεργασία με το Μουσικό Όμιλο Σπάρτης).
- «Αντάμωμα του Χειμώνα».
- Γιορτή της Ζωοδόχου Πηγής (Θεσσαλονίκη).
- Συνεντεύξεις.
- Ψηφίσματα.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Τὴν Τετάρτη 6 Ἀπριλίου ἔγινε μὲ πικρότατο ἀκροατήριον στὴν αἴθουσα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἡ τετάρτη τῆς σειράς τῶν διαλέξεων ποῦ ὠργάνωσε φέτος ἡ «Υπαίθριος Ζωή» μὲ ὁμιλητὴ τὸν κ. Γ. Κ. Σταμπολῆ καὶ θέμα: «Σύγχρονη ζωὴ καὶ Φυσιολατρεία». Τῆ διαλέξει αὕτη θὰ δημοσιεύσῃ ὀλόκληρη τὸ «Υπαίθρο» στὸ σημερινὸ καὶ στὸ ἐπόμενο τεῦχος, χάριν τῶν μελῶν μας τῶν ἐπαρχιακῶν Τμημάτων.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Τὴν Πέμπτη 14 Ἀπριλίου μίλησε στὰ γραφεῖα μας ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ συνδέσμου μας κ. Π. Βαχαβιόλος σχετικὰ μὲ τὶς ἐκδρομὲς ποῦ ἔγιναν μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν πασχαλινῶν διακοπῶν. Ἐπίσης τὴν Παρασκευὴ 15 Ἀπριλίου ἔγινε καὶ ἡ τελευταία τῆς ἐφετεινῆς περιόδου φιλικὴ χορευτικὴ συγκέντρωση τῶν μελῶν μας στὰ γραφεῖα.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Εἰδοποιοῦνται τὰ μέλη μας, ὅτι τὴν 5ην Δεκεμβρίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 7.30' μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὰ ἐντευκτήρια τῆς Ὑπαίθρου ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Σπύρος Μελάς μὲ θέμα «ΑΤΤΙΚΗ».

Ἐπίσης τὴν 19ην Δεκεμβρίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ε. Παπανοῦτσος μὲ θέμα: «Ἡ ὁμορφιά στὴ φύση καὶ στὴν τέχνη». Ἡ ὁμιλία ὀργανοῦται ἀπὸ τὸ ἀδελφὸν σωματεῖον ὁ ΠΑΝ.

Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὰ μέλη μας νὰ παρευρεθοῦν καὶ εἰς τὰς δύο διαλέξεις.

ΧΟΡΕΥΤΙΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

Τὴν Τετάρτην 14ην Δεκεμβρίου θὰ γίνῃ ἡ δευτέρα χειμερινὴ χορευτικὴ μας συγκέντρωσις εἰς τὰ ἐντευκτήριά μας.

Παρακαλοῦνται ὅσοι θὰ συμμετάσχουν νὰ τὸ δηλώσουν μέχρι τῆς 12ης Δεκεμβρίου εἰς τὰ γραφεῖα μας, προκαταβάλλοντες τὴν συμμετοχὴν των διὰ τὴν καλυτέραν διοργάνωσιν τοῦ χοροῦ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1951 («Υπαίθρο»)

ΑΓΩΝΕΣ ΠΙΓΚ - ΠΟΓΚ

Τὴν 12ην Μαρτίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 7.30' μ.μ. θὰ διεξαχθοῦν εἰς τὰ ἐντευκτήριά μας ἀγῶνες Πιγκ-Πόγκ, διοργανούμενοι ἀπὸ τὴν Ε.Φ.Ο.Α. - Τ.Ε.Α. εἰς μνήμην τοῦ μέλους μας Νικολάου Μαντζαροῦλου.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Τὴν Τετάρτην, 26 Μαρτίου, καὶ ὥραν 8 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὰ ἐντευκτήριά μας ὁ κ. Γ. Σταμπολῆς μὲ θέμα «Ἑλληνικὸν Πνεῦμα καὶ Ἑλληνικὴ Φύσις».

ΜΑΡΤΙΟΣ 1952 («Υπαίθρο»)

ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Τετάρτη (ἀπόγευμα) 6 Αὐγούστου 1952

Β Α Ρ Κ Ι Ζ Α

· Απογευματινὸ μπάνιο — Χορὸς μὲ Πανσέληνο

· Ἐξοδα συμμετοχῆς (γεῦμα καὶ ἔξοδα διαδρομῆς) :

Δραχ. 40.000

Διὰ τοὺς δι' ἰδίων μέσων μεταβαίνοντας

ἔξοδα συμμετοχῆς δραχ. 32.000

· Αναχώρησις 5.30' μ.μ. ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας

Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας. Ἐγγραφῆτε ἐγκαίρως.

ΧΟΡΟΣ 15^{ΗΣ} ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ἵστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἢ «Ἑπαίδριος Ζωή» ἔκαμε μιά πρωτότυπη ἐξόρμησι. Νέοι καὶ παλαιοὶ Ἑπαίδριοι μαζεύτηκαν στὰ ἐντευκτήρια τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆς μασκαρεμένοι κι' ἀγνώριστοι. Ἐπὶ μιάμιση ὥρα κανεῖς δὲν μιλοῦσε γιὰ νὰ μὴν ἀναγνωρισθῆ, κι' ὅταν στὸ τέλος γνωριστήκαμε μεταξύ μας, ἔγινε τόσο κέφι καὶ διάθεσις, ὥστε μετὰ κόπου καταρθώσαμε στὶς 2.30' νὰ φύγουμε.

ΧΟΡΟΣ 26^{ΗΣ} ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ἵλλος ἕνας ἐπίσης ἐπιτυχῆς χορὸς ἦταν κι' αὐτὸς πού ἐδόθη στὴ Φέμινα στὰς 26 Φεβρουαρίου. Ἐκεῖ οἱ Ἑπαίδριοι καὶ οἱ φίλοι τοὺς ἐν ἐπίσημῳ περιβολῇ διεσκέδασαν τὴν τελευταία ἐβδομάδα τῆς Ἀποκριῆς. Ἡ ἐπισημότης δὲν ἠμπόδισε νὰ ἔχη κι' αὐτὸς ὁ χορὸς μεγάλο κέφι, τὸ ὅποιον ἐτόνωσαν τὰ νοῦμερα, τὰ κοτιγιόν καὶ ἡ καλὴ ὀρχήστρα. Μόλις κατὰ τὰς 2.30' ἄρχισαν νὰ φεύγουν οἱ πρῶτοι γιὰ ν' ἀποφασίσουν κατὰ τὰς 4 νὰ φύγουν καὶ οἱ τελευταῖοι.

ΧΟΡΕΥΤΙΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

Ἡ χορευτικὴ συγκέντρωσις τοῦ μηνὸς Μαρτίου θὰ γίνῃ τὴν 19ην Μαρτίου, ἡμέραν Τετάρτην, εἰς τὰ γραφεῖα μας. Ἐλπίζομεν, ὅτι τὰ μέλη μας καὶ οἱ φίλοι των δὲν θὰ λείψουν κι' ἀπ' αὐτὸν τὸν χορὸν μας.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟ ΣΤΟ ΣΑΡΩΝΙΚΟ

Μὲ τὸ θαλαμηγὸ «ΤΟΣΚΑΝΙΑ»

Σάββατον - Κυριακὴ 25 - 26 Ἰουλίου 1953

Τμήμα Αθηνών

ΠΙΤΑ 1992

Η πίτα «της πόλης» του Τμήματος Αθηνών της Υπαίθριου Ζωής έγινε και αυτή τη χρονιά στο ξενοδοχείο « St. George Lycabetus» με συμμετοχή περίπου 120 ατόμων και πάλι με εξαιρετική επιτυχία. Ζωντανή μουσική, κόψιμο της πίτας και, φυσικά, χορός. Όπως και την προηγούμενη χρονιά, έτσι και φέτος, η πίστα πλημμύρισε από μέλη και φίλους της Υπαίθριου Ζωής και το γλέντι κράτησε ως τις πρώτες πρωινές ώρες. Πολλοί οι τυχεροί των λαχνών, κέρδισαν από θερμός και υφάσματα ως σοκολάτες, μπύρες και σουγιάδακια.

Το νόμισμα, που στην αρχή νομίσαμε ότι είχε και πάλι χαθεί, ανακαλύφθηκε στο κομμάτι της Χριστίνας Δημητριάδου. Της ευχόμαστε να είναι πάντα χαρούμενη και ευτυχισμένη.

Οι τελευταίοι έφυγαν γύρω στη 1.30 το πρωί. Όλοι ήταν ενθουσιασμένοι. Ήταν πράγματι μια μοναδική βραδιά. Συγχαρητήρια στους οργανωτές.

Και του χρόνου!

Αμαλία Α. Κώνστα.

ΣΑΡΑΚΟΣΤΙΑΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Στις 4 Απριλίου πραγματοποιήθηκε στα έντευκτήριά μας η πατροπαράδοτη σαρακοσιανή μας συνεστίαση. Μεγάλη ήταν η συμμετοχή των μελών και φίλων και η ποικιλία των σαρακοσιανών έδεσμάτων που είχαν ετοιμάσει και προσφέρει οι κυρίες της ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ πολύ πλούσια. Το ωραίο κρασί έξ άλλου βοήθησε στο να ανάψει γρήγορα το κέφι, και η θραυρά κύλησε ευχάριστα με άστεια και πειράγματα. Με ευχές για ένα ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ άποχαριετισθήκαμε, όταν ήρθε κάποτε η ώρα να πάμε στα σπίτια μας.

Συνεστίαση της ορειβατικής ομάδας

Την Τετάρτη στις 15 Οκτωβρίου 1986 έγινε η συνεστίαση για την ορειβατική ομάδα του σ'υνδέσμου μας.

Φίλοι και μέλη ξεπέρασαν τους ενενήντα και τα τραπεζάκια της Κυρά-Μαρίας στη Κηφισιά μόλις φτάσανε για όλους.

Φαίνεται πως ήταν τόσα τα νέα που συζητήθηκαν γιατί ακουγόταν μια συνεχής βαβούρα (ευχάριστη όχι δυσάρεστη).

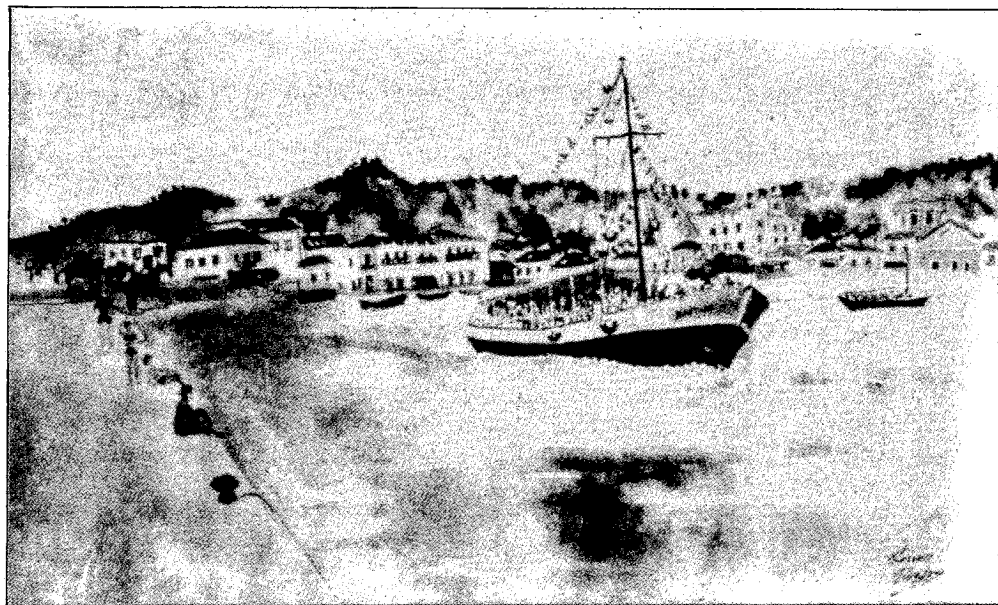
Αυτή η ζωηράδα και η διάθεση των μελών μας είναι πάντοτε ένα αισιόδοξο μήνυμα για τη συνέχιση της ιστορίας της Υπαίθριου.

Η γιορτή τέλειωσε με ωραιότατες διαφάνειες του γνωστό μας πια φωτογράφου και προέδρου του τμήματος Αθηνών Σπύρου Κατσαίτη.

ΜΠΑΖΑΡ

Στις 10 Δεκεμβρίου έγινε με επιτυχία το καθιερωμένο έτησιο μπαζάρ των Χριστουγέννων στα γραφεία μας, όπου παρά την μεγάλη κακοκαιρία συγκεντρώθηκαν πολλοί Υπαίθριοι. Όλοι θαύμασαν τα ωραία χειροτεχνήματα, για την ετοιμασία των οποίων οι κυρίες και δεσποινίδες της ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ αφιέρωσαν τόσο χρόνο και κατέβαλαν τόσο κόπο! Όπως το συνηθίζουμε επηκολούθησε συνεστίαση και ο πλούσιος μπουφές και το ωραίο κρασί τιμήθηκαν δεόντως από τους παρόντες.

Μιά και ήταν η τελευταία συνεστίαση της χρονιάς, οι Υπαίθριοι βρήκαν την ευκαιρία να ανταλλάξουν τις ευχές τους, τσουγκρίζοντας τα ποτήρια τους και εύχόμενοι ό ένας στον άλλο υγεία και χαρά.

ΡΟΥΛΑ ΚΑΝΕΛΛΗ

Με ιδιαίτερη χαρά και καλλιτεχνική ευαισθησία φιλοξενήσαμε στα γραφεία του Συλλόγου μας από τις 27 Μαρτίου μέχρι τις 14 Απριλίου την έκθεση έργων της συναδέλφου μας Ρούλας Κανέλλη. Καλλιτέχνις με θαυμάσιες σπουδές στην Ελλάδα και το εξωτερικό, μα περισσότερο με ένα ιδιόμορφο ταλέντο που δίνει στα χέρια της τη μουσική διαίσθηση εκφρασμένη σε χρώμα.

Αν ξέρεις λίγη μουσική καταλαβαίνεις τη ζωγραφική έκφραση, αν πάλι ξέρεις λίγη ζωγραφική καταλαβαίνεις τη μουσική έμπνευση.

Οι μουσικές οκτάβες, τα μέιτζορ και τα μείνορ, οι νότες, παίρνουν μια ξεχωριστή θέση στο σύνολο αυτό που λέγεται πίνακας και που ζωγράφισε η Ρούλα Κανέλλη.

Και σαν τα ξεπεράσεις αυτά, πάλι πας σε μια άλλη ζωγράφο την άλλη Ρούλα Κανέλλη, που με μια ζεστασιά χρωματική, δίνει τοπία όμορφα, γαλήνια, που για μας τους εκδρομείς και τους φίλους της φύσης, είναι αντανakλαστικά του χαρακτήρα μας. Για όσους είδαν την έκθεση, θα πρέπει να τη θυμούνται ζωηρά.

Όσοι δεν την είδαν, θα τους έλεγα να φροντίσουν κάποτε να θαυμάσουν τα έργα της.

Ο ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ

ΠΡΟΒΟΛΕΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1987 («Υπαίθριος Ζωή»)

Από την Τετάρτη 9 Δεκεμβρίου 1987 και κάθε δύο εβδομάδες οι προβολές θα είναι και πάλι μαζί σας, για να σας κρατήσουν συντροφιά με την περιπλάνησή τους μέσα στο χρόνο, στη φύση και τους ανθρώπους. Η ώρα θα είναι η 8η μ.μ. και στο μπαράκι πάντα κάτι θα υπάρχει.

Ο προβολέας

Τμήμα Θεσσαλονίκης

Όπως αναφέρεται στα πεπραγμένα του Δ.Σ. του Τμήματος, το 1991 οργανώθηκαν οι εκδηλώσεις.

- Κόψιμο βασιλόπιτας στο Κέντρο «Θεσσαλονίκη Παλλάς».
- Γιορτή της Ζωοδόχου Πηγής με λειτουργία στο εκκλησιάκι στην Επανωμή.
- Πρωτομαγιά στο Περίπτερο της Επανωμής.
- Εκδήλωση των Πανθέων (Αρνιών και Φασουλάδας) στο καταφύγιο Χορτιάτη.

Αλλά και στα παλιά χρόνια οι ψυχαγωγικές εκδηλώσεις του Τμήματος αυτού υπήρξαν πλούσιες. Αναφέρονται χαρακτηριστικά, μεταξύ άλλων.

- Κινηματογραφικές προβολές στα εντευκτήρια,
Στο εντευκτήριο πραγματοποιήθηκαν προβολές ταινιών: 1) «Σαφάρι στην Κένυα Αφρικής» απ' τη ζωή των αγρίων ζώων από το μέλος του τμήματος Τάκη Σταυρίδη. 2) «Χιόνια και λουλούδια» υπό του φίλου Πέτρου Παπάζογλου. 3) «Ταξίδι στην Κωνσταντινούπολη και Μ. Ασία» υπό του φίλου Γ. Γάκη. 4) «Εορτασμός της επετείου της μάχης της Κρήτης με προβολή αρχαιολογικών χώρων» υπό του φίλου Πολυδ. Πολυζωΐδη, με ομιλία για τη μάχη υπό του Χαραλ. Παχυγιαννάκη συμβούλου Τύπου και σχέσεων.
- Βραδυνοί περίπατοι με πανσέληνο (ανακοινώνονται από τον Τύπο).
- Αποκριάτικοι χοροί.
- Μουσικές βραδιές στα εντευκτήρια με συναυλίες από δίσκους της δισκοθήκης του Συλλόγου.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ ΑΠΟ ΔΙΣΚΟΥΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ: ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΑ ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΖΩΗΣ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ: ΙΑΚΩΒΟΣ ΔΕΛΛΑΤΟΛΑΣ

22α ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Ήμερομηνία 7 Φεβρουαρίου 1963 ώρα 8,15 μ. μ.

1. L. V. BEETHOVEN Σονάτα αρ. 9 για βιολί και πιάνο έργον 82
«Σονάτα του Κρωϋστερ»
Βιολί David Oistrakh
Πιάνο Lev Obozine
2. L. V. BEETHOVEN Συμφωνία σε La μείζον έργον 92
Συμφωνική ορχήστρα Havit
3. F. SMETANA «Μολδαύας» Συμφωνικό ποίημα
Συμφωνική της Βιέννης
Διευθ. Karl Ancerl

23η ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Ήμερομηνία 14 Μαρτίου 1963 ώρα 8,15 μ. μ.

1. W. A. MOZART «Οι γάμοι του Φιγκαρο» εισαγωγή
Διευθυντής ο Jorel Perlea
2. L. V. BEETHOVEN Συμφωνία αρ. 3 σε Mi ύφ. μειζ. έργον 55
«Ήρωϊκή»
Διευθυντής A. Toscanini
3. W. A. MOZART Κοντσέρτο Νο 23 σε La μειζ δια πιάνο και
ορχήστρα (K 488)
Πιάνο η Monique del la Bruchellerie

Τμήμα Σπάρτης

Απόσπασμα από την έκθεση πεπραγμένων Δ.Σ. για το 1991
Άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις του Τμήματος

- Η συγκέντρωση της Τσικνοπέμπτης, που έγινε στο Κεφαλάρι του Αγ. Ιωάννου.
- Το «Καλωσόρισμα του Μάη», που οργανώνει το Τμήμα μας, σε συνεργασία με τον Μουσικό Όμιλο Σπάρτης. Η τραγουδιστική αυτή εκδήλωση της παραμονής της Πρωτομαγιάς έγινε στο Κεφαλάρι του Αγ. Ιωάννου.
- Το «Αντάμωμα του Χειμώνα», μια χειμωνιάτικη συγκέντρωση.
- Συγκέντρωση «Υπαιθρίων» την Καθαρή Δευτέρα στην Ι. Μονή των Αγ. Σαράντα.
- Τέλος, η μικρή αλλά ζεστή τελετή του κοψίματος της πρωτοχρονιάτικης πίτας, που έγινε πέρυσι μετά τις εργασίες της ετήσιας τακτικής Γεν. Συνέλευσης.

- Συμμετοχή στη διεξαγωγή αθλητικών αγώνων που έγιναν στο ορεινό στάδιο του Πάρνων (1980).
- Πρωινές κυριακάτικες ξεναγήσεις σε αρχαιολογικούς χώρους της περιοχής, σε συνεργασία με την Πνευματική Εστία Σπάρτης, με ξεναγό τον Διευθυντή του Αρχαιολογικού Μουσείου Σπάρτης κ. Θ. Σωτηρόπουλο (1980).

Τμήμα Λαρίσης

Στις 5 Ιανουαρίου το βράδυ, έδωσε το τμήμα την καθιερωμένη φιλική βραδιά του στις αίθουσες του Πανελληνίου. Η συγκέντρωση, στην οποία παρευρέθηκαν υπαίθριοι με τις οικογένειές τους καθώς και φίλοι του συνδέσμου, εσημείωσε μεγάλη επιτυχία, για την οποία με τα κολακευτικότερα λόγια έγραψε και ο εγχώριος Τύπος. («ΥΠΑΙΘΡΟ» Φεβρ. 1939)

Στον εκπολιτιστικό τομέα έγιναν κατά καιρούς διαλέξεις διακεκριμένων ομιλητών σε φυσιολατρικά κυρίως θέματα, συνεντεύξεις και χοροί σε μεγάλα κέντρα της πόλεώς μας, ποικιλόμονοι με σατιρικούς στίχους από την εσωτερική ζωή της «Υπαιθρίου».

Κάθε χρόνο γίνεται το κόψιμο της πατροπαράδοτης βασιλόπιτας, με απονομή βραβείων για επιδόσεις, ως και διάφορες προβολές διαφανειών από τις εκδρομές.

Το τμήμα έλαβε μέρος 4 φορές στη γιορτή των πυρών, που διοργανώνει η ΟΕΣΕ. (Από ομιλία του Προέδρου του Τμ. Λαρίσης, κ. Δ. Αγοραστήδη, το 1982, κατά τον εορτασμό των 45 χρόνων από την ίδρυσή του).

Στις 19 Ιανουαρίου έγινε το κόψιμο της πρωτοχρονιάτικης πίτας στον ξενώνα μας του Πλαταμώνα με μεγάλη συμμετοχή.

Στις 27 Φεβρουαρίου η προγραμματισμένη συνεντύαση στον ξενώνα που σημείωσε εξαιρετική επιτυχία.

(Από το πρόγραμμα του Τμήματος Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 1992).

Ἡ «Υπαίθριος Ζωή»

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙ ΤΗΣ
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Δημοσιεύομε παρακάτω μιὰ σύντομη ὁμιλία, ποὺ μετεδόθη ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τοῦ Μπάρι τὴν Παρασκευή, 5 Ἰουλίου, κάνοντας ἐναρξη τῆς Τουριστικῆς τοῦ Ἡμέρας. Ἡ ὁμιλία αὐτὴ δίνει μὲ λίγα λόγια μιὰ συνοπτικὴ ἀνασκόπηση τοῦ τί ἔκανε ἡ «Υπαίθριος Ζωή» καὶ διαφωτίζει πάνω στὶς ἐπιδιώξεις τῆς.

Μέσα εἰς τὰς προσπάθειάς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐκδρομισμού καὶ τοῦ τουρισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Σύνδεσμος Ἐκδρομῶν «Ἡ Ὑπαίθριος Ζωή» ἀποτελεῖ καὶ θὰ μείνῃ ἕνας σημαντικὸς σταθμὸς.

Ἡ ἰδέα τῆς ὁργανώσεως αὐτῆς ἦλθε σὲ πέντε νέους, ποὺ μόλις εἶχαν ἀφίσει τὰ θρανία τοῦ σχολείου καὶ εἶχαν ζήσει τὴν ζωὴν τοῦ προσκόπου, ὅταν κάποιος φθινοπωρινὸ δειλινὸ περλωρισμένοι ἀπὸ μιὰ βροχοῦλα κάτω ἀπὸ ἕνα ἀντίσκηνο στὴν Πεντέλη, ἀναπολοῦσαν τὶς εὐχάριστες ἐντυπώσεις τῆς ἐκδρομῆς των. Διατί νὰ μὴ δημιουργήσουν τὸ κατάλληλο ὄργανο διὰ τὴν συστηματικὴν ἀπόλαυσιν τῆς χαρᾶς τοῦ ὑπαίθρου; Αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀπλὴ ἱστορία τοῦ 1922. Αἱ στρατιωτικαὶ ὑποχρεώσεις ἀπέσπασαν τοὺς νέους αὐτοὺς καθὼς καὶ τοὺς ἐλαχίστους συντρόφους των ἀπὸ τὴν ὁργάνωσίν των καὶ τοὺς διέσπειραν εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος. Μόλις τὸν χειμῶνα τοῦ 1923 πρὸς τὸ 1924 ὁ μικρὸς πυρὴν ἀνεσυγκροτήθη καὶ μὲ τὰ νέα στοιχεῖα ποὺ ἦρθαν γύρω του κατώρθωσε νὰ δώσῃ μιὰν κανονικὴν ζωὴν εἰς τὸ σωματεῖόν αὐτό.

Ἐκτοτε ἡ «Υπαίθριος Ζωή» ἀνέπτυξεν μιὰν ἀξιόλογον ἐκδρομικὴν δρασίαν. Μὲ σύστημα κατέστησεν γνωστὰ ὄχι μόνον

εἰς τὰ μέλη τῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἕνα κόσμον ξένων τῆς ὅλα τὰ ἀξιόλογα σημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς, καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα καὶ ἡ ξενοδοχειακὴ μαζοργάνωσις ἦσαν ἀκόμη ἐλάχιστα προσηρμοσμένα εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ τουρισμοῦ. Δὲν μπορεῖ βέβαια νὰ ἐκφρασθῇ εἰς ἀριθμοὺς τὸ ποσοστὸν τῆς συμβολῆς τῆς πρωτοποριακῆς ἐκείνης κινήσεως διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τουριστικῆς ὁργανώσεως τῆς Χώρας. Τὰ Καλάβρυτα μὲ τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἐθνικὰ ἱερὰ τῆς Ἁγίας Λαύρας καὶ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ἡ Σπάρτη καὶ ὁ Μυστράς, αἱ Μυκῆναι καὶ τὸ Νάυπλιον, τὰ Τέμπη, τὰ Μετέωρα, ἡ Κρήτη, ἡ Δυτ. Μακεδονία, ἡ Ὀλυμπία κατέστησαν γνωστὰ εἰς ἕνα πλῆθος κόσμου. Μέχρι τοῦ 1928 ὁπότε ἰδρύθη ὁ Ἑλλην. Ὁρειβατικὸς Σύνδεσμος ἡ «Υπαίθριος Ζωή» ἠργάσθη μὲ ἐπιτυχίαν διὰ τὴν γνωριμίαν τοῦ ἑλληνικοῦ βουνοῦ καὶ ἔκτοτε ἐξακολουθεῖ νὰ χαρίζῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν χαρὰν τῶν μεγάλων ὑψῶν εἰς ἕνα ἀξιόλογον κύκλον ὁρειβατῶν. Μετὰ τὸν Παρνασσόν (ὑψ. 2459), ἡ Ζήρεια (2375) καὶ τὰ Βαρδούσια (2495), ὁ Ταΰγετος (2410) καὶ ὁ Ὀλυμπος (2985) καὶ ἡ δεκαπενθήμερος διαδρομὴ τῶν βουνοκορφῶν τῆς Πίνδου ἐδημιούργησαν μιὰν ὁρειβατικὴν παράδοσιν εἰς τὴν «Υπαίθριον».

Αποσπάσματα από συνεντεύξεις

Ραδιόφωνο (Τμήμα Αθηνών)

Στο τετράμηνο που πέρασε έγινε μια πολύ σημαντική προβολή του Συνδέσμου μας. «Βγήκαμε στον αέρα», όχι πλέον του υπαίθρου, αλλά και των ερτζιανών κυμάτων. Έτσι, το Σάββατο 19 Οκτωβρίου 1980, στις 9 το πρωί και 3 το μεσημέρι, ακούστηκαν επί ένα τέταρτο της ώρας από το Α' πρόγραμμα της ΕΡΤ ο Πρόεδρος Στ. Κώνστας και ο Αντιπρόεδρος Γ. Ουγουρλόγλου του Τμήματος Αθηνών να αναπτύσσουν από το ραδιόφωνο την ιστορία και τους στόχους της «Υπαιθρίου». («ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ» Νοεμ. 1980 - Φεβρ. 1981)

Δημοσιογράφος: Πόσα μέλη έχει σήμερα ο Σύνδεσμός σας;

Ουγουρλόγλου: Ο Σύνδεσμός μας είναι μια Ομοσπονδία, μπορώ να πω, εκδρομικών Σωματείων, μια και έχει Τμήματα, εκτός των Αθηνών και στη Θεσσαλονίκη, Λάρισα και Σπάρτη. Συνολικά πρέπει να λογαριάσουμε ότι τα μέλη μας είναι γύρω στα 1000 με 1200.

Κώνστας: Ευχαριστούμε πάρα πολύ και ελπίζουμε αυτό να είναι μία αρχή επικοινωνίας των εκδρομικών Σωματείων, μέσω της Ελληνικής Ραδιοφωνίας και Τηλεοράσεως, με τα μέλη τους και όλο το ελληνικό κοινό.

Ραδιόφωνο (Τμήμα Σπάρτης)

Συζήτηση για την «Υπαιθριο Ζωή» μεταξύ της κ. Ντίνας Κοντάκου, προϊσταμένης του γραφείου Τύπου της νομαρχίας Λακωνίας και του κ. Βασ. Τζαβιδόπουλου, προέδρου του Τμήματος Σπάρτης. Μεταδόθηκε από το Ραδιοφωνικό Σταθμό Τριπόλεως την 18.12.1987.

Ερώτηση: Συμμετέχουν νέοι στις εκδρομές σας;

Απάντηση: Μπορώ να πω ότι η συμμετοχή των νέων στις πεζοπορικές μας εκδρομές είναι ανάλογη της συμμετοχής των μεγάλων. Το 30% περίπου είναι νέοι, κυρίως όμως κάτω των 15 χρόνων. Δυστυχώς ελάχιστοι νέοι άνω των 15 χρόνων μας ακολουθούν. Είναι ένα πρόβλημα που θέλει πολλή συζήτηση...

Πάντως το Τμήμα μας έχει να επιδείξει δύο ωραία ρεκόρ: Ο πιο μικρός ορειβάτης, που έχει κατακτήσει την κορυφή του Ταυγέτου, μόλις 5 ½ χρόνων, άνηκε σε ομάδα της «Υπαιθρίου». Επίσης, ο μικρότερος επισκέπτης που έχει αναγραφεί στο βιβλίο επισκεπτών του Καταφυγίου του Ταυγέτου, είναι ένας πιτσιρίκος 7 μόλις μηνών, που μεταφέρθηκε εκεί στις πλάτες των γονιών του, μελών του Τμήματός μας.

Τύπος (Τμήμα Θεσσαλονίκης)

«Βράβευσε η Ακαδημία την "Υπαιθριο Ζωή"

Συνέντευξη του κ. Αχ. Βαμβακούδη, Προέδρου του Τμήματος Θεσσαλονίκης. (Μακεδονική ζωή, Τεύχος 262, Μάρτιος 1988).

Η Υπαιθριος Ζωή που για την πολύχρονη και πολυσχεδή δράση της βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών στην πανηγυρική συνεδρία της, την 29η Δεκεμβρίου 1987, ιδρύθηκε εις μεν την Αθήνα το 1922 συμπληρώνοντας έτσι 65 ολόκληρα χρόνια ζωής και δράσεως. Εις δε τη Θεσσαλονίκη, σαν τμήμα των Αθηνών το 1935.

Το Νοέμβριο του 1985 το τμήμα Θεσσαλονίκης γιόρτασε τα 50χρονα από της ιδρύσεώς του και τίμησε τα ιδρυτικά της μέλη και τους χρηματήσαντες προέδρους για την πολύχρονη και πολύπλευρη προσφορά στην Υπαιθριο Ζωή του τμήματος Θεσσαλονίκης. Επίσης ειδικά βράβευσε τον Στέφανο Ζάχο για τη συγγραφή του βιβλίου του «Χρονικό 40 χρόνων δράσης και ζωής Υ.Ζ. Θεσσαλονίκης».

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ
 «Η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ»

1922

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΥΤΗ 6, Γ' ΟΡΟΦΟΣ, ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 28.454

Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΨΗΦΙΣΜΑ
 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Τὸ Κεντρικὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Ἐκδρομῶν
 «Ἡ Ὑπαίθριος Ζωή» (1922)

Στὴ σημερινὴ συνεδρίασίν του, καὶ κατόπιν τοῦ εὐτυχοῦς γεγονότος τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν στὰ πολυβασανισμένα μας Δωδεκάνησα, σύσσωμο ἐκφράζει τὸν ἐθνικὸν ἐνθουσιασμό του γιὰ τὴν πραγματοποιήσασιν τοῦ μεγάλου πόθου ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους γιὰ τὴν ἔνωση τῶν ὠραίων καὶ μαγευτικῶν αὐτῶν νησιῶν, ποῦ διετήρησαν ἀφθαρτὴ τὴν Ἑλληνικὴ συνείδηση καὶ τὸν ἐθνικὸν παλμό τους μέσα στὴν μακραίωνη σκλαβιά τους καὶ ἀπευθύνει θερμὸ χαιρετισμὸ στοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφοὺς Δωδεκανησίους γιὰ τὸ χαρμόσυνο τοῦτο καὶ ἱστορικὸ γεγονός.

Σύγχρονα διαδηλώνει τὴν πεποίθησιν πὼς καὶ τὸ νέο αὐτὸ καὶ πολύτιμο τμήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους δὲν θὰ προσθέσῃ μόνον, ἀπὸ τῆ γενικώτερη ἐκπολιτιστικὴ ἀποψη, νέους, συντελεστὲς προόδου καὶ εὐτυχίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερα θὰ ἀποτελέσῃ ἕνα νέο πολύτιμο στολίδι στὴν ποικιλόμορφη καὶ ἀθάνατη ὀμορφίαν τῆς Πατρίδας μας.

Ἡ «Ἑπαίθριος Ζωή» ὡς ἐκδρομικὸ καὶ φυσιολατρικὸ σωματεῖο μὲ μεγάλη εὐχαρίστηση θὰ ἀποβλέψῃ καὶ στὴν σύσφιξη τῶν φυσιολατρικῶν δεσμῶν μὲ τὰ θαυμάσια αὐτὰ νησιά ποῦ ὑπόσχονται μίαν θετικὴν καὶ ἀνυπολόγιστη ἐνίσχυση στὴν τουριστικὴ ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδο τῆς Χώρας μας.

Ἀθῆναι, 31 Μαρτίου 1947

Ὁ Πρόεδρος
 Γ. Δαδιώτης

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
 Β. Πουλημένος

ΨΗΦΙΣΜΑ
 ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Β'

Τὸ Κεντρικὸν Διοικητ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Ἐκδρομῶν «Ἡ Ὑπαίθριος Ζωή» συνεληθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β'.

Ἀποφασίζει

1. Ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν του ὀδύνην διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ Βασιλέως ποῦ συνέδεσε τὴ Βασιλείαν του μὲ τίς ἐνδοξότερες σελίδες τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ συμμετέχει εἰς τὸ Πανελλήνιον Ἐθνικὸν πένθος.

2. Νὰ ματαιωθοῦν ὅλες οἱ ἐκδρομὲς τοῦ Συνδέσμου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

Ἀθῆναι 3 Ἀπριλίου 1947

Ὁ Πρόεδρος
 Γ. Δαδιώτης

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
 Β. Πουλημένος

ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Ἡ τραγωδία τῆς Κύπρου μᾶς ἔχει συγκλονίσει.

Πρὸ ἑβδομάδων λάβατε τὴν ἐγκόκλιό μας γιὰ τὴν συνεισφορά σας. Ἡ προθυμία μὲ τὴν ὁποίαν οἱ περισσότεροὶ σπεύσατε στὸ κάλεσμα, εἶναι ἀντάξια τῆς παληᾶς παραδόσεως τῶν Ὑπαιθρίων. Οἱ ἀνάγκες ὅμως εἶναι πολὺ μεγάλες καὶ κάθε μέρα πῶ ἐπιτακτικέες. Ἄν ἔστω καὶ νοσερὰ βρεθῆτε στὴ θέση αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων — ἀνθρώπων ποὺ εἶναι ἀδέλφια μας, αἷμα ἀπὸ τὸ αἷμα μας — θὰ αἰσθανθῆτε δέος. Ἀπὸ τὴ μιὰ μέρα στὴν ἄλλη, ξεκληρίστηκαν. Εἶδαν νὰ τοὺς γκρεμίζουν τὰ σπίτια, νὰ τοὺς ρημάζουν τὸ βιό τους, νὰ σκοτώνουν τοὺς δικούς τους, νὰ ἀτιμάζουν τίς γυναῖκες τους. Διακόσιες χιλιάδες Ἕλληνες ζοῦνε μέσα στὰ χωράφια χωρὶς τροφή, χωρὶς νερό, χωρὶς σκεπάσματα, περιμένοντας ἓνα χέρι νὰ τοὺς συντρέξει. Κι' ἐμεῖς ἐδῶ — δόξα τῷ Θεῷ — ἔχουμε ὅλα τὰ καλὰ μας... ἀκόμα καὶ τὴν ψυχαγωγία μας.

Γι' αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ μιὰ τυπικὴ εἰσφορά ἀπὸ τὸ περίσσευμα. Εἶναι **ΑΝΑΓΚΗ** νὰ δώσουμε καὶ ἀπὸ τὸ ὑστέρημά μας. Χρήματα, τρόφιμα, σκεπάσματα, ρούχα. Ὅ,τι μπορεῖ ὁ καθένας.

Φέρτε τὰ στὴν **ΥΠΑΙΘΡΙΟ** καὶ θὰ ἀναλάβουμε νὰ τὰ συσχευάσουμε καὶ νὰ τὰ προωθήσουμε.

Οἱ ΥΠΑΙΘΡΙΟΙ ἔδωσαν τὸ παρὸν σ' ὅλες τίς δύσκολες στιγμὲς τοῦ ἔθνους μας — κι' ἦταν πολλὲς οἱ δύσκολες στιγμὲς στὴ γενιά μας —. Σήμερα εἶναι πάλι οἱ στιγμὲς τραγικέες — ἴσως ἀπὸ τίς πῶ τραγικέες — γιὰ τὴν ἐπιβίωση τοῦ Γένους.

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1992 («Υπαίθριος Ζωή»)

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ο Σύνδεσμος Εκδρομῶν «**Η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ**», με 70 χρόνια δράση και αγώνες για την Ελλάδα, την Ελληνική Φύση και το Περιβάλλον, σε έκτακτη συνεδρίαση του Κεντρικού Διοικητικού Συμβουλίου και των Τμημάτων του Αθηνῶν, Θεσσαλονίκης, Λαρίσης και Σπάρτης, αἰσθάνθηκε τὴν ἀνάγκη νὰ συγκαρτεῖ τὸν Δήμαρχο καὶ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο Θεσσαλονίκης καὶ μαζί τους νὰ βροντοφωνάζει σε φίλους καὶ εχθρούς, ὅτι ἡ Μακεδονία εἶναι μιὰ «**Η Ελληνική**», με πρωτεύουσα τὴ Θεσσαλονίκη, καὶ οἱ κάτοικοί τῆς **ΕΛΛΗΝΕΣ**, ἐπειδὴ εἶναι **Μακεδόνες**.

Ἡ συγχորδία τῶν ἀντιδράσεων φίλων καὶ εχθρῶν φέρνει στὴ μνήμη μας τόσους αγώνες τῆς πατρίδας μας καὶ θυμίζει πόσο πρέπει ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ εἶναι πάντα ἐτοιμοὶ νὰ ἀντιμετωπίσουν αὐτοὺς τοὺς εχθρούς καί... φίλους.

Για τὸ Κεντρικὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Ι. ΜΗΤΣΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ «Υ.Ζ.» ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΑΝΩΜΑΛΙΩΝ (1940-46)

Στον πόλεμο διακόπτεται η φυσιολατρική δράση του Συνδέσμου αλλά τα μέλη του αναπτύσσουν έντονη δραστηριότητα στον τομέα βοήθειας των μαχομένων.

Αλλά και στην κατοχή η «Υπαίθριος» δίνει και πάλι το παρόν.

- Συνεργεία για κάλτσες, γάντια, πουλόβερ, κουκούλες για το μέτωπο.
- Ψυχαγωγία αναπήρων (ομάδες που συντροφεύουν τραυματίες στα νοσοκομεία και τους βγάζουν περίπατο με τα καροτσάκια - εφοδιασμός αναπήρων με βιβλία).
- Συσσίτια για 550 εργαζόμενα κορίτσια, με εισφορές μελών και του Ερυθρού Σταυρού.
- Κατασκηνώσεις για άπορα παιδιά, κυρίως ασθενικά, συνολικά τέσσερις περιόδοι κατασκηνώσεων (1942-44).
- 500 παιδιά κάθε χρόνο - δαπάνη κυρίως μελών «Υ.Ζ.»
- 2 κατασκηνώσεις στην Καισαριανή
- 1 στον Παράδεισο
- 1 στο Αγρόκτημα Συγγρού.

Η Αμερικανική Αποστολή εκτιμάει το 1947 το έργο της «Υ.Ζ.» σε 550.000 ώρες εργασίας (ή σε 550.00 δολάρια της εποχής εκείνης).

- Υιοθέτηση χωριού ΝΟΣΤΙΜΟ Ευρυτανίας. Εισφορές για 120 οικογένειες (εκτίμηση 50.000 δολάρια).

Η κοινωνική δράση της «Υπαιθρίου» κατά τον πόλεμο και την κατοχή

Με την έκρηξη του πολέμου του 1940 φυσικά σταμάτησαν εντελώς οι εκδρομές λόγω επιστρατεύσεως. Τότε όμως άρχισε μια νέα περίοδος δράσεως για την «Υπαιθρίου». Με πρωτοβουλία του ζεύγους Παπαδημητρίου άρχισε η οργάνωση πλεξίματος εκ μέρους των γυναικείων μελών της «Υπαιθρίου» και με τη βοήθεια των εργαζόμενων κοριτσιών, που προσφέρθηκαν για να πλέκουν μάλλινα για τους αγωνιζόμενους στη Βόρειο Ήπειρο, συγκεντρώνονταν κάθε εβδομάδα εκατοντάδες πλεκτά κασκόλ, γάντια, κάλτσες, πουλόβερ και παραδίνονταν στην Υπηρεσία της Φανέλλας του Στρατιώτη.

Τα γραφεία της «Υπαιθρίου» τότε βρίσκονταν στο δεύτερο όροφο του Μεγάρου Πεσματζόγλου στην οδό Πανεπιστημίου, σε μια μεγάλη αίθουσα όπου γινόταν το πλέξιμο, οι συγκεντρώσεις των πλεκτών, η συσκευασία και η αποστολή στη Φανέλα του Στρατιώτη. Από την αρχή της κατοχής άρχισαν οι στερήσεις. Αμέσως η «Υπαιθριος» άλλαξε τις δραστηριότητές της και σκέφθηκε τα εργαζόμενα κορίτσια που στερούνταν και την στοιχειώδη τροφή. Πάλι με την πρωτοβουλία του ζεύγους Παπαδημητρίου και της Ρωξάνης Σαρτίνσκη, και με τη συμβολή όλων των μελών της «Υπαιθρίου», άρχισε η οργάνωση των συσσιτίων για τα εργαζόμενα κορίτσια.

Η «Υπαιθριος» εν τω μεταξύ αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τα μεγαλοπρεπή Γραφεία της οδού Πανεπιστημίου, γιατί δεν υπήρχε η δυνατότητα να πληρωθεί ενοίκιο και επιλοξενείτο σε διάφορα γραφεία ή σπίτια των μελών.

Με υπεράνθρωπες προσπάθειες, μέσω όλων των γνωστών αρμοδίων προσπαθήσαμε να βρούμε στοιχειώδη τρόφιμα από τον Ερυθρό Σταυρό και από άλλα ιδρύματα, ώστε να ετοιμάζουμε ένα ζεστό πιάτο φαγητού το μεσημέρι για τα λιμοκτονούντα κορίτσια. Ενοικιάζαμε ταβέρνες, που τότε δεν λειτουργούσαν κι εκεί ετοιμάζαμε το συσσίτιο για 300 περίπου κορίτσια. Αυτό διήρκεσε ως την απελευθέρωση.

Εν τω μεταξύ, χάρη πάλι εις τον Θ. Παπαδημητρίου που ήταν τότε Πρόεδρος του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού, η «Υπαιθριος» άρχισε την οργάνωση Κατασκηνώσεων για παιδιά που είχαν ανάγκη καλύτερης τροφής.

Η πρώτη κατασκήνωση έγινε το 1943 στο Μοναστήρι της Καισαριανής, όπου για όλο το καλοκαίρι κατασκήνωσαν (μάλλον κατέλυσαν στα διάφορα μισογκρεμισμένα κελιά του μοναστηριού) περί τα 500 παιδιά, εναλλασσόμενα κάθε τρεις εβδομάδες. Υπό την επίβλεψη των «Υπαιθριών» και με τη βοήθεια των εργαζόμενων κοριτσιών, καθώς και τη συμβολή μιας ομάδας Ελληνίδων οδηγών (για την ψυχαγωγία των παιδιών) ετοιμάσαμε το συσσίτιο, τόσο για τα παιδιά, όσο και για τα εργαζόμενα κορίτσια. Δεδομένου ότι ουδέν μεταφορικό μέσο υπήρχε τότε και ο δρόμος προς τη Μονή Καισαριανής ήταν κατεστραμμένος, τα τρόφιμα τα μεταφέραμε με χειραμάξια, τα οποία σπρώχναμε για να μπορέσει το καρότσι να φτάσει ως τη Μονή.

Οι κατασκηνώσεις της «Υπαιθρίου» συνεχίστηκαν και τα επόμενα δύο χρόνια, με κατασκηνώσεις παιδιών με τη βοήθεια του ΠΙΚΠΑ και των εργαζομένων κοριτσιών, το 1944 στον τότε πευκόφυτο Παράδεισο Αμαρουσίου, με 600 παιδιά και το 1945 στο Κτήμα Συγγρού στην Κηφισιά, με 750 παιδιά.

Εν τω μεταξύ, οργανώθηκε μια νέα δραστηριότητα των «Υπαιθριών». Από τα διάφορα νοσοκομεία που θεραπεύονταν οι τραυματίες, δύο φορές την εβδομάδα μέλη της «Υπαιθρίου» έβγαζαν περίπατο όσους ανάπηρους τραυματίες μπορούσαν να μετακινηθούν με καροτσάκια, που άλλα προσφέρονταν από τον Ερυθρό Σταυρό κι άλλα αγοράζονταν

από τους «Υπαιθρίους», και άλλοτε τους πηγαίναμε στον Εθνικό Κήπο, άλλοτε στο Ζάππειο, άλλοτε σε κινηματογράφους ή σε θέατρα. Αυτό διήρκεσε μέχρις ότου απεκαθίστατο η υγεία τους και πήγαιναν στα σπίτια τους.

Σε όσους όμως από τους τραυματίες δεν υπήρχε η δυνατότητα να μετακινηθούν με αναπηρικά καροτσάκια, τα εργαζόμενα κορίτσια της «Υπαιθρίου» με τις συχνές επισκέψεις τους στα νοσοκομεία, βοηθούσαν στην τόνωση του ηθικού τους και τους πρόσφεραν συμπαράσταση στα προβλήματα που αντιμετώπιζαν.

Μια άλλη δραστηριότητα της «Υπαιθρίου Ζωής» ήταν η εξής: Αμέσως μετά την απελευθέρωση το 1944, ο Ερυθρός Σταυρός αποφάσισε να ενεργήσει απογραφή για να εξακριβωθεί ο ακριβής αριθμός των παιδιών της περιοχής της πρωτεύουσας, προκειμένου να διανεμίει γάλα. Για να γίνει η εξακρίβωση αυτή και για να αποφεύγεται το ενδεχόμενο μια μητέρα να παίρνει γάλα από διάφορα κέντρα διαμονής, απεφασίσθη να σηματοδεύεται το νυχάκι του αντίχειρα του παιδιού με νιτρικό άργυρο, που είναι ανεξίτηλος για πολλές μέρες. Για την εργασία αυτή επεστρατεύθη η «Υπαιθριος». Εγκαταστάθηκαν οι «Υπαιθριοι» σε όλα τα κέντρα διανομής γάλακτος της μείζονος περιφέρειας της πρωτεύουσας και με νιτρικό άργυρο σημάδευαν τον αντίχειρα των παιδιών, ενώ ταυτοχρόνως καταχωρούσαν όλα τα στοιχεία του παιδιού και της μητέρας, ώστε να αποκλείεται το παιδί αυτό να μεταφερθεί και σε άλλα τμήματα διανομής, εφ' όσον ήταν εύκολο να διαπιστωθεί από το νύχι ότι το παιδί απεγράφη σε άλλο κέντρο.

Ο Σύνδεσμός μας, αν και καθαρώς εκδρομικόν σωματείον, ποτέ δεν ηδιαφόρησε διά τας γενικου ενδιαφέροντος τοπικάς ανάγκας και ουδέποτε εθεώρησεν εαυτόν ξένον προς την κοινωνικήν αλληλεγγύην. Έλαβε διά των Μελών του ενεργόν μέρος εις την αναδασωτικήν προσπάθειαν του Κράτους και καθ' όλην την διάρκειαν του εμφυλίου πολέμου οργάνωσεν συστηματικάς εκδρομάς των πολεμοπλήκτων παιδιών, τα οποία περιεθάλπτοντο υπό του Κράτους εντός της περιοχής της Διοικήσεως Πρωτευούσης. Μετά δε τον εμφύλιον πόλεμο, κατά το έτος 1950, αυθορμητώς υιοθέτησε το κατεστραμμένον χωρίον της Ευρυτανίας «Πύστιμον» και εκάλεσε τα Μέλη του να εισφέρουν εις χρήμα και εις είδη διά να βοηθηθούν αι εκατόν είκοσιν (αρ. 120) οικογένειαι αυτού του χωρίου «να ξαναφτιάξουν το ρημαγμένο νοικοκυριό τους», πράγμα το οποίον προθυμότητα έπραξεν με αποτέλεσμα ώστε, χάρις και εις την συνδρομήν φίλων του Συνδέσμου μας, όλη η εις χρήμα και είδη (γεωργικά εργαλεία και άλλα χρήσιμα και αναγκαία) εισφορά, εξετιμήθη παρά της αρμοδίας Υπηρεσίας του Υπουργείου Προνοίας εις το σημαντικόν ποσόν των δέκα χιλιάδων (αρ. 10.000) δολαρίων.

ΑΛΒΕΙΟΣ ΣΟΛΟΜΟΣ

ΥΠΑΙΘΡΟ

ΕΚΤΑΚΤΗ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

‘Η πολεμική όργάνωση και δράση

της “ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΖΩΗΣ,”

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Είχαμε κοιμηθεί, τὸ βράδυ ἐκεῖνο τῆς Κυριακῆς 27 Ὀκτωβρίου 1940, μὲ τὴν ἱκανοποίηση τῆς ἐκδρομῆς μας. Κουρασμένοι ἀπ’ τὴν πορεία, εὐχαριστημένοι ἀπ’ τὴν ἀπόλαυση ποὺ νοιώσαμε ζώντας ἄλλη μία φορά κοντὰ στὴ Φύση, ἀφήσαμε στὴν ἄκρη τὰ ἄρβυλα τοῦ ὄρειβάτη καὶ πέσαμε στὸ κρεββατί μας. Γλυκὰ δνεῖρα συνοδεύανε τὸν ἥσοχο ὕπνο μας, δνεῖρα γεμάτα ἀπὸ γάρφαρες πηγυδίες, ἀπὸ κάποια ξέφωτα σὲ βαθειὰ φαράγγια, ἀπὸ συγκλονιστικὰ θεάματα κάποιας ψηλῆς κορφῆς, ἀπὸ γλυκὰ νανουρίσματα κάποιας ἀπαλῆς ἀκρογιαλιᾶς τῆς Ἑλλάδας μας. Καὶ βρεθήκαμε, τὸ πρωινὸ ἐκεῖνο τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, πάλι μὲ τὰ ἄρβυλα στὰ πόδια. Μὰ τώρα τὰ ἄρβυλα αὐτὰ ἦταν τῆς Πατρίδας μας. Μᾶς τάδωσε μαζὺ μὲ τὸ τίμιο χακὶ τῆς στολῆς τοῦ στρατιώτη, μαζὺ μὲ τὸ ἱερὸ δῦλο γιὰ τὴν ὑπερασπίσασίμας ἀπ’ τὸν βάρβαρο ἐπίδρομέα. Κι’ ἔτσι τὰ παιδιὰ τῆς «Υπαίθριου», τὰ παιδιὰ ὅλης τῆς Ἑλλάδας, βρεθήκαμε σὲ κάποια Ἑλληνικὰ βουνὰ κι’ ἀρχίσαμε τὴν ἐκδρομὴ τους, ὄχι τώρα πιά γιὰ ψυχαγωγίαν, μὰ γιὰ τὸ δῶξιμο τοῦ ἀπρόσκλητου ἐπισκέπτη μας ἀπ’ τὴν ἱερὴ γῆ μας.

Περάσανε πάνω ἀπὸ τέσσερις μῆνες ἀπ’ τὴ μέρα ἐκείνη. Κι’ ὄλον αὐτὸν τὸν καιρὸ ὁ Σύνδεσμος μας δούλεψεν ὅσο μπορούσε. Καὶ πρῶτα πρῶτα τὸ Κεντρικὸ Συμβούλιο κυκλοφορεῖ στίς 30)11)40 τὴν ἐγκύκλιό του 19 «Στοῦς Ὑπαίθριους ὅλης τῆς Ἑλλάδος» ποὺ δίνουμε πῶς κάτω τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς :

«Ὑπαίθριοι ὅλης τῆς Ἑλλάδος,

Ἐμεῖς ποὺ γνωρίσαμε βῆμα σὲ βῆμα τὴν Ἑλλάδα, τοὺς ἱεροὺς τόπους ποὺ δοξάσανε οἱ Παρθενῶνες κι’ οἱ Μεγαλέξανδροι κι’ οἱ Κολοκοτρώνηδες, τοὺς τόπους ποὺ

αἱματοποίησαν οἱ ἥρωες τοῦ Σκρά καὶ τοῦ Ραβινὲ καὶ τοῦ Κιλκίς, ἐμεῖς πρέπει νὰ δεῖξουμε καὶ τώρα πῶς τὰ φυσιολατρικὰ συναισθήματά μας δὲν εἶνε μονάχα λόγια καὶ θεωρία μὰ καὶ πράξη. Ἄς δεῖξουμε χειροπιαστά, πῶς εἴμαστε δεμένοι μὲ τὴ γῆ τῆς Πατρίδας μας καὶ πῶς δὲν θὰ τὴν ἀφήσουμε νὰ πέσει σὲ ξένα χέρια.

Ὑπαίθριοι τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Σᾶς χαιρετίζουμε ἐξέχωρα καὶ σᾶς στέλνουμε τὸν ἀγνὸν Ὑπαίθρικὸ χαιρετισμὸ. Σᾶς νοιώθουμε πλέρια κι’ εἴμαστε κοντὰ σας τὶς ἱερὲς αὐτὲς στιγμές. Τὰ ἄγια χώματα τῆς Πατρίδας μας θὰ τὰ ὑπερασπίσουμε ἀκλόνητα κι’ ὀλοκληρωτικά.

Κι’ ὅταν θάρθει—καὶ θάρθει σύντομα—ἡ μέρα τῆς τελικῆς ΝΙΚΗΣ κι’ ὅταν πιά θάχει φύγει ἀπὸ πάνω μας ὁ βραχνᾶς τοῦ βάρβαρου κατακτητῆ, τότες ἀδελφωμένοι πάλι, σὸν καὶ πρῶτα, μὲ τὸ σάκκο τοῦ πεζοπόρου στὴν πλάτη καὶ τὶς ἄρβυλες τοῦ ὄρειβάτη τώρα πιά στὰ πόδια, θὰ κινήσουμε πάλι κάποια ροδοκόκκινη αὐγὴ, κάποια ἐλληνικὴ αὐγὴ, νὰ κάνουμε τὴν ἐκδρομὴ μας στὰ μέρη ἐκεῖνα, ποὺ σήμερα θέλει νὰ μᾶς τὰ πάρει ὁ δειλὸς ἐπίδρομέας. Κι’ ἀντικρίζοντας ἀπὸ κάποια κορφὴ, κάτω ἀπ’ τὸν ξάστερον ὀλογάλανο οὐρανὸ τῆς Πατρίδας μας, τὰ γλυκὰ χώματα τῆς, θὰ μπορούμε—τότες—μὲ πε-

ρηφάνεια νά ποῦμε, πῶς κι' ἔμεϊς, μαζί μ' ἄλλους τοὺς ἄλλους Ἑλλη- νες, βοηθήσαμε στὸ νά μείνει αὐτὴ ἡ γῆς γιὰ πάντα **ΕΛΛΗΝΙΚΗ, ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ**.

Συνεδριάζει ἀμέσως μὲ τὴν κήρυξη τοῦ πολέμου τὸ Κεντρικὸ Συμβούλιο, ἐξετάζει τὴν πολεμικὴ κατάσταση ποὺ ξανοίγεται μπροστὰ μας καὶ τὴ θέση τῆς «Υπαιθρίου» μέσα σ' αὐτὴν καὶ παίρνει τὶς ἐξῆς ἀπο- φάσεις :

1) Ἡ περιουσία τοῦ Κεντρικοῦ Συμ- βουλίου ἀπὸ 40 χιλ. δραχμὲς νά διατεθεῖ γιὰ τὶς πολεμικὲς ἀνάγκες. Ἀπ' αὐτὲς νά δοθεῖν 10 χιλ. στὸν Πανελληνιον Ἐρανο Κοινωνικῆς Προνοίας κι' οἱ ἄλλες νά μοι- ρασθοῦν στὰ Τμήματα γιὰ ν' ἀγοράσουν διάφορα μάλιστα εἶδη γιὰ τοὺς στρατιῶ- τες μας. Ἐτσι δοθήκανε ἀπὸ 10 χιλ. στὰ Τμήματα Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ ἀπὸ 5 χιλ. στὰ Τμήματα Βόλου καὶ Λα- ρίσης.

2) Ἀποφασίζεται νά τεθεῖ ἡ Πανελ- ληνια ὀργάνωση τῆς «Υπαιθρίου» στὴ διά- θεση τοῦ Κράτους γιὰ νά χρησιμοποιηθεῖ ὁπωσδήποτε. Μὲ ἔγγραφό μας τῆς 30/11/40 γνωρίσαμε τὴν ἀπόφαση αὐτὴ στὴν Ὁμο- σπονδία καὶ ζητήσαμε ν' ἀναλάβει αὐτὴ τὴν ὀργάνωση ὄλων τῶν ἐκδρομικῶν σω- ματείων στὸν ἀγῶνα. Τὸ ἔγγραφο μας αὐτὸ διαβιβάστηκε καὶ στὸν Ὑπουργὸ Δι- οικητὴ Πρωτεύουσας κ. Κ. Κοτζιά, ὁ ὁ- ποῖος μᾶς ἔστειλε σχετικὰ τὸ ἀκόλουθο ἔγγραφο :

Ἀθῆναι 7 Νοεμβρίου 1940

Ἀγαπητοὶ Φίλοι,

Ἡ Ὁμοσπονδία Ἐκδρομικῶν Σωμα- τείων τῆς Ἑλλάδος μού ἀπέστειλε ἐν ἀν- τιγράφῳ τὸ ὑπ' ἀριθ. 117 ἀπὸ 30ῆς λή- ξαντος ἔγγραφον τοῦ Κεντρικοῦ Συμβου- λίου τοῦ Συνδέσμου Ἐκδρομῶν ἢ «Υπαί- θριος Ζωῆς».

Σὰς συγχαίρω μὲ ὅλη μου τὴν καρ- διὰ διὰ τὰ εὐγενῆ πατριωτικὰ σας αἰ- σθήματα καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι ὅλοι οἱ «Υπαίθριοι», ὅπως καὶ κάθε Ἑλλην φυσιολόγησ πού ἐγγνώρισ καὶ ἠγάπησε τὴν εὐλογημένην Ἑλληνικὴν γῆν, θὰ πράξῃ μὲ πίστιν καὶ αὐταπάνησιν τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκον.

Μὲ φιλικώτατα αἰσθήματα
Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ

Σὲ συμπληρωματικὸ ἔγγραφο μας στὴν Ὁμοσπονδία τῆς 9/11/40 ζητήσαμε «τὴν σύγκληση τοῦ γρηγορότερο μῆς σύσκεψη τῶν Προεδρείων ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ ἂν εἶνε δυνατὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων, ὅπου ν' ἀκουσθοῦν γνώμες καὶ νά παρθοῦν ἀπο- φάσεις γιὰ τὴν ἐνεργητικὴ συμμετοχὴ ὄλων τῶν ἐκδρομικῶν σωματείων στὸν ἀγῶνα τοῦ Κράτους γιὰ τὴν ἑλευθερία του».

Ἐστερ' ἀπ' τὶς ἐνέργειες μας αὐτὲς ἔγινε τὴ Δευτέρα 11 Νοεμβρίου τὸ βράδυ

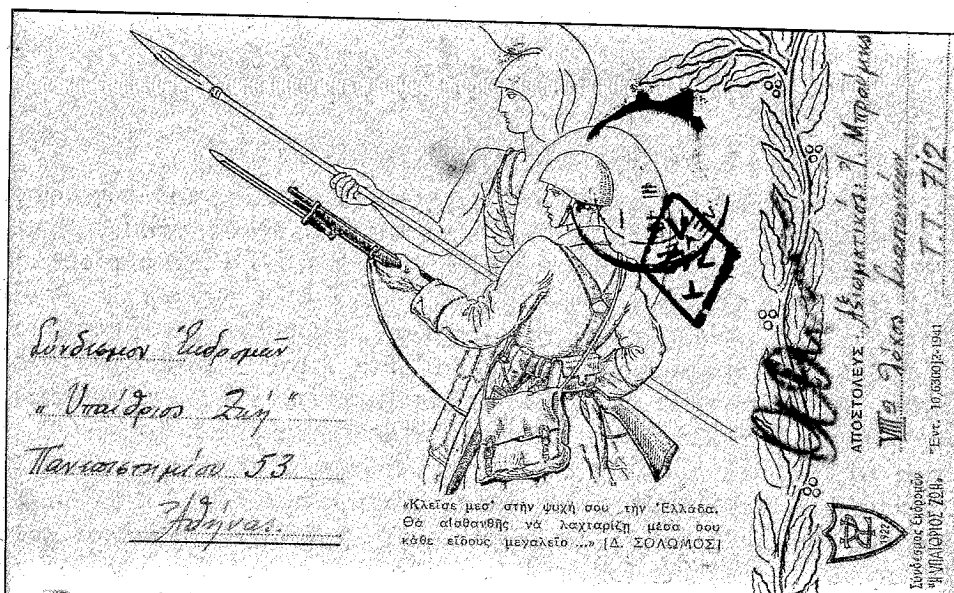
σύσκεψη τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκδρο- μικῶν Σωματείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τοῦ Ὀρειβατικοῦ μὲ τὴν προεδρία τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Κοτζιά. Στὴ σύσκεψη αὐτὴ ὁ Σύνδεσμος μας ὑπέβαλε ὑπόμνημά γιὰ τὸ τί πρέπει νά γίνει ἀπ' τὰ ἐκδρομικὰ σωματεία, κι' ἀποφασίστηκε ὁ συντονισμὸς τῆς δουλειᾶς τῶν Σωματείων, γιὰ τὴν ἐν- ισχύση τοῦ στρατοῦ μας, κι' ἡ σύσταση «Ἐπι- τροπῆς Ἑθνικῆς Βοηθείας Ἐκδρομικῶν Σωματείων» ἀπ' τοὺς κ. κ. Θ. Παπαδημη- τρίου πρόεδρον, Σ. Δημητριάδην ἀντιπρό- εδρον, Ἰ. Βασιλῆν ταμίαν καὶ Γ. Σταμπο- λῆν, Γ. Μαυρίδην, Π. Κυριαζῆν καὶ Γ. Κα- λαμίτην μέλη.

Ἀκόμα τὸ Κεντρικὸ Συμβούλιο στέλ- νει στὰ Τμήματα του τὴν ἐγκύκλιο 20 στὴν ὁποία, μαζί μὲ ἄλλα, λέγει : «Ἐμεῖς οἱ «Υπαίθριοι», ποὺ σταθήκαμε πρωτοπόροι σὲ κάθε εὐγενικὸν ἀγῶνα στὸ εἰρηνικὸ ἐπίπεδο τοῦ ἐκδρομικοῦ, δὲν μπορούμε νά μείνουμε ἀδιάφοροι μπροστὰ στὴ ση- μερινὴ πραγματικότητά. Στὶς ἡρωϊκὲς στιγ- μὲς ποὺ περνᾶει ἡ Ἑλλάδα ἔχει τὴν ἀν- νάγκη ὄλων μας, καὶ στὸ προσκλητήριό της, ὁ κάθε Ὑπαίθριος, μικρὸς ἢ μεγάλος, ἄνδρας ἢ γυναικί, πρέπει ν' ἀπαντήσῃ βροντόφωνα τὸ «ΠΑΡΩΝ». Καὶ παρακάτω : «Οἱ Διοικήσεις τῶν Τμημάτων ἄς ἔλθουν σὲ συνεννόηση μὲ τὶς τοπικὲς ἀρχὲς κι' ἄς πάρουν ἀποφάσεις. **Ὀλόκληρη ἡ Ὀργά- νωση τῆς Ὑπαιθρίου βρισκεται στὴ διά- θεση τῆς Πατρίδας μας.** Ἀπ' τὴν περιου- σία τοῦ κάθε Τμήμα μπορεῖ, ἀφοῦ κρατή- σει ὄσα χρήματα τοῦ χρειάζονται γιὰ τὶς περιορισμένες τῶρα πιά ἀνάγκες του, νά διαθέτῃ ποσὰ γιὰ τὶς στρατιωτικὲς καὶ κοινωνικὲς ἀνάγκες τοῦ τόπου (Φανέλλα τοῦ Στρατιώτη, Συσσίτια κλπ.)».

Τέλος τὸ Κεντρικὸ Συμβούλιο τύπωσε καὶ κυκλοφόρησε γιὰ τὰ μέλη καὶ τοὺς φίλους τῆς «Υπαιθρίου» 9.300 ἐπιστολικά δελτάρια. Ἀπ' αὐτὰ τὰ 3.000 μὲ σχεδια- σμα τοῦ μέλους τοῦ Τμήμ. Ἀθηνῶν κ. Ἰ. Κόλλα καὶ τὰ 6.300 μὲ σχεδίασμα τοῦ φί- λου μας κ. Σ. Πατσούρη.

Ἐπίσης τὸ Κεντρικὸ Συμβούλιο ἔστειλε τὴν Πρωτοχρονιά τὶς εὐχὲς του σ' ὄλους τοὺς στρατευμένους Ὑπαίθριους γιὰ τὸν «καινούργιο χρόνο νικηφόρον καὶ εἰρηνι- κόν, γεμάτων ἀπὸ υἰεία καὶ χαρὰ».

Αὐτὴ εἶνε ἡ δρᾶση ποὺ ἀνάπτυξε τὸ Κεντρ. Συμβούλιο τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς», στὸ τετράμηνο αὐτὸ χρονικὸ διάστημα, ποὺ ἡ Πατρίδα μας βρισκεται σὲ πόλεμο. Ὅλοι οἱ Ὑπαίθριοι, στὸ Μέτωπο καὶ στὰ Μετόπισθεν, κάνουν τὸ καθήκον τους. Οἱ διοικητικὲς ἀρχὲς τοῦ Συνδέσμου μας τοὺς παραστέκουν καὶ τοὺς καθοδηγοῦν, βέβαιοι ὅτι ὅλοι γιὰ τὰ καρποφόρα ἀποτελέσματα τῆς κάθε δουλειᾶς των, βέβαιοι γιὰ τὸ νικηφόρο τέρμα τοῦ ἀγῶνα μας, ἔτοιμοι ν' ἀπαντήσουν σὲ ὅποιονδήποτε θελήσῃ ν' ἀπειλήσῃ τὴν Πατρίδα μας, μὲ τὴν ἴδια ἀπάντησιν ποὺ δόθηκε στὸν Ἰταλὸ φασίστα

25-III-41

Αγαπητοί μου Υπαίθριοι

Διγνώρισμα που στέλνεται με δικιά σου, εσύ σήμα από τα κειμήλια σου ή από κάποια σου υπό ευχαριστία μου χαρτί σου.

Ευχαριστώ

- Ακόμα ο Σύλλογος τύπωσε άπειρα επιστολικά δελτάρια με την ένδειξη από τη μια πλευρά, κάτω από τους γνωστούς στίχους του Δ. Σολωμού «Κλείσε μέσα στη ψυχή σου την Ελλάδα κ.λπ.», του σήματος του Συνδέσμου μας και του τίτλου ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ Η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ 1922 και τα έστειλε στα στρατευμένα παιδιά προς χρήση. Ολόκληρος φάκελος, που υπάρχει στα αρχεία μας, με ενθουσιώδη δελτάρια των στρατευμένων Υπαιθρίων από Αγ. Σαράντα, Αργυρόκαστρο, Κορυτσά, μαρτυράει πόσο μεγάλος ήταν ο σύνδεσμος μεταξύ μετώπου και μετόπισθεν.

Ἡ «Υπαίθριος» στὰ χρόνια τῆς σκλαβιάς

Α. ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Οἱ ἀνώμαλες μὰ συνάμα καὶ τραγικὲς περιστάσεις ποὺ περνοῦσαν ἡ Πατρίδα μας στὸν καιρὸ τῆς βάρβαρης Κατοχῆς δὲν ἐπιτρέπανε βέβαια στὸ Κεντρικὸ Συμβούλιο νὰ κινηθεῖ καὶ νὰ δράσει μέσα στὰ πλαίσια τοῦ Συνδέσμου μας. Οἱ μεγαλόπνοες κατευθύνσεις καὶ οἱ γενικῆς ὠφέλειας ἀποφάσεις ποὺ εἶνέ ὁ σκοπὸς τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου δὲν μπορούσαν νὰ ἐκδηλωθοῦν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, μὰ καὶ οὔτε ἦτανε σωστό, μέσα στὸν ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ γιὰ τὴν ἐπιβίωση καὶ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς σκλάβας Πατρίδας μας. Ἐτσι τὸ Κεντρικὸ Συμβούλιο ἄφησεν ἐλεύθερα τὰ Τμήματα τοῦ Συνδέσμου νὰ δράσουν σὲ παραπλήσιους μὲ τοὺς σκοποὺς του τομεῖς, κυρίως στὸ κοινωνικὸ καὶ ἀλτρουϊστικὸ ἐπίπεδο. Ἡ δράση αὐτὴ τῶν Τμημάτων μας στὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς βρίσκεται στὴν ἔκθεση ποὺ ὑπέβαλε τὸ Κεντρικὸ Διοικ. Συμβούλιο στὴ Γεν. Συνέλευση τῶν ἀντιπροσώπων τῆς «Υπαίθριου Ζωῆς» τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1945 καὶ ποὺ τὰ πιδ ἐνδιαφέροντα ἀποσπάσματα εἶνε παρακάτω.

«Ὅταν τὸν Ὀκτώβρη τοῦ 1941 παρελάβουμε ἀπὸ τὸ προκάτοχο συμβούλιο τὴ διοίκησι τοῦ συνδέσμου, ἡ πείνα, ἡ δυστυχία καὶ ἡ ἔξασθλιώσει ἔιχαν ἀπλωθῆ σ' ὅλη τὴ χώρα. Οἱ συνθηκὲς δὲν ἐπέτρεπαν καμμιὰ ἀπολύτως δράσι στὸ ἐκδρομικὸ ἐπίπεδο, ἀλλὰ ὁ Ὑπαίθριακὸς ὀργανισμὸς δὲν μπορούσε καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ μείνει ἀδρανὴς μπροστὰ στὸ θέαμα μιᾶς τόσο μεγάλης δυστυχίας. Ἡ πρόσφατη μεγάλη κινητοποίησι τῆς «Υπαίθριου Ζωῆς» στὸν Ἐθνικὸ ἀγῶνα τοῦ Ἀλβανικοῦ ἔπους μας εἶχε πείσει ὅτι εἴμαστε ἀρκετὰ ὄριμοι ν' ἀναλάβουμε σοβαρὲς προσπάθειες σὲ ἔθνικὰ καὶ κοινωνικὰ πλαίσια. Ἐτσι χαράξαμε ἓνα πρόγραμμα κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης ἀνάλογο μὲ τὰς περιστάσεις. Ζητούσαμε ἀπὸ τὰ μέλη μας ποὺ εἶχαν δοκιμασθῆ σὲ ἄλλες ἐκδηλώσεις κοινωνικῆς φύσεως ν' ἀναλάβουν τὴν ὀργάνωσι παροχῆς βοήθειᾶς στὰ ἀναξιοπαθοῦντα μέλη τῆς κοινῆς. Ἀφήναμε ἐλευθερίᾳ στὰ Τμήματά μας νὰ στρέψουν τὴν προσοχή τους στὸ τομέα ποὺ παρουσιάζετο καταλλήλοτερος στὶς τοπικὲς συνθηκὲς, διεγράψαμε μόνον ἐνδεικτικὰ ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε ν' ἀφήσουμε ἀπροστάτευτους τοὺς ἀναπήρους ποὺ προσέφεραν τὴν ἀρτιμέλειά τους γιὰ τὴ τιμὴ τῆς Πατρίδος καὶ κυρίως θὰ ἔπρεπε μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐξασφαλίσουμε τὸ πιάτο τοῦ Ἑλληνόπουλου γιὰ νὰ τὸ σώσουμε ἀπὸ τὸ θάνατο τῆς πείνας. Αὐτὸ διετυπώθηκαν στὴν ὑπ' ἀριθ. 23]41 ἐγκύκλιον ἡ ὁποία ἐστάλη σ' ὅλα τὰ Τμήματα. Μὲ τὴν ἀποστολὴ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιδιώκαμε νὰ ἔρθουμε σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ διάφορα Τμήματά μας, νὰ τοὺς κινήσουμε τὸ ἐνδιαφέρο νὰ ἀναπτύξουν μιὰ στοιχειώδη κοινωνικὴ δράσι

και να αναζωπυρώσουμε το εθνικό αίσθημα διαιραινώνοντας τις ελπίδες μας για μιá καλύτερη ελληνική αύγή. Η τρομοκρατία όμως πού ήσκέϊτο από τους γερμανοϊταλους στις έπαρχίες και πού θεωροϋσεν ύποπιη τή παραμικρότερη κίνησι καθήλωσε πολλά Τμήματα στην άπόλυτη αδράνεια.

Βέβαια το πρόγραμμα αυτό δεν μπορούμε να ποϋμε ότι ήταν σύμφωνο με τον κύριο σκοπό του σώματείου μας. Αποτελούσε μιá παρέκκλιση, παρέκκλιση όμως τιμητική και πού επιβάλλονταν σ'άν ύπέρτατη ήθικη έπιταγή στες τραγικές στιγμές του Έθνους και ανταποκρίνονταν στην δλη παράδοσι της Υπαιθρίου πού έθεώρησε πάντοτε καθήκον να προσφέρει τις υπηρεσίες της όπου οι περιστάσεις το επέβαλαν, άδιαφορώντας για τις δυσκολίες και ύπερπηδώντας τα διάφορα εμπόδια. Ασφαλώς στον ώκεανό της συσσωρευθεισης δυστυχίας θά ήταν άφέλεια να ισχυρισθοϋμε ότι έλύαμε το πρόβλημα ύπάρξεως του ελληνικού λαου. Άλλά στο πέλαγος της παχυλης άδιαφορίας πού έπικρατοϋσε στην πολύπαθη αύτη περίοδο το παράδειγμα της Υπαιθρίου άποτελεί μιá παρήγορη δασι».

Β. ΤΜΗΜΑΤΑ

«Η δράσι του Τμήματος Άθηνών είναι εύρύτατα γνωστή στο άθηναικό κοινό με τη θαυμασία πρωτοβουλια πού είχε, ν' αναλάβει την άργάνωσι κοινωνικής άλληλεγγύης με σύστημα και μέθοδο πού έκίνησαν την προσοχή σοβερών οργανισμών κοινωνικής εύποιίας, όπως του Δ.Ε.Σ., της Έταιρίας Προστ. Άνηλικων, του ΠΙΚΠΑ. Όλοι αύτοι οι οργανισμοί όχι μόνον προσέφεραν πρόθυμα κάθε βοήθεια στην προσπάθεια του Τμήματος, αλλά και έζήτησαν τη συνεργασία του για τη διεκπεραίωσι διαφόρων κοινωνικών σκοπών της άρμοδιότητος του καθενός οργανισμού. Αυτή ή πανηγυρική άναγνώρισις των θετικών ύπηρεσιών του Τμήματος στη καθόλου άργάνωσι κοινωνικής άλληλεγγύης άποτελεί άκόμη ένα νέο τίτλο τιμής της Υπαιθρίου. Η ψυχαγωγία των άναπήρων, τα συσσίτια των έργαζομένων κοριτσιών, οι παιδικές κατασκηνώσεις, οι παιδικές συντροφίες, όλα αύτα τα άλληπάλληλα στάδια της θαυμασίας δραστηριότητος του τμήματος είναι γνωστά. Και είναι δίκαιο να αναφερθί ότι στην έπιτυχία των διαφόρων αυτών έκδηλώσεων συνέβαλε και το τμήμα έργαζομένων κοριτσιών με τα έμπειρα στελέχη του. Αυτά για τη κοινωνική δράσι του τμήματος. Άλλά δεν έξέχασε και τον έκδρομισμό: Διοργάνωσε παρ' όλες τις δυσχέρειες έκδρομές, όταν οι συνθήκες το επέτρεπαν. Έπίσης επεράτωσε την έργασία του έκδρομικού άρχείου, καρπό πολύτιμης πείρας πολλών χρόνων, ταξινομημένη σε καρτέλες και φακέλλους κατά περιοχές όλης της Έλλάδος. Η έργασία αύτη πρέπει να συμπληρωθί από τα ύπόλοιπα Τμήματα για τες τοποθεσίες πού τους άφορουν, για ν' άποτελέση ένα πολύτιμο έκδρομικό οδηγό, στη διάθεσι της πανελληνίου Υπαιθρίου.

Το Τμήμα Θεσσαλονίκης έζησε κάτω από τις καταθλιπτικές συνθήκες και τη βαρεία, άτμόσφαιρα πού είχαν επιβάλει και οι τρεις έπιδρομεις, Γερμανοί, Βούλγαροι και Ιταλοί, πού συνηγωνίζοντο ποιδς θά μεταχειριζότανε τα βαρβαρότερα μέσα, για να ύποδουλώσει την ελληνική

τατη Μακεδονία μας. Παρ' ὄλη τὴ φρικτὴ τρομοκρατία οἱ Ὑπαίθριοι Θεσσαλονίκης κατόρθωσαν νὰ διατηρήσουν τὴν ἐπαφὴ μεταξύ τους καὶ δὲν ἔπαυσαν νὰ συγκεντρώνονται σὲ φιλικὰ σπίτια καὶ ἐκεῖ μέσα στὸ γνῶριμο ἐκδρομικὸ περιβάλλον νὰ ἀναπνέουν πὺ ἐλεύθερα καρτερώντας τὴν ὥρα τῆς λευτεριάς. Στὶς πὺ δύσκολες στιγμὲς τῆς μεγάλης πείνας ὀργάνωσαν συσσιτίο γιὰ 20 μικρὰ κορίτσια τὰ ὁποῖα συνετήρησαν ἐπὶ ἐνάμισυ χρόνο ἀποκλειστικὰ μὲ ἐράνους μεταξὺ τῶν μελῶν χωρὶς καμμιά ἄλλη ἐξωτερικὴ βοήθεια. Μετὰ τὴν ἀνάληψη τῶν συσσιτίων ἀπὸ τὸν Ε.Σ. ἐπεξέτειναν τὴ δράσι τους στὴ μαθητικὴ νεολαία τῶν Γυμνασίων ἀνεφοδιάζοντας τοὺς διαπρέποντας ἀπόρους μαθητὰς μὲ βιβλία καὶ γραφικὴ ὕλη. Ὑστερα ἀπὸ τὴν ἀποκατάστασι τῆς τάξεως στὴ χώρα τὸ Τμῆμα ξανάρχισε μὲ γοργὸ ρυθμὸ τὶς ἐκδρομὲς του. Πρῶτοι οἱ Ὑπαίθριοι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ὀρειβάτες ἀνεβαίνουν τὶς ὑπερήφανες κορυφὲς τοῦ Ὀλύμπου. Τὰ πορίσματα τῶν παρατηρήσεῶν τῶν σχετικὰ μὲ τὴν κατάστασι τῶν δασῶν καὶ τοῦ καταφυγίου τ' ἀναφέρουν στὸ Ὑπουργεῖο Γεωργίας.

Τὸ Τμῆμα Λαρίσης σ' ὄλο τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς ἀναπτύσει μιὰ πολυσχιδῆ κοινωνικὴ δράσι πὺ ἀγκαλιάζει πολλοὺς καὶ διαφόρους τομεῖς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Ἐνισχύει τὸ Πολ. Νοσοκομεῖο μὲ γάλα, τοιγάρκα καὶ ἄλλα εἶδη, ἐνισχύει τὶς ἄπορες οἰκογένειες μὲ χρήματα, διατρέφει ἄπορα παιδιὰ, δωρίζει διάφορα ποσὰ στοὺς ἀναπήρους τοῦ τελευταίου πολέμου, διοργανώνει λαχειοφόρο ἀγορὰ ὑπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων, βοηθεῖ τὸν Μητροπολίτην στοὺς τοπικοὺς ἐράνους καὶ γενικὰ κατευθύνει τὴν ὄλη φιλανθρωπικὴ κίνησι τῆς πόλεως, ἡ ὁποία γιὰ ἀρκετὸ διάστημα διεξάγεται μὲ τὴ μεσολάβησι τοῦ Τμήματός. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ φανερὴ αὐτὴ δράσι ἀναλαμβάνει καὶ ἐπικίνδυνη μυστικὴ δράσι γιὰ τὴ βοήθεια τῶν κρατουμένων στὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως καὶ στὶς φυλακὲς. Τέλος πολλὰ ἀπὸ τὰ μέλη του παίρνουν ἐνεργὸ μέρος στὴν ἀντίστασι κατὰ τῶν κατακτητῶν. Γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ αὐτὴ δραστηριότητα κινεῖ τὴ συμπάθειαν τῆς κοινωνίας Λαρίσης πὺ ὑποβοηθεῖ μὲ κάθε τρόπο τὸ ἔργο του. Γιὰ τὸν ἴδιο λόγον ἡ γενικὴ συνέλευσι τοῦ Συνδέσμου ἐψήφισε γιὰ ἠθικὴ ἀμοιβὴ ὑπὲρ αὐτοῦ 5 χιλ. δραχμὲς. Σήμερα καὶ πάλι τὸ Τμῆμα ξανάρχισε τὶς ἐκδρομὲς. Ἀλλὰ ἡ ἐκδρομικὴ κίνησι εἶναι περιορισμένη διότι οἱ τοπικὲς συνθηκὲς δὲν εὐνοοῦν τὸ ξάπλωμα τοῦ ἐκδρομισμού. Γι' αὐτὸ τὸ Τμῆμα παράλληλα συνεχίζει καὶ τὴ κοινωνικὴ δράσι του.

Τὸ Τμῆμα Βόλου στὸ διάστημα τῆς κατοχῆς δὲν κατόρθωσε νὰ κινήθῃ, διότι ἡ τρομοκρατία ἦταν πολὺ μεγάλη καὶ ἐξαιρετικὰ δύσκολες οἰκονομικὲς συνθηκὲς δὲν ἐπέτρεψαν ἀπολύτως καμμιά δράσι.

Τὸ Τμῆμα Σπάρτης καὶ αὐτὸ δὲ μπόρεσε νὰ κινήθῃ στὴ κατοχὴ ὕστερα ἀπὸ τὰ μεγάλὰ τρομοκρατικὰ μέτρα πὺ μεταχειρίστηκαν οἱ Ἴταλοι. Μαζὺ μὲ ἄλλους συνέλαβαν καὶ τὸ πρόεδρό του κ. Γιαννόπουλο καὶ τὸν ὀδήγησαν ὡς ὀμηρο στὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως στὴν Ἰταλία καὶ Γερμανία ἀπ' ὅπου μόλις πρὸ ὀλίγου ἐπέστρεψε.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ Τ.Μ. ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπηττας

20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1946

Τὸ κόψιμο τῆς βασιλόπηττας τοῦ Συνδέσμου καὶ ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων τακτικότητος στὶς ἐκδρομὲς τοῦ περασμένου χρόνου, εἶναι μιὰ παλιὰ συνήθεια, ποὺ συγκινεῖ ὅλους τοὺς Ὑπαιθρίους.

Ἡ οἰκόγενειακὴ μας αὐτὴ συγκέντρωσι διακόπηκε τὰ χρόνια τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς κ' ἔτσι ἡ ἀναγγελία, ὅτι ὁ Σύνδεσμος θάκοβε καὶ πάλι τὴν πῆττα του, ἔπειτα ἀπὸ 5 χρόνια διακοπῆς, χαίρειοτις ἀπὸ τοὺς Ὑπαιθρίους ὡς ἕνα ξαναγύρισμά σέ καλλίτερα χρόνια.

Τὸ κόψιμο τῆς βασιλόπηττας ἀπόφασίστηκε νὰ γίνῃ ἐφέτος ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ κοντὰ στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ δοθεῖ ἡ εὐκαιρία σ' ὅλα τὰ μέλη μας, ποὺ δὲν εἶχαν μπόρῃσι γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο, νὰ ξαναρχίσουν τίς ἐκδρομὲς τους, νὰ ξανασυναντηθοῦν μὲ τοὺς παλιούς τους συνοδοιπόρους, σὲ μιὰ θερμὴ ὑπαιθρική ἀτμόσφαιρα. Καὶ ἡ γιορτὴ πέτυχε ἀπόλυτα ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀποψη, ἀφοῦ ἀνάμεσα στὰ 330 πρόσωπα ποὺ ἔλαβαν μέρος στὴ συγκέντρωση τὰ 122 ἦταν πάλι μέλη τῆς «Ὑπαιθρίου» καὶ 53 κορίτσια τῆς ομάδας μας Νεότητος.

Ἡ γιορτὴ τῆς πῆττας, ποὺ εἶχε ἀποφασιστεῖ γιὰ τίς 6 Ἰανουαρίου, ἀναβλήθηκε, λόγω τῆς αὐτοκινήτιστικῆς πρῶτα καὶ κατόπιν τῶν ἄλλων ἀπεργιῶν, γιὰ τίς 20 Ἰανουαρίου κ' ἐγίνετο στὸ ξενοδοχεῖο «Σεμίραμις» τῆς Κηφισιάς.

Εἶχαν σχεδιαστεῖ γιὰ τὴν Κυριακὴ αὐτὴ 3 ἐκδρομὲς, ποὺ θὰ κατέληγαν στὸν τόπο τοῦ ἑορτασμοῦ. Οἱ ἐκδρομὲς τοῦ Μπογιατιοῦ-Μπάφι καὶ Στ. Δεκέλειας-Φασίδερι ματατώθηκαν, γιὰ τὴν δὲν ὑπῆρχε τραῖνο. Ἡ ἐκδρομὴ στὴν κορυφὴ τῆς Πεντέλης ἐγίνετο μὲ μεγάλη ἐπιτυχία. Συμμετοχὴ 28. Οἱ ἐκδρομεῖς δόκίμασαν ἐξαιρετικὴ χαρὰ, ὅταν, μετὰ τὸν πρῶτο ἀνήφορο ἀπὸ τοῦς Ἀγ. Ἀσωμάτων, ἀνέβηκαν πάνω ἀπὸ τὴ νέφωση καὶ εἶχαν ἕναν ὠ

ραῖο καταγάλαζο οὐρανὸ κ' ἕναν ἥλιο ὄλο θαλπωρῆ. Ἀπὸ τὴν κορυφὴ ἀντίκρουσαν πάνω ἀπὸ τὴν ἀσπρὴ θάλασσα τῶν νέφωσιν τὴ χιονισμένη πύραμιδα τῆς Διρφῆς, τὴν Ὀχὴ κ' ἄλλες κορυφές. Ἔτσι οἱ ἐκδρομεῖς τῆς κορυφῆς ἦταν οἱ μόνοι, ποὺ ἔφεραν εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῆς πῆττας τὸν ἐκδρομικὸ τόνον καὶ ὅλη τὴ ζωηρότητα τῶν ἀνθρώπων, ποὺ γυρίζουν ἀπὸ τὸ βουνό.

Ἐγίνετο καὶ μιὰ ἄλλη ἐκδρομὴ. Ἡ ὁμάς τῶν νέων κοριτσιῶν τῆς «Ὑπαιθρίου» ἐπῆγε ἀπὸ τὸ πρῶτον τὸν Κόκκιναρα. Τὰ κορίτσια ἔκοψαν χωριστὰ τὴ δικὴ τους πῆττα, γιὰ τὴν ὁ χῶρος τοῦ ξενοδοχείου δὲν ἐπαρκοῦσε γιὰ ὅλους τοὺς ἑορταστές.

Ἀπὸ νῶρις τὸ ἀπόγευμα οἱ δύο μεγάλες αἰθουσὲς καὶ τὸ χῶλλο τοῦ ξενοδοχείου «Σεμίραμις» στὸ Κεφάλαι τῆς Κηφισιάς ἄρχισαν νὰ γεμίζουν ἀπὸ Ὑπαιθρίους καὶ φίλους τους. Οἱ αἰθουσὲς ἦταν πολὺ εὐχάριστες, μὲ ἀνετὴ ἐπίπλωσι καὶ καλὰ θερμοσμένες. Χάρη στὸ Ράδιο Καραγιάννη ὑπῆρχε πλήρης ἐγκατάστασι γραμμῶν καὶ μεγαφῶνων καὶ ἡ μουσικὴ ἔδινε τὸ γιορταστικὸ τόνον. Λόγω τῶν μεγάλων συγκοινωνιακῶν δυσκολιῶν ὄλοι οἱ ἑορταστές κατόρθωσαν νὰ μαζευτοῦν μόλις στὶς 5 μ. μ.

Ἡ γιορτὴ ἄρχισε μὲ ὀμιλίαν τοῦ Προέδρου τοῦ Τμήματός Ἀθηνῶν κ. Π. Βαχάβιλου, ποὺ, ἀφοῦ ἐξέθεσε μὲ λίγα λόγια τὸ ἔργο τῆς «Ὑπαιθρίου» στὸν πόλεμον καὶ τὴν κατοχὴν, ἀνεπόλησε σὲ ἀδρὲς γραμμὲς τίς μεγάλες πραγματοποιήσεις τῆς «Ὑπαιθρίου» πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμον (ἐκδρομικὴ δράσι, συναυλίαι σὲ ἀρχαῖα θεάτρα, Γιορτὴ Τρύγου, ἐκδρομὲς ἰ εργαζομένων κοριτσιῶν, ἀναδασώσεις, καταφύγιον Ταυγέτου κλπ.) καὶ ἐτελείωσε ἐκφράζοντάς τὴν πεποίθησίν του, ὅτι ἡ ἱστορία τῆς «Ὑπαιθρίου» καὶ ὁ ἐνθουσιασμός τῆς σημερινῆς συνάθροισης ἦταν ἡ καλλίτερη ἀγγύ-

ηση, ότι τὸ σωματεῖο μας θ' ἀνέβαινε καὶ πάλι σὲ νέες κορυφές σημαντικῶν πραγματοποιήσεων στὴν φυσιολατρικὴ καὶ τουριστικὴ κίνηση τοῦ τόπου μας.

Κατόπιν ὁ ἔφορος κ. Ι. Μπρούμης ἔκανε ἀπολογισμὸ τῆς ἐκδρομικῆς δράσεως τοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν τὸ 1940, στὴν κατοχὴ καὶ κυρίως στὸ 1945, πρῶτο ἔτος ἐκδρομικῆς ἀνασυγκροτήσεως ἔπειτα ἀπὸ τὸν πόλεμο καὶ τὴ σκλαβιά.

Ὁ Ἐφορος μίλησε γιὰ τὶς ἐκδρομὲς τοῦ 1940, γιὰτὶ ἔνεκα τοῦ πολέμου δὲν εἶχε δοθῆ ἑυκαίρεια νὰ γίνῃ ἀπολογισμὸς τῶν ἐκδρομῶν τῆς περιόδου αὐτῆς.

Ἡ ἐκδρομικὴ κίνηση, τῶν παραπάνω περιόδων ἀνακεφαλαιώνεται στοὺς ἑξῆς ἀριθμούς :

1940, (Ἰανουάριος, Ὀκτώβριος). Ὁργανώθηκαν 135 ἐκδρομὲς, στὶς ὁποῖες ἔλαβαν μέρος 3224 πρόσωπα, 2049 μέλη 1175 μὴ μέλη.

Σ' αὐτὲς τὶς ἐκδρομὲς οἱ Ὑπαίθριοι Ἀθηνῶν ἔκαναν 24442 χλμ. ἐκ τῶν ὁποίων 2068 πεζῆ, 11774 μὲ αὐτοκίνητο, 6976 μὲ σιδηρόδρομο, 3112 μὲ πλοῖο, 512 μὲ κότερο καὶ ξόδεψαν σὲ μεταφορικὰ μέσα καὶ ξενοδοχεῖα ὕπνου 410.075 δρχ.

Ἡ Ὀρειβατικὴ Ὀμάς ὀργάνωσε 16 ἀναβάσεις στὶς κορυφές τοῦ Ὀλύμπου, τῆς Γκιώνας, τῆς Οἴτης, τῆς Καλλιακῆ, τῆς μικρῆς Ζήρειας, τοῦ Σάραντινα, τοῦ Παναιτωλικοῦ, τῆς Ὀθρυος, τοῦ Ἐλικῶνα, τῶν Γεραγείων, τῆς Αἰρφης, τῆς Ὀχης, τοῦ Καλλιδρόμου καὶ ἄλλων.

Κατοχὴ (1941—1944). Καθ' ὅλη τὴν κατοχὴ ἔγινε δυνατὴ ἡ ὀργάνωση ἐκδρομῶν μόνο τὸ 1943. Ὁργανώθηκαν 27 ἐκδρομὲς, στὶς ὁποῖες ἔλαβαν μέρος 414 πρόσωπα, ποὺ διήνυσαν 224 χλμ. μὲ λεωφορεῖο καὶ 285 χλμ. πεζῆ.

1945 (Ἀπρίλιος—Δεκέμβριος) Ὁργανώθηκαν 53 ἐκδρομὲς, στὶς ὁποῖες ἔλαβαν μέρος 1692 πρόσωπα, 823 μέλη καὶ 869 μὴ μέλη.

Σ' αὐτὲς τὶς ἐκδρομὲς οἱ Ὑπαίθριοι ἔκαναν 4536 χλμ. ἐκ τῶν ὁποίων 351 πεζῆ, 3407 μὲ αὐτοκίνητο, 582 μὲ σιδηρόδρομο καὶ 196 μὲ πλωτὰ μέσα καὶ ξόδεψαν σὲ μεταφορικὰ μέσα 1.326.055 δρχ.

Ὁ Ἐφορος κλείνοντας τὸ λόγο του καὶ πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων τακτικότητος θυμῆθηκε, ὅτι ἀπὸ τὴ σημερινῆ μας συνάθροιση λείπει ὁ ἀλησμόνητός μας συναδοιπότης Σωκράτης Σεφεριάδης, θύμα κι' αὐτὸς τῶν κατακτητῶν, ποὺ μ' ὅλα τὰ 80 χρόνια του· συνήθως ἔπαιρνε τὸ πρῶτο βραβεῖο τακτικότητος κάθε χρόνο.

Ἐπειτα ἀπὸ τὸν ἀπολογισμὸ τοῦ Ἐφόρου ὁ Πρόεδρος ἀπένευμε τὰ παρακάτω βραβεῖα:

Βραβεῖα τακτικότητος στὶς ἐκδρομὲς τοῦ 1940.

Α'. Νικ. Κυριακίδης.

Β'. Νικόλ. Παπαγιαννόπουλος.

Γ'. Στεφ. Μοῦτσος καὶ Κυριακὸς Φῆστος.

Βραβεῖο ὀρειβάσις 1940.

Ἀθανάσ. Λεονάρδος.

Βραβεῖα τακτικότητος στὶς ἐκδρομὲς τοῦ 1945.

Α'. Δημ. Μπρίκας.

Β'. Κων)νος Φλώρος.

Γ'. Γεωργ. Λάσκαρης.

Βραβεῖο γιὰ τὴ συμπλήρωση 200 ἐκδρομῶν στὸν κ. Νικ. Παπαγιαννόπουλο.

Ἀφοῦ κόπηκε κοὶ μοιράστηκε ἡ βασιλόπηττα τοῦ Συνδέσμου, ἀρχίσεν ὁ χορὸς. Καὶ στὶς δύο μεγάλες αἰθουσες τὰ ζευγάρια, τῶν χορευτῶν πραγματικὰ συνωστίζοντο. Ἐγινε καὶ ἡ ἀπαραίτητη διακοπὴ ρεῦματος. Ἀλλὰ χάρις στὸ μπριόζο παίξιμο στὸ πιάνο τοῦ κ. Βλαβιανοῦ καὶ τὰ μεγάλα λουξ τοῦ ξενοδοχείου τὸ πρᾶγμα πέρασε σχεδὸν ἀπαρατήρητο. Τὸ φῶς ξανάρθε καὶ ἡ διασκέδαση συνεχίσθη ὡς ἀργὰ μὲ κέφι καὶ ἐνθουσιασμό. Ἡ καλὴ ὀργάνωση τῆς συγκεντρώσεως αὐτῆς ἀπεδείχθη ἀκόμη μιά φορὰ μὲ τὴ γρήγορη καὶ τακτικὴ ἀναχώρηση τῶσων πολλῶν προσώπων μὲ αὐτοκίνητα τῆς συγκοινωνίας Κηφισιάς ποὺ ἔπαιρναν τοὺς ἐκδρομεῖς ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ ξενοδοχείου.

Ὁ Σύνδεσμος περιμένει, ὅτι ἡ ἐνθουσιάζουσα αὐτὴ συγκέντρωση τῶσων πολλῶν Ὑπαιθρίων θὰ δώσει τὸ ὀριστικὸ μεγάλο ἐκκίνημα σὲ μιά γόνιμη μεταπολεμικὴ δράση.

Π. Β.

ΓΝΩΜΕΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΟΙ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ
 Αρχίζουν και φέτος σε λίγο. Τη χρονιά αυτή, και το Κράτος και οι οργανισμοί που γι' αποκλειστικό ή για κύριο σκοπό τους έχουν βάλει την πρόνοια για το Παιδί, έκαναν σοβαρή κ' ενδιαφέρουσα προεργασία, ώστε να μπορεί κανείς από τώρα να πει πως οι παιδικές κατασκηνώσεις θα δώσουν έφετος αποτελέσματα πολύ καλύτερα από των περασμένων ετών και ποιοτικά με την εκπαίδευση που έγινε των στελεχών, και ποσοτικά, βγάζοντας πολύ μεγαλύτερο αριθμό παιδιών στο Υπαιθρο. Είναι περιττό να ποιμε με πόσο ενδιαφέρον και αγάπη η «Υπαιθρος» παρακολουθεί την κίνηση αυτή, στην οποία είναι γνωστό πόσο πολύ συνέβαλε με τις κατασκηνώσεις που φετιμώσε το Τμήμα Αθηνών στα χρόνια της κατοχής και πέρυσι, και που έδωσαν λαμπρά αποτελέσματα. Έφετος, δυστυχώς, όπως μας πληροφορεί, το Τμήμα μας Αθηνών δε θα οργανώσει δική του κατασκήνωση. Και είναι φυσικό, γιατί στα χρόνια της κατοχής η έκδρομική κίνηση είχε τελείως απονεκρωθεί και η δραστηριότητα των μελών του είχε διοχετευθεί προς τον μεγάλο αυτό κοινωνικό σκοπό, σκοπό, που στα χρόνια της κατοχής, είχε και Εθνική ακόμη σημασία. Πέρυσι ακόμα, που η έκδρομική κίνηση δεν είχε πάρει τη φετινή της έκταση και δραστηριότητα, κατώρθώθηκε με χίλιους κόπους και θυσιές να οργανωθεί η κατασκήνωση στο Μαρούσι για 800 παιδιά. Φέτος όμως θα ήταν αδύνατο να βρεθεί ο αριθμός των μελών μας που θα χρειαζότανε για να διαθέσει τον καιρό του για την κατασκήνωση,

και πολύ σωστά σκέφτηκε το τμήμα μας Αθηνών, πως κατασκήνωση οργανωμένη από την «Υπαιθρο» δε θα έπρεπε να λειτουργήσει με στελέχη μόνο δικά της, αλλά με ξένο ή έμμισθο/διαχειριστικό και διοικητικό προσωπικό. Έτσι, σιματα για την ώρα η δράση της «Υπαιθρού» στον τομέα αυτόν, δράση που πρόσθεσε ακόμα μερικές λαμπρές σελίδες στην ιστορία του Σωματίου μας. Αυτό όμως δε σημαίνει πως έπαψε και το ενδιαφέρον μας αλλά και η συμβολή μας στην κίνηση αυτή. Τα νεαρά μέλη μας, που δούλεψαν στα περασμένα χρόνια ως στελέχη στις κατασκηνώσεις μας και απέκτησαν πολύτιμη πείρα, που τη συμπλήρωσαν παρακολουθώντας τα μαθήματα των ειδικών σχολών κατασκηνώσεων, θα δούλέψουν, όπως συνεννοήθηκε το τμήμα Αθηνών με τον Ελληνικό Έρυθρο Σταυρό, στις κατασκηνώσεις που θα οργανωνεί αυτός το φετινό καλοκαίρι. Ο Έρυθρος Σταυρός παρεκάλεσε το τμήμα μας Αθηνών να του διαθέσει και οσα από τα άρρενα μέλη μας θα ήθελαν να δούλεψουν ως διοικητικό ή διαχειριστικό προσωπικό. Όστε και φέτος, αν και μη οργανώνοντας αποκλειστικά δική της παιδική κατασκήνωση, η «Υπαιθρος» θα βοηθήσει σημαντικά στο έργο αυτό.

ΟΙ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Αρχίζει άνωπευθέτως από πρώτης Αυγούστου ο Ελληνικός Έρυθρος Σταυρός για δεύτερη έφετος χρονιά τις παιδικές του κατασκηνώσεις στο Παλιόχωρι της Παργηδος (ύψος 1050 μ.). Κ' έτσι ανά 20ήμερον 500-600 παιδιά έναλλάξ κορίτσια και αγόρια θα ζήσουν στο βουνό μέσα στα πανύψηλα έλατα, τους παχυούς ήσκιους και τα γάργαρα νερά. Φέτος 70 μέλη μας τα πιδ έμπειρα από τα στελέχη των παλιών μας κατασκηνώσεων θα χρησιμοποιηθούν για το τόσο ωφέλιμο και πατριωτικό έργο όπως είναι οι παιδικές κατασκηνώσεις.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΝΟΣΤΙΜΟ

Με μεγάλην χαράν και ικανοποίησιν αναγγέλλομεν εις τα μέλη και τους φίλους μας ότι εντός του Φεβρουαρίου συνεπληρώθη η αποστολή των συλλεγέντων και αγορασθέντων ειδών εις το υιοθετηθέν από το Τμήμα μας Χωριό Νόστιμο, καθώς δε μας εγνώρισεν η οργάνωσις «Φίλοι του Χωριού» αλλά και οι μεταβάντες εις το Νόστιμο αντιπρόσωποι μας, οι κάτοικοι του χωριού είναι πολύ ευχαριστημένοι από τα αποσταλέντα είδη ρουχισμού, οικιακά σκεύη, γεωργικά εργαλεία κ.ο.κ.

Αισθανόμεθα την υποχρέωσιν να ευχαριστήσουμε τα μέλη μας και τους φίλους του Συνδέσμου μας, οι οποίοι διά της γενναίας ηθικής και υλικής συνεισφοράς των, συνετέλεσαν εις την ευόδωσιν της προσπάθειάς ταύτης, εις τον τομέα της κοινωνικής δράσεως του Συνδέσμου μας.

Ευχαριστούμεν επίσης θερμώς την Οργάνωσιν «Συνομοσπονδία διά την Σωτηρίαν του Παιδιού», χάρις εις τας προσπάθειάς της οποίας επετύχαμεν συμπληρωματικήν διανομήν έξι μεγάλων κιβωτίων ρουχισμού εις άριστην κατάστασιν, που εκάλυπεν τας ανάγκας των κατοίκων του χωριού μας.

Το Νόστιμο ευρίσκεται εις μαγευτικήν τοποθεσίαν, εν μέσω δάσους ελάτων και οπωροφόρων δένδρων και συνιστώμεν εις τα μέλη μας να επωφεληθούν της ευκαιρίας της εκδρομής, την οποίαν κάμει ο Σύνδεσμός μας κατά το Πάσχα, ώστε μεταβαίνοντες εκεί, να έλθουν όσον το δυνατόν περισσότερον εις επαφήν με τους κατοίκους του και να αντίληφθούν οι ίδιοι τας ανάγκας των, τας οποίας πιθανόν να μπορέσωμε μεταγενεστέρωσ να ικανοποιήσωμεν.

Ο Σύνδεσμός μας, αν και καθαρώσ εκδρομικόν σωματείον, ποτέ δεν ηδιαφόρησε διά τας γενικού ενδιαφέροντος τοπικάσ ανάγκας και ουδέποτε εθεώρησεν εαυτόν ξένον προς την κοινωνικήν αλληλεγγύην. Έλαβε διά των Μελών του ενεργόν μέρος εις την αναδασωτικήν προσπάθειαν του Κράτους και καθ' όλην την διάρκειαν του εμφυλίου πολέμου οργάνωσεν συστηματικάσ εκδρομάσ των πολεμοπλήκτων παιδιών, τα οποία περιεθάλπτοντο υπό του Κράτους εντός της περιοχής της Διοικήσεως Πρωτευούσης. Μετά δε τον εμφύλιο πόλεμο, κατά το έτος 1950, αυθορμητώσ υιοθέτησε το κατεστραμμένον χωριόν της Ευρυτανιάσ «Νόστιμον» και εκάλεσε τα Μέλη του να εισφέρουν εις χρέμα και εις είδη διά να βοηθηθούν αι εκατόν είκοσιν (αρ. 120) οικογένειαι αυτού του χωριού «να ξαναφτιάξουν το ρημαγμένο νοικοκυριό τους», πράγμα το οποίον προθυμώτατα έπραξεν με αποτέλεσμα ώστε, χάρις και εις την συνδρομήν φίλων του Συνδέσμου μας, όλη η εις χρέμα και είδη (γεωργικά εργαλεία και άλλα χρήσιμα και αναγκαία) εισφορά, εξετιμήθη παρά της αρμοδιάσ Υπηρεσίασ του Υπουργείου Προνοιάσ εις το σημαντικόν ποσόν των δέκα χιλιάδων (αρ. 10.000) δολλαρίων.

Η «ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ» ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Όπως αναφέρει και το Καταστατικό του Συνδέσμου, μεταξύ των σκοπών του είναι και «η μελέτη, έρευνα και προστασία του φυσικού περιβάλλοντος», που ήταν μέσα στις δραστηριότητες όλων των Τμημάτων της «Υ.Ζ.»

- Δεντροφύτευση
- Αναδάσωση καμμένων δασών
- Καταπολέμηση της κάμπιας
- Σωτηρία των ελάτων
- Προστασία του φυσικού κάλλους
- Συμμετοχή στην ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (συσκέψεις, σεμινάρια, ομιλίες, δημοσιεύσεις)
- Πυροπροστασία.

Ο ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΤΕΡΟΣ διάκοσμος τοῦ ὑπαίθρου εἶναι τὸ χρωματικὸ τοῦ περιβλήμα, ἢ ποικιλόχρωμη χλωρίδα καὶ φυτεία τοῦ καὶ ὁ κόσμος τῶν λουλουδιῶν. Χωρὶς αὐτὰ κάθε ἄλλη γραμμὴ ἢ γεωλογικὴ εἰκόνα τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς θὰ ἦταν, μ' ὅση ἄρμονία σχηματικὴ ἢ μορφολογικὴ κι' ἂν εἶχε, μιὰ μονοτονία ἀφόρητη, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ τῆ σπάσῃ καμμιά ἀρχιτεκτονικὴ ἀνθρωπινη δημιουργία. Γιατὶ κάθε ἔργο, γιὰ νὰ δείξῃ τὴ μορφὴ τοῦ καὶ προσελκύσῃ τὸ θαυμαστή τοῦ πρέπει νὰ τοποθετηθῇ στὸ ἀνάλογο περιβάλλον τοῦ, νὰ ἀπλωθῇ γύρω τοῦ ἑνὸς διάκοσμος κινητήριος ἐντυπώσεων.

Ἄν σήμερα, κάθε Κυριακὴ καὶ σκόλη σ' ἀτελεύτητες σειρὲς φαλαγγιτῶν οἱ φίλοι τοῦ ὑπαίθρου ξεκινοῦμε γιὰ νὰ ξεκουράσουμε τίς αἰσθήσεις στὶς ἀνεξάντλητες εἰκόνας ὁμορφιάς, ποὺ διαδοχικὰ ἀντικρῶζομε στὸ κάθε μας βῆμα, καὶ ν' ἀποθέσωμε τὸν ἑβδομοσδιατὸ κόπο καὶ μόχθο τῆς ἐργασίας στὶς καταλυτικὲς δυνάμεις τοῦ ὑπαίθρου, τὸ χρωστᾶμε τοῦτο στὴν πράσινη χαρὰ τοῦ ὑπαίθρου καὶ τὸν πλούσιο κόσμον τῶν φυτειῶν καὶ λουλουδιῶν ποὺ γεννοβολᾷ ἢ Μάννα Γῆ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1938 («Υπαίθρο»)

Ἄς σεβώμαστε λοιπὸν τὰ ὁμορφα θρέμματα τῆς Γῆς κι' ἄς μὴ μαδοκοποῦμε τὴ ζωὴ τους γιὰ νὰ ἱκανοποιήσωμε μιὰ διακοσμητικὴ μας φιλαρέσκεια ἢ ὅποια ἄλλως τε δὲν μπορεῖ νὰ διατηρηθῇ παρὰ λίγες ὥρες ἐνῶ ἀφίνοντας στὴ θέση τοῦ ὅ,τι πέρνομε ἀπ' τὴ φύση, θὰ τ' ἀφήσουμε νὰ ζήσῃ καὶ νὰ μᾶς δίνῃ ἀδιάκοπα τὴ χαρὰ σὲ κάθε ἐπίσκεψή μας στὸν κόσμον αὐτό. Μὴ ζημιώνετε καὶ μὴν ἀδικεῖτε ἕνα κόσμον ἐπειδὴ τὸ βουβὸ τοῦ παράπονον δὲν δίνει ὕλικὴ κύρωση στὸ ζημιωτὴ τοῦ. Ἐνα βλαστάρι, ποὺ κόβεται κ' ἕνας χυμὸς ποὺ ἔτσι σκορπιέται κάτω στὴ γῆ ἢ πάνω σὲ ξερὰ φύλλα καὶ χόρτα εἶναι μιὰ ζωὴ ποὺ μαραίνεται καὶ φεύγει· ἀλλὰ ὅλοι οἱ βουβοὶ κόσμοι ἐγίναν ἀπ' τὸ πνεῦμα τῆς Δημιουργίας γιὰ νὰ συντηροῦν μὲ τὴ δικὴ του τὴ συνεισφορὰ τὴ ζωὴ τῆς λογικῆς πλάσης. Ζημιώνοντάς την ἀνοίγετε σελίδες παθητικῆς σας. Ἀγαπάτε λοιπὸν τὸν κόσμον τοῦ ὑπαίθρου γιὰτὶ ἔτσι ἀγαπάτε τὴ ζωὴ σας, τὸν ἑαυτὸ σας.

Πόλεμος στις κάμπιες

ΜΑΡΤΙΟΣ 1936 («Υπαίθρο»)

ΑΥΤΟ τόν καιρό επιδεικνύεται ένα φτηνό ενδιαφέρον και σ' ένα άλλο κεφάλαιο προστασίας του πρασί-νου. Πρόκειται για την **κάμπια**. Έ-μεις οι φυσιολάτρες περισσότερο από κάθε άλλον δοκιμάζομε σπαραγμό ψυχής αντικρύζοντας στα περιδια-βάσματά μας την μακάβρια παρου-σία της σε κάθε κλωνί τών δέντρων μας. Άλλά τί πρέπει να γίνει; Βρέ-θηκε ο αιώσιος αποδιοπομπαίος τρά-γος, τὸ Κράτος, και σ' αυτό ρίχνον-ται ὅλοι χωρίς ὅμως και νὰ βλέπουν τί θάπρεπε νὰ κάνη πέρ' από τὸ ψα-λίδισμα μερικῶν κλώνων. "Οτι μιὰ τέτοια ἔργασία μόνο για τὰ μάτια τοῦ κόσμου και για μερικά πανηγύ-ρια ἐπισήμων μπορεί νὰ προτείνεται, δὲν γίνεται ἀντιληπτό.

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1938 («Υπαίθρο»)

ΠΡΕΠΕΙ νὰ κατανοηθῆ βαθειά πὼς ὁ Ἑλληνικὸς Δασικὸς Πλοῦτος, δὲν μπορεί νὰ προστατευθῆ με **τεχ-νητὰ μέσα**. Εἶναι ἀνίκανα νὰ τελε-σφορήσουν και ἰδίως ὅταν ἔτσι μίζε-ρα μπαίνουν σ' ἐνέργεια σ' ἓνα Κρά-τος φτωχό, σὰν τὸ δικό μας. Τὸ μό-νο-ριζικὸ πὸν μπορεί νὰ γίνη εἶναι νὰ προστατευθῆ ἡ Φύση στὴν ἴδια της προσπάθεια για τὴν αὐτοσυντή-ρηση και ἀνάπτυξή της. Τίς κάμπιες ξέρει καλά νὰ τίς ἐξολοθρεύσῃ μόνη της ἡ Φύση· ἔχει ἓνα πλῆθος που-λιά, πὸν χωρίς κανένα ἔξοδο θάφερ-ναν εἰς πέρας τὸ ἀπροσπέλαστο για τὰ ἑκατὸ ἢ χίλια ψαλίδια τοῦ Ὑπουρ-γείου τῆς Γεωργίας ἔργο. Ἄλλά ἄφη-σαν πουλάκι για πουλάκι οἱ Νεμρῶδ τῆς Ἀττικῆς, πὸν κοντεύουν πιά νὰ ἀλληλοεξοντώνωνται οἱ ἴδιοι ἐλλείψει θηράματος; Ἐκεῖ πρέπει νὰ στραφῆ ἡ Κρατικὴ μέριμνα ἂν πραγματικὰ

νοιώθουμε ὅλοι μας τὸ μεγάλο κίν-δυνο τῆς κάμπιας. Νὰ δώσῃ τὴν εὐ-χέρεια στοὺς φυσικοὺς ἐξολοθρευτὲς τῆς νὰ δράσουν. "Ἴσως μάλιστα αὐ-τὸ νὰ εἶταν μιὰ ἀφορμὴ για νὰ με-λετηθῆ σοβαρὰ κατὰ πόσον ὠρισμέ-νες περιοχὲς τῆς Ἀττικῆς δὲν θά-πρεπε ἀπὸ τώρα νὰ κηρυχθοῦν «**ἄσυ-λα τῶν πουλιῶν**» (Sanctuaires), ἢ και γενικώτερα τοῦ ζωϊκοῦ κόσμου, γιατί ὅπως πᾶμε σύντομα τὰ πουλιά θὰ ἐ-ξαφανιστοῦν ὀλοτέλα, ἀφήνοντας τοὺς κυνηγούς μας νὰ ἐξασκοῦνται στὴ σκοποβολὴ κασκέτων, πὸν θὰ ρίχνουν ψηλά στὸν ἀέρα, σὰν τοὺς συμβολικοὺς κυνηγούς τῆς Ταρασκό-νης.

Πάντως στὸν ἀγῶνα τῆς προστα-σίας τοῦ δασικοῦ μας πλοῦτου δὲν θάπρεπε νὰ λησμονοῦνται ἐκεῖνοι, πὸν τὸν νέμονται. Κ' ἐννοοῦμε κυρί-ως τοὺς ρετσίναδες. "Ἄν πρέπη νὰ γίνη κάποιος ἀγῶνας ἐνάντια στὴν κάμπια πρῶτοι-πρῶτοι θάπρεπε νὰ ἐπιστρατευθοῦν οἱ ρετσίναδες.

ΜΕ πραγματικὸ πόνον ψυχῆς διαπιστώνουν κάθε φορὰ οἱ ἐκδρομεῖς μας τὴν ἀφάνταστη καταστροφὴ πὸν κάνουν στὰ δάση οἱ ρητινοσυλλέκτες με τὸ ἄγριο πελέκημα τῶν πεύκων. Δὲν ὑπάρχουν φύλακες ἀρκετοὶ νὰ τοὺς ἐπιβλέπουν και τὸ πελέκημα γίνεται ὄχι σύμφωνα με τὸ νόμο, ἀλλὰ σύμφωνα με τὸ συμφέρο τῶν ρητινοσυλλεκτῶν. "Ἄν συνεχισθεῖ τὸ θλι-βερὸ αὐτὸ φαινόμενο, τὰ δάση γρήγορα θὰ ἐκλείψουν κι' ὅλες οἱ προσπάθειες για τὴν προστασία τους ἀποβαίνουν μάταιες. Δυὸ πράγματα πρέπει νὰ γίνουν: "Ἡ νὰ θεσπισθοῦν αὐστηρὲς ποινὲς για τοὺς ρητινοσυλλέκτες πὸν θὰ εὐθύνωνται για μιὰ ὠρισμένη περιοχὴ, ἢ, τὸ προτι-μώτερο, ν' ἀπαγορευθεῖ ὄλως διόλου για μερικά χρόνια ἡ ρυτινοσυλλογὴ.

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1938 («Υπαίθρο»)

Αναδασώσεις στην Αττική από το Τμήμα Αθηνών

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1938 («Υπαίθρο»)

ΤΗ δεύτερη Κυριακή του Δεκεμβρίου ή «Υπαίθρος Ζωή» θ' άρχισή την αναδασωτική της προσπάθεια στην Αττική. Στις ύποφρείες του "Αη Γιάννη του Κυνηγοῦ, στην άκρη τῆς 'Αγ. Παρουσκηνῆς, σὲ μιὰ έκταση 150 στρεμμάτων πρόκειται νὰ δημιουργήσωμε τὸ ἄλσος τῆς «Υπαιθροῦ». Μὲ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας οἱ Ὑπαίθριοι θὰ πλουτίσουν τὴ ζώνη τοῦ πρασίνου, πὸν πρόκειται σύντομα νὰ ἀγκαλιάσει τὴν Ἀθήνα, μὲ 3000 περίπου πεύκα καὶ ἄλλα δέντρα, δυναμιώνοντας τοὺς πνεύμονας τῆς μεγάλης μας πολιτείας καὶ χαρίζοντας τὰ ἀγαθὰ τοῦ πρασίνου στὶς φτωχότερες τάξεις πὸν δὲν μποροῦν νὰ βγοῦν τὶς Κυριακὲς μακρύτερα.

Ἡ «Υπαίθρος Ζωή» θέλησε συγχρόνως ὅλη ἡ σχετικὴ ἐργασία νὰ γίνῃ μὲ τὰ χέρια τῶν Ὑπαιθρίων. Εἴμαστε βέβαιοι, πὸς τὸ ὠραῖο αὐτὸ ἔργο δὲν πρόκειται νὰ δυσκολευτεῖ ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν ἐκτελεστῶν. Καὶ τώρα στὴν ἀρχὴ τὸ ἀνοιγμα τῶν λάκκων καὶ τὸ φύτεμα τῶν δενδρυλλίων καὶ κατόπιν ἡ συστηματικὴ φροντίδα θὰ εἶναι ἐξασφαλισμένη χάρις στὸ ζήλο τῶν Ὑπαιθρίων. Γιατὶ ἐμᾶς δὲν μᾶς κινεῖ στὴν ἐργασία αὐτὴ μόνον μιὰ λογικὴ ἀντίληψιν τῆς ἀπόλυτης χρησιμότητος τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Ἡ ἐργασία μας θὰ εἶναι περισσότερο ἡ ἐκφρασὴ τῆς ἀγάπης μας πρὸς τὴ Φύσιν, πὸν θὰ μᾶς δώσει ἀκόμη μεγαλύτερη ἱκανοποίησιν καὶ χαρὰ, βοήσοντας τὸν τρόπο νὰ ἐκδηλωθῇ σὲ μιὰ τόσο εὐγενικῶν καὶ ἀφελμιστικῶν συγχρόνως προσπάθειαν.

ΜΑΡΤΙΟΣ 1936 («Υπαίθρο»)

ΟΙ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΕΣ τοῦ «Ὁδοιπορικῶν Συνδέσμου» καὶ τῆς «Υπαιθρίου Ζωῆς» ἀπήντησαν στὴν πρόσκλησιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας γιὰ μιὰ ἀναδασωτικὴ προσπάθεια μὲ τὸ φύτεμα χιλιάδων σπόρων πεύκου στὶς κοινὲς ἐκδρομὲς τοὺς τῆς 12 Φεβρουαρίου κοντὰ στὰ Χασιά καὶ τὴν Κερατιά.

Ὅσοι ἔσκυψαν στὸ ἔδαφος μο-

χθώντας νὰ ξαναδώσουν στὴν Ἑλληνικὴ Φύσιν κάτι ἀπὸ τὶς ὁμορφίες, πὸν ἡ κακομοιριά μας αἰῶνες τώρα σκοταδιοῦ πασχίζει νὰ τὶς ἐξολοθρεύῃ, δοκίμασαν τὴν εὐλογημένη χαρὰ καὶ ἱκανοποίησιν τοῦ δημιουργοῦ. Βρῆκαν ἀκόμη τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσουν κατὰ τὸν ὠραιότερον τρόπο τὰ αἰσθητά, πὸν συνδέουν καὶ πραγματικὰ ταυτίζουν τὸν ἀληθινὸ φυσιολάτρην μὲ τὴ Φύσιν.

Αὐτὰ ὅλα εἶναι ἄσχετα μὲ τὰ μελανὰ σημεῖα, πὸν παρουσιάζει ἡ προσπάθεια αὐτὴ καὶ τὶς ἀμφιβολίες, πὸν ζωηρὲς διατηροῦμε ὅλοι μας, γιὰ τὰ ἀποτελέσματα, πὸν θὰ μᾶς δώσει. Ἰσα-ἴσα αὐτὸ δίνει στὴ χειρονομία τῶν φυσιολατρῶν ὅλη τὴν ἔξαρσίν της.

ΕΙΧΕΝ ὁμως ἡ ἐργασία τοῦ φυτέματος πολλὰ τὰ παρήγορα σημεῖα. Ἐτόνωσε τὴν πίστη μας στὴ βαθύτερη **καλωσύνη καὶ τὴν ιδεολογικὴ διάθεσιν τοῦ Λαοῦ μας**, πὸν τόσο ἀδικιέται μὲ τὶς ἐξωτερικὲς ἐκδηλώσεις του, πὸν ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν ψεύτικη ἀτμόσφαιρα πὸν δημιουργησαν στὴ ζωὴ του ἐξωτερικὰ ἐπιβληθεῖσες συνθηκὲς. Ὁ Δασονόμος, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος, τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ ἔδειξαν μιὰ διαισθητικὴ κατανόησιν τῆς σημασίας τῆς ἐργασίας μας καὶ μᾶς βοήθησαν τόσο πὸν εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ τοὺς ἐκφράσωμε τὶς ὀλοψυχὲς μας εὐχαριστίες.

Καὶ κάτι παραπάνω.—Νοιώθοντας βαθειὰ τὴν ἐκπολιτιστικὴ ἀποστολὴ τοῦ φυσιολάτρου γιὰ τὸν ἄνθρωπον τῆς Ὑπαίθρου πρέπει νὰ κάνωμε τὸ χρέος μας καὶ σ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιο. Ὅταν γίνῃ πεποίθησιν μας, πὸς ὁ Ἑλληνας ἀγρότης βλάπτει πολλὰς φορές τὴν Ἑλληνικὴ Φύσιν καὶ τοὺς θησαυροὺς τῆς ὄχι ἀπὸ κάποια ψυχικὴ διαστρέβλωσιν, ἀλλὰ ἀπὸ ἄγνοια καὶ κακομοιριά θὰ αἰσθανθοῦμε μυχιατάτα ὅλο τὸ βᾶρος τῆς σταυροφορίας, πὸν πέφτει ἀπάνω μας.

Η ΦΕΤΕΙΝΗ ΑΝΑΔΑΣΩΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Τὴν Κυριακὴ 11 Ἰανουαρίου ἔγινεν ἡ μεγάλη ἀναδασωτικὴ ἐξόρμησις τῶν Ἐκδρομικῶν Σωματείων τὴν διατεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἔκτασις μεταξὺ Καισαριανῆς καὶ Ἀστερίου, στὸν Ὑμηττό.

Στὸ μεγάλο συναγερό τοῦ ἐκδρομικοῦ κόσμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, τὸν ὁποῖον ὠργάνωσε τόσον ἐπιτυχῶς ἡ Ὁμοσπονδία Ἐκδρομικῶν Σωματείων, ἀντεπροσωπεύθη ἐπαρκῶς καὶ ἡ «*Υπαιθρος Ζωὴ*» μὲ 60 μέλη. Προηγουμένως στὴ μικρότερη ἐξόρμησις ποῦ ἔγινε γιὰ τὸν αὐτὸ σκοπὸ τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1947 στὸ Χολαργὸ ἀπὸ τὰ Ἐκδρομικὰ Σωματεία, ἡ συμμετοχὴ ἦταν μικρότερη. Ἀλλὰ ἡ προσπάθεια τῶν ἐκδρομίων τῆς 11ης Ἰανουαρίου ἦτο ἐπιβλητικὴ.

Τὰ ἐκδρομικὰ Σωματεία Ἀθηνῶν-Πειραιῶς μέσα στὸ θόρυβο μὲ λόγια γύρω ἀπὸ τὴν ἀνοικοδόμησι καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Σωματικῆς ἀγωγῆς, ἐξέφρασαν μὲ ἔργα τὴ θέλησιν τοῦ φυσιολατρικοῦ κα-ἐκδρομικοῦ κόσμου γιὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Πατρίδος μας στὸν τομέα τῆς ἀναδημιουργίας τοῦ πρασίνου γύρω ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα, ὅπου στὴν ἀνωτέρω ἐξόρμησιν φύτεψαν πάνω ἀπὸ 10.000 δενδρύλια.

Ὁ χώρος ποῦ παρεχωρήθη στὴν ΟΕΣΕ γιὰ τὴ φετεῖνὴ ἀναδάσωση, διηρέθη πάλι σὲ τμήματα, τὰ ὁποῖα διετεθήσαν μὲ κληῖρο στὰ Σωματεία Ἀθηνῶν-Πειραιῶς. Στὴν «*Υπαιθρο*» ἔλαχε ἓνα μεγάλο τμήμα βραχῶδες, ἀλλὰ στὴν καλλίτερη τοποθεσία. Ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος εἶναι πολὺ βραχῶδες φύτεψαμε μόνον 475 δενδρύλια καὶ ἐπομένως χρειάζονται προσπάθειες καὶ ἐργασία καὶ ἄλλων ἡμερῶν γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ δενδροφυτεύσουμε ὅλη

τὴν ἔκτασις, ἡ ὁποία, ὅπως εἶπαμε, εὐρισκεται στὴν καλλίτερη τοποθεσία, περιβαλλομένη ὀλόγυρα ἀπὸ τὸ δρόμο, μὲ ἐξαιρετικὴ θέα. Γι' αὐτὸ μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ καταβάλλουμε πολὺ μεγαλύτερες προσπάθειες γιὰ νὰ ἔχουμε καὶ φέτος τὴν ἐπιτυχία ποῦ εἶχαμε καὶ πέρησι στὴν ἀναδάσωση, ἀφοῦ σημειώσαμε τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ ἐπιτυχίας. Ἡ περιουσιὰ ἀναδασωτικὴ ἐργασία στὴν πλαγιά τῆς Καλοπούλας τοῦ Ὑμηττοῦ σημείωσε ποσοστὸ ἐπιτυχίας πάνω ἀπὸ 50% καὶ συνεπῶς ἀπὸ τὰ 1300 περίπου φυτῶρια ποῦ φύτεψε ἡ «*Υπαιθρος*» τὰ 700 περίπου φῦτρωσαν. Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ εἶναι ἡ καλλίτερη ἀνταμοιβὴ γιὰ τοὺς κόπους ὄλων ἐκείνων, ποῦ μόχθησαν γιὰ τὴν εὐγενικὴν ἰδέαν τῆς ἀναδασώσεως.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκδρομικὰ Σωματεία Θεσσαλονίκης, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ αὐτὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας σὲ δύο ἐξορμήσεις τῆς 23 καὶ 30 Νοεμβρίου, στὶς ὁποῖες μετέσχε καὶ τὸ *Τμήμα τῆς «Υπαιθροῦ Ζωῆς»*, φύτεψαν ὑπὲρ τὰ 8.000 δενδρύλια εἰς τοὺς ἐκτὸς τῆς δευτέρας πόλεως τῆς Ἑλλάδος ἀπογυμνωθέντας κατὰ τὴν κατοχὴν χώρους.

Εἶναι ἀκόμη περισσότερο συγκινητικὴ ἡ προσπάθεια τῶν ἐκδρομίων καὶ φυσιολατρῶν Θεσσαλονίκης, διότι μέσα στὴν καταιγίδα ποῦ μαίνεται γύρω τῶν, οἱ Ἕλληνας τῆς Βορείου Ἑλλάδος δὲν ἔχασαν οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν τὴν πίστην τοὺς γιὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας καὶ ἐργάζονται στὸν τομέα τῆς δράσεώς τους γιὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν αὐτῆς.

ΕΙΣ τὴν πραγματικὰ ἐθνικὴν προσπάθειαν γιὰ τὸ πράσινο, πού μὲ σύστημα πλέον καὶ πίστη ἀνελήφθη στὸν Τόπο μας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν ἴδια τὴν Κυβέρνηση καὶ ἰδίως τὸν ἀληθινὸ ἱεροφάντη τῆς χλωρίδος Ὑπουργὸ τῆς Γεωργίας κ. Γ. Κυριακό, τὸ Τμήμα Θεσσαλονίκης τῆς «Υπαίθρου Ζωῆς» προσέφερε, πρῶτο μέσῳ σ' ὅλη τὴν ὀργάνωσή μας, τὴ σημαντικὴ συμβολή του.

Τὸ Τμήμα μας Θεσσαλονίκης ἀνέλαβε ν' ἀναδασώσῃ μιὰ ἔκταση 150 ἀτρέμματα στὰ κρᾶσπεδα τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης καὶ ἤδη ἡ ἐργασία ἔχει προχωρήσει σημαντικά. Γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ ἔργου οἱ Ὑπαίθριοι Θεσσαλονίκης διέθεσαν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν προσωπικὴ τους ἐργασία, 5.000 δρχ. ἀπὸ τὸ ταμεῖο τους καὶ ἐπιβαρύνουν τὶς ἐκδρομὲς τους μὲ 2-5 δρχ.

Οἱ Ὑπαίθριοι Θεσσαλονίκης εἶναι ἄξιοι συγχαρητηρίων ὄχι μόνο γιὰ τὸ ἔργο τους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σύστημα μὲ τὰ ὁποῖα τὸ ἔβαλαν σ' ἐφαρμογή. Εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι πολὺ σύντομα καὶ τὰ ἄλλα ζωντανὰ Τμήματά μας θὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα τῆς Θεσσαλονίκης, ὥστε ἡ ὀργάνωσή μας νὰ μπορῇ νὰ εἶναι ὑπερήφανη γιὰ τὴ συμβολή της σὲ μιὰ προσπάθεια, πού ἐξυπηρετεῖ σήμερα μιὰ βιωτικὴ ἀνάγκη τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς.

ΤΜΗΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐκδρομικὴ δράση

Τὴν Κυριακὴ 6 Ἰανουαρίου πραγματοποιήθηκε ἐκδρομὴ στὸ Ἀσβεστοχώρι—Κουρί—Πανόραμα, μιὰ ἀπὸ τὶς γραφικώτερες τοῦ χειμῶνα, μὰ κι' ἀρκετὰ δυσχερῆς ἐξ αἰτίας τοῦ ἀφθονοῦ χιονιοῦ. Οἱ ἐκδρομεῖς ἦσαν τυχεροὶ γιατί ἀπῆλθυσαν τὸ χιονισμένο Κουρί κι' ὕστερα τὴ θερμὴ γιορτὴ τῆς πῆττας, γιὰ τὴν ὁποία γράφουμε σὲ ἄλλη στήλη.

Στὸ πρόγραμμα τῆς Κυριακῆς 13 Ἰανουαρίου ἦταν ἡ ἀναδάσωση τοῦ πάρκου τοῦ τμήματός μας. Ἡ ομάδα ξεκίνησε πρῶτ' καὶ ρίχτηκε ἀμέσως στὴ δουλειά. Δενδρύλλια καὶ σκαπανικὰ μᾶς ἐξασφάλισεν ἡ Δασικὴ Ὑπηρεσία μὲ τὴ φροντίδα τοῦ ἐκλεκτοῦ μας μέλους Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν κ. Μεταξᾶ, πού παρευρέθη κι' ἐπώπιεσε τὴν ὅλη ἐργασία.

Τὸ ἀνοιγμὰ τῶν λάκκων καὶ τὸ φύτευμα τῶν δενδρυλλίων ἐγίνε μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Δασικοῦ ὑπαλλήλου κ. Λαζαρίδου, παρευρισκομένου ἐπίτηδες στὸν τόπο τῆς ἀναδασώσεως. Ἀγῶρια καὶ κόριττα δούλεψαν μ' ἐνθουσιασμὸ κι' ἐπιμέλεια, ἔχοντας ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρο τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀναδασώσεως Ἐφορο κ. Χαρ. Παπαδόπουλο καὶ τὸν Σύμβουλο—ἀρχηγὸ κ. Κων. Ἀμανίδη, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ μέρα ἦταν καλοκαιρινὴ καὶ μᾶς βοήθησε στὴν καλὴ καὶ ἀποδοτικὴ ἐργασία. Ἔτσι φυτεύσαμε συνολικὰ 400 πεύκα καὶ καλύψαμε τὰ κενὰ ποῦχαν δημιουργηθεῖ κατὰ τὸ διαστήμα τῆς κατοχῆς.

Ἀπὸ τὴ συντελεσθεῖσα ἐργασία καταφαίνεται ἡ μεγάλῃ σημασία πού δόθηκε ἀπὸ τὸ Τμήμα μας στὸ κεφάλαιο τῆς ἀναδασώσεως.

Δενδροφυτεύσεις από το Τμήμα Λαρίσης

Με διάφορες εξορμήσεις των εκδρομέων του για δενδροφυτεύσεις και αναδασώσεις στην περιοχή τους, το Τμήμα Λαρίσης συμμετέχει στην προσπάθεια των Αρχών για προστασία και διαφύλαξη του περιβάλλοντος.

Σε εκθέση πεπραγμένων του Δ.Σ. του Τμήματος αναφέρεται σχετικά μεταξύ άλλων:

«Το Δ.Σ. με παραστάσεις στο Δήμο της πόλης μας πέτυχε την οργάνωση δενδροφύτευσης στο λόγγο του Μέζουρλου, που πραγματοποιήθηκε με μεγάλη συμμετοχή “Υ-παιθρίων” και φίλων (1987).»

Η ίδια προσπάθεια επαναλαμβάνεται με επιτυχία και το 1988 και το 1990.

Το τμήμα ανέλαβε ένα ορισμένο τμήμα, το οποίο εξακολουθεί να φροντίζει.

Αναδασωτική προσπάθεια από το Τμήμα Σπάρτης

Οι τρεις επιτροπές του Τμήματος εργάζονται. Η Επιτροπή Πρασίνου πέτυχε την υλική ενίσχυση του Υπουργείου Παιδείας για την αναδάσωση ενός ορισμένου χώρου του παλαιού Μυστρά. Επίσης ο Δήμος Σπαρτιατών την εξουσιοδότησε να διευθύνει αυτή τον καλλωπισμό των κήπων και δενδροστοιχιών της Σπάρτης με δαπάνες του Δήμου. Η δουλειά αυτή άρχισε με ταχύ ρυθμό. («ΥΠΙΑΙΘΡΟ» Ιαν. Φεβρ. 1937).

Το 1990 το Τμήμα Σπάρτης οργάνωσε μια όμορφη φυσιολατρική εκδήλωση για «περισσότερο πράσινο» μαζί με την Πνευματική Εστία Σπάρτης, δηλ. συγκρότησαν μαζί μια κοινή ομάδα, σε συνεργασία και με τη Δασική Υπηρεσία του Νομού, η οποία δεντροφύτευσε τμήμα δασικής περιοχής της Κοινότητας Βρεσθένων που είχε πρόσφατα πληγεί από πυρκαγιά.

Η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Στο προηγούμενο τεύχος του προγράμματος, στο άρθρο «Οικολογικές θεραπείες» τίθεται το ερώτημα:

— Έχει πάρει κανείς καμμία πρωτοβουλία σε επίπεδο Υπαιθρίου, για να μην είναι ο Σύλλογός μας μόνο η ευχάριστη φυγή της Κυριακής, αλλά και ένας πυρήνας δραστηριότητας για την θεραπεία της θαρρείς άρρωστης οικολογίας μας;

Για ενημέρωση και των πιο νέων μελών, θα ήθελα να κάνω μια ανασκόπηση του τι έχει κάνει ως τώρα η Υπαιθριος σε αυτόν τον τομέα, παίρνοντας τα στοιχεία από το περιοδικό του Συνδέσμου μας.

Το 1974 η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ γίνεται μέλος της ΣΕΟΠΠ (Συντονιστική Επιτροπή Οργανώσεων Προστασίας Περιβάλλοντος), μετά από πρόσκληση σε συνεργασία για τη διάσωση του Σαρωνικού από συνεργαζόμενα Σωματεία (όπως η Φιλοδοσική Ένωση Αθηνών, η Κοσμητεία Εθνικού Τοπείου και Πόλεων, η Ελληνική Εταιρεία Προστασίας της Φύσεως και η Ε.Ρ.Υ.Ε.Α.)

Οργανώσεις - Μέλη της ΣΕΟΠΠ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, ΕΛΠΑ (που αποχωρεί το 1981 επειδή η ΣΕΟΠΠ έχει θίξει το θέμα της ρύπανσης από τα αυτοκίνητα), ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ, Ε.Ρ.Υ.Ε.Α., ΕΠΟΙΖΩ, ΕΝΩΣΗ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ, ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΟΤΗΤΑ, ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ, ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΚΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΚΙΝΗΣΗ ΔΑΣΟΛΟΓΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΠΕΝΤΕΛΗΣ, ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ «ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ», ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ, ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΔΕΗ.

Εκπρόσωποι της Υπαιθρίου στη ΣΕΟΠΠ

Διον. Ολιβιέρης (1974) - Στεφ. Κώνστας (1975-1984)

Από το 1980 ο εκπρόσωπος της Υ.Ζ. συμμετέχει και στην πενταμελή Εκτελεστική Επιτροπή της ΣΕΟΠΠ.

Δραστηριότητες της Υπαιθρίου στα πλαίσια της ΣΕΟΠΠ:

- Συμμετοχή του εκπροσώπου της στις κατά μήνα συνεδριάσεις της ΣΕΟΠΠ
- Συμμετοχή
 - στην Έκθεση στο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων «Η ρύπανση του Σαρωνικού» (1977)
 - στη Σύσκεψη του Υπουργείου Συντονισμού (Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξίας και Περιβάλλοντος), όπου συζητήθηκαν μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος. Εκτός από την ΣΕΟΠΠ λάβανε μέρος και το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων, το Σώμα Ελληνίδων Οδηγών, ΧΑΝ, ΧΕΝ, ΥΕΝΕΔ. (1979)
 - στο Σεμινάριο για το Περιβάλλον στο Ίδρυμα Ευγενίδου (1979)
 - στη Σύσκεψη του Υπουργείου Συντονισμού για την Οργάνωση της Παγκοσμίου Ημέρας Περιβάλλοντος (1979)
 - στον Εορτασμό της Ημέρας του Παγκοσμίου Εορτασμού Προστασίας του Περιβάλλοντος, σε συνεργασία με το Ίδρυμα Ευγενίδου (1979)
- Ομιλία του Προέδρου του Τμήματος Αθηνών Στεφ. Κώνστα «Περιβάλλον και Ενημέρωση»
 - στον Εορτασμό της Ημέρας του Παγκοσμίου Εορτασμού Προστασίας του Περιβάλλοντος στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων (1980).
- Ομιλία του Προέδρου του Τμήματος Αθηνών Στεφ. Κώνστα «Τα οικιακά απορρίμματα και το περιβάλλον - Το πρόβλημα των σκουπιδιών και οι δυνατότητες αξιοποίησής των»
 - Κοινές επιστολές των Οργανώσεων προς
 - τους Υπουργούς Χωροταξίας και Περιβάλλοντος, Εθνικής Αμύνης, Προε-

δριάς. Να ματαιωθεί κάθε σχέδιο ανεγέρσεως κτιρίων για την Προεδρική Φρουρά στον Εθνικό Κήπο. (1980)

- τον Υπουργό Χωροταξίας και Περιβάλλοντος. Διαμαρτυρία για την οριστική ρύθμιση της κεντρικότητας Πλατείας Κλαυθμώνος (περίφραξη και διαφημιστική εκμετάλλευση) 1980

- τις αρμόδιες αρχές και την ΔΕΗ για τη διάσωση της Χαράδρας του Βίκου

- Διαβήματα προς τους αρμοδίους για τα μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν προς αποφυγή επαναλήψεως την πλημμυρών (1979).

Δημοσιεύσεις στον Τύπο σχετικά με θέματα όπως:

- Η διάσωση της περιοχής Πύλου από την εκεί εγκατάσταση των ναυπηγείων (1975)

- Η μόλυνση του κόλπου της Ελευσίνας (1976)

- Η κοπή των ελάτων (1976)

- Η καταστροφή της Πεντέλης από το καταστροφικό έργο των λατομείων (1976)

- Έκκληση προς τα Ελληνόπουλα να αποτρέπουν τους γονείς τους να αγοράσουν έλατα για τα Χριστούγεννα (1977)

- Έντονη διαμαρτυρία για την απόφαση των αρμοδίων να επιτρέψουν την κοπή 50.000 ελάτων (1977)

- Σώστε τα έλατα. Να αποτραπεί ο σφαγιασμός χιλιάδων ελάτων τα φετεινά Χριστούγεννα (1978)

- ΟΧΙ έλατο για Χριστουγεννιστικό Δέντρο (1979)

- Διαμαρτυρία για το σφαγιασμό των λίγων ελάτων που απέμειναν στον τόπο μας (1980)

- Διαμαρτυρία για την κοπή των ελάτων (1981)

- Το καταθλιπτικό Πρόβλημα της Πρωτεύουσας - Υπάρχουν τρόποι να καταπολεμηθεί το Νέφος (1984)

Μερικοί θα πούνε τώρα: Και τι καταφέραμε με όλα αυτά;

Στο πρόγραμμα Μαρτ. - Ιουν. 1982 διαβάζουμε «Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε και πάλι η ΣΕΟΠΠ στην προστασία των ελάτων τα Χριστούγεννα και, όπως έδειξαν τα πράγματα, η εκστρατεία αυτή φέτος είχε μεγαλύτερη επιτυχία και τα έλατα που θυσιάστηκαν ήταν λιγότερα από άλλες χρονιές».

Αυτό δείχνει ότι οι πολλές προσπάθειες φέρνουν κάποτε και ένα αποτέλεσμα.

Η απάντησή μου στην ερώτηση της Κας Χαριτάκη είναι:

Ας συνεχίσουμε και ας αναπτύξουμε τις ως τώρα προσπάθειές μας, είτε στα πλαίσια μίας Συντονιστικής Επιτροπής είτε μόνο σαν Υπαίθριος Ζωή.

Λιζελόττε Κώνστα

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1977 («Υπαίθριος»)

Από τις 13 έως 20 Ιουνίου λειτούργησε ή Έκθεση για την ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΟΥ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ με συμμετοχή εις την οργάνωση της και τής Υπαιθρίου Ζωής.

Στά έγκαιρια τής Έκθεσεως που έγινε στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων παρευρέθησαν πολλά μέλη τής Υπαιθρίου.

Γενικά ή Έκθεση είχε μεγάλη απήχηση στους φυσιολάτρεις και σε εϋρύτερο κοινό.

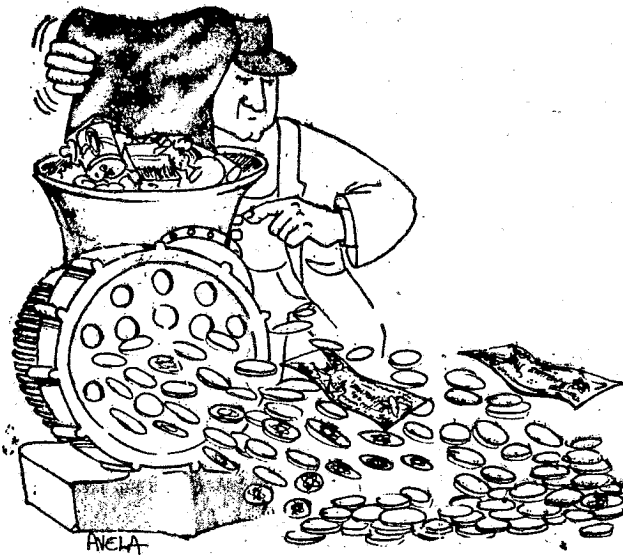
Αιτικά

Ρεαλισμός

«Ο ρεαλισμός έχει ως δ-
ριό του το συναίσθημα.
— Αλεξάντερ Πέρου.

και... Άλλα

«Όταν τὰ σκουπίδια γίνονται χρήμα

●●● ΚΟΥΚΙΔΕΣ

●●● Χθεσινή βραδιά του τραγουδιτικού «Χρυσού Τριάνταφυλλού» στο Στάδιο: Κάπως άραιός ο κόσμος στις κερκίδες, γεμάτες μόνο οι ακριβοπληρωμένες θέσεις (των 1.000 δραχ.). Προσέξουμε στους παρθεβέντες τόν Διονύση Σαββόπουλο να παρακολουθεί μάλλον αδιάφορα το πρόγραμμα.

●●● Στις 11 «εσπασε» κάπως τόν πάγο της αδιαφορίας ή φωνή τού 'Αζναούρ. Τραγουδής, μετάξυ άλλων, ένα άρμενικό τραγούδι (και καταχειροκροτήθηκε) κι άλλο με τόν νόημα τών κωφολόγων. Τά χθεσινά τραγούδια — κατά γενική δημόλγία — ήταν μετρία. Σήμερα τελειώνει ή έκδήλωση με τήν άπονομή τών βραβείων.

«Τά σκουπίδια έν ... «άξιοποιηθούν» μπορούν να μάς δώσουν και ένα δισ. δραχμές τό χρόνο, ώστε ν' αυθίσουν τά οικονομικά του Δήμου...».

Αυτό τόνισε χθές ο κ. Στ. Κωνστας, χημικός και πρόεδρος του Συλλόγου ή «Υπαίθριος Ζωή», στην έκδήλωση, πού όργάνωσε στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου ή «Επιτροπή Οργανώσεων Προστασίας του Περιβάλλοντος».

Τά σκουπίδια, κατά τόν δημητή, πού μπορούν να γίνουν ετησαυράς, είναι:

● Τά 20.000 κυβικά μέτρα από οικιακά απόρριμματα πού στοιβάζονται κάθε πραι τό πεζοδρόμια τής 'Αθήνας σε σάκκουσ και δοχεία, πού χρειάζονται 500 απόρριματόφορα κάθε τύπου και 2.000 εργάτες και οδηγούσ για να τά μαζέψουν, χωρίς όμως άντάδοση... 'Αντίθετα, ή διαδικασία τής συλλογής και τής μεταφοράς καθίτζει γύρω στο 1,5 δισεκατομμύριο δραχμές τό χρόνο.

● «Τά απόρριμματα είναι πραι ύλη». Με τό σύνθημα αυτό μπορεί να ξεκινήσει μία προσπάθεια για τήν άξιοποίηση τών σκουπιδιών, πού θα καλύψει, σύν τοίς άλλοις, και τά έξοδα μεταφοράς τούσ. Οι κάτοικοί του λεκανοπέδιου όμως θα πρέπει να βοηθήσουν.

● Χρειάζεται να μαζέψουμε στο σπίτι μάσ χωριστά τά χαρτιά, χωριστά τά πλαστικά, τά κοινερβοκοτύλια και τά άδεια μπουκάλια, ώστε να συγκεντρώνονται οι πρώτες ύλεσ πού θάβούνται στις χωματερές και πού με άνάλογη επεξεργασία θα σήμαιναν εκατομμύ-

ΜΙΑ ΕΛΠΙΔΑ γεννιέται...

Σούρουπο· ανεβασμένοι στην κορυφή ενός λόφου κάπου στην Πεντέλη, δίπλα σ' ένα συμπαθητικό κιόσκι με παγκάκια, απολαμβάνουμε τον ήλιο που βασιλεύει ζωγραφίζοντας με τις χρυσές του ανταύγειες την επιφάνεια της θάλασσας. Με τα κιάλια μας παρατηρούμε τις δασωμένες πλαγιές της Πεντέλης, όσες απόμειναν από τους εμπρησμούς και την οικοπεδοποίηση.

Τα δάση που ολοένα και λιγοστεύουν ήταν και η αιτία να γεννηθεί η ΕΛ.Π.ΔΑ (Ελληνική Πυροπροστασία Δασών). Να μπει κάποιος φραγμός στην καταστροφή και την εξαφάνισή τους, ν' αρχίσουν εκτεταμένες αναδασώσεις, ο νόμος να γίνει αστηρός και αμείλικτος, χωρίς διακρίσεις, για καταπατητές και εμπρηστές.

Πρώτο στάδιο η πυροπροστασία. Τρεις βάρδιες των δύο τουλάχιστον ατόμων (4-7, 7-10, 10-12) ένα CB, ένα ζευγάρι κιάλια και ένα αυτοκίνητο (για κάθε βάρδια), για κάθε σημείο παρατήρησης. Στο κέντρο επικοινωνίας που λειτουργεί στα γραφεία του εξωραϊστικού συλλόγου στην Πεντέλη θα σας εφοδιάσουν με CB και κιάλια. Ακόμα και αν δεν έχετε αυτοκίνητο κάποιο αυτοκίνητο της Υ.Ζ. ή της ΕΛ.Π.ΔΑ' θα βρεθεί να σας εξυπηρετήσει.

Το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να ειδοποιήσετε τα γραφεία της Υ.Ζ. και να δηλώσετε ημ/νία και ποια βάρδια σας εξυπηρετεί. Τα δάση εμπιστεύονται την ύπαρξή τους στην αγάπη και στην ευαισθησία σας. Μην τα καταδικάζετε με την αδιαφορία, μην αφήσετε να σβήσει η ΕΛΠΙΔΑ.

Υ.Γ.: Το πρόγραμμα πυροπροστασίας αποβλέπει στον άμεσο εντοπισμό μιας πυρκαγιάς από επιλεγμένες θέσεις-παρατηρητήρια και την κινητοποίηση της πυροσβεστικής και των δασικών αρχών.

Η προσφορά είναι εθελοντική και οι μετέχοντες στις βάρδιες δε διατρέχουν κίνδυνο.

Η ΕΛ.Π.ΔΑ είναι σωματείο που δημιουργήθηκε από τη συνεργασία της Υπαιθρίου Ζωής με άλλους συλλόγους. Φιλοδοξεί να δημιουργήσει θέσεις παρατηρητήρια σ' όλα τα δάση της Αττικής.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Την Κυριακή 27/5/89 έγινε εορταστική εκδήλωση της «ΕΛΠΙΔΑ» στο καταφύγιο του ΕΟΣ Αχαρνών, για την αρχή της περιόδου πυροπροστασίας. Η Υ.Ζ είναι ιδρυτικό μέλος της ΕΛΠΙΔΑ, που φέτος έχει επεκτείνει τη δραστηριότητά της στην Πεντέλη, την Πάρνηθα και τον Υμηττό. Η ΕΛΠΙΔΑ προσκαλεί τα μέλη μας να συμμετάσχουν σε μια τουλάχιστον βάρδια (6-11 μ.μ.) την εβδομάδα, για να ενισχύσουμε με κάθε δυνατό τρόπο το σημαντικό αυτό πρόγραμμα προστασίας των δασών μας.

**ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ
ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ 1992**

Κ.Δ.Σ.

Πρόεδρος
Αντιπρόεδροι
Γεν. Γραμματεύς
Ειδ. Γραμματεύς
Ταμίας
Έφορος
Σύμβουλοι

Ιωάννης Μητσός
Στέφανος Κώνστας, Γεώργιος Ουγουρλόγλου
Βικτωρία Μητσού
Καλλιόπη Ουγουρλόγλου
Λιζελόττε Κώνστας
Παναγιώτης Γαντές
Σταυρούλα Γεωργάρα, Κώστας Μαυρομάτης,
Διονύσιος Ολιβιέρης, Νικόλαος Πατσούκης,
Αλέξιος Σολομός.

ΤΜΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

Πρόεδρος
Αντιπρόεδροι
Γεν. Γραμματεύς
Ταμίας
Έφορος Εκδρομών
Μέλη

Άγγελος Ρόκος
Κώστας Λυκιαρδόπουλος, Αμαλία Κώνστας
Καίτη Παπαεμμανουήλ
Μιχάλης Φίστος
Θανάσης Κεράνης
Γεώργιος Βετσόπουλος, Ηλέκτρα Κατσάνου,
Σπύρος Κατσαρός, Αντιόπη Καλυμνίου,
Κοσμάς Κοσμετάτος, Γιάννης Καμέσας,
Αντώνης Οικιάδης, Λουίζος Παρασκευαΐδης,
Σίβυλλα Ράγκου.

ΤΜΗΜΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Πρόεδρος
Αντιπρόεδρος
Γεν. Γραμματεύς
Ταμίας
Έφορος Εκδρομών
Υπ. Καταφ. Χορτιάτη
Υπ. Περιπτ. Επανωμής
Έφορος Τύπου
Αρχηγοί εκδρομών
και μέλη

Αχιλλέας Βαμβακούδης
Κωνσταντίνος Αμανίδης
Δημήτριος Μαραγκός
Γεώργιος Γούναρης
Μ. Χατζημπαλόγλου
Μ. Χατζημπαλόγλου, Χ. Παπαδόπουλος
Αθ. Γκέρτσος
Θούλα Τεγεπούλου
Αρ. Δεβλέτογλου, Β. Καμινάρης,
Β. Βρουλλής.

ΤΜΗΜΑ ΛΑΡΙΣΗΣ

Πρόεδρος
Αντιπρόεδροι
Γεν. Γραμματεύς
Ταμίας
Έφορος Εκδρομών
Αρχηγοί Ορειβ. Ομάδας
Υπεύθυνος ξενώνα –
γραφείου

Δημήτριος Αγοραστίδης
Αχιλλέας Αντωνόπουλος, Μάνθος Τσατσόμοιρος
Μαρίκα Αλατσοπούλου
Κώστας Σαλαπίδας
Δημ. Κωτούλα - Κωσταρίγκα
Αχιλλέας Ιατρόπουλος, Ιωάννης Παπαδημητρίου
Ευγενία Ζακυνθινού

ΤΜΗΜΑ ΣΠΑΡΤΗΣ

Πρόεδρος
Αντιπρόεδρος
Γεν. Γραμματεύς
Ταμίας
Έφορος Εκδρομών
Έφορος Εκδηλώσεων
Μέλη

Βασίλης Τζαβιδόπουλος
Καλλιοπίτσα Καρβούνη
Μαίρη Μαγγαλούση
Σαράντος Γαλάνης
Ιωάννης Χιώτης
Νίκος Γεωργιάδης
Θεόδωρος Αδαμάκος, Παναγιώτης Ηλιόπουλος,
Ιωάννης Τριήρης.

